

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

οἷ οἱ βόσρων ἐξεία τινὰ τῆς πίστεως παρεσφείραν, ἀλλ' μερικῆς σωότης διόρθωθη.

5 Β' ἐξεία τινὰ τῆς πίστεως παρεσφείραν ἐπερχοῦν, ὅτι τῶν πλεονων ἐπισκόπων ζή-
τήσεως καὶ ἀσφαλούς πρὸς τὸν ἀνδρα πεποιθμένων. Καί,
φύρονται γε ἐσέτι ἰσὺ ἑγγράφῳ τῷ τε Βερύλλῳ καὶ τῆς

δὲ αὐτὸν γονομίας σωότης. Εὐσέβιῳ βιβλίῳ ἑκτῷ
κεφαλαίῳ τετρακοσῷ τρίτῳ· ἴδε καὶ ἀνωτέρω βιβλίῳ
πρώτῃ κεφάλαιον δέκατον τρίτον.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

οἷ οἱ ἀρεβίαι ἐπιφύονται δόγματι ἀλλ' μερικῆς σωότης καθυρέθη.

15 Α' καὶ ἐπὶ τῆς ἀρεβίαι ἐπιφύονται δόγματι ἀ-
μοιρίαι ἐσκηναί, καὶ δὲ καὶ τότε συγκερτηθεί-
σας ἐμικρῆς σωότης. Εὐσέβιος βιβλίῳ ἑκτῷ κε-

φαλαίῳ τετρακοσῷ ἐξδόμενῳ. ἴδε καὶ ἀνωτέρω βιβλίῳ
πρώτῃ κεφαλῇ δεκάτῃ τρίτῃ Παράγραφον δόλτερον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

20 οἷ οἱ Ναυῆ καὶ ἡ Αἰρεσις αὐτῆς ἀλλ' μερικῶν σωότης ἀνθεματίσθησαν.

Φησὶν ὁ Εὐσέβιος βιβλίῳ ἑκτῷ κεφαλῇ τετρα-
κοσῷ τρίτῳ, ὅτι Ναυῆς Αἰρέσεως ἀρχηγός
καθίσταται, ἐφ' ᾧ σωότης μεγίστης ἐπὶ Ρώμῃς συγ-
25 κερτηθείσης ἐξήκοντα μὲν Ἐπισκόπων, πλεονων δ'
ἵτι μᾶλλον Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων, ἰδίως περὶ
τὰς λοιπὰς Ἐπαρχίας τῶν κατὰ χώραν Ποιμένων πε-

ρὶ τῷ πρακτικῷ ἀσκησιμῶν. Καὶ, Κορηλίῳ
ἐπιστολῇ πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Φάβιον, δηλῶσαι τὸ
περὶ τῆς Ρώμῃς σωότης καὶ πρὸς δόξαντα πᾶσι τοῖς
κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Ἀφρικῶν καὶ τὰς αὐτόθι χώ-
ρας. ἴδε καὶ ἀνωτέρω βιβλίῳ πρώτῃ κεφαλῇ
δέκατον πέμπτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

30 οἷ οἱ δόγμα περὶ τῶν ἀναβαπτίζαν καὶ μὴ, ἐπὶ Κυπριανῷ καὶ Στεφάνῳ Ρώμῃς, ἀλλ' σωότης διευτυπώθη.

Τῷ περὶ ἀναβαπτισμῷ δόγματι κινήσεως ἐξῆς
Κυπριανῷ, καὶ τῷ Πάπᾳ Στεφάνῳ ἀναγκαστέ-
35 πος, καταρτιμῇ ὁ Εὐσέβιος βιβλίῳ ἐξδόμενῳ κεφα-
λαίῳ πέμπτῳ τῆς ἐν δυνάμει ἀναπλή καὶ Ἀφρι-
κῇ πρεσβύτας τῶν Ἐπισκόπων, σωοδικῶς περὶ τῶν
δόγματι ἀσκησιμῶν καὶ ψήφους ἐξουγκόντας.
ἡθροισί δὲ ὁ Κυπριανὸς δύο σωότητες, ὧν ἡ μὲν πρῶ-

τῇ ἔχον Ἐπισκόπους ἐβδομηκοταίαν, ἥς καὶ ἐπιστο-
σολήναι πρὸς Στέφανον Ρώμῃς, ἥτις ἐστὶν ἐπι-
σολὴ τῷ Κυπριανῷ ἐβδομηκοσὴ δόλτερα. ἡ δὲ δόλ-
τέρᾳ ἔχον Ἐπισκόπους ὀγδοηκοταίαν, ἥτις συ-
νίστη μετὰ τὸ λαβεῖν ἀποκριτικὰς ἐπιστολὰς τῷ Στε-
φάνῳ τῶν Κυπριανῶν κατὰ τῆς σωότης αὐτῆς. ἴδε ἀνω-
τέρω βιβλίῳ πρώτῃ κεφαλῇ δέκατον ἑκτὸν.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

οἷ οἱ Παῦλος τῷ Σαμοσατέως Αἰρεσις ἀλλ' σωότης ἀσφόνων ἀνθεματίσθη.

45 Παῦλος τῷ Σαμοσατέως Αἰρετικῷ ἀναφανέστερος,
καταρτιμῇ ὁ Εὐσέβιος βιβλίῳ ἐξδόμενῳ κεφα-
λαίῳ ἑκοστῷ ὀγδὼν ἑκοστῷ ἐνάτῳ καὶ τετρακοσῷ
τῆς πρεσβύτας τῶν Ἐπισκόπων ἀπὸ ἀσφόνων Ἐπαρ-
χιῶν καὶ διοικήσεων, σωότητες ἀσφόνων ἀσφόνων
50 σωότητας ἐπὶ τῆς Ἀντιοχείας κατὰ τῆς Αἰρέσεως, καὶ

ἴδε ἀνωτέρω βιβλίῳ πρώτῃ κεφαλῇ δέκατον ὅτα-
τον. Σωότης θεία καὶ ἰερὰ μερικὴ σωαθροισίσθη
ἐν τῇ Μισοποταμίᾳ ὑπὸ Ἀρχιεπισκόπου Καρ-
χάων καὶ Διοδώρου Γερέως κατὰ Μαύσιος τῶν Ἐρε-
βώδων καὶ Διοδωριῶν Πρεσβυτέρων, καὶ πολυτρο-
πως τῶν ἐλέγχων ἀπεκέρχθη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

οἷ οἱ τῶν ἐν τῇ διωγμῷ ἀσπισόντων διόρθωσις ἀλλ' τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Τοπικῆς σωότης διευτυπώθη.

Γρηγόριος ὁ θαυματουργὸς καὶ ὁ ἐβδόμῃ φησὶ, τὰς ἀρχιεπισκοπὰς καὶ τοὺς ἐπισκόπους συμμάχοντας, καὶ τῆς ἀκρόσεως ἀπαρξάμεν, μέλει ἂν κοινῇ περὶ αὐτῶν τι δόξῃ συναλθεῖν τοῖς ἀγίοις, καὶ περὶ αὐτῶν τῇ ἀγίᾳ Πράξει. Σύνοδος θεία καὶ ἱερὰ τοπικὴ συναθροισθεῖσα ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας ὑπὸ δεκαοκτὼ ἐπισκόπων ὡς ἔτα τριακοσίων δεκάτῃ πέμπτῃ, ὡς ἐξήρχε Μάρκελλος τῆς αὐτῆς ἐπίσκοπος καὶ Ἀγγελόλαος Κασσαρίας Καππαδοκίας, κανονικῶς τυπώσασα πᾶν διόρθωσιν πᾶν ἐν τῇ διωγμῇ παρρησιάζοντων, ἐξέθετο κανόνας ἑκοσι-

πέντε. Σύνοδος θεία καὶ ἱερὰ τοπικὴ ἔκοσι καὶ τριῶν ἐπισκόπων, ὡς ἐξήρχε Βιτάλιος, συναθροισθεῖσα ἐν Νικομηδείᾳ τῇ Πόντι ὡς ἔτα τριακοσίων δεκάτῃ πέμπτῃ περὶ πᾶν ἐν τῇ διωγμῇ παρρησιάζοντων ἡ ἐξομολογούντων γλώσσῃ, καὶ πᾶν ἀφ' ὧν τῆς παρρησίας ἀνάλογον καὶ πᾶν διόρθωσιν κανονικῶς διετύπωσεν, ἐξέθετο κανόνας δεκαπέντε. Σύνοδος ἡ ἐν Γάγγραι ὡς ἔτα τριακοσίων τριακοσίων, καὶ ἐξέθετο κανόνας ἑκοσι, ἦσαν δὲ πατέρες δώδεκα.

10

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΜΗΜΑ Β'.

Ἦτοι ὑπὸ τῆς πρώτης οἰκουμενικῆς συνόδου ὡς τῆς δευτέρας.

15

Ὅτι σύνοδος μερικὴ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ τῶν αὐτῶν Πρεσβυτέρων Ἀλεξανδρῶν κληθεῖσα, ἄρσεν σὺν ταῖς ὁπαδοῖς αὐτῶν καὶ ἑτέρῳ Ἀρχιεπίσκοπῳ ἀνεδεμάτισε, καὶ τί ἐν συνόδῳ μερικῇ.

Σύντομος θεία καὶ ἱερὰ, μερικὴ δὲ, ὡς φέρεται ἐν τῇ ἐν τῇ πᾶσι παρρησιάζοντι ἐπισκοπῇ καὶ ἀκρόσεως ἐπισκόπων συνόδῳ, ἥτις συγκληθεῖσα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ Ἀλεξανδρῶν τῶν μακάριων, ἀπικύρυσεν καὶ ἀναθέμεν καθυπέβαλε τὰς ἐμμένοντας τῇ ἀπειθείᾳ, καὶ σπυριδοῖα τῇ ἐκκλησίᾳ παρρησιάζοντες ἄρσεν, Εὐζών, Ἀχιλλεῖ, Ἀθανάσιον, Λέκτιον, Σαρμάτιον, Ἰβλίων, Μηνῶν, Ἄρσεν ἐπὶ καὶ ἑξάδιον, καὶ πᾶν αὐτῶν καθάρισεν πανταχῶς ἐξαπέσταλκεν, εἰς τὴν ὑποχρέωσιν ἐπίσκοποι Λιβύης καὶ Πισυπόλεως,

Συρίας καὶ Λυκίας, Καππαδοκίας καὶ Ἀσίας, καὶ Ἀλεξανδρῶν ὁ Κωνσταντινουπόλεως. γράφει δὲ ἄρσεν τὰ συμβαῖντα πρὸς τὴν Νικομηδείαν Εὐσέβιον καὶ τὸν ἐκείνῃ Παλαίστινης ὁμόφροντα καὶ σωφρονιστὴν, εἰ ὁμοίως πάντες τῇ ἀσεβείᾳ κατὰ Ἀλεξανδρῶν καὶ τῆς Χρυσῆς ἐκκλησίας, δώδεκα καὶ κακουργία πολλῇ παρρησιάζονται. ὅθεν ὁ φιλόχρηστος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος συγκροτηθῆναι θεασάμενος πᾶν σὺν ὁδοῖς ταῦτα τῇ συνόδῳ βιβλίον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

30

Ὅτι ἐκ τῆς δευτέρας καθολικῆς ἐπισκοπῆς τῶν Ἀλεξανδρῶν καὶ τῆς συνόδου αὐτῶν καὶ κατὰ ἄρσεν καὶ πᾶν ὁπαδῶν αὐτῶν, δέκνυται τῇ πᾶσι ἐπισκόπων πᾶν ἀφ' ὧν ἐπαρχίᾳ συμπνοία καὶ συμψήφισα πᾶν σὺν ὁδοῖς αὐτῶν βεβαιωθῆναι.

Αλεξανδρῶν Ἀλεξανδρείας καθολικῆς δευτέρας ἐπισκοπῆς περὶ ἄρσεν καὶ τῆς συνόδου ἡ ἡθροισε κατ' αὐτῶν καὶ πᾶν ἀποκαθαρσάντων αὐτῶν φησὶν. Ἡ οὐαρχος ἐπαναστάσα τῇ ἐκκλησίᾳ ἀσεβείᾳ διδασκαλία, ἐβλῶνός ἐστι καὶ ἄρσεν, καὶ ζήλῳ τῇ κατὰ ἀντιόχεον Πάυλῳ τῇ Σαμοσατέως, Σύνοδος καὶ κρίσις πᾶν ἀπανταχῶς ἐπισκόπων ἀπακηρυχθέντες τῆς ἐκκλησίας. καὶ, ἐδὼν ἡ πᾶν συλλεγεμένων συμφώνῃ περὶ Χρυσῆς ἐκκλησίας πᾶν κατ' αὐτῶν θρο-

σύνητα ἡμῶν ὡς (ἦτοι ἡ σύνοδος ἡ ἡθροισε αὐτῶν ὁ Ἀλεξανδρῶν κατὰ ἄρσεν καὶ πᾶν ὁπαδῶν αὐτῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ) καὶ, σύμφωνοι γίνεσθαι κατ' ὁμοίότητα πᾶν ἐπιστολῶν κατ' αὐτῶν, καὶ τῇ τὸ μὲν συγγραφάντων Αἰγύπτῳ, Ἰβλίων, Λιβύης, Πισυπόλεως, Συρίας, Λυκίας, Παμφυλίας, Ἀσίας, Καππαδοκίας, καὶ πᾶν ἄλλων περὶ Χρυσῆς. Θεοδώρου βιβλίῳ πρώτῃ κεφαλῇ τεταγμένον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

45

Ὅτι ἐκ πᾶν λεχθέντων τῇ μεγάλῃ Κωνσταντίνῳ πρὸς τὰς πατέρας κατ' Εὐσέβιον, δέκνυται ἅπλῃ πᾶσι οἰκουμενικῶν συνόδων πᾶν σὺν ὁδοῖς ἀμφιβολίας ἀπὸ τῆς οἰκουμενικῆς.

Εὐσέβιος βιβλίῳ τρίτῳ εἰς τὸν εἶον Κωνσταντίνῳ φησὶν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἔλεγε τοῖς πατέρεσι τῆς συνόδου, μὴ δὴ μὲν μελέπῃ ὡς φίλοι, μὴ δὴ, λατρεῖν θεῷ, καὶ τῇ κοινῇ πάντων ἡμῶν ἀρεσῇ.

καὶ σωτήριος ἀγαθοὶ θεράποντες τῇ τῆς ἐν ὑμῖν διαστάσεως αἰνῇ ἐν τῇ ἐν ὑμῖν φέρει εἰς μέσον, ἡ ἐξάμφοι πάντα σὺν ὁδοῖς ἀμφιβολίας Νόμοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς τῆς μεγάλης κωνσταντίνης ἐπιστολῆς πρὸς τὰς ἐκκλησίας καὶ πρὸς Ἀλεξανδρίαν ἐκκλησίαν, δέ-
κνυται μὴ ἄλλως διακρίνεσθαι πρὸς τὴν αἰωνιότητα ἡμῶν θεοσεβῆ τάξιν καὶ ἀκριβῆ βεβαίω-
σιν, ἀλλ' ἢ διὰ τῶν οἰκουμενικῶν Συνοδῶν.

Ὁ μέγας κωνσταντίνος ἐπιστολὴν ταῖς ἐκκλησίαις,
ἀλλ' ἐπειδὴ τῷ ἑτέρῳ ἐχούοντι πρὸς τὴν ἀκρι-
βῆ καὶ βεβαίαν τάξιν λαβεῖν, εἰ μὴ ἐκ τῶν πάν-
10 των ὁμῶν, ἢ τῶν γὰρ πλεόντων ἐπισκόπων σωελεθόν-
των, ἐκάστη πρὸς τὴν αἰωνιότητα τῆς αἰωνιότητος θεοσεβῆ τάξιν λαβεῖν. καὶ, ἄχρις ἢ τῆς πάντων ἐφό-
ρου θεῶν ἀρίστης γνώμης πρὸς τὴν αἰωνιότητα συμ-
φωνίαν εἰς φῶς ἐκλήθη. καὶ, ἐπὶ δὲ ταῖς ὑπερ-
15 πῆς ἢ αἰ τῶν δυτικῶν τε καὶ μεσημβρινῶν καὶ Ἀρ-
κτικῶν τῆς οἰκουμένης μερῶν ἀναφυλάττειν ἐκκλη-
σίαι. καὶ, ἐν ὅδ' αὖ κατὰ τὴν Ῥωμαίων πόλιν τε
καὶ Ἀφρικῶν, Ἰταλίας ἀπασαν, Αἰγυπτίων, Ἰσπα-

νίας, Γαλτίας, Βρετανίας, Λιβύας, ὅλην Ἑλλάδα,
Ἀσιασίαν τε διοικήσιν καὶ Ποντικῶν καὶ Κιλικίαν μὴ συμ-
φῶν φυλάττειται γνώμη, ἀσμελῶς τὰ πρὸς ἡμετέρας
δεξιάς σωσεις, καὶ γὰρ ὁ, ὃς ἐν τοῖς ἀγίοις τῶν
ἐπισκόπων σωελεῖται πρότερον, τῷ καὶ πρὸς τὴν
θεῶν βέλυσιν ἔχει πρὸς ἀναφορὰν. Ὁ αὖτε ἐπιστολὴν
τῇ ἐκκλησίᾳ Ἀλεξανδρείας. Ὁ γὰρ τοῖς τελακοσίς
ἤρσαν ἐπισκόποις, ἐδόξεν ἑτέρῳ, ἢ τῷ θεῷ
γνώμη, μάλιστα γὰρ ὅπως τὸ ἅγιον Πνεῦμα τοιαύτων
καὶ τηλικύτων ἀνδρῶν ταῖς ἀποφασίαις ἐγκρίμενοι, πρὸς
θεῶν βέλυσιν ἐξεφώτισε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι πρὸς τῆς πίσεως ὅσον καὶ πρὸς τῆς τῆς Πάχας ἐρετῆς χρόνον ἐκ τῶν ἀποστολικῶν θρόνων παρελήφμεν, καὶ
οἱ τῆς ἐν Νικαίᾳ πατέρες κατὰ Γαλάσιον, ἄνδρες ἄγιοι καὶ ἀποστολικοί.

Ὁ Γαλάσιος βιβλίον πρῶτον φησὶν, ὅτι ἔλεγον
ὁ Ναυατιανὸν ἐπίσκοπον. Ἀέσιος πρὸς τὴν μεγάλην
κωνσταντίνου, οὐδὲν γὰρ ὡς βασιλεὺς ἢ συνόδου ὡρί-
στοι, ὅτι γὰρ ἅπαντες ἐκ τῶν ἀποστολικῶν θρόνων
παραλήφμεν καὶ πρὸς τῆς πίσεως καὶ πρὸς τὴν χε-
30 ρον τῆς τῆς Πάχας ἐρετῆς. Ὁ αὖτε βιβλίον δευτέρου
κεφαλῆν ἀκούσθαι ἐβδόμῳ φησὶν, οὗτοι οἱ ἄγιοι

καὶ ἀποστολικοὶ ἄνδρες πάσαις ταῖς ὑπὸ τὴν οὐρα-
νὸν ἀγίαις τῆς θεῆς ἐκκλησίαις πρὸς τὴν Νικαίαν
ἀγία μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ συνόδῳ κεκλιμένα ἀπο-
πορεύμενοι πάντα καὶ ἡς παρέδωκαν. σημείω-
σαι ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ βιβλίῳ, ἦτοι τῇ δευτέρῳ, κε-
φαλαίῳ δεκάτῳ τρίτῳ, λέγει ὁ Γαλάσιος τὰς πα-
τέρας ἀποστολικὰς ἱερεῖς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς δευτέρας ἀπολογίας, καὶ τῆς, πάντα παρεδόθημι, λόγῳ, καὶ τῆς πρὸς Βασιλέα Ἰουλιανὸν
ἀναφορῆς τῆς μεγάλης Ἀθανασίου κατὰ Θεοδώρου, δέκνυται διὰ συνόδων πρὸς οὐκ ἐκκλησιαστικὸν ἔργον καὶ
διδασκαλίαν καὶ αὐτῶν πρὸς ὁρθεοδόξου πίσεως ἔχον τὸ κύριον.

Ἀθανάσιος ὁ μέγας ἀπολογία δευτέρα, Πί-
40 τερος μελήτιον ὡς κοινῇ συνόδῳ τῶν ἐπισκόπων
καθῆστο, ἀλλὰ μελήτιος ἐπὶ ἑτέρῳ συνόδῳ
κατέφυγον, ἐπὶ δὲ ἑσπέρῳ ἀπολογησάμενοι. Ὁ
αὖτε λόγῳ, ΠΑΝΤΑ ΠΑΡΕΔΟΘΗΜΙ, φησὶν, Ἀθη-
ναῖν διδασκαλία ἐστίν, ἥτις τῶν πατέρων ἐστὶν διὰ
45 φέρει. καὶ ἀναφορῇ πρὸς Ἰουλιανὸν τὸν Αὐτοκράτορα,
γίνωσκε θεοφιλέστατε Ἀνγκασε ὅτι αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἐξ αἰ-
-

νος κερυτομένη πίστις, ταῦτα ὡμολόγησαν ἐν Νικαίᾳ
πατέρες, καὶ σύμψηφοι τυγχάνουσι πᾶσαι αἱ κατὰ
τόπον ἐκκλησίαι, Γαλτίας, Ἰταλίας, Καμπανίας,
Δαλματίας, Μυσίας, Μακεδονίας, Ἑλλάδος, Ἀφρι-
κῆς, Σαρδηνίας, Κύπρου, Κρήτης, Παμφυλίας,
Λυκίας, Ἰσωνίας, Αἰγυπτῶν, Λιβύης, Πόντου, Καπ-
παδοκίας, καὶ αἱ κατὰ ἀνατολὰς ἐκκλησίαι. Θεο-
δώρου βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλῇ τρίτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ὅτι πρὸς τὴν κοινὴν Ἀθανασίου πρὸς τὴν μεγάλην κατὰ Ἐρμούλου καὶ Σωκράτη, ὁ ἱεροσολύμων μάρτυς διὰ συνόδου ἀπέδωκε.

Ἡμεῖς βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῇ ἀκούσθαι δευτέρου,
καὶ Σωκράτης βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλῇ ἀκούσθαι
τετάρτου, μάλιστα τῆς ἀπαπέμπεται ὑπὸ Συρίας
ἢ Παλαιστίνης ἐπισκόποις, καὶ καθίσας σωελεῖται,

ὑποδίδωσι καὶ αὐτὸς πρὸς τὴν κοινὴν Ἀθανασίου, καὶ γε-
φῇ τοῖς ἐν Ἀλεξανδρίᾳ καὶ πᾶσι τοῖς ἐν Αἰγυπτῷ καὶ
Λιβύῃ ἐπισκόποις τὰ ἐγνωσμένα. Ἴδε αὐτῶν βι-
βλία δευτέρου κεφαλῶν ἐβδόμων.

Εἰ ταῦτα κερταίῃσιν ὁ ἱερεὺς θεώτεον, ὅτι ὁ μέ-
γας Ἀθανάσιος μετὰ πῶν ἐν Σαρκινῇ καὶ ἱεροσο-
λύμοις ἐβίωσαν ἐθὺς ὡς μέγα ἐκείνη ὁρμή ἐχούσ
ἐς τὰ κατ' αὐτὴν ὡς ἐκὸς συμβαινόντα, συνώδον τὴν

καὶ Ἀγγυπτιον συγκροτήσας Ἐπίσκοπον, Παρασκευά-
σε καὶ αὐτὸς ὁμοίως τοῖς ἐν Σαρδικῇ καὶ Παλαιστίνῃ
περὶ αὐτῶν ψηφίσαντων καὶ χωρὶς ὄντας Πατριάρχῃ.

ὅτι ἐκ τῆ ᾗ ἐν μέγαν βασιλεὺς καὶ τὸν Ἀλεξανδρείας Διονύσιον, ᾗ ἡλὶ τὰς Ἀσφαιῶν πατέρας μάρτυρας
τῆς τῆ ᾗ ἐν Πνύματῳ θεότητι ἀποφύειν, καὶ σύλως αὐτὰς ἐνομαστὶ καλεῖν, καὶ πλὴν τῶν πατρι-
κῶν ἑτέρα δόγματα μὴ δέχεσθαι λέγειν, καὶ πλήρωμα σωθῆναι εἶναι ζητῶν τὰς ἐκ πρώτης ὑπομνή- 15
τας εἰς διόρθωσιν, τὸ δὲ Διονύσιον τῇ πρώτῃ Διονυσίῳ γράφοντα, λέγειν πρὸς τῶν πατέρων, τύπον αὐτῇ
καὶ καὶ οὐκ, δέκνεται τὰς ἐκείνης καὶ ἐκείνης τῶν αἰώνων πατέρων καὶ τὰς σωθῆναι εἶναι θεμελίους τῆς ἐκ-
κλησίας καὶ τῆς πίστεως.

Ὁ μὲν βασιλεὺς ὑπὲρ τῆς θεότητος τῶν ἁγίων
πνεύματος φέρει μάρτυρας τὰς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
θεοφανεῖς ἐν τῇ ἐκκασῇ ἐν αὐτῷ πᾶσι πρὸς Ἀμφιλόχιον
κεφαλῶν, Ἑβρηαῖον, κλήρωται Ῥώμῃον, Διονύσιον
Ῥώμῃον, Διονύσιον Ἀλεξανδρείας, ὅς γράφων τῷ Ῥώμῃ
Διονυσίῳ ἔφη, Τέτοις πᾶσιν ἀκολουθῶς καὶ ἡμεῖς, καὶ δὴ
καὶ πρὸς πᾶσι πρὸς ἡμῶν πρεσβυτέρων τύπον καὶ κανόνα
παρεληφότες, ὁμοφώνως τε αὐτοῖς προσάχαριστον
τες. καὶ ἔτι ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἀπαριθμᾷ μάρ-
τυρας Εὐσεβιον, Γεργέν, Ἀφρικανόν, Ἰρηγόριον
πὺν Θουματάρχον, Φερμιλιανόν Καισαρείας καὶ Με-
λέτιον, καὶ πᾶσι Εὐάρι καὶ Δύσιον καὶ Ἰ. Δουρικόν καὶ Καπ-
παδοκίαν, λέγει δὲ τὰς ἐρημῶνας, σύλγας τῆς ἐκ-

κλησίας . καὶ κεφαλῶν τετρακοσῶ φησὶ τὸν λόγον 20
 διακονεῖν τῷ ἅμῃ τῶν πατέρων ἐξουσίᾳ καὶ
 ἡμᾶς ἀκολουθία μνήμης ἐλθούτα . καὶ ὑποσολῇ τοῖς
 ἐν δούσει ἀδελφοῖς φησὶν , ὡς τε καὶ ποιμῆρας αἰα-
 δακνύουσι τοῖς ἵχνεσι τῶν πατέρων ἀκολουθεῖντας .
 καὶ ὑποσολῇ τοῖς θυγατέρεσσι , ὡς τε πλήρωμα εἶναι 25
 σωσθῆναι τῶν ἐπιδημιούντων , ἵνα μὴ μόνον ἐκ τῆς τῶν
 ὑποσολαυτῶν σεμνότητος , ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς οἰκίας
 ἀρετῆς τὸ ἀξιοπρεπὲς ἔχουσιν καὶ διόρθωσιν . καὶ
 καταπεφύνηται τὰ τῶν πατέρων δόγματα , ὑποσο-
 λισθὶ ἐξουσίᾳ ἐξουσιάζονται . καὶ ὑποσολῇ τῇ ἐκ 30
 κλησίας ἀντιοχείας , νέαν πίσιν εἰσδεχόμεθα , ἀλλ' ἅπερ
 ἐπὶ τῶν πατέρων ἐδιδάχθημεν , οὕτως καὶ πρὸς οὐμῶν .

Ὅτι Γεννῶμεθα ὁ Θεολόγος ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νύσσης ἐγκωμῶ, καὶ ἐν τῇ θούτῃ καὶ Κληρόνιος ἐπιστολῇ, καὶ ἐν τῇ ἐξ ἁγίων ἐπιστολῶν λόγος, τὰς ἐκκλησιαστικὰς τῶν ἐγγύς Χριστοῦ ἀγίων πατέρων καὶ τὰ δόγμα-
τα, καὶ πᾶν ἐν Νύσσει πᾶσαν τὴν πατέρων ἐκκλησιαστικὴν ἀποστολήν, πόρρω τῆς Ἐκκλησίας ἀποδιο-
πομπῆται πᾶν μοναρχικὴν ἐξουσίαν.

Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐγκωμιάζει τὸν Νύσσης
 Φησὶ, καὶ ὁμολογεῖν μέλεις ἐσχάτης ἀναπνοῆς
 ἐν πολλῇ παύσει· τὰ καλὰ ὡς ἀκαταθήκην τῶν
 ἁγίων πατέρων τῶν ἐγγύστε· χρεῖσθαι καὶ τῆς πρώτης
 πίστεως· καὶ ἐν τῇ αὐτῇ κληδόνι· ἐπισκοπῇ δούτε-
 ρα· ἡμᾶς τῆς κατὰ Νίσην πίστεως τῶν ἁγίων πα-
 τέρων τῶν ἐκεί· συνηλθόντων ἐπὶ καὶ θαυρεῖσι τῆς
 ἀρετῆς αἰρέσεως· ὅθεν αὐρετιμύσασθαι πάποτε,
 ὅθεν αὐρετιμῶν διυλίσθαι, ἀλλ' ἐκείνης ἐσθλῇ τῇ πί-

ρεως καὶ ἐσόμεθα . ὁ αὐτὸς ἀπαρνᾶται ὅτι εἰς τὸ
 Θεὸν ὡν τῇ Ἐκκλησίᾳ μεταρχικότης ἐξουσία, λόγῳ
 ἐξ' αὐτοῦ ἐπαίηκοντες, λέγων, ὡς ὁ Φελόν γε μὴ δὲ
 ἦ πωδρεία, μηδέ τις τόπῳ ἀρετῆμοσι καὶ τυραν-
 νικῇ προσωμία, καὶ τὰ ἐξῆς . εἰς τὸ σωτρεῖα 45
 καὶ κείνο ὅπερ λέγει περὶ τῷ Δαμάσῳ ὅτι ἡμάρτο,
 καὶ ὅτι ἄλλως ἠθέλον ὁ Θεολόγος παρὲρ ἠθέλον ὁ
 Πάπας Δάμασος περὶ Οὐίπυλῳ .

ὅτι ἐκ τῶν λεγομένων ὡς εἰς τῇ Ἐπιφανείᾳ ἐν ταῖς Αἱρέσεσι, δέκνυνται τὰς Σωφίας ἐν πάσῃ τοῖς ἀμφι-
βόλοις ποιῆν τὰς λύσεις καὶ τὴν ἀσφάλειαν, καὶ Ὅροι πίστεως, ὡς ἀδούσεις τε Ἀποσόλων, καὶ γενοφῶς
ἀγίας, καὶ διδασκαλῶν Ἀποδοχῶς ἡμῖν τεθακίχη, τὴν ἀληθινὴν πῖσιν καὶ τὰς ὡς ἀδούσεις κατεχούσας

Επιφάνειαν Αἰρέσεως ἐβδόμηκος ἢ ἐβδόμη, τινὲς ὁμοί-
σιον τὸ σῶμα τῷ χρεῖσι τῇ θεότητι λέγειν ἐτόλ-
μησαν, δι' ἧς ἀνάγκη γέγονε συνόδον συγκληθεῖναι καὶ
ἀγαθαιῖσαι τὰς τοιαύτας, ἀλλὰ καὶ ὑπομνήματα γέ-
9 γραπταί, ὡς αὐτίγραφον τῷ μακαρίτῃ Πάτρι Ἀθνα-
νασίῳ ἀπεστάλη, δι' ἣν αὐτίαν ἡναγκάσθη κατ' αὐτῶν
γραψαί παρὸς ἐπίκτητον. καὶ Αἰρέσεως ἐβδόμηκος
τετάρτη φησὶ, Πρὸς γὰρ τὸ ὑποπίπτον ἐκ καὶ ἑξ, αἱ

Συνόδοι πῶς ἀσφάλειαν ποιῶνται. καὶ Αἰρέσεως πο-
τηκος ἢ πέμπτη, καὶ ὅροι γὰρ ἐτίθησαν ἡμῖν καὶ
θεμελίαι, καὶ οἰκοδομὴ πίστεως, καὶ ἀποστόλων πα-
ραδόσεις. καὶ γραφαὶ ἄλλαι, καὶ ἀγαδοὶ καὶ διδα-
σκάλων, καὶ παταχόθεν ἡ ἀλήθεια ἡσφάλισται.
καὶ Αἰρέσεως ἐβδόμηκος ἢ πέμπτη, ἡ Ἐκκλησία λα-
βῆσα πρὸς τὸν αὐτῆς πατέρων, ἄλλοι τὴν δόξαν
κατέχει πῶς ἀληθινὴν πίσιν καὶ τὰς παραδόσεις.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πῶς ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου ἀποδείξαι τὸ τῆς Τριᾶδος ὁμοῖσιον, δέκνυται εἶναι πῶς κοινότητα
ἐξηγητῶν τῆς γραφῆς καὶ ἐκ πᾶσι τοῖς δόγμασι διδάσκαλον τῆς Ἐκκλησίας.

Ισοδόξου βιβλίου τετάρτου κεφαλαιῷ ὀγδόῳ,
Συνόδου δὲ τριῶντος συγκληθεῖσθαι ἐκ τῆς ἐκ-
κλησιαστικῆς, καὶ ζητήσεως πολλῆς γονομίας περὶ τῆς θείας
λέξεως, ἀπέδειξαν οἱ τριῶντος μακάριοι Ἐπίσκοποι τῆς Τριᾶ-
δος τὸ ὁμοῖσιον, ἐπομψαν δὲ καὶ ἡμετέραν, ἥς

ἡ ὑπεργραφή, οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἱουλικῆς τῆς Ἐκκλη-
σίας τῆς Θεᾶς καὶ Ἐπισκόποις Διοικήσεως Ἀσπαντῆς,
Φρυγίας, Καρρυφύλλας, Καπατωρίας. Ἰδε αὐτῶν
βιβλίου δούτερος κεφαλαιὸν δέκατον ἕκτον.

20

ΤΟΥ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ἦτοί ἀπὸ τῆς δούτερας Οἰκουμένης Συνόδου ἕως τῆς τρίτης.

Ὅτι ἐκ τῆς πῶς ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου ἡμετέραν τῆς δούτερας Οἰκουμένης Συνόδου, δέκνυται
25 τὰς Συνόδους οἰκοδομῆσαι τὰς Ἐκκλησίας ἐν τῇ πίστι.

Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου ὑπὲρ Θεοδοσίας τῆς
μεγάλης γραφῆσαι τῇ τότε ἐκκλησιαστικῇ Συνόδῳ φη-
σὶ, καὶ πῶς ὑμετέραν συγκαλεῖσθαι πρὸς ἀνακαλῶν ἀλλὰ
30 ἔστω μετὰ πολλῆς ἀνάγκης καὶ τῆς κυριακῆς φρονέας,
πᾶσαν μὴ καταξέχοντ' ἀνδραπνῆν παρὰ τῶν
πῶς δὲ τῶν Ἐκκλησιῶν οἰκοδομῶν παρ' ἡμετέραν ποιῶ-
ντ'. Ἡ αὐτὴ τοῖς αὐτοῖς ἐν τῇ αὐτῇ ὑπεργραφῇ, πε-

ρὶ δὲ τῶν οἰκονομιῶν τῶν κατὰ μέρος ἐκ τῆς Ἐκκλη-
σίας παλαιὰς ἔσε θεσμοὶς κεκοιμήται καὶ τῶν αἰώνων
ἐν Νικαίᾳ πατέρων ὁρῶν, καὶ ἐκάστην Ἐπαρχίαν
τῆς τῆς Ἐπαρχίας, καὶ ἕπερ ἐκαστοὶ βέλοιντο συὲ
αὐτοῖς τὰς ἐκδόσεις, πρὸς τὸ συμφέρον ποιῶνται τὰς χα-
ρυντίας. Ἰδε αὐτῶν βιβλίου τρίτου κεφαλαιὸν τρίτον.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐκ τῆς πῶς ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου Νεκταρίου ἀποδείξεως τῆς Νανατιανῆς Σισινίης, καὶ τῆς βεβαιώ-
σεως τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως πρὸς τῆς δούτερας Οἰκουμένης Συνόδου, καὶ ἀναμερίσεως τῶν Ἐπαρχιῶν εἰς
τὰς παρ' αὐτῆς κατασταθούσας Πατριαρχίας, καὶ ἐτέρων αὐτῆς θεασισμάτων, δέκνυται αἰτῶν πάλαι
40 ἀγῶν πατέρων ἐκδόσεις καὶ μαρτυρίας ἐκείνην τῆς πίστεως, καὶ αἱ Οἰκουμένης Συνόδοι ἔχοντες καὶ ἀκροῖ
κεκλήρον ἐκ τῆς Ἐκκλησίας.

Καλέσας ὁ μέγας Θεοδόσιος τὰς παλαιὰς Ἐπι-
σκόπους τῶν Αἰρετικῶν εἰς Βυζάντιον, ἠρώτησε τὸν
45 Νεκτάριον τί ποιήσῃ, ἵν' ἴσως φέρῃ αὐτὸς αἱ ὁμο-
νοίαν τῆς ἀσεβείας, τῆς δὲ Νεκταρίου ἐρωτήσαντος Σι-
σινίου τὸν Νανατιανὸν σοφώτατον ὄντα, σωερέ-
λῶς αὐτῷ ἐκείνῳ ἐπὶ τῇ Βασιλεῖᾳ, μαρτυρῶν
δὲ καλέσας τὰς ἐκδόσεις τῶν παλαιῶν, καὶ πρὸς
50 σιν πρὸς τῆς Βασιλείας τοῖς Αἰρεσιάρχαις παρὰ τῶν
αὐτῶν πότερον λόγον ποιῶνται τῶν πρὸς τῆς διαι-
νήσεως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παρὰ τῶν οὐκ ἀντι-
στασάντων, εἰ δὲ μὴ πρὸς ἀντιστασάντων τὰς ἀρχαίας
Καταστάσεις, ἡμετέρον ἐπὶ τὸ πρὸς ἀντιστασάντων τὰς βί-

βλας τῶν παλαιῶν, δι' ὧν ἡ παρ' ἡμῶν δόξα μαρ-
τυρηθῆσεται. Σωκράτης βιβλίου πέμπτῳ κεφαλαιῷ
δεκάτῳ. Ἐβεβαίωσάν τε αὐτῶν πῶς ἐν Νικαίᾳ πί-
στιν, καὶ Πατριαρχίας κατέστησαν διασημαῖοι τὰς
Ἐπαρχίας, ὥστε τὰς ὑπερὶ Διοίκησιν Ἐπισκόπους
ταῖς ὑπερερείοις Ἐκκλησίαις μὴ ὑπερβαίνειν, τῆς
γὰρ πρὸς τῶν ἀλλὰ τὰς διωγμὸς ἐγένετο ἀναφύων.
καὶ, ὡρίσαν δὲ, ὡς εἰ χρεῖα καλέσοι, τὸ καὶ
ἐκάστην Ἐπαρχίαν ἵνα ἡ τῆς Ἐπαρχίας Συνόδου διοικῇ,
τέτοις καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐγένετο σύμψυχος. βιβλίου
πέμπτῳ κεφαλαιῷ ὀγδόῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ δαυτέῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ψηφισθέντων περὶ τῆς ἐν Νικηῇ πίσεως καὶ ὑποβολῆς τῶν Αἱρέσεων καὶ τάξεως τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς Ἐπισκόπων κατὰ Ἑρμῆαν, δέκνυται εἶναι τὴν αἴρεσιν ἐξουσίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μόνων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Μεταυτῶν δὲ συνελθόντις αὐτοὶ τὸ Νεκτάριον καὶ οἱ ἄλλοι ἱερεῖς, ἐψηφίσαντο τῆς ἐν Νικηῇ Συνόδου βεβαίαν ῥῆσιν τὴν πρὶν, ὅσοις κρεσάμενοι καὶ πάντων Αἱρέσεων, Διακρίναντες δὲ τὰς παύτων Ἐκκλησίας κατὰ τὰς πάλαι κανόνας, καὶ τὰς ἑπισκόπους ἐπὶ τῶν ἰδίων ῥῆσιν Ἐκκλησιῶν, καὶ μὴ

ἀλλ' αὖτε ὑπερβείναι, ἀλλὰ εἰς αὐτὰς χερσιν αἰσὶν περὶ δοκίμασι σφραγίσαντες, καθ' ἑαυτοὺς ὡς ἔτυχεν, διακομιδῆς τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, πολλὰς συνέβη, καὶ δὲ παρ' ἐκαστῷ συμβαίνοντα τὴν τῆς ἑνὸς Συνόδου, ὡς αὐτῶν ἄριστον φαίνεται, διοικῆναι τε καὶ πράττειν. ἑρμῆας βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῇ αὐτῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

ὅτι κατὰ τὴν ῥώμης Δάμασον ἢ ὑποσολικὴν πίσιν ἐκτίθεται ἐγγράφως ὡς τῆς ἐν Νικηῇ Συνόδου.

Δάμασος ὁ Πάπας ὑποσολῇ πρὸς Παυλίον Φρίξον, μεμνημένοι τῆς ὑποσολικῆς πίσεως, ταύτης μάλιστα, ἥτις ἐν Νικηῇ ὡς τῶν πατέρων ἐγγράφως

ἐξετέθη. Θεόδωρος βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλῇ αὐτῷ. Ἰδε περὶ τῶν ἐπὶ Δαμάσῳ Συνόδων αὐτῶν βιβλίῳ τρίτῳ κεφάλαιον πέμπτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

ὅτι ἐκ τῆς τῶν ῥώμης ἱεροσύγιον ἐν τῇ πρὸς τὴν Κωνσταντινουπόλιν ὑποσολῇ εἶπεν μόνον τὴν Οἰκουμενικὴν Σύνοδον δύνασθαι τὰς τῶν τοιούτων καταγίδων κινήσεις καταστῆλαι, δέκνυται εἶναι τὸν μεγαλύτερον τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐπὶ πάντων.

Ἰονοκῆτις ὁ Πάπας ὑποσολῇ πρὸς Κωνσταντινουπόλιν περὶ τῆς χρυσοῦς φωνῆς, Ἀναγκάσας ἐπὶ Ἀλάγνωσης Συνωδικῇ, ἣν καὶ πάλαι ἔφαρμεν συσταθροῦσαν, μόνῃ γὰρ εἶναι, ἥτις δύναται τὰς κινήσεις τῶν τοιούτων καταστῆλαι καταγίδων. Καὶ,

καὶ γὰρ ἡμεῖς πολλὰ σκεπτόμεθα οὐ τρεῖς Συνόδους Οἰκουμενικὰς συναχθῆναι, ὅπως τῇ βελύσει τῆς Θεοῦ αἰτιμαχίας κινήσεις παύσωνται. Ἑρμῆας βιβλίῳ ὀγδόῳ κεφαλῇ αὐτῷ ἑκτῷ. Ἰδε αὐτῶν βιβλίῳ τρίτῳ κεφάλαιον δέκατον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

ὅτι ὁ ἄγιος Λύκεγιος ἐν τῇ περὶ τῆς ἐν τῇ βασιλείᾳ λογομαχίας τῶν Ἐπισκόπων Διαλαμβάνει, καὶ ἀπορίας τινὰς καθορίζει, νομίζει εἶναι τὴν πρώτῃν κλῆσιν καὶ ἄκραν διδασκαλίαν, τότε κυρεῖται τὰς μερικὰς καὶ ὑποκυρεῖται τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

ὁ ἄγιος Λύκεγιος ἀναγκαστὰς τὴν ἐξέτασιν αὐτῆς καὶ πρώτῃν τὴν κλῆσιν καὶ ἄκραν διδασκαλίαν τῆς κοινότητος, λέγει γὰρ ἐν τῇ διηγέσει περὶ τῆς πρὸ τῶν Αἱρετικῶν διδομένης βασιλείας ταύτης, τοιούτης ζητήμας τὸ σκοπεῖν ἐν ταῖς ἀρχαῖς χρόναις τῆς Ἐκκλησίας πρὸ τῆς κρίσεως τῆς Δογμῆς μεγάλης αὐτῆς καὶ ὡς βεβαίως Ἐπισκόπος ἔτις ἀλλήλους ἠνάγκαζε (σωζομένης εἰρήνης) λογομαχεῖν καὶ ἐξαπορεῖν, ὥστε ἐπὶ πολὺ Ἀποφῶρις κατὰ τόπους Συνόδων ὄρεται ἐκθέσθαι, ὥς ἐν πληρεστάτῃ τῆς οἰκουμένης Συνόδῳ ὅπερ ὑγιὲς ἐδόξαζεν καὶ αὐτὴ ἀμφισβητήσεων διορθῇ, βιβλίῳ πρώτῳ κατὰ Δογμὰς κεφαλῇ αὐτῷ ἐβδόμῳ. Ὁ αὐτὸς κεφαλῇ αὐτῷ ὀγδόῳ περὶ βασιλείας λέγει, Εὐσεβὲς πιστεύοντες ὅπερ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία μακρὰν ὑπὸ τῆς κρίσεως φωνήσῃ, ἐν τῇ ὁμοῖα εἰς ἄλλους ἄλλους, καὶ ἄλλους ἄλλους μέλει καὶ

καὶ περὶ τῆς τοιούτης ζητήμας (σωζομένης εἰρήνης) ἐδόξαζον ὥς αὐτὴν οἰκουμένην Συνόδον ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ, τῆς ἀνθυποπίνης ἀδενείας ἐπὶ τῇ πρὸς ὑπολογίαν τῆς ἀγάπης ἐκείνης. καὶ βιβλίῳ δούτῳ κεφαλῇ αὐτῷ τετάρτῳ, οὐτε ἡμεῖς τοιούτων ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ ἐμολογῶμεν, εἰμὲν τῆς οἰκουμένης Ἐκκλησίας συμφωνοτάτῳ ὄρῳ ἐμβαλεῖν, ἢ περὶ καὶ αὐτῆς (ὁ κυριεύων) ἀμφιβέλει καὶ ἀναγκάσει ἐπείθετο, ὡς τῇ τότε κληρῷ τοιούτης ζητήμας ἡ ἀλήθεια δι' Οἰκουμένης Συνόδου ἢ κεκυρωμένη, καὶ κατὰ Πατριάρχην βιβλίῳ δέκατῳ κεφαλῇ αὐτῷ δεκάτῳ τρίτῳ. Ἀπορῶν ποταρῶν τὸ παρ' ἐθνεῖς ἢ τινὸς ἄλλου δεδομένης σμα δυνάμιν ἔχει, καὶ ὑποφάσκει ἐπὶ δυνάμει τῆς διορθῆς καίτερον, ἢ ὥς ἐν συναχθῇ μετὰ τῆς Οἰκουμένης Συνόδου. Ἐπὶ λέγει ὁ αὐτὸς ἐπὶ τῇ

ἐν ζήτημα ἐστὶ καὶ παρ' ἐκείνων, οἵτινες ὑπέποτε ἦσαν
Χριστιανοὶ, ἔτοι δυνάμει μεταδόναι τὸ βάπτισμα·
καὶ ἀποφαίνονται, ὅτι ὑδὸς περὶ τὴν ἐκλογὴν ὁμο-
λογεῖν δὲ ἀπὸ Συνοδῶν τῶν αὐτῶν ὑποθέσει ἐξαρκεῖν.
7 καὶ πάλιν περὶ αὐτῶν τῶν ζητημάτων λέγει περὶ βα-
πτίσματος κατὰ Δονάτου βιβλίῳ ἐκδόμῳ κεφαλαιῷ
πεντηκστῷ τρίτῳ, ἃ καὶ ὑμῖν ἀσφαλές ἐστι μὴ πα-
χωρεῖν ἐς τινὰ πλημμελίαν γυνάμην, ἢ περὶ αὐτῶν μὴ

τοσικῇ Συνοδῷ ἤρξατο, καὶ ἐν αὐτῇ μὲν οἱ οικουμενικῇ
Συνοδῷ διωρίσθη· καὶ κατωτέρω ἐπαγορεύει, εἰς οὗ-
τὸ κατὰ πάγιον καὶ μινικῶς διδόντων βαπτισμόν,
Πότερυν ὡς ἀληθῶς βάπτισμα ὁμολογεῖν ἔδει· ὅπο-
τερον μὲν λέγει, θείαν τινὰ κρίσιν δι' ἀποκαλύ-
ψεως συμφῶν πατρὶσιν καὶ ἐκτενέστατῃ δέήσει καὶ
συνομοῖς ἀποκαλεῖν δεῖν ἐπὶ ὑγίαι.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

ὅτι ἐκ τῆς πατρὸς τῶν ῥώμης Κελεστίνου ὑπεροχῆς τῆς ἐκ Καρθαγίνης Συνοδῆς, δέκνυται τὰς Τοπικὰς Συνο-
δὸς ἐπεὶ αὐτὰς οἰκουμενικῆς καὶ διεργάζονται, καὶ ἐκ τῆς Πάπας.

15 **Η'** ἐκ Καρθαγίνης Συνοδῆς κεφαλαιῷ ἐκαπτοῦ τρια-
κοστῷ ὀγδόῳ γράφεται πρὸς τὸν Πάπαν Κελεστί-
νον λέγει, καὶ τὰ ψηφίσματα τῆς ἐκ Νιμώης Συνο-
δῆς, ἃτε κληρικὸς τὸ κατωτέρω βαθμῇ, ἃτε αὐτὸς
τὸς Ἐπισκόπους τοῖς ἰδίῳις Μητροπολίταις φανερώτατα
20 κατέπεμψεν, σωστῶς γὰρ καὶ δικαίως συνεῖδεν,
ἃτινα δήποτε πράγματα ἀναφύονται, ταῦτα ἐν τοῖς ἰδίῳις
ὁφείλιν περὶ αὐτῶν τόποις· ἔτε γὰρ μὴ ἐκαστὴ
ἐκείνη ἐλογίσαντο ἐκείπεν πᾶσι χάριν τῶν ἀγίων Πνύ-
ματος δι' ἧς ἡ δικαιοσύνη ἀπὸ πάντων τῶν Χριστῶν ἱερῶν καὶ
25 ὁρᾶται φρονίμως καὶ κατέχεται σαφερῶς· μάλιστα
ὅτι καὶ οἱ καὶ ἐκαστὸς συγκαχωρεῖται, ἐὰν περὶ τῆς

δίκης τῶν ἀγνωστῶν περὶ αὐτῶν πρὸς τὰς συ-
νόδους τῆς ἰδίας ἐπαρχίας, ἢ ἐτι μᾶλλον ἐς οἰκουμενι-
κὴν Συνοδὸν ἐκκαλεῖσθαι, εἰμὴ ἄρα τις ἐστὶν· οἷον
πιστεύσει ἐπὶ ὧντιν δήποτε διακρίσθαι τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐμ-
πιστεύσαι πᾶσι δικαιοσύνην, τοῖς δὲ ἀναριθμήτοις ἐς
Συνοδὸν συνηθροισμένοις ἱερῶσιν ἀρεῖσθαι· καὶ κε-
ρίπει τὸ τέλος, ἐκβιβάσας τοῖσι κληρικῶς, ἡμῶν
τινῶν αὐθέντων, μὴ θέλετε ὑποσέλαν μήτε πα-
χωρεῖν ἵνα τὸν κακινῶδα τύπον τῶν κόσμων δόξωμεν
εἰσάγειν τῇ τῆς Χριστῶν Ἐκκλησίᾳ, ἥτις τὸ φῶς τῆς
ἀπλότητος καὶ τῆς ταπεινοφροσύνης πᾶσι ἡμέραν τοῖς
τὸν Θεὸν ἰδεῖν ὑπὸ θυμῷ παρσφύρει.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

30 ὅτι ἐκ τῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν ἀλλόγων, δέκνυται καὶ Θεοδώριτος τὸς τῶν Ἀποστόλων ἀλλόλογος καὶ τὸς μετ' αὐτῶν
Ἐπισκόπους εἶναι κήρυκας καὶ διδασκάλους τῆς πίστεως καὶ τῶν θείων δογμάτων κυρωτάς.

Θ' Θεόδωριτος ἐν τοῖς τρισὶ ἀλλόλογοις τῶν Ἐκκλησιῶν
φίρα μάρτυρας Γυνάτιον, Ἰππόλυτον, Μιθό-
15 διο, Εὐστάθιον Ἀντιοχείας, Ἀθανάσιον, Βασίλειον,
Ναζιανζηνόν, Νύσσε, Φλαυιανὸν Ἀντιοχείας, Ἀμ-
φιλόχιον, Χρυσόστομον, Εἰρηναῖον, Θεόφιλον Ἀλε-
ξανδρείας, Κύριλλον Ἱερουσολύμων, Ἀντίοχον Ππλι-
μαῖδος, Γλάριον, Σεβηριανόν, Ἀπικόν, Κύρι-
40 λλον, Δάματον, Ἀμβρόσιον, καὶ Τελασίον Καισα-
ρείας, λέγει δὲ ἐν τῇ πρώτῃ ἀλλόλῳ, Διάδοχοι
τῶν θείων Ἀποστόλων οἱ ἄνδρες γεγόνηται, ἵνες
δὲ καὶ τῆς ἱεραῆς αὐτῶν φωνῆς καὶ τῆς ἀξιαγάτης
θείας ἀπῆλυσαν, οἱ δὲ γε πλεῖστοι τοῖς μαρτυρῶν
45 φωνοῖς κατεκοσμήθησαν· καὶ, ἔμμενον προφῆται καὶ
Ἀπόστολοι καὶ οἱ μετ' αὐτῶν χαρῶνιθότες τῆς οἰκου-

μένης διδασκαλοὶ· καὶ ἀλλόλῳ δευτέρῳ, Ὁρθόδο-
30 ξος· Μανικόν ἐστι καὶ σαθρὸν κατὰ τῶν γυναικῶν ἐ-
κείνων καὶ τῆς πίστεως ἀρίστεων (ἥτοι τῶν διδασκά-
λων) πᾶσι γλώσσαις κινεῖν· καὶ ἀλλόλῳ τρίτῳ,
Ὁρθόδοξος· ἰδὲ σοὶ καὶ τὰς τὰς ἑωῶν καὶ τὰς τὰς ἑσπεί-
ρια, καὶ μῆτοι καὶ τὰς τὰς Νότια καὶ Εὐρεῖας τῆς οἰκου-
μένης γεωγραφίας τμήματα τῆς κοινῆς ὑμῶν Αἰ-
ρέσεως καταγορεύοντας ἐδάξαμεν, καὶ τῆς θείας φύ-
σεως ἀναφανδὸν πᾶσι ἀπαύσαν κηρύσσοντας, καὶ γλώ-
σσαις ἐκατέρων πᾶσι ἐδάδα φημι καὶ πᾶσι ῥωμαίαν
σύμφωνον περὶ τῶν θείων ὁμολογῶν κηρύξασαν· τὰ
αὐτὰ, ἥτοι ταῖς μαρτυρίαις τῶν ἐνδόξων πατέρων
βεβαιοῖ τὰ θεία δόγματα ὅτις τῶν ὑπεροχῶν
αὐτῶν ὁ Θεόδωριτος.

ΤΟΥ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ Δ'.

50

ἥτοι ἀπὸ τῆς τρίτης οἰκουμενικῆς Συνοδῆς ἐκ τῆς τεταρτῆς.

ὅτι ἐκ τῆς ἰωάννου Ἀντιοχείας, Νεστορίου, Λακτικῆς, Κληρικῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Βασιλείδας ὑπεροχῆς
Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, δέκνυται πᾶσι περὶ τῶν πίστεως καὶ τῶν δόγματων ἀμφιβολίαν ἀπὸ Συνοδῶν ὑπὸ λείαν.

Κ' τίς ἐκ τῆς ὑπεροχῆς ἰωάννου Ἀντιοχείας, ἡ ἁ-
καρῶμαίων Συνοδῶν φανερὰ τετύπωσε, καὶ δὴ

καὶ γεγράφηκε πρὸς τὸν σὴν Θεοσέβειαν, ἐν οἷς
ἀνάγκη περὶ αὐτῶν αὐτεχομῶν τῆς πρὸς ἀπασαν
πᾶσι

τῶν Δύσιν κοινωνίας. Ὁ αὐτὸς μετὰ τῆς ἐν Αἰγυπτῷ Συνοδῆς Νεσόριω, ἰδὼ τοίνυν ἅμα τῇ ἀγίᾳ Συνοδῇ τῇ κατὰ τὴν μεγάλην Ῥώμην συναλεγκμένην συνεδρεύοντες τὰ ὁσιατάτα καὶ θεοσεβαστάτα ἀδελφεὶ καὶ συλλειτουργῷ ἡμῶν Κελεσίῳ τῷ Ἐπισκόπῳ. Καί, αὐτῇ γὰρ τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἡ πίσις, ἡ συναγωγὴν ἀπαιτεῖ οἷτε κατὰ τὴν ἑσπερίαν καὶ τὴν ἑωριν ὁρθόδοξοι Ἐπίσκοποι καὶ διδασκαλοὶ καὶ λαοὶ ἡγούμενοι, συνέθετο δὲ καὶ ἡ κατὰ τὴν Ῥώμην ἀγία Σύνοδος ταῖς γραφαῖς ὑποσταλαῖς πρὸς τὴν σὴν Θεοσέβειαν ἐν τῇ τῆς Ἀλεξανδρείας Ἐκκλησίᾳ. Καί, εἰ τοῖς τῶν ἁγίων πατέρων περὶ τυγχάνοντες λόγοις καὶ δοκιμάζοντες ἑαυτοὺς εἰς ὁμολογίαν ἐν τῇ πίστει. καὶ ἐπιστολῇ τοῖς τῶν μονῆρ βίον ἀποδοῖ, ταῦτῳ ἡμῖν τὴν πίσιν παρέδωκεν οἱ Θεοσέβειοι μαθηταί, καὶ ἡ μὴ τῆς λέξεως πεποινηται μνήμῳ, ἣτω φρενὶν δεδιδάγμεθα πρὸς τῶν ἁγίων πατέρων. καὶ ὑποσολῇ πρὸς τὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει κληρικῶς, ἡ τῇ σωτηρίᾳ οἰκονομία διὰ μικρῶν καὶ ὑπετελεσάτων πραγμάτων σωσάγει Συνοδόν, ἵνα κα-

ταρσίῃ τὴν ἑαυτῶν Ἐκκλησίαν, ἄσπιλον καὶ ἀσύγχυτον ἔχουσαν τὴν ὀρθοτῆ πίσιν. καὶ ἐν τῇ πρὸς τὴν βασιλέα πρὸς Φωνητικῷ, Ἀπρίξ ἐχόμεθα τῶν ἱερῶν γραμμάτων, τὴν δὲ ἀπλανῆ τῶν ἁγίων δεδιδάγμεθα τρέπον. καὶ Ὀμιλίᾳ ἐς τὴν ἀγίαν μαρίαν ἀποτανομένη πρὸς Νεσόριον, μαρτυρὰ δέχεσθαι τῶν ἁγίων καὶ ἁγίων Ἀρχιεπισκοπῶν Κελεσίῳ γράφοντα σοὶ ἀποσῆναι τὰ ἀσυστάτα δόγματα, ἐτι δὲ καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν διὰ βραχείαν τὴν αὐτὴν τρέπον ὁρθοκλήντας. φέρει δὲ μαρτυρὰς ἐν τῇ πρὸς 10 ταῖς βασιλίσσας ὑποσολῇ Ἀθανάσιον, Ἀπικόν, Ἀντίοχον, Ἀμφιλόχιον, Ἀμμωνα, Χρυσόστομον, Σεβερῶν, Ἰταλίον καὶ Θεόφιλον. καὶ ἐπιστολῇ πρὸς τὸν ἱεροσόλυμων Ἰσβεράλιον, ὅπως αὐτὸς ἐκ μιᾶς ψυχῆς καὶ σωτῆρος πρὸς ὁμολογίας τὴν ἐς χεῖρὸν 15 ἀγάπῳ ζωώμεθα. Καί, διὰ δὲ ἡμᾶς ἀναγκάσει καὶ τῇ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ καὶ ἀπαιτεῖ τοῖς ἐν τέλει γράψαι καὶ συμβεβηλῶσαι μὴ ἀπειρησθαι τῆς ἐς χεῖρὸν ὁσεβείας ἀνθρώπων, ἀλλὰ γαρύσασθαι τῇ οἰκονομίᾳ τῇ βέβαιον ἐς πίσιν ὁρθῶν. 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Νεσόριον ὑποσολῆς τῇ Ἀντιοχείᾳ Ἰωάννῃ, δέκνυται τὴν τῶν ἁγίων πατέρων κοινότητα ποιεῖν τὴν τῶν Ἐκκλησιῶν εἰωσιν. 25

Ἰωάννης Ἀντιοχείας Νεσόριω, ἡ γὰρ Δύσις καὶ Αἰγυπτῷ, τάχα δὲ καὶ Μακεδονία ἔχουσαν ὁμοῦ ἐργάζεσθαι τῆς οἰκονομίας, ἥ ἰδρῶσι πολλοῖς καὶ πόνοις

ἁγίων καὶ ὑποσολῶν Ἐπισκόπων, καὶ μάλιστα τὰ πάντα ἁγία καὶ κοινὴ ἡμῶν πατέρων τῇ μεγάλῃ Ἀκακίᾳ ἢ τῇ Θεῷ χάρις τῇ κοινῇ τῆς Ἐκκλησίας κεχαρίσται. 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ῥώμης Κελεσίῳ ὑποσολῆς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Κυρίλλῳ, δέκνυται βεβαιῶσαι τὴν ὁρθόδοξον πίσιν διὰ τῶν ὁρθόδοξων, μαρτυρούντων καὶ ἐκθέσεων τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ πᾶσαν ἀμφιβολίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπλύνεσθαι. 35

Κυρίλλῳ Κελεσίῳ Ῥώμης, Ἐπεὶ δὲ καὶ Θεὸς ἀπαίτει παρ' ἡμῶν τὴν νηφάλιον ἐν τέτοις, καὶ τὰ μακρὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἔφη ἀνακοινῶσαι τῇ σὴν ὁσιότητι, γράφω πάλιν ἀναγκάσει. Καί, ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ καὶ τοὶ βεληθῆς συνοδικῶν γραμμάτων φανερὸν αὐτῷ καταστῆσαι, ὅτι ταῦτα λέγοντι καὶ φρενὶν κοινῶν ἡ δυνάμεθα, τῆτο μὴ ἐπεποιήκα, λογισάμεν δὲ ὅτι χρὴ τοῖς ὁλιθίσασιν χεῖρα διδόναι, καὶ ὡς ἀδελφὸς πιστόντας ἐγείρει. Καί, καὶ τοὶ πᾶς ἐκ ἑδᾶ πληροφορεῖσθαι μᾶλλον αὐτῶν, ὅτι πάντων τῶν κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν ὁρθόδοξων Ἐπισκόπων

καὶ λαϊκῶν ὁμολογούντων ὅτι Θεὸς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, καὶ Θεοτόκος ἡ τεκέῖσα αὐτὸν Παρθένος. Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, ἵπτερ δὲ τῇ εὐδοκίᾳ σαφῶς τὴν σὴν ὁσιότητα τίνα ἐστὶν ἢ αὐτὸς μὴ λέγει καὶ φρενὶν, τίνα 40 δὲ οἱ μακάριοι καὶ μεγάλοι πατέρες ἡμῶν, ἀπέσταλμένοι Τόμης διὰ Πιστιν. Ὁ αὐτὸς πρὸς τίνα, τὴν ἐν ἐκώλυν καὶ ἡμᾶς ταῖς ὁσιότης φωναῖς γράψαι τὰ ἐναντία καὶ εἰπᾶν, ἔτις ἐλέγετο Θεοτόκος εἶναι τὴν μαρίαν, Ἀνάθεμα, ἢ ἐπεποιήκα τῆτο, ἵνα καὶ 45 λέγασιν τινες, ὅτι ἀεθεμάτισον αὐτὸν ὁ Ἀλεξανδρεὺς Ἐπίσκοπος, ἥτοι ἡ Σύνοδος ἡ Αἰγυπτιακή.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας Κυρίλλῳ ἀποκρίσεως τῇ Ῥώμης Κελεσίῳ, καὶ ἐτέρων αὐτῷ πρὸς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Νεσόριον καὶ τὴν τρίτῃν Σύνοδον ὑποσολῶν, δέκνυται εἶναι τὸν Κυρίλλῳ πάντων τῶν πρὸς αὐτῷ ἐκδίκων τῆς πίστεως κρείττονα, καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς κοινότητος, καὶ τὴν τρίτῃν Σύνοδον ὁμοῦ 50 ταῖς ἀποστολικαῖς Συνοδοῖς, καὶ πᾶσας τὰς Ἐπισκόπους τῶν Ἀποσολῶν ἀδεόχους.

Κελεύει Κυρίως, τὰ γραμματῆσιν Δὲ Ποσ-
δωνία λαβόντες, ἑσμεῖν κατ' αὐτὴν πῶ ψυ-
χίῳ πεπληγμένοι πόνῳ Διὰφόροις σκέψων κούροις
βρατανίζομεθα, ὡνοῦντες ὅπως βοηθῶν εἰς τὸ ἐμ-
7 ῖον, τῇ πίσει, ὡς δὲ πῶ ἡμετέρων Διόνειον εἰς τὸ
ὡφείλῃ τῆς σῆς ἀδελφότητος γραφείῳ μετεστήσασιν,
ὡφείλῃ ἡμῖν ὡς εἰς ἐτοιμοτάτην Θεοπείαν, δι' ἧς ἡλοι-
μῶδες νόστος ὑμῶν φαρμάκῳ ἀπελαθῇ, φημί
10 τῇ καθεαυτῇ πηγῇ ἐκροῖαν πῶ ὑπὸ τῷ λόγῳ τῆς
σῆς ἀγάπης ἐκρίσταν, δι' ἧς πᾶσα καθαρῶς ἡλύς
τῇ κακῇ Διὰχειρῶν βίβλῃ, καὶ πᾶσιν αὐόγειται
ὁ τρέψῃ, τῆς δεύσης περὶ πῶ ἡμετέρων πῆσιν ὡ-
νοίας. Καί, ὡς ἡδῆσε γεννητικῶς τὰ ὑποδείγματα
τῶν αὐτῶν ἀπονησασμένων, γορυμῶν καὶ αὐτῶν ἀπὸ
15 οὐδίκων τῆς ὁδοδόξῃ πίσεως. Καί, ἐκ τῶν βεβαιώ-
σας (ὁ Νεστέριος) ταύτῃ κατέχειν πῶ πῆσιν πε-
ρὶ τῆς γεννητικῆς τῇ Χρυσῇ, ἣν καὶ ἡ ῥωμαίων, καὶ
ἡ τῆς σῆς ἀγίας Εὐκκλησία, καὶ ἡ καθόλου καθο-
σώσις κατέχει. Ὁ αὐτὸς Κωνσταντινουπόλις, ἐκί-
20 ησε ποτὲ ἱερόσυλον ζήτησιν ὁ Σαμοσατὴς Παῦ-

λῶ, ὅτε τῆς ἀγίας κατὰ πῶ ἀντιόχων Εὐκκλη-
σίας ἀντίστα, ἀλλὰ τῶν ὑπὸ τῇ Θεῷ ἐν ᾧ μι-
ρῶς περὶ καθέξου καθήρηκεν ὡς εἶσα τῶν καθο-
λικῶν ἱερῶν ἡ ἀποφασίς. Ὁ αὐτὸς Νεστέριος, Ἐὰν
μὴ περὶ Χρυσῇ κηρύξῃ ἀπερ καὶ ἡ ῥωμαίων καὶ ἡ
ἀλεξανδρινῶν καὶ πᾶσα ἡ καθολικὴ Εὐκκλησία κα-
τέχει ὡς καὶ ἡ ἀγία καὶ κατὰ πῶ μεγάλῃ Κωνσταν-
τινουπόλιν Εὐκκλησία ἔως σὴ καλῶς κατέχει.
Καί, ἐπειδὴ πάντες εἰδοὶ οὐφείλῃ τὸ προηόμο-
νον, ὁ αὐτὸς περὶ τῇ κοινῇ πράγματις ἡ σκέψις.
Ὁ αὐτὸς τῇ Συνοδῷ, εἰ δὲ ἐδὲ τῇ βραχέως ἀνι-
μῇ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπολείπεται, πόσω μᾶλλον
αὐτὸν νῦν μεσιτόθεν πιστόθεν ὅπως εἰς εἰσὴν χθῆ
ῥοσῆσιν πληθῇ ἀγίων, καὶ γὰρ ἀγίων ἐστὶ κατὰ τὸ
οἰκῶν σέβας σωέδμον, ἐν ᾧ καθάπερ ἐκείναις ταῖς
μεγίσταις τῶν Ἀποστόλων Συνοδοῖς ἐστὶν ὁρᾶν πῶ
δύλαβαν. Καί, ἐνταῦθα τῇ φροντίδι σφινγόμε-
θα οἱ πάντες καὶ αὐτὰ πᾶσαν πῶ οἰκονομίαν, τῇ
ἐκείνων Διὰδοχῇ τὸ ὄνομα Κυρίου κηρύττοντες.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ Συνοδῷ λόγων Φιλίππου καὶ Ἀρκαδίου τῶν τῇ ῥώμῃς Λεγάτων καὶ τῶν λοιπῶν,
25 δέκνυται οἱ πάντες ἀκόλῃ τῇ Συνοδῷ.

Ὁ Λεγάτος τῇ ῥώμῃς Κελεσίος Φίλιππος εἶπον, ἡ καὶ αὐτὸς τῇ αὐτῇ, ἀκόλῃ τῇ τῷ τοῖς τύποις
Εὐχαριστῶν τῇ ἀγίᾳ καὶ σεπτῇ Τριᾷδι, ὅτι ἡμᾶς
τῇς ἀπὸ τῆς τῇ ἀγίᾳ ὑμῶν συζῶν ἡζήσας. πρῶ-
30 ξα δὲ δὲ τῇ. καὶ πρῶτα τῇ τῇ Ἀρκαδίῳ, Λεγά-
τος καὶ αὐτὸς τῇ αὐτῇ, ἀκόλῃ τῇ τῷ τοῖς τύποις
Κελεσίος καὶ τῇ ἀγίᾳ Συνοδῷ τοῖς δόγμασιν.
ἔτι εἶπον καὶ οἱ λοιποί.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς πῶ τρίτῃ Συνοδῷ ἑπιστολῆς τῇ Καρθαγίνῃς Καπραιόλῃ, δέκνυται μηδὲν τῶν παύτων
35 ἑπισκόπων βεβαιῶν τὰ ὑπὲρ καθολικῆς καταστάσεως τῇ ἰδίᾳ αὐθεντίᾳ, ἀλλὰ τῇ τῶν ἀρχαιοτέρων ψήφῳ.

Καπραιόλῃ Καρθαγίνῃς ἑπιστολῇ αὐτῆς πῶ τρί-
τῃ Συνοδῷ, Ἀπερ ἡδῆ ἐστὶ ὡς τῶν πατέρων
ὁριζοῦται, φυλακτέα ἐστὶν, ἐπειδὴ ὅστις βέλεται
40 ἀπερ ὑπὲρ τῆς καθολικῆς καταστάσεως ἐθέσσιν
εἰς τὸ διωκτικὸν ῥῆσιν, ἐτὶ ἰδίᾳ αὐθεντίᾳ, ἀλλὰ τῇ τῶν
ἀρχαιοτέρων ψήφῳ οὐφείλῃ βεβαιῶσαι. πρῶτα πρῶτη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν τῇ ὁσίᾳ Δαλματίᾳ αὐτῆς τὸν λαὸν περὶ τῇ Βασιλέως Θεοδοσίᾳ καὶ τῇ Συνοδῷ λόγων, δέ-
κνυται πάντες οἱ ἑπισκόποι σὺν τῇ Βασιλεῖ ἀκόλῃ τῇ τῇ τρίτῃ Συνοδῷ.

Ὅστις Δαλματίᾳ αὐτῆς τὸν λαὸν Κωνσταντι-
νούπολιν εἶπε περὶ τῇ Βασιλέως Θεοδοσίᾳ καὶ
τῇ τῇ τρίτῃ Οἰκονομικῇ Συνοδῷ, ὁ Δεσπότης γὰρ
πάντα ἀκόλῃς ἡκαστε τὰ γεγονημένα, καὶ σω-
50 φώσας τοῖς ῥήμασι τῆς ἀγίας Συνοδῷ. Καί, εἶπον
αὐτῇ τῇ Βασιλεῖ ἡμᾶς πάντων, τίνῃ θέλῃς
εἶσαι, τῇ ἐξακχιλίῳ ἀνιμῇ ἑπισκόπων, ἡ
ἐνὸς ἀνθρώπου δυοσεβῆς; τῶν ἐξακχιλίῳ εἶπον,
οἷτινες ἐστὶν ὑπὸ πῶ ἐξασίαν τῶν μητροπολιτῶν τῶν
ἀγίων ἑπισκόπων. Καί, ὡς εἶπε ὑπὲρ ἐμῆ, καὶ
οἶδα ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐξακολογήσει μᾶλλον τῇ Θεῷ καὶ
τῇ ἀγίᾳ Συνοδῷ. Ἰδε αὐτῶν βιβλίᾳ τρίτῃ κεφαλῇ
δεκάτῃ πέμπτῃ Πρωτόγραφον τριαντὸν τέταρτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

ὅτι ἐκ τῶν τῶ Ἱερουσολύμων ἱερωσάλης ἐν τῇ συνόδῳ λόγων, δέκνυται εἶναι πῶ οἰκουμενικῶν συνόδων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀκριβὴς καὶ ἔχατον κριτήριον.

Ἰερωσάλη. Ἱερουσολύμων εἶπον, Ἐχρὼ μὲν ἰωάννην τὸν Ἀντιοχείας ἐνθυμώμενον πῶ ἁγίαν καὶ μεγάλην καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων ταύτων, καὶ τὸν Ἀποστολικὸν θρόνον σιωθερόντα ἡμῖν τῆς μεγάλης ρώμης, δι' ἧς ἡς Ἀποστολὴν πῶ ἐπαγομένην ἀπὸ δρεμῶν, καὶ πῶ Ἀποστολικῶ τῆς Ἱερουσολύμων ἁγίας

τῆς Θεᾶς Ἐκκλησίας ὑπακούει καὶ τιμῆσαι, παρ' ἧς μάλιστα ἔστι αὐτὸν τὸν Ἀντιοχείων θρόνον ἐξ Ἀποστολικῆς ἀκολουθίας καὶ ἀποδοσεως ἰδιωτέσθαι, καὶ παρ' αὐτῆς δικάζεσθαι. πράξει τετάκτῃ. Ἰδε αὐτῶν βιβλίοις τρίτῃ κεφαλῇ δεκάτῃ πέμπτῃ Παραγράφῳ 10^ο τριτοκοσὸν πρῶτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Θεοδόσιοι καὶ Οὐαλοτιανὸν τῶ βασιλεῖ δεύσεως τῶ βασιλεῖ καὶ θαλασίᾳ, δέκνυται εἶναι πῶ καθολικῶ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῶ αὐτῆς διδασκάλης πίσεως κανόνα.

Βασιλεῖ καὶ θαλασίᾳ δέσις πρὸς τῶ βασιλεῖ Θεοδόσιοι καὶ Οὐαλοτιανὸν, ὅτι ὑπὸ Πέτρῳ, Ἰακώβῳ, καὶ ἰωάννῃ τῶν Ἀποστόλων, Εἰρηναίῳ, Γρηγορίῳ Νεοκησαρείας, τῆς ἁγίας συνόδου τῶν ἐκ τῶν ὁγδοήκοντα Ἐπισκόπων τῶν καθελόντων τὸν Σαμοσατίᾳ, ὑπὸ τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου τῆς βεβαιώσεως τὸν ὄρον τὸν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ, βασιλεῖ καὶ Γρηγορίῳ τῶν ἀδελφῶν, Ἀθανασίῳ Ἀλε-

ξανδρείας, Ἐφραίμ τῶ Σύρῃ, Γρηγορίῳ, Ἀμμωνίῳ, Ἰσταλίῳ, Ἀμφιλοχίῳ, Παύλῳ, Ἀντιόχῳ, Εὐσταθίῳ, Μεθοδίῳ, Ὀπίμῳ, Λεπορίῳ, Ἀμβροσίῳ, ὁ δὲ 20 τῆς ἐν Ἀφρικῇ συνόδου, ἰωάννῃ, Σεβηριανῷ, Ἀπικῷ, καὶ Κυρίλλῳ Ἀλεξανδρείας ἐξακολουθεῖν περὶ τῆς ἀληθείας γνώσεως. μετὰ πρῶτῃ συνόδου τρίτης, καὶ αὐτῶν βιβλίοις τρίτῃ κεφαλῇ δεκάτῃ πέμπτῃ Παραγράφῳ δεκάτῃ ἐνάτῃ. 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ συνόδῳ ῥητῶν τῶ Ἱερουσολύμων ἱερωσάλης, καὶ τῆς πάντων τῶν Ἐπισκόπων ἐς ταῦτα συμφωνίας, δέκνυται ἡ οἰκουμενικῇ συνόδῳ κριτῆς ἀπλῶς πάντων. 30

Ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς τρίτης οἰκουμενικῆς συνόδου εἶπον ἱερωσάλης, τὰ ὅσα τῆς ἁγίας συνόδου καὶ τῆς ἐπιστολῆς τῶ Κυρίλλῳ συμφωνία δορυῖται, καὶ τέτοις τοῖς δόγμασι σιωτίζεσθαι καὶ σιωπῶν, ὁμοίως

καὶ πάντες οἱ Ἐπίσκοποι εἶπον, ὡς αὐτῶν βιβλίοις τρίτῃ κεφαλῇ δεκάτῃ πέμπτῃ Παραγράφῳ ἐκστῇ ἐνάτῃ. 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

ὅτι τῶ φιλίππων θλαυῶν ἐπὶ περὶ μαρτυρῶν ἁγίων κατὰ Νεσορίῳ, οἱ πάλαι ἄγιοι πατέρες ἤχησαν εἰς μαρτυρίαν. 40

Φλαυῶν φιλίππων εἶπον, Ἀκόλῳθῳ, εἰς εἰπὼν ἢ ἔχον περὶ τῶν ἀποκηρμένων δόξαν (ἥτοι περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίσεως κατὰ Νεσορίῳ) οἱ μακάριοι πατέρες ἡμῶν. καὶ ἀποσηνέχθησαν μαρτυρεῖ Πέ-

τρος Ἀλεξανδρείας ὁ μάρτυς, Ἀθανάσιος ὁ μέγας, Ἰσίδωρος καὶ Φίληξ ρώμης, Θεόφιλος Ἀλεξανδρείας, Κυπριανὸς, Ἀμβρόσιος, ὁ Ναζιανζηνὸς, Βασίλειος ὁ μέγας, ὁ Νύσσης, Ἀπικῷ, Ἀμφιλοχίῳ ἐν τῇ αὐτῇ ῥήμῃ. 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τῶ βασιλεῖ Ἰππολῶν τῆς συνόδου περὶ καθάρσεως Νεσορίῳ καὶ τῶν Ἀποστόλων, δέκνυται εἶναι πῶ οἰκουμενικῶν συνόδων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ ἔχατον κριτήριον. 50

Ἡ αὐτὴ συνόδῳ πρὸς τῶ βασιλεῖ ἔγραψε, τῶ Νεσορίῳ καθάρσει κανονικῶ ποιησάμενοι, καὶ ἐπαίνεσαντες τὸν Θεοφιλέστατον καὶ ἁγιώτατον Ἐπίσκοπον τῆς μεγάλης ρώμης Κελεστίνον πρὸς, τῆς

ἡμῶν ψήφῳ καταγινόντα τῶν αἰρετικῶν δόγμάτων Νεσορίῳ, καὶ πρὸ ἡμῶν ἐξουεγόντα πῶ κατ' αὐτὴν ψήφῳ. Ἡ αὐτὴ συνόδῳ τοῖς βασιλεῦσι κατὰ τῶν Ἀποστόλων ἔγραψε μετὰ τῶν ἑλεγχον τὸ ἐπιτίμιον, ταῦτα

τῶν, Δέξασθαι δὲ τῆς Συνόδου ἐχέσθαι πάντας τὰς τῆς Οἰκουμενικῆς ἀγιωτάτης Ἐπισκόπης, ὡς καὶ τὸ αὐτὸ φερόμεναι, Διὰ τὸ καὶ τὴν τῆς μεγάλης Ρώμης συμπαρεῖναι τῇ Συνόδῳ, καὶ τὰς τῆς Ἀφρικῆς Διὰ τὴν

Θεοσεβειάτης Ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, ὃ καὶ τῶν ἑαυτῶν γνώμην εἰσάγοντες, κεχωρισμένοι μόνῳ τῷ τόπῳ τῇ αὐτῇ τε καὶ πάντων ἡμῶν ψήφῳ συνηήσαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὴν Ρώμης Κελεσίῳ Ἐπισκόπῃ τῆς τρίτης Συνόδου, δέκνυται εἶναι τὰς οἰκουμενικὰς Συνόδους κρείττας καὶ βεβαιωτάς τῶν μερικῶν.

10

Ἡ αὐτὴ Σύνοδος Κελεσίῳ Ἐπισκόπῳ. Τῆς μὲν οὖν ὁσιότητος ὅπερ τῶν ὁσέβειαν ζήλος καὶ ἡ περὶ τῆς ὁρθῆς πίστεως τῶν πατρῶν ἡμῶν Σφητέρει Θεῷ Φίλῳ τε καὶ ἀρέσκῃ σα φρονίῃς ἀξίᾳ παρὰ τοῖς γέγονε θαύμασι.

15 Σημῶσαι ὅτι ἐνταῦθα γράψαι περὶ τῆς περὶ τῆς ἐπιστάσεως ὁ Βασιλεὺς, καὶ ὅτι ἀναγνωσθῶν τῶν πεπερασμένων ὡς Ρώμῃ κατὰ Κελεσίαν καὶ

Πελαγίᾳ καὶ τῶν ὁπαδῶν τῆς Αἰρέσεως αὐτῶν, φησὶν ἡ Σύνοδος γράψαι πρὸς τὸν Κελεσίον, ὅτι ἐδινευσάμενοι καὶ ἡμεῖς ἰχυρὰ καὶ βεβαίᾳ ἐμυλῶμεν τὰ ἐπ' αὐτοῖς ὁρισμῶν πρὸς τῆς εἰς Θεοσεβείας, καὶ σύμψηφοι πάντες ἐσώμεν, καὶ καθηρημένους ἔχομεν αὐτοὺς. Ἰδε καὶ αὐτῶν βιβλίᾳ τρίτῃ κεφάλαιον δέκατον πέμπτον περὶ τούτων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

20 Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Ἀλεξάνδρου Ἐπισκόπῃ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πρώτης, αἱ τῶν ἐν Νικηῇ ἁγίων πατέρων καὶ τῶν αὐτοῖς ὁμοφρόνων ἀποδόσεις καὶ ἐκθέσεις μαρτυροῦνται εἶναι δόγματα τῆς ὁρθοδόξης πίστεως.

25 Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Πρῶτος Ἐπισκόπος πρὸς Ἀλεξάνδρου - Ἀπὸ φυλάττοντες τὰς παραδόσεις αἱ παρελάβετε τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων τῶν ἐν Νικηῇ τῶν ὁρθόδοξον πίσιν ἐκθεσίων, καὶ τῶν

περὶ τὸ ἅγιον καὶ μακάριον Βασίλειον καὶ Γρηγόριον, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν αὐτοῖς ὁμοφρόνων, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βιβλίᾳ ζωῆς. Ἰδε αὐτῶν βιβλίᾳ τρίτῃ κεφαλῇ δέκατῃ πέμπτῃ Παράγραφον τριακοστὸν ἔβδομον.

ΤΟΥ Γ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ Ε.

Ἦτοι δὲ τῆς τετάρτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου εἰς τῆς πέμπτης.

Ὅτι ἐκ τῆς κατὰ Εὐτυχῆς Ἐπισκόπῃ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Φλαυίαν, δέκνυται τὰς Πατριάρχας καὶ Πάπας τὰς ἁγίας γραφαὶς καὶ τὰς τῶν ἁγίων πατέρων ἐκθέσεσιν ἐπιμύχως βεβαιῶν τὰς περὶ πίστεως ἐκδόσεις.

35 Φλαυίανος ὁ Κωνσταντινουπόλεως γράφων πρὸς Εὐτυχῆς πρὸς τὸν Βασίλειον Θεοδόσιον τὸν νέον ἰδίᾳ χειρὶ, φησὶ, φρονέμεν ὁρθῶς καὶ ἀνεπιλείπτως πάντοτε τὰς θείας γραφαὶς ἐπιμύχως καὶ ταῖς ἐκθέσεσιν τῶν ἁγίων πατέρων. Σημῶσαι ὅτι ἐν τῇ δευτέρᾳ πρῶτῃ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου

κατὰ Εὐτυχῆς ἐξέθετο ὁ Φλαυίανος τῶν πίσιν αὐτῷ, ἢ ἡκολούθησαν ὁ Ρώμης Διὸν. ἔλεγε δὲ Εὐστάθιος ὁ Βρυτιῖ, ἡ ἡκολούθησαν ὁ Φλαυίανος τοῖς δόγμασι τῶν μακαριωτάτων Ἀλεξανδρείων Κυρίλλου. πρῶτῃ τῆς τετάρτης Συνόδου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐκ τῶν λεχθέντων τῇ Συγκλήτῳ πρὸς τὰς τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου πατέρας καὶ τοῖς αὐτῆς πατράσι, 45 δέκνυται τῶν ὁρθόδοξον πίσιν ταῖς ἐκθέσεσιν τῶν ἀρετέρων Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ ταῖς μαρτυρίαις καὶ κανονικαῖς ἐπιστολαῖς τῶν ἁγίων πατέρων βεβαιῶσαι, καὶ τὰς περὶ πίστεως ἐπιστολάς καὶ ἐκδόσεις Παπῶν τε καὶ Πατριαρχῶν δοκιμάζεσθαι.

50 Ὁ ἄρχοντας καὶ ἡ Σύγκλητος εἶπον πρὸς τὰς πατέρας τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου, Ἐκαστος τῶν Ἐπισκόπων τῆς παρόσης ἁγίας Συνόδου ὅπως πῶς ἐγγράφως ἀπὸ τινος δέας τὴν τῆς Θεῆς καὶ ὁφθαλμῶν τιθέμενος φόβον ἐκθέσθαι ἀπαδατά, ἡρώσων ὡς ὁ Θεὸς καὶ ὁσεβέστατος ἡμῶν Δεσπότης κατὰ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐν Νικηῇ ἁγίων πα-

τέρων τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατὰ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἑκατὸν πενήκοντα τῶν μεταταῦτα, καὶ τὰς κανονικὰς ἐπιστολάς καὶ ἐκθέσεις τῶν ἁγίων πατέρων Γρηγορίου, Βασιλείου, Ἀθανασίου, Γλαρίου, Ἀμβροσίου, καὶ τὰς Κυρίλλου δύο κανονικὰς ἐπιστολάς τὰς ἐν τῇ κατ' Εὐφροσιν πρώτῃ Συνόδῳ βεβαιώσας πιστῶς, κατ' ἑξῆς τῶν τῆς αὐτῶν πί-

εως αμαχων . πράξα πρώτη . Οἱ αὐτοὶ ἐν τῇ δού-
τερᾳ πράξει πρὸς τὴν Σύνοδον πάλιν εἶπον , Εἰδόντες
γὰρ ὑμῶν βυλόμεθα , ὡς ὁ θρόνος καὶ ὁ σέβας
Δεσπότης τῆς Οἰκουμενικῆς καὶ ἡμεῖς τὴν ὁρθό-
δοξον πίσιν πρὸς τὰς τριακοσίων δέκα καὶ ὀκ-
τώ , καὶ πρὸς τὴν ἑκατὸν ποιήκοιτα , ἐτι μὲν καὶ
πρὸς τὴν λοιπὴν ἀγίαν καὶ ἐπιδόξων πατέρων πα-
ραδοθεῖσαν φυλάττομεν , καὶ κατὰ ταύτην πιστεύο-
μεν . καὶ μετ' ὀλίγα , εἰπόντες φλωρεντίας Ἐπισκό-
πος Σαρδεῶν , ἀμφιβόλοντος , εἰ καλῶς θεολογεῖ ἡ ὑπὸ
ἐπὶ τὴν Λέοντος , ἵκετο δὲ οὐκ ἔτι ὑμέτερον μέγεθος
δοθῆναι ἡμῖν παροισμίας , ὥστε μετὰ σκέμματος
πρέποντος παροισθῆναι τῇ ἀληθείᾳ τῆς πράξεως ,
καὶ κατὰ τὰς μάλιστα εἰς ὑμέτερον παροισμίας τὴν ὑπο-
γραψάντων τῇ ὑπὸ τὴν τὰ ὁσιωτάτων Λέοντος , καὶ θεο-
μεθα διορθώσεως . τῇ δὲ Κερκυρῆς Ἐπισκόπος Σε-
βαστιανὸς εἰπόντος , ἢ πῶς καλῶς εἴρηται ὑπὸ
τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἀγίων πατέρων , καὶ ἐβεβαίωθη
πρὸς τὴν ἀγίων πατέρων Ἀθανασίᾳ , Κυρίλλῳ , Κελεσίμῳ ,

Ἰλαρίῳ , Βασιλίῳ , Γρηγορίῳ , καὶ καὶ πάλιν Διὰ τῆς
ἀγιοτάτης Λέοντος , καὶ ἀξιομύρου καὶ τὰ τὴν ἀγίων πα-
τέρων τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ , καὶ τὰ τῆς Λέοντος
ἀναγνώσθηναι . εἶπον οἱ Ἀρχιεπίσκοποι καὶ ἀναγνώσθηναι
τὰ Σύμβολα τῆς πρώτης καὶ δευτέρας , καὶ αἱ δύο
ὑπὸ τὴν Κυρίλλῳ , καὶ ἡ ὑπὸ τὴν Λέοντος πρὸς
φλωρεντίας , ἐν ᾗ Λέων φέρει μάρτυρας καὶ βεβαιω-
τὴς τῆς πίστεως αὐτῆς Ἰλαρίον , Ναζιανζηνόν , Ἀμ-
βρόσιον , Χρυσόστομον , Ἀνυστινόν καὶ Κύριλλον . ὁμοῦ
πάλιν συγκρίνεται ἡ ὑπὸ τὴν Λέοντος μετὰ τὴν
ὑπὸ τὴν Κυρίλλῳ , εἰ καλῶς ἔχει , αἰτήσεις Ἀτ-
τικῆς Νικηπόλεως ὑπὸ διωρῆς ἡμερῶν . πράξα δευτέ-
ρα . ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ πράξει οἱ Ἀρχιεπίσκοποι εἶπον ,
Ἐπειδὴ τὰ θεῖα ἔναγγέλια πρὸς τῆς ὑμετέρας ἀλη-
θείας παροισθῆναι ὁρῶμεν , διδάξασθαι ἕκαστον , εἰ ἡ
ὑπὸ τὴν Λέοντος τῇ Συμβολῇ τὴν δύο Συνοδὸν συμ-
φωνεῖ . πάντες ἀπεκρίθησαν ὅτι σιωπᾷ τῇ πρώ-
τῃ καὶ τῇ δευτέρᾳ καὶ τῇ ὀκτὼ ἐφέσθαι ὑπὸ τὴν Κυρίλλῳ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ πράξει τῆς τετάρτης Συνοδῆς ῥητῶν τῶν τῆς Ρώμης Λεγάτων περὶ Διοσκόρου , δει-
κνύται τὰς Συνοδὸς τοῖς τὴν ἀγίων πατέρων Κανόσιν ἐπομῆρας κατακερῖναι τὴν Αἰρετικῆς .

Πράξα τρίτη οἱ Λεγάτοι τῆς Ρώμης εἶπον περὶ
Διοσκόρου , Οὗτος γάρ , ἵνα τὰ ποτὶς ἀντιθέ-
τωμεν , Ἐυτυχῇ τὸν ὁμοδόξον αὐτῷ κανονικῶς κα-
θαίρεθόντα πρὸς τῆς ἰδίας Ἐπισκόπου τῆς ἐν ἀγίοις
πατρὶς ἡμῶν φλωρεντίας , ἀνθροπίσας εἰς κοινωνίαν
ἐδέξατο πρὶν σιωπερῶσαι ἐν τῇ ἑφεσίων μετὰ
τὴν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων , καὶ τὴν ὑπὸ τὴν

ἐκ ἀνέγνωσε , καὶ τοὶ ἀντιθέτωμεν πρὸς τὴν αὐτῶν
κεκομινότητα , καὶ κανονικῶς κληθεῖς ἐκ τῆς ὑπο-
στασεως ἐλθεῖν καὶ ἀπολογησάσθαι περὶ τῶν ἐνεκαλεσ-
τῶν καὶ ἡμερῶν , τοιγαρὶν καὶ ἡ ἀγία αὐτῇ καὶ
μεγάλῃ Συνοδῇ τὰ δόξαντα τοῖς Κανόσιν ὑπὸ τὴν
σταται . Ἀναγλίσθαι καὶ ἡ Συνοδὸς τὰ αὐτά .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς αὐτῆς Συνοδῆς ἀπαλήξεως περὶ τῆς τῆς Ρώμης Λέοντος ἐπιστολῆς ,
δείκνυται εἶναι τὴν Σύνοδον κρατῶν τῆς Ρώμης καὶ βεβαιωτῶν .

Πράξα πέμπτῃ . Ἐν αὐτῇ μεγάλῃ ἀπαλήξεως γε-
νομένης ἵνα τεθῇ ἡ ὑπὸ τὴν Λέοντος ἐν τῇ ὄρῳ ,
οἱ Ἐπισκοποι ἐκ τῆς ἐθέλησαν . καὶ τὴν Λεγάτων τῆς
Πάπας εἰπόντων , ὅτι ὑπὸ τῆς ἐφέσθαι καὶ γίνεσθαι Συνοδὸς

ἐν τῇ Δύσει , ἐδοῦν ὠφέλησαν , ἀλλ' ὡς ἐγράφη ὁ ὄρος ,
εἴως ἀνεγνώσθην . Ἰδε περὶ τῶν βιβλίων τετάρτης κε-
φαλῆς πρώτης Παράγραφον δέκατον ἔβδομον .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐν τῇ πρὸς τὸν Βασίλεα παρ' ὧν ἡμεῖς τῆς Ρώμης , δει-
κνύται εἶναι τὰς Οἰκουμενικὰς Συνοδὸς κρατῶν τὴν περὶ πίστεως ἐπιστολὴν τὴν Παπῶν , καὶ ἀκροτάτης
Διδασκαλίας τῆς πίστεως , καὶ ὑπὸ τὴν πάντων .

Ἐπειδὴ αὐτολέγετο ἡ ὑπὸ τὴν Λέοντος , ἡ Συνοδὸς
ὑπὸ τῆς ἀπολογίας ἐν παρ' ὧν ἡμεῖς αὐτῆς
πρὸς τὸν Ἀυτοκράτορα Μαρκιανόν λέγεσθαι , ὅτι ἐκ
νοσησάτι , ἀλλὰ τοῖς ἀγίοις πατέρεσιν ἀκολουθεῖσθαι , τοῖς
καὶ μετὰ τὴν μεγάλην Σύνοδον πρὸς ἐκ τῆς

κατὰ ἡμερῶν ἀναφύσεως Αἰρέσεως ὁμοιοτρόπως ἐλέγ-
ξασιν . Καὶ , ὅτι ἐκ τῆς ἀκρίβειας ὅτι ἐκ τῆς
σεως ἐκ τῆς ὁφθαλμοῦ , ὡς φησὶν ὁ ὄρος τοῖς
πλάτῃ ἀναδεδείκναι τὴν πατέρα , τῆς πίστεως ἀπα-
σθαι ἀναπύουσαν τὴν ἀλήθειαν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ΄.

ὅτι ἐκ τῆς ἐπανόμου αὐτῶν Σινώδου ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν Ρώμης Λέοντα αὐτῆς ἐπιστολῇ τὸν Βασιλέα βεβαιώσας τῆς κρίσεως τῆς Λέοντος, δέκνυται εἶναι τὰς βασιλεῖς μέζονες τῶν Παπῶν.

Εἰν τῇ πρὸς τὸν Πάπαν ἐπιστολῇ ἡ Σινώδου ὑπὲρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως φησὶν, Οὕτω γὰρ καὶ βασιλεῖς ὡσεὶ θεοὶ θεωροῦνται ἐπὶ τῆς σῆς ὁσιότητος ὡς νόμῳ βεβαιώσαντες κρίσιν. Καὶ, ἵνα δὲ γινώτε ὡς ἐθὺς πρὸς χάριν ἡ πρὸς ἀπέχθειαν πε-

ποιήκαμεν, ἀλλ' ὡς θεῶν κυβερνώμενοι νόμῳ, πασαν ὑμῖν τῶν πεπραγμένων πῶς δυνάμει ἐγνωρίσαμεν εἰς σύστασιν ἡμετέραν καὶ τῶν πραγμάτων βεβαιώσιν τε καὶ συγκατάθεσιν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείαν μονάζοντα ἐπιστολῇ τῆς Βασιλέως μαρτυρεῖται, δέκνυται τῇ τῶν πατέρων διδασκαλίᾳ ἐπειθεῖν τὴν Σινώδου.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπιστολῇ πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείαν μονάζοντα φησὶν, Ἡ ἐν Χαλκηδόνι περὶ τῶν ὁσιολογικῶν πρίσιν ἐδοξέσθη μοι, ἀπὸ πάντων δὲ τῇ Ἀθανασίᾳ καὶ Θεοφίλῳ καὶ Κυρίλλῳ ἡκολούθησε

διδασκαλίᾳ. μέγα τέρψιν τῆς τετάρτης Σινώδου. Ἰδε περὶ τῶν εἰς πλάτος αὐτῶν βιβλίων τετάρτη κεφαλὴ πρῶτος Παράγραφος τετακτοῦν πρῶτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

ὅτι ἐκ τῆς ἐπὶ Γονατίῳ κατὰ σιμωνιακὴν Σινώδου, καὶ τῶν ἐπὶ Λέοντι τῆς ἰσαοῦς συμβασιῶν εἰς Ἀναστασίᾳ Βασιλέως, δέκνυται μὴ εἶναι μακαρίαν τινὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ τὴν κοινότητα καὶ τὰς τῶν πατέρων μαρτυρίας διαλύειν πάσας τὰς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συμβαινέσας ἀμφισβολίας.

Ὁ μετὰ Ἀνατόλιον Κωνσταντινουπόλεως Γονατίου ἐδομηκοντοκτὴ Ἐπισκόπων ἁθροίσας Σινώδου, ἐγγράφον ἐγκύκλιον ἐπιστολῶν τοῖς ἀπανταχῇ Μητροπολίταις κατὰ τῶν ἐπὶ χρημάτων χειρωνακτικῶν ἵδε ἐν παντὶ τῷ τετάρτῳ βιβλίῳ περὶ τῶν συμβάντων τούτων ἐπὶ Λέοντος, Ζήνωνος, Βασιλίσκου καὶ

Ἀναστασίας ἐν τοῖς ποίτοι καθολικοῖς θεότοις, καὶ περὶ τῶν Σινώδων κατὰ Πέτρον τὸν Κναφίως, καὶ τὰς ἐγκυκλίους ἐπιστολάς αὐτῶν εἰς ἀπανταχῇ Πατριάρχαι, Μητροπολίται καὶ Ἐπίσκοποι πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Λέοντα, ἐρωτήσαντα αὐτὰς περὶ Τιμοδείας τῆς Αἰλέας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

ὅτι ὁ περὶ τῶν πρίσιν Ζήλων Λέοντος Βασιλέως τῆς μεγάλης μαρτυρεῖται ἐκ τῆς πρὸς Βασίλειον Ἀντισχεῖας ἐπιστολῇ Συμεῶν τῆς Στυλίδος, καὶ ὁ βεβαιώσας τῆς πίστεως πρὸς τῶν πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σινώδου.

Συμεὼν ὁ Στυλίδης ἐπιστολῇ πρὸς Βασίλειον Ἀντισχεῖας φησὶν, Εὐχαρίστας τὸν Ζήλον καὶ τὴν εὐσέβειαν τῆς Θεοφιλεστάτης ἡμῶν Βασιλέως (ἡτοῦ Λέοντος τῆς μεγάλης) πῶς πρὸς τὰς ἀγίας πατέρας καὶ τῶν τούτων βεβαιῶν πρίσιν ἠνέπεδαξε καὶ ἐπιδείκνυται. Καὶ, ἐγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ εὐτελής τὸ ὀφείλωμα τῶν μοναχῶν ἐγνωρίσα τῇ αὐτῇ βασιλείᾳ πῶς ἐμὴν ἀπέθεσιν πῶς περὶ τῶν πρίσιν τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνεληθόντων ἐξακοσίων τετακτοῦν, ἐμῶν καὶ ὑποσχεζόμενων ὑπ' αὐτῆς τῆς ὑπὸ τῆς ἀγίας Πνεύματος φανερωθείσης, εἰς ἀρμενίαν δύο ἢ τριῶν συνεληθόντων ἀπὸ τῶν ὀνομα αὐτῶν πάρεσιν ὁ Σωτὴρ, πῶς μετὰ τὴν πρῶτην καὶ τῇ τῇ ἀγίῳ πατέρων ἐνεχώρει, εἰμὶ ἢν δὲ ἀρχῇ μετ' αὐτῶν τὸ ἅγιον Πνεῦμα; Εὐάγγελος βιβλίῳ δεκάτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων Ἰωάννην καὶ τὸν Ἐπιφάνιον Τύρεν ἐπιστολῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννην τῆς Καππαδόκης, καὶ τῆς τῆς Ἱεροσολύμων ὁσιοκρίσεως, δέκνυται τῇ κοινῇ Ἱερουσαλὴμ δεδεδόσθαι τὴν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ ἐκτελεσθεῖσιν καὶ φυτῶν.

Ἰωάννης ὁ Καππαδόξ· ἐπιστολῇ πρὸς Ἰωάννην ἱερο-
πολύμων γράφει, Ἐπὶ τοίνυν θεία τις ἐκκλήσις
γέγονε κίνησης τῆς φιλοχρείας λαῷ τῆς βασιλίδος
ταύτης πόλεως, καὶ πάντα τὰ ἐκβοηθούμενα παρ' αὐ-
τῆς καὶ ἀποκρινόμενα παρ' ἐμῆς δὴλα τῷ κόσμῳ γε-
γνησάντων, ἀναγκάσει ἐλογισάμεν συμβῆναι τῇ σὺν Θεο-
φιλίᾳ, ἵνα τῇ συνεργίᾳ τῆς ἀγίας Πνεύματος ταύ-
της γινώσκῃ, ὅπως φραγίσῃ τῇ λόγῳ τῆς ἀληθείας,
ἐπειδὴ μάλιστα ἡ ἐκδημύσας ἀγία συνόδος τῇ αἰ-

τήσῃ παντὶ τῇ μοναδικῇ τάγματι ἐγγράφως πε-
ποίησε καὶ ἀπεώρτισε, τῇ σὺν ἀγιότητι Διὰ τῆς ἐκ-
πέμψας ἐπιστολῆς αὐτῆς. καὶ Ἐπιφάνιος Τύ-
ρος. Ἐκ τῆς ἀντιγραφῆς Ἰωάννης ἱεροπολύμων πρὸς
τὸν Καππαδόκα, ὁ γὰρ παρεχόμενος ἱερεῖα τῷ ἀποφί-
τη τῷ ἀποικοδομῆν καὶ κατασκήπῃν καὶ ἐκτελεῖν καὶ κατα-
φυτεύειν, καὶ Πέτρος τῷ κορυφαίῳ πᾶν Ἀποστόλων τὸ
λῦεν καὶ δεσμεῖν, καὶ τῇ κοινῇ τῇ ἐφιλομήσει
ἱερωσύνῃ.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Καππαδόκα ἐπιστολῆς πᾶν τῆς δευτέρας Συνείας Ἐπισκόπων, ὁ Βασιλεὺς ἔγνω καὶ ὁ
Καππαδόξ δέκνυται ὑπερμαχοῖ πᾶν ὀπισθοδικῶν δογμάτων.

15

Ὅτι τῆς δευτέρας Συνείας Ἐπισκοποι πρὸς τὸν Καπ-
παδόκα, Βασιλέως γὰρ πρὸς χρηματίζοντας, καὶ
πᾶν καρδίαν ἐλαμπούμεν πρὸς τὴν ἐκείνου, καὶ
Ἀρχιερέως ὅςτις ψήφῳ θείας χάριτος ἀναφανέντος

κατὰ τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων, καὶ τῶν ὀπισθοδι-
κῶν ὑπερμαχοῦτος δογμάτων, πᾶσι ἐκένεσε μὴ ὑ-
φαινεσθαι τῇ ταχείᾳ τῶν χειρῶν μεταβολῇ.

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τῆς δευτέρας Συνείας Ἐπισκόπους ἐπιστολῆς πᾶν τῆς Ἀπαμείας Κληρικῶν, δέκνυται
οἱ αὐτοὶ τῷ τῆς Βασιλέως καὶ τῶν Πατριαρχῶν σκοπῷ ἀκόλουθοι.

25

Ὅτι τῆς Ἀπαμείας Κληρικοὶ τοῖς Ἐπισκόποις τῆς
δευτέρας Συνείας, ἀκολοῦθοντες τῷ ὁριζῶντι σκο-
πῷ τῆς καλῆς Βασιλείας καὶ τῶν ἀγιωτάτων ἐν

θέσμων Πατριαρχῶν. Καὶ, σύμφωνα ταῦτα γνω-
ρίσμα καθεστάντες καὶ ταῖς ἀγιωτάταις ἐνθέσεως
Πατριαρχαίς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τῆς Ἀνατολικῆς καὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως Ἐπιστολῶν τῆς Ῥώμης ὁρμίσδας, μαρτυρεῖται
τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δόγματα καὶ τὰς ἀκαταστάσεις εἶναι κοινὰς τῶν πατέρων, καὶ ὡς τέλει καὶ ἀποτέλει
μὴ δέοντα, πᾶσι δ' ἐν καλῇ συνόδῳ ἰδίᾳ αὐθιγῇ βεβαιώσῃ τῶν δογμάτων πᾶσι πρὸς αὐτῆς συνόδῳ.

35

Ὅτι Πάπας Ὁρμίσδας ἐπιστολῇ πρὸς τῆς Ἀνατολι-
κῆς γράφει, Ἐν ὁφθαλμοῖς, ἐν τῇ ἐκείνου, ἐν
αὐταῖς ταῖς χερσὶν εἶσι τῶν πατέρων τὰ δόγματα,
ἀφύλακτον ἐκτελεστέον κατὰ ἐκείνου, πρὸς τὴν
φυλάκην ἐκ τῶν αἰσθησίων συνόδοι περισφίγ-
γυτοι, Διὰ γυναικῆς σωτηριώδους ἐν τῇ ἐκείνου πα-
ρανοῇ, πᾶσι ὅτις ἐξουσιάζονται τῶν πατέρων καὶ ὁρίων
ἐξείων δὴ ποτε ὑπομνημάτων ἀποσυνεχῶς ἀπώσαντες,
μὴδὲς ὑμᾶς ἀποσφύροις ἀποσφύγασιν, ἡνωμένοις
ὁρίσμασι ἡνωσάμενοι. καὶ μεταξὺ Ἀδελφῶν καὶ τῆς
οἰκίας λαῷ διέλεγε πᾶσι λειτουργίαν. Ἀλλ' ἐστὶν ἡ πᾶν
ἀνθρώπων ἐξουσία, ἀλλὰ αἱ ὑποκρίσεις τῶν ἱερέων.
Ὁ αὐτὸς Ἐπιφάνιος Κωνσταντινουπόλεως, Ἐπὶ τῇ
χαρᾷ, ὅτι πρὸς τὴν ἐκείνου τῆς Ἐκκλησίας καὶ
τῆς ἀγιωτάτης Βασιλείας καὶ τῆς σὺν ἀγάπῃς τοιαύτης
συνόδου, ἡν Διὰ τῶν γραμμάτων ἐμήνυσας, καὶ
Διὰ τῆς πᾶν ἐμῶν πρὸς τὴν συγκληθείσας ἐγινω,

σαθῆς γὰρ ἐκτελεσθῆναι ἡ τῆς ἐκείνου ἀποσταλτικῆς
ἐπιστολῆς πρὸς τὸν, ὅταν καὶ οἱ τῆς ἐκείνου Βασιλεῖς
ταῖς ὑποθέσεσι ταῖς περὶ πίστεως μετὰ τῆς διοικήσεως
τῆς πολιτείας ζυγνύσῃ, καὶ οἱ τῶν Ἐκκλησιῶν ἡγέ-
μνοι τὰ συντάσσοντες εἰς πᾶσι ἰδίαν οἰκονομίαν με-
μνημένοι τῆς καθήκοντος ἐκτελέσει. Καὶ, οἵτινες εἰ-
ταῖς πᾶν ἀγίων πατέρων ἀκαταστάσεις φυλάττειν,
εἰ ἐκείνης τῆς πίστεως τῆς θεμελίως στέβονται, καὶ
ὅσοι τῶν πᾶν δι' αὐτῶν, τῆς ἀγίας Πνεύματος κατα-
νύσσονται, ἐκτελεσθῶν ἐκ ὁποῦν ἐκτελέσει, εἰ γὰρ εἰς
τέλει ὡς πρὸς εἶσι, ἀποτέλει καὶ δέονται, ἡ καλῶς
βέβαια, καὶ Διὰ τὸ ἐκ ἀμελείας, καὶ ἡ ἐν καλῇ
καθόνι συνόδῳ ἡτὶς τῶν ἀποσταλτικῶν ὁμοίως τὰ
δόγματα ἡ τελευτῶν ἐφαιρῶν, ἡ ἐπὶ τῇ
ληφθεῖσα τῇ αὐθιγῇ ἐβεβαίωσαν. Ἰδε αὐτῶν
βιβλίᾳ πέμπτῃ κεφάλαιον οὐδέκατον.

40

45

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι ἐδυνάται ἐκείνης Πατριαρχικῆς ἀφώσας τὸν ἔντινον συνόδον κατακληθῆναι, ἀλλ' ἄλλης συνόδου ἐξέτασιν.

ο

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾶς ἐν τῇ ὑποφάσει καὶ Πέτρῳ καὶ Ζωόρῳ φησὶ, τὸν κατακεκρυμμένον ἐν τῇ Συνόδῳ, μηδέ τινι τρώῃ δυνάσθαι λατρυγίας ἱερατικῆς ἀντιλαβέσθαι, μέχρ' ἂν ἐξέπαισι ἐπ'

αὐτῷ γυναικίῃ ὑφ' ἐτέρας συνόδου ἀθῶον αὐτὸν ὑποδείξῃ. Ἰδεταὶ δὲ τῆς Μηνᾶς συνόδου βιβλίῳ πέμπτῃ κεφαλῇ συνδεσμένῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῆς Λέοντος καὶ Κυρίλλου Ἐπιστολῶν συμφωνίας, καὶ τίνος ὁρεσίης ἢ, ἑκατέρας, λέξις, καὶ περὶ ὧν ὁ Λέων πατέρων εἰς μαρτυρίαν ἑαυτῶν καὶ τῶν ἐπηρεαζομένων ῥητῶν τῶν Κυρίλλου, ὧν ταῖς γνώμας ἢ ὁ Χαλκηδόνι συνόδου ἐπεκύρωσε πῶς οὐδέ βεβαιον.

Ἐφραίμ Ἀντιοχείας βεβαιῶν τῶν Ἐπιστολῶν Λέοντος ὅτι συμφωνεῖ ταῖς Ἐπιστολαῖς τῶν Κυρίλλου, ὡς ἔχοντα μάρτυρας, τὸν Νύσσην, τὸν Ἰβλίον, τὸν Ἀθανάσιον. Καὶ, ὅτι ἢ, ἑκατέρας, λέξις, ἐκ ἑπὶ ὁρεσίης Λέοντος, ἀλλὰ ποντήσις. ὑπὸ Κυρίλλου ἐρρέθη, καὶ περὶ αὐτῶν ἔπειτα ταύτων (πῶς λέξιν) ὁ μέγας Βασίλειος. ὅτι δὲ ὁ Λέων ὁρθόδοξος ἦν, φέρει μάρτυρας, Ναζιανζινόν, Πρόκλον, Ἀμφιλόχιον, Χρυσόστομον καὶ Ἰγνατίον. Φωτίς ἀναγνώσας Διοσκοποσῆς ἑκκοσῇ ὁγδόῃ. Ὁ αὐτὸς περὶ τῶν ἐπηρεαζομένων ῥημάτων Κυρίλλου φέρει μάρτυρας, Εὐστάθιον Ἀντιοχείας, Ἀντίοχον Πτολεμαῖδον, Ἀμφιλόχιον,

Ἀμβρόσιον, Ἀθανάσιον, Πρόκλον, Χρυσόστομον, Νύσσην, Ἰβλίον, Κυριακὸν Πάφον, Πέτρον Ἀλεξανδρείας τὸν μάρτυρα, Βασίλειον, Ναζιανζινόν, Μάξιμον, Ἰβλίον, Ἐπιφάνιον, Ἀπικόν, Γρηγόριον. Θαυματουργὸν, καὶ Ἐφραίμ, καὶ ἔτι Συμεῶνα, Βαρσδάτῳ καὶ Ἰακώβῳ Ἀσκηταῖς, καὶ φησιν, ὅτι τῶν ταῦ γνώμας ἢ ὁ Χαλκηδόνι ἐκμελετήσασα, πῶς οὐδέ βεβαιον ἐπεκύρωσε, φησὶ δὲ περὶ τῆς ὅτι ἢ ὁ Χαλκηδόνι ὡς ἔπειτα περὶ τῶν Συμβόλων, ἔτω καὶ ἔπραξε, δηλοῖ ὅτι ἐφύλαξεν ἀκρονομήτην. Φωτίς ἀναγνώσας Διοσκοποσῆς ἑκκοσῇ ἐνάτῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾶν λόγων τῶν μεγάλων Ἰσπανικῶν, δέκνυται εἶναι τὰς αἰγίους πατέρας τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας διδασκάλους καὶ καθαρῆτας τῶν Αἰρέσεων.

Ὁ μέγας Ἰσπανικὸς ἐν τῇ πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾶν αὐτῶν λόγων φησὶν, Ἐπείπερ ἦλθον εἰς ἡμᾶς, ὡς ἡνέκα καταλείψαντες ταῖς θείας γραφὰς καὶ τὰς αἰγίους πατέρας, εἰς τὴν καθολικὴν τῶν χειρῶν Ἐκκλησίαν διδασκάλους ἔχοντες, καὶ δι' ὧν πάντα μὴ πάντως Αἵρεσις ἀπελήλαται, ἢ δὲ ὁρθόδοξος πίσις σεσαφηνίσαι. φέρει δὲ μάρτυρας βεβαιωτάς καὶ Ὡριγένους, Γρηγόριον, Χρυσόστομον, Πέτρον Ἀλεξανδρείας τὸν μάρτυρα, Ἀθανάσιον, Νύσσην, Θεόφιλον, Κύριλλον, Βασίλειον, Διονύσιον, Ἡρακλῆν,

Δημήτριον, Θεωτῶν Ἐπισκόπους Ἀλεξανδρείας, Δάμασον Ρώμης, Ἰωαννίκιον, Ἀναστάσιον Ρώμης, καὶ συνόδον δυτικῇ. Καὶ, ἑμόνον πρὸς πῶς σὺν ἀγιωσύῃ, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν ἀγιώτατον καὶ μακαριώτατον Πάπαν τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης καὶ Πατριάρχην Βιγίλιον, καὶ τὰς λοιπὰς ἀπαντας ἀγιωτάτας Ἐπισκόπους καὶ Πατριάρχας, ταύτην Ἀλεξανδρείας, Θεσπλίαν, καὶ Ἱερουσολύμων, ὡς τε καὶ αὐτὰς πρὸς οἰκονομίας τῆς ἔργου, καὶ πρὸς ταῦτα ὡς ἀποδοθῆναι.

ΤΟΥ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ 5'.

Ἦτοι ὑπὸ τῆς πέμπτῃς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἕως τῆς ἑκτῆς. Περὶ ὧν πρὸς φέρει μαρτύρων ὁ μέγας Ἰσπανικὸς κατὰ Ὡριγένους.

Ὁ Ἰσπανικὸς ἀπαντῇ τῷ πληρώματι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας κατὰ Ὡριγένους γράφει, ἐν ᾧ Γρη-

γόριον, Βασίλειον, Νύσσην, Κύριλλον, Δάμασον, Ἀθανάσιον, Ἀπολλινάριον, Λέοντα, φέρει μάρτυρας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὁ ἐν τῇ πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Εὐτύχιον ἐπιστολῇ ὁ Ρώμης Βιγίλιος μαρτυρεῖ τὰς αἰγίους πατέρας καὶ τὰς τέσσαρας συνόδους κήρυκας καὶ σαφηνιστὰς τῆς τοῖς Ἀποστόλοις ὡς ἀποδοθῆναι ὑπὸ τῶν Σωτηρῶν πίστεως, καὶ ἑαυτὸν ἀκόλαστον αὐτοῖς ἐν πᾶσι λέγει.

Ὁ Πάπας Βιγίλιος Ἐπιστολῇ πρὸς τὸν Εὐτύχιον Κωνσταντινουπόλεως, Ἀὐτῷ ἐφύλαξαι καὶ φυλάττειν πῶς

πῶ πρίν πῶ ἐξ ὁρχῆς ὡς οὐδοθεῖσαν ὑπὸ τῆς με-
γάλης τοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς
ἀγίοις αὐτῶν Ἀποστόλοις, καὶ παρ' ἐκείνων ἐν παντί
τῷ κόσμῳ κηρυχθεῖσαν, καὶ ὑπὸ πάντων ἁγίων πατέ-
ρων σαφηνισθεῖσαν, καὶ μάλιστα ὑπὸ πάντων ἐν ταῖς

ἄλλαις τέσσαρσι συνόδοις συνελεσθόντων, οἷς ἀπὸ παλ-
των καὶ ἐν ἅπασιν ἀκολυθῆναι. ταῦτα ἐν τῇ πέμ-
πῃ συνελεύσει τῆς ἐν Φλωρεντίας συνόδου. Ἰδοὺ τὰ
περὶ Βιβλίου ἀνωτέρω βιβλίου πέμπτης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ὅκτῃς ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει μαρτυρίας τῆς πέμπτης συνόδου, δέκνυνται εἶναι τὰς ἀγίας πατέρας
ἀποδέκτες συγγραφῆς τῆς ὁρθῆς πίστεως κατὰ τὴν Αἰρέσεων.

Ἡ πέμπτη συνόδος. Ἀκολυθῆναι ἐν ἅπασιν τοῖς
ἀγίοις καὶ διδασκάλοις τῆς ἁγίας τῆς Θεοῦ Ἐκκλησίας,
Ἀθανασίῳ, Ἰλαρίῳ, Βασίλειῳ, Γρηγορίῳ τῷ Θεοδό-
γῳ, Γρηγορίῳ τῷ Νύκτι, Ἀμβροσίῳ, Αὐγουστίνῳ Θεο-
φίλῳ, Κυρίλλῳ, Ἰωάννῃ τῷ Κωνσταντινουπόλεως,

λέοντι, Πέτρῳ, καὶ πάντα τὰ παρ' αὐτῶν συγγρα-
φόντα περὶ τῆς ὁρθῆς πίστεως, καὶ πρὸς κατακρί-
σιν τῶν Αἰρετικῶν δεχόμεθα. πράξει τετάρτῃ. Ἰδοὺ
ἀνωτέρω βιβλίου πέμπτης κεφαλῆς δεκάτῃ πέμ-
πτης Παραγράφου τέταρτην.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι κατὰ τὴν ἑνῶν καὶ συνόδου καὶ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία κατακρίνει καὶ ἀναθεματίζει τὰς Αἰρέσεις. 20

Ἐν αὐτῇ βιβλίῳ τεταρτῇ κεφαλῇ τεταρτῇ
ὁρθῶς ὡς τῆς πέμπτης συνόδου, κατακρί-
ναι καὶ ἀναθεματίζοντι πρὸς τοῖς ἅπασιν Αἰρετι-

κοῖς τοῖς κατακρινθεῖσιν ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἁγίων π-
ατρῶν συνόδων, καὶ ὑπὸ τῆς ἁγίας καὶ καθολι-
κῆς Ἐκκλησίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ὁ μετὰ Ἰβητιανῶν βασιλεὺς Ἰβητιῶν καὶ ἐξέθετο περὶ πίστεως, καὶ πῶς τὸν ὁρθῶς δογματικῶς ἀνέ-
σιν ἐφ' ἧς εἶναι τὴν ἁγίων πατέρων.

Ὅ μετὰ Ἰβητιανῶν βασιλεὺς Ἰβητιῶν ἐν τῇ πε-
ρασματῇ τοῖς ἑπτακτίῃ φησὶ, τῶν ὁρθῶν τοί-
κων δογματικῶν τῶν ὡς τῶν ἁγίων πατέρων ὡς α-
νέδοκον ἡμῶν κηρυττομένων, ἀποστρέφοντες ὑμᾶς

ἅπαντας εἰς μίαν καὶ πῶς αὐτῶν καθολικῶν καὶ ὁπο-
σοδικῶν Ἐκκλησιῶν συντρέχαν, μάλλον δὲ ὡς α-
κολυθῆναι. Ἰδοὺ βιβλίου πέμπτης κεφαλῆς ἑχάτῃ Πα-
ράγραφον πέμπτην.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι Γρηγόριος ὁ Διάλογος ἴσως τοῖς ἑυαγγελίοις τὰς Οἰκουμένης συνόδους εἰπὼν, καὶ ὅτι πάντων εἶναι διαβεβαιῶσι.

Γρηγόριος ὁ Διάλογος τὰς τέσσαρας συνόδους λέ-
γει ὅτι δέχεται ὡς τὰ τέσσαρα ἑυαγγέλια, καὶ
κατὰ τῆς Νηεότης πῶς ἐχάστω ἀπειλῶν ἔθηκε σύ-

νοδον, ἵνα ἀποκρίνη τὰ περὶ τῆς Οἰκουμένης 40
ἐνόματος, καὶ ἰδοὺ ἀνωτέρω μέρος δώδεκας κεφαλῆς
πέμπτης Παραγράφου ἑκτῇ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ὁ Εὐλόγιος Ἀλεξανδρείας τὰς ἀγίας πατέρας καὶ ἱεράρχας κριτὰς τῶν πράξεων, καὶ μάρτυρας καὶ τῶν μορ-
φιστικῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Ῥώμης αὐτῆς ἐπιστολῇ καλεῖται.

Εὐλόγιος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας φησὶ, ὅτι τῆς
οἰκονομίας λόγῳ καὶ τὰ τυχόντα τῶν πρὸς ὧν
ἐπόπτης καὶ διατητῆς καλεῖται τῶν πράξεων, ἀλλὰ
τὴν ὑπερέτας χρεῖς καὶ οἰκονομίας τῶν τῆς Θεοῦ Μυ-
στηρίων, καὶ οἷς τῶν ἀρχιερατικῶν θρόνων οἱ Νόμοι
κατεπιστάμενοι. ὧς τὴν ἀποκρίσιν ἀποκρίσιν ἑ-

κὸς ἐβδόμη. ὁ αὐτὸς ἐπιστολῇ πρὸς τὸν Ῥώμης
κατὰ μορφοποιῶν φέρει μάρτυρας, τῶν ἁγίων ἰωάν-
νην Ἀποστόλου, Φλαυιανὸν Κωνσταντινουπόλεως, Ἀμ-
βροσίον, Ἀθανάσιον, καὶ Γρηγόριον. ὧς τὴν
γνώσιν ἀποκρίσιν τεταρτῇ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ὅκ τῃ τῶν Ἀντιοχείας Γρηγόριον συκοφαντηθεὶς ἐπικαλέσασθαι Βασιλέα καὶ Συνοδὸν, δέκνυται εἶναι τὴν Βασιλέα ἀθροίσαν τῶν Συνοδῶν, τὰς δὲ Συνοδὸς κριτὰς ὑπὸ πάντων.

Ὁ Ἀντιοχείας Γρηγόριος (συκοφαντηθεὶς) Βασιλέα καὶ Συνοδὸν ἐπικαλέσασθαι. Καὶ, τῶν ἐκασταχῶ Πατριάρχων, τῶν μὲν δι' ἑαυτῶν, τῶν δὲ δι' ἐτέρων τῇ ζητήσει ὡς ἀποκριμάτων, καὶ παρῆναι 10 δὲ τῆς ἱεραῆς Γερουσίας καὶ πολλῶν ὁσιωτάτων μητρῶν

πολιτῶν τῆς ὑποθέσεως δοκιμαθείσης μετὰ πολλὰς τὰς ἀγῶνας κρατῇ. Εὐαγγελὶς βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλῇ ἐβδόμῳ. Ἰδε καὶ αὐτῶν βιβλίῳ ἑκτῷ κεφαλῇ δαυτέρῃ Παράγραφοι τρίτην.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ὅκ τῷ πρὸς Μαρίνον ἐπιστολῇ τῷ ἁγίῳ Μάξιμῳ, μαρτυρεῖται ἐγκληθῆναι τὰ συνοδικὰ τῷ ῥώμης τοῖς 15 κωνσταντιναπολίταις, καὶ τὸ ἐκ τῆς τῆς δόγμα πρὸς τῆς ἑκτῆς Συνοδῆς ἐν τῇ λύσει ἀπηγορευθῆναι ὑπὸ αὐτοῦ.

Ὁ ἁγιος Μάξιμος ἐπιστολῇ πρὸς Μαρίνον, τῶν τῷ ἡμῶν ἀνωτάτω Πάπα συνοδικῶν καὶ ἐκ τῶν ῥωσῶν τοῖς 20 ἀφ' ὧν γεγράφτε κεφαλαίοις αὐτῆς βασιλίδος ἐπελάθοντο, δυσὶ δὲ μόνοις. Καὶ, καὶ τὸ μὲν πρῶτον συμφώνως παρήγαγον χρήσεις Ῥωμαίων πατέρων, ἔτι γε μὴ καὶ Κυρίλλῳ Ἀλεξανδρείας ὅκ τῆς ποιεῖσθαι αὐτῷ ἱεραῇ πραγματείας εἰς τὴν Εὐαγγελιστῶν Ἰωάννου, ἐξ ἧς ἐκ αὐτῶν τὸν τίον ποιοῦντας τὴν Πυλῶν 25

ματος ρφᾶς αὐτῆς ἀπέδειξαν, μίαν γὰρ ἴσασιν τῆς καὶ Πνεύματος τὸν Πατέρα αἰτία, τὴν μὲν κατὰ τὴν ἡσένησιν, τὴν δὲ κατὰ τὴν ὁκπρόδουσιν, ἀλλ' ἵνα καὶ δι' αὐτῆς ἀποδείξαι δηλώσωσι, καὶ ταύτη τὸ σωφαιές τῆς ἐσίας ἀποδείξαι κατὰ τῶν ῥωσῶν. Συνοδὸς Φλωρεντίας πρῶτῃ εἰκοστῇ τρίτῃ, καὶ αὐτῶν βιβλίῳ ἑκτῷ κεφαλῇ ἐβδόμῳ Παράγραφῳ δεκάτῳ ἑκτῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι ἡ ὑπὸ Μαρίνου Πάπα Συνοδὸς καὶ ἡ ὑπὸ Σωφρονίου Γερουσίᾳ, κοινῶς ἀφ' ὧν μαρτυρῶν τῶν ἁγίων πατέρων ποιῶμεν περὶ τῶν δύο ὑπὸ κριτῶν φύσεων τὰς ἀποδείξεις, ἐκ ἐμνήθησαν τῷ ῥώμης.

Ἡ ὑπὸ Μαρίνου ἐν ῥώμῃ Συνοδὸς ἐν πάσαις αὐτῆς ταῖς πράξεσι, καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῆς κεφαλαίοις κοινῶς ἀφ' ὧν τῶν ἁγίων πατέρων ποιῶμεν τὰς ἀποδείξεις περὶ τῶν δύο ὑπὸ κριτῶν φύσεων, καὶ δὲ μία 35 ἐκ αὐτῶν αὐτῶν τῶν Πάπα. Ὁ δὲ τῷ δεκάτῳ ἑκτῷ Καίονι οὐκ ἐμνήθηται πρὸς τὸν αὐτῶν ἀποδείξαι τῷ ἁγίῳ Κυρίλλῳ. Στέφανος δὲ ἐκ τῆς ἀποστολῆς Δυοῦδος καὶ Λεγάτος τῷ Θρόνῳ ἱεροσολύμων ἐν τῷ γιβελλῷ ὁ ὅδῳ καὶ ἐκνήθη τῇ Συνοδῇ μνήμῃ ποιῶμεν Σωφρονίῳ 40 ἱεροσολύμων, ὅτι εὐσεβῶς ἠγωνίσασθαι πρὸς ὑπερασπ

σιν τῆς ὁρθοδόξιας κατὰ Σιργίῳ καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Αἰρετικῶν Μονοθελητῶν, λέγει γὰρ ὅτι ὁ Σωφρονίου ἔτι ζῶν σφοδρῶς αὐτῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὑπὸ τῶν καὶ παρῶν ὁκάνους ἵνα παύσωνται τῆς ἰδίας Αἰρέσεως, καὶ πρὸς τὴν ὁρθὴν τῶν πατέρων πίσιν ἐπιστραφῶσι, δὲ ἐν δυσὶ βιβλίοις ἐκ ακοσίας μαρτυρίας πατέρων πρὸς ἑλεγχον τῆς ὁκάνων δυοσεβείας, καὶ τῆς ἀληθείας ἀποδείξαι. Ἰδε αὐτῶν τὰς σημειώσεις τῆς ὑπὸ Μαρίνου συνοδῆς βιβλίῳ ὅκτῳ κεφαλῇ ἐβδόμῳ.

ΤΟΥ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ Ζ'.

Ἡτοι ὑπὸ τῆς ἑκτῆς Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς ἕως τῆς ἐβδόμης.

45 Ὅτι ὁ ῥώμης Ἀρχιεπὶς κατὰ τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα αὐτῶν ἀναφορᾶν, μαρτυρεῖ εἶναι τὴν ἐκθεσιν τῆς πίσεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν πρὸ οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, καὶ μαρτυρῶν τῶν ἁγίων πατέρων.

Ἀρχιεπὶς ὁ Πάπας ἐν τῇ πρὸς τὸν Βασιλέα ἀναφορᾷ λέγει, Παρὰ γὰρ ἀνθρώποις ἐν μέσῳ 50 ἐθνῶν τυγχάνουσι καὶ ὑπὸ σωματικῇ μόχθῃ τὴν ὁφίλῃ μετὰ μεγάλης διαγῆς πορεύονται, πῶς ἐκ τῆς πληρῆς διωκτικῆς ἀρεθῆναι ἢ τῶν γεγραφῶν εἰρησίων, μὴ ὅτι κανονικῶς ὑπὸ τῶν ἁγίων πάντε Συνοδῶν, ἀπερ' ὁρισμῶν εἰσὶν ἐν ἀπλότῃ καρδίας, καὶ ἀναμφισβήτητος ὑπὸ τῆς ὁρθοδόξιας πα

ρὰ τῶν πατέρων πίσεως φυλάττονται, καὶ καὶ ἐξαιρέτων ἔχον ἀσπαυτὸς ἀχόρῳ καὶ σπύδοντες, ἵνα μηδὲν ὡς τὰ κανονικῶς ὁριζήνται μετῴη, μηδὲν ἀλλαγῇ, ἢ πρὸς τῇ, ἀλλὰ ταῦτα καὶ ῥήματι καὶ νόμῳ ἀποδείξωμεν φυλαχθῶσιν, οἷς τισι ἀπονομισαῖς καὶ χρήσεσι τινὰς τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ ἐδέξατο αὐτῇ ἡ ὁποσολικὴ τῆς Κριτῆς Ἐκκλησία, μετὰ τῶν βιβλίων αὐτῶν ὡς ἀδεώδεα κάρδι. Φέρει 85

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

992

δὲ βεβαιωτὰς τῆς ἀναφορᾶς αὐτῆς Ἀγάθων, Ἀνυστι-
ιον, Λέοντι, Ναζιανζηνῷ, πλὴν πέμπτῳ Συμῳδῳ, τὸν
Χρυσόστομον, τὸν Νύσσης μέγαν Ἐπίσκοπον, Ἀμ-

βρόσπον, Διοπόπον, Κυρίλλου, Ἰωάννην Σκυθοπό-
λεως, Εὐλόγιον Ἀλεξανδρείας, Ἐφραίμ καὶ Ἀναστά-
σιον Ἀντιοχείας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

3

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα ἀναφορᾶς καὶ υπογραφῶν τῆς ἐπ' Ἀγάθωνος ἐν Ῥώμῃ Συμῳδῃ, δέκνυται πλὴν
Συμῳδῳ καὶ ἑμόνου τὸν Ῥώμης ὑπὲρ τῆς πίσεως συμτάξασθαι, τὸν δὲ Ῥώμης μόνου Ῥώμης Ἐπίσκοπον.

Ἡ ἐν Ῥώμῃ Συμῳδὸς ἀναφορᾶς πρὸς τὸν Βασιλέα.
Ἐάν δὲ πρὸς οὐ γλωττίαν βιωτικῶν, ἔχ' ὑπολαμ-
βάνωμεν τινὰ ἐν τοῖς ἡμετέροις χρόνοις θιώσασθαι
διεσθῆναι τὸν περὶ ἄκρας εἰδήσεως καὶ χωρίων,
ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις κλίμασι τῶν ἀναφορῶν ἐθύνῃ
ἡ μανία βράζει, ποτὲ μὲν καταπονῶντες, ποτὲ κα-
τατρέχοντες καὶ ἀρπάζοντες, ὅθου ὅλ' οὗ ὁ βί-
ημῶν μεριμνῶν ἐστὶ πεπληρωμένον, ἔστι τινας περι-
κυκλῶν ἢ τῶν ἐθύνῃ χάρ, καὶ ἐκ τῆς σωματικῆς κα-
μάτης ἢ τρεφῆς ἐστὶ, καὶ δὲ ἡ παλαιὰ ἀσκητικὴ τῶν

ἐκκλησιῶν κατ' ὀλίγον ταῖς ἀναφοραῖς συμφορᾶς ἰο-
καλέψασα ὑπέπεσε, καὶ μόνη ἐστὶν ἡμετέροις ὑπό-
στασις ἡ πίστις ἡμῶν, μεθ' ἧς τὸ ζῆν ἄκρα ἐστὶ δόξα,
οἱ δὲ τὸν ἀποθανόντα κέρδιον αἰώνιον ἐστὶν. Ἡ ΤΠΟΓΡΑ-
ΦΗ. Ἀγάθων Ἐπίσκοπος τῆς αἰῶνος τῆς θεᾶς κα-
τολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας πόλεως Ῥώ-
μης, πάντες δὲ οἱ Ἐπίσκοποι υπογράφοντες, πε-
ρὶ τῆς ἀναφορᾶς εἶπον, Ἦν ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς
ἡμῶν πίσεως ὁμοθυμαδὸν σμετάξαμεν.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα ἀναφορᾶς πρὸς τὰς τῶν ἐγκρίτων πατέρων χεῖρας καὶ
τὰς πρὸς οἰκουμενικὰς Συμῳδας, δέκνυται εἶναι τὰς οἰκουμενικὰς Συμῳδας τὸ ἔχαρην καὶ ἄκρας κρι-
τήριον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, κρινέσας καὶ ἀνακρινέσας τὰς περὶ πίσεως Παπῶν καὶ Πατριάρχων ἐκθέσεις. 25

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀντιοχείας αὐτῶν τὸν Βα-
σιλέα ἵνα αὐτίβάλλωσι τὰς χεῖρας τῶν ἐγκρί-
των πατέρων τὰς κειμῆρας ἐν ταῖς ἀναφοραῖς τῆς
Πάπας καὶ τῆς Συμῳδῆς αὐτῆς μετὰ τῶν βιβλίων τῆς
Πατριαρχίας Κωνσταντινουπόλεως. πρῶτον ἐβδόμη.
Ὁ αὐτὸς εἶπε τῷ Βασιλεῖ, ὅτι οὕτως τὰς συκκιμῆρας
χρήσας τῶν ἐγκρίτων πατέρων τὰς ἐν ταῖς ἀναφοραῖς
συμμάχους τὰς ὁποικειμῆρας ἐν τῇ Πατριαρχίᾳ,
καὶ ἔτω πάντες οἱ πατέρες καθ' ἑαυτοὺς ἐσώχησαν αὐταῖς.
πρῶτον ὀγδόη. οὐκ ἠρέετο ἡ Συμῳδὸς εἰς τὰς ἀνα-
φορὰς καὶ τὰς λόγους τῆς Πάπας καὶ τῆς Συμῳδῆς αὐτῆς,
ὅθου ἐν τῇ δεκάτῃ πρῶτον ἀπεσέφερε ἂν τῆς Κων-
σταντινουπόλεως καὶ ἑτέρας χρήσας ἀγίῳ καὶ ἐγκρί-
των πατέρων παρεχόμεναις δύο θελήματα καὶ δύο
ἐνεργείας ὑπὲρ Χριστοῦ, ἡ τοῦ Λέοντος, Ἀμβροσίου,

Χρυσόστομου, Ἀθανασίου, Νύσσης, Κυρίλλου, Ἐπι-
φάνους, Ναζιανζηνῶ, Ἀνυστίου, Ἰεσινίου, Ἐφραίμ,
Ἀναστασίου, καὶ Ἰωάννη Σκυθοπόλεως. ἀλλὰ δὴ καὶ
ἐν τῇ δεκάτῃ τεταρτῇ πρῶτον Ἐπίσκοποι Κύπρου 30
ἔφερον χρήσας ἐγκρίτων πατέρων δηλώσας τὰ δύο
θελήματα. Ἡ Συμῳδὸς ἐν τῇ πρὸς τὸν Πάπαν ἑπι-
στολῇ αὐτῆς φησὶν, εἶπα καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως
ἀγκυράς ἀπεσέφερεν συμθεμέναις πρῶτον καὶ πρὸς τὸν
ὁσπερ ἐσάρην ἡμῶν Βασιλέα παρ' ἡμῶν σκεπτικῶν συμ- 35
τάγματι, ὅτε κατὰ πάντα τοῖς ἐγκρίτοις καὶ θεο-
φόροις πατέροις καὶ ταῖς ἀγίαις πέντε οἰκουμενικαῖς
Συμῳδαῖς ὁμοφωνήσαντι. καὶ, καρδίᾳ γλώσσῃ τε
καὶ χειρὶ συμφωνήσαντες, ἀπλανέστατον καὶ ἀσφα-
λέστατον τῇ συμφωνίᾳ τῆς ζωοποιῆς Πνεύματος Ὁροῖ 40
ἐκφωνήσαμεν. πρῶτον δεκάτῃ ὀγδόη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι οἱ ἱεροσολύμων Σωφρόνιος ἐκ τῆς ἀναγνωσθείσης ἐν τῇ ἑκτῇ Συμῳδῇ ἐπιστολῆς αὐτῆς, δέκνυται ἀποδεχόμενος 45
τὰς τε πέντε οἰκουμενικὰς Συμῳδας καὶ τὰς τῶν ἀγίων πατέρων περὶ πίσεως ἐπιστολάς τε καὶ συγγράμματα.

Ὁ Τοποτηρητὴς τῆς ἱεροσολύμων ἡ τοῦ ἀναγνωσθῆ-
ναι πλὴν ἐπιστολῆς Σωφρόνιου, ἥτις ἀναγνωσθῆ
πρῶτον δωδεκάτῃ, ὡς λέγει ἐν τῇ, ὅτι δέχεται
τὰς πέντε Συμῳδας, καὶ τῆς Κυρίλλου καὶ Θεοδοσίου
διδάγματα, καὶ πλὴν τῶν ἱερῶν καὶ ὁμότιμον Λέον-

τος ἐπιστολῶν, καὶ πάντα πάντων τῶν τῆς κα-
τολικῆς ἐκκλησίας ἐγκρίτων μυσαγωγῶν θεόσο-
φα διδάγματα, εἴτε ἐν λόγῳ τε καὶ συγγράμματι 50
ἐστὶν, εἴτε ἐν ἐπιστολαῖς περιελέληται. ἴδε αὐτῶν
βιβλία. ἐκ τῶν κεφάλαιων ὀγδοῶν.

ΤΟΥ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ Η'.

Ἦτοι ὅπο τῆς ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἕως τῆς κατὰ φωτίης .

Ὅτι ἐν τῇ πρὸς Λέοντα Ἰσαυρον πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ ἐπιστολῇ τῆς Ῥώμης Γρηγορίου τῆς δευτέρας, μαρτυρεῖται ἡ ἐπικατάρασις ὁ τὰ ὄρτα τῶν πατέρων καὶ διδασκάλων καὶ τὰς τῶν ἐξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων ὁρτοδόσεις λύων, καὶ κατὰ τὴν εἰσὶν οἱ Βασιλεῖς ἱερεῖς, καὶ τὴν τὸ διίστων αὐτοῖς τῶν Ἀρχιερέων .

Ὁ Πάπας Γρηγόριος ὁ δευτερεὶς ἐπιστολὴν πρώτην πρὸς Λέοντα τὸν Ἰσαυρον . Οὕτως ἀπολόγησας τὴν
10 εἶν καὶ φυλάττειν ἀνελλιπῶς πάσας τὰς παρανέ-
σεις τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν καὶ διδασκάλων . Καί,
ὁ λύων καὶ καταλύων τὰ ὄρτα τῶν πατέρων ἐπικα-
τάραται . Καί, σὺ ἀπώσω καὶ ἠρηήσω καὶ ἐξέ-
15 λης, οἱς ἰδιοχέως καὶ ἐγγράφως ἀπολόγησας
παίθεσθαι καὶ ἀκολυθεῖν . ἡ γραφὴ ἡμῶν καὶ τὸ
φῶς καὶ ἡ σωτηρία ἡμῶν οἱ ἄγιοι καὶ θεοφόροι πα-
τέρες καὶ διδασκαλοὶ ἡμῶν τυγχάνει, καὶ αἱ ἐν
20 χερσὶ ἐξ Συνόδου παρέδωκαν ἡμῖν, καὶ ἐπαρα-
δέχῃ αὐτῶν τὰς μαρτυρίας . ἀνάγκη ἔχομεν ῥα-
ψαι σοὶ παχέα καὶ ἀπαίδευτα, ὥς περ εἰ ἀπαίδου-
τῶ καὶ παχύς . Ὁ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιστο-
λῇ δευτέρᾳ . Οὐ μετέγνωσ, ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς κακοῖς
ἐπιμένει, μὴ φρονεῖν τὰ τῆς χερσὶ, καὶ μισητῶ
25 γινέσθαι σε τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν ἡμῶν
πατέρων καὶ διδασκάλων, μὴ ἀποσφένω ξένος δι-
δασκάλου, εἰ μὴ τὸς τῆς πόλεώς σου καὶ τῆς χῆ-
ρας σου . ἄρα φρονιμώτερος εἰ σὺ Γρηγόριος τῆς θαυ-
ματουργῆς, καὶ Γρηγόριος τῆς Νηυσταῆων, καὶ Γρηγόριος
30 τῆς Θεολόγας, καὶ Βασιλεῖς Καππαδοκίας, καὶ Ἰωάννης
τῆς Χρυσοστόμου . Καί, ἔτσι οἱ Βασιλεῖς Θεοπερεπῶς
ἐσαπλόωσαν, μετὰ τῶν Ἀρχιερέων μὴ βελή καὶ γνώ-

μη τὰς Συνόδους συναθροίσαντες, καὶ πῶς ἀλή-
θεαν τῶν δογμάτων ἐκζητήσαντες, τὰς ἁγίας Ἐκ-
κλησίας συνεκλήσαντο καὶ κατεκόσμησαν, ἔτσι εἰσὶν
ἱερεῖς καὶ Βασιλεῖς . Καί, ἐκ εἰς τὰ δόγματα τῶν
Βασιλέων, ἀλλὰ τῶν Ἀρχιερέων, ὅτι ἡμεῖς νῦν
χερσὶ ἔχομεν . ἔκκλησιαι αὐτοῖς ἐπὶ τῶν οἰκουμενισ-
τικῶν δογμάτων, καὶ ἀλλῶς νῦν τῶν κοσμικῶν εἰς
τὰς διοικήσεις τῆς κόσμου . ὥς περ γὰρ ἐκ ἑξ ἐξ-
στῆσαν ὁ Ἀρχιερεὺς ἐγκύψαι εἰς τὸ Παλάτιον καὶ παρ-
βαλεῖσθαι ἀξίας βασιλικὰς, ἔτε ὁ Βασιλεὺς ἐγκυ-
ψαι εἰς τὰς Ἐκκλησίας καὶ ψήφους ποιῆσθαι εἰς
τὸν Κλήρον . Καί, ἀλλῶς καὶ ἡμῶν ἐν ἡ κλήσει
ἐκλήθη ὑπὸ Θεοῦ ἐν ταύτῃ καὶ μνηστῶ . Καί, ἡμεῖς
ἄπολοι καὶ γυμνοὶ, μὴ ἔχοντες στρεπτόπεδα ἐπι-
γὰ σαρκικά . γράψον εἰς πάσας τὰς χώρας οἷας
ἐσκαυδαλισας, ὅτι Γρηγόριος ὁ Πάπας Ῥώμης ἐσφα-
λε περὶ τῶν εἰκόνων καὶ Γερμανὸς ὁ Πατριάρχης
Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἡμεῖς ἀδελχοῦμεθα τὸ σφάλ-
μα τῆς ἀμαρτίας, ὡς λαβόντες ὡς κυρίως πῶς ἐ-
ξοίσαν καὶ αὐτοῖς τὴν λύσιν καὶ δεσμῶν τὰ ὅπλα
καὶ τὰ ἔργα, καὶ σὲ ἀμέλειμον ποιήσομεν . Καί,
δοκνατάς σου πάλιν τοῖς ταπεινοῖς λαοῖς εἰς οὐα
Ποιμένα τὸν χερσὶν, καὶ εἰς μίαν ποιήσῃ τῶν ὁρτο-
δόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἱερέων .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

35 Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὴν Σύγκλητον ὁπολογητικῆς τῆς Ταρασίης, δέκνεται ὁ Βασιλεὺς ἀθροίσας τῶν Συνόδων .

Ὁ Ταρασίσιος ἐν τῇ ὁπολογητικῇ ἔλεγε πρὸς τὴν
Σύγκλητον, Αἰτέμαί ἀδελφοί οἶμαι δὲ καὶ ὑμεῖς,
40 ἐπαδὴ γινώσκω τὸν φόβον τῆς Θεοῦ ἔχων ὑμᾶς,
ὡς τῶν ὁυρεβαστῶν καὶ ὁρτοδόξων Βασιλέων ἡμῶν
Συνόδον Οἰκουμενικὴν συναθροισθῆναι, ὥστε γινώμεθα
οἱ τῆς εἰδὸς Θεοῦ οἱ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Συνόδῃ συγ-

γραφῇ ἐν ἑτα ἑξακισχιλίοσιν Ἀνακτιστῶν πνευματικῶν
τρίτῳ λέγεται, καὶ ἀναγνωσθέντων τῶν συναδικῶν
τῶν διαγορεύοντων, μὴ δὲν γινέσθαι ποτε Συνόδον
Οἰκουμενικὴν παρετὸς συμφωνίας τῶν λοιπῶν ἁγιο-
τάτων Πατριαρχῶν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

45

Ὅτι ἡ ἐν Βλαχέρνῃ τῶν εἰκονομάχων Συνόδος μὴ ἔχουσα σύμφωνας τὸς Πατριάρχας καὶ τὸς σὺν
αὐτοῖς Ἀρχιερεῖς, βλάσφημος ἐστὶ καὶ ἐκ Οἰκουμενικῆς .

50 Ἐν τῇ εἰκονομάχων ἐπόπτῳ πῶς ἐν Βλαχέρ-
νῃς Συνόδον αὐτῶν οἰκουμενικὴν, ἡ ἁγία Σύνο-
δος ἐλέγχεσα τὸ βλάσφημον Ἀπὸ Ἰωάννη Διανό-
ου, ἐπὶ, πῶς μεγάλη καὶ Οἰκουμενικὴ, ἡν ἔτε
ἐδέξαντο ἔτε συνεκλήθησαν οἱ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν
ἀδελφοί, ἀλλὰ ἀναθέματι ταύτῃ παρείπεψαν, ἐκ

ἔχου συναγόν τὸν τῆνικαὶ τῆς Ῥώμης Πάπαν, ἡ
τὸς περὶ αὐτὸν ἱερεῖς, ἔτε Ἀπὸ Τοποτηρητῶν αὐτῶν ἔτε
δι' ἐγκυκλίᾳ ἐπιστολῆς καθὼς Νόμος ἐστὶ τῶν Συνόδων,
ἀλλ' ἔτε συμφέροντας αὐτῇ τὸς Πατριάρχας τῆς Ἑσ-
πίας, Ἀντιοχείας, καὶ τῆς ἀγίας πόλεως,
ἡ τὸς σὺν αὐτοῖς μύσας καὶ Ἀρχιερεῖς, πράξαντες οὕτως .

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τὰς Βασιλεῖς καὶ Ταράσιον καὶ Ταρσίαν πρὸς τὰς τῆς ἑω Πατριάρχας καὶ τῶν πρὸς τὴν Συνοδὸν Ἐπιστολῶν, δέκνυται τὰς Συνοδοὺς τὰς παλαιότατας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰς παλαιότας διδασκαλίας καὶ μαρτυρίας διορθῶν τὰ τῶν Ἐκκλησιῶν χρίσματα καὶ τὰ σιμωνιακά.

Ὁ Ταράσιος πρῶτος δούτερος μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Ἐπιστολῆς τῆς Πάπας Ἰφῆ, ὁ ῥώμης πρεσβύτερος ἔγραψε τρανῶς καὶ ἀληθῶς τοῖς δόξεσιν ἡμῶν Βασιλεῦσι, καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν μετριοτήτα, βεβαιώσας ὅτι καλῶς ἔχον τὴν ἀρχαίαν περὶ τῶν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτοὶ δὲ ἡμεῖς γραφικῶς καὶ ἐρδονητικῶς καὶ συλλογιστικῶς καὶ ὑποδεικτικῶς ἐξετάσαντες, καὶ τὰς παλαιὰς διδασκαλίας μαθητεύσαντες, ἔγω καὶ ὁμολογησάμεν καὶ ὁμολογήσμεν καὶ ὁμολογήσμεν, καὶ σοὶ καὶ ἐμοὶ καὶ οἱ ἐμμενέμεθα τῇ τῶν ἀναγνωσθέντων γραμμάτων ἐμφάνει, καὶ καθεξῆς οἱ πατέρες εἶπον ὅτι φρονέει κατὰ τὰς Ἐπιστολὰς τῆς ῥώμης καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ταρσίας. Ὁ αὐτὸς Ἐπίσκοπος πρὸς τὰς Πατριάρχας τῆς Ἀνατολῆς γράφει, Αἰτεῖται τὴν ὑμετέραν ἀγιότητα εἰς τὴν δύο Τοποτηρητῶν ὑποσημεῖον μετὰ διηγήσεως

γραμμάτων ὑμῶν, καὶ εἴτι ἐστὶν ἐν ὑμῖν περὶ τῆς ἐκκλησίας περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, φανερώσατε ἡμῖν, ὡς ὁφελόντων καὶ τῇ Τοποτηρητῶν ὑμῶν καὶ τῇ γραμμάτων ὑμῶν συνοδικῶς ἢ πασι τῶν μὲν λαλῶν, ἢ δὲ ἀναγνωσθέντων, ὅπως ἐν τῇ τῇ διεχρισμένῃ αὐτῇ γὰρ τῇ καὶ περὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης ἡγησάμεθα. πρῶτος τρίτη. Ὁ αὐτὸς Ἐπίσκοπος πρὸς τὸν Πάπα, ὅτι ἐκ τῆς Ἐπιστολῆς αὐτῆς ἀληθῆς συμφωνία ἐκρετύετο, καὶ ἡ καθολικὴ ἢ Ἐκκλησία τὴν οὐρανὸν ἐπελάμβανε. Καὶ, ἀναγνωσθέντων τῶν Ἀνατολικῶν γραμμάτων τῆς πατρικῆς περὶ τῆς ὑποθέσεως ἡ ἀνάγνωσις ἐδυνάμυνε καλῶς, καὶ τῆς ἀληθείας ἡ δυνάμις ἐκρετύετο. πρῶτος ὅγδοη. Ὁ αὐτὸς Ἐπίσκοπος ἐγκυκλίῳ πρὸς Ἀδελφούς τὸν Πάπα κατὰ σιμωνίας φέρει μαρτυρίας, Βασίλειον, Χρυσόμομον, Γοννάδιον καὶ τὴν τετάρτην καὶ ἐκ τῶν τῶν Συνοδοῦ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι ἐκ τῶν λεχθέντων τῇ Κύπρῃ Κωνσταντίνῳ ἐν τῇ Συνοδῷ, δέκνυται αἱ Συνοδοὶ δοκιμασάσαι τῆς πίστεως καὶ Πατριάρχων καὶ Παπῶν, καὶ ὁ Κωνσταντινὸς πόλεως οἰκουμενικός.

Κωνσταντῖνος Κύπρος εἶπον, Ἐπειδὴ ἐμφέρεται ἐν τῇ Σάκρῃ ὡς γράμματα ὑπὸ τῆς ῥώμης πρεσβυτέρου ἐπέμψαντες πρὸς τὸν γαληνὸν κράτος, καὶ δύο τετράδια πρὸς τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχην ὑπὸ τῶν Ἀνατολικῶν Ἀρχιερέων, καὶ τῶν μὲν γραμμάτων τῆς Πάπας ῥώμης ὑκνῶμεν, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐμφερόμενα ἐγνωρίμεν, ἀξιῶμεν ἐν τῇ ὑμετέρῃ ἐκκλησίᾳ

ὑπερφύεσθαι Πατρικοίς ὅπως ἐκ τῆς Ἀνατολῆς πεμφθέντα ἀναγνωσῶσι τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ καὶ οἰκουμενικῇ Συνοδῷ, ἵνα γνωρίμεν, εἰ τὰ αὐτὰ φρονέει καὶ τὰ αὐτὰ δοξάζειν ὅ,τε τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης Πάπας καὶ ὁ ἀγιώτατος καὶ οἰκουμενικός Πατριάρχης Ταράσιος τοῖς τῆς Ἀνατολῆς Ἐπισκόποις. πρῶτος τρίτη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς Ταράσιον γραμμάτων τῆς τῆς ἑω Πατριάρχης, καὶ τῆς ἑω συνοδικῆς Ἐπιστολῆς τῆς Ἱεροσολύμων Συνοδοῦ, καὶ τῶν λεχθέντων ὑπὸ τῶν τῆς ῥώμης Λεγάτων καὶ τῆς Συνοδοῦ, ἡ τῶν Βικόνων περὶ σιμωνίας ἐρίσθη.

Οἱ Πατριάρχαι τῆς Ἀνατολῆς Ἐπιστολὴν πρὸς Ταράσιον φασί, Πέμπομεν τὰς Θεοφιλεῖς ἀδελφὰς ἡμῶν ἰωάννην καὶ ὁμαῶν δύο ἀγίων καὶ μεγάλων Πατριάρχων ὁμοψύχους καὶ συγκέλευς γυναικας. Καὶ, πρὸς δὲ ὁ χύρως τῶν μετῶν ἡμῶν γραμμάτων καὶ πληροφώραν τῆς ὑμετέρας διαποτικῆς μακαριότητος καὶ τῶν τραυματιῶν ἡμῶν Βασιλέων συνοδικῶν καὶ τῇ ἑω συνοδικῇ Ἐπιστολῇ τῇ ἐν ἀγίοις πατράσι ἡμῶν καὶ Πατριάρχει Ἱεροσολύμων Θεοδώρῳ ὑποτάξαι τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφεῖσι. λέγει δὲ ὁ Θεόδωρος ἐν τῇ αὐτῇ συνοδικῇ, Οὐδὲν γὰρ ὑπολείπειται τῶν ὑποδικῶν περὶ τῆς πατρικῆς ἐνότητος ἐκδόσεως δεύμενον διορθώσεως. μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν οἱ Τοποτηρηταὶ τῆς ῥώμης

εἶπον, Παθόμεθα κατὰ τὴν ὁρῶν ὁμολογησάντες πῶς περὶ Ταράσιον τῆς ἀγιωτάτης καὶ μακαριωτάτης Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὁ κατ' ἡμᾶς Πάπας Ἀδελφὸς δεξάμενος, καὶ πᾶσα ἡ κατ' αὐτὸν ἀγία Συνοδος ἐσοίχουσε, καὶ ὁλοκληρῶς ὁ Θεός, ὅτι καὶ τῆς Ἀνατολῆς οἱ ἀγιώτατοι Ἀρχιερεῖς συμφωνοῦν ἐν τῇ ὁρῇ περὶ τῆς πίστεως καὶ τῇ περὶ σιμωνίας τῶν σεπτῶν Βικόνων τοῖς ἀγιωτάτοις Ἀδελφῶν καὶ Ταρσίῳ ἀνέστησαν, καὶ καθεξῆς πάντες οἱ πατέρες εἶπον, Τὴν γυναικὴν ἀποφορὰν περὶ τῆς Πάπας Ἀδελφῆς πρὸς τὰς Βασιλεῖς καὶ τὸν νυν ἀναγνωσθέντα χάρτην ὅλον ὁρῶν περὶ τῆς Ταρσίας ὅτι, καὶ τῇ τῇ τῆς Ἀνατολῆς πεμφθέντα πρὸς τὴν αὐτὴν μακαριότητα γραμμάτων ὑποδεχόμενοι σοι καὶ μὲν. πρῶτος τρίτη.

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἡ Σύνοδος διὰ μαρτυρίας τῆς γραφῆς καὶ τῶν ἁγίων ἐβραίωσε πῶς περσικώησιν τῶν εἰκόων.

Καίτοι καὶ ἀνεγνώθησαν τὰ γράμματα τῶν ῥώμης καὶ τῶν λοιπῶν Πατριάρχων, ὅμως ἐκῆνέθη ἡ Σύνοδος, ἀλλὰ πρὸς τελείαν πληροφориαν τῆς περσικώησεως τῶν ἁγίων εἰκόων μαρτυρίας περσφέρει τῆς γραφῆς καὶ τῶν ἁγίων, Χρυσόστομος, Νύκσης, Κυρίλλου, Ἀντιπάτρης Βόρρης, Ἀσέρην Ἀμασείας, ἐκ τῶν μαρτυρίων Ἀναστασίας Πέρσης, Ἀθανασίου, Νέλης, Ἰακώβου, ὅσους Συνοδοὺς, Ἡλίου πρεσβυτέρου, Λεοντίου Νικοπόλεως, Ἀναστασίας Ἀντιοχείας, Σωφρονίου Ἱερουσολύμων, καὶ τῶν μαρτυρίων Κοσμά καὶ Δαμιᾶν, Βασιλείου, Θεοδορίου, Συμεὼν τῶν ἐν τῇ θαυμαστῇ ἔρεᾳ, ἀπὸ τῆς βίβλου Ἰωάννου τῶν ἱεροτύων καὶ Μαρίας τῆς Ἀιγυπτίας, ἀπὸ τῶν μαρτυρίων Πρεκοπίου, Θεοδώρου Συκεώτης, ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς Γρηγορίου Ῥώ-

μης πρὸς Γερμανὸν Κωνσταντινπόλεως, ἐν ἡ μάρτυρες Βασίλειος, Χρυσόστομος. ἔπειτα ἀνέγνωσαν τὰς ἐπιστολάς Γερμανὸς πρὸς τὸν Πάπαν Γρηγόριον, πρὸς Ἰωάννην Συναδῶν, πρὸς Κωνσταντῖνον Νακουλίας καὶ πρὸς Θωμᾶν Κλαυδιπόλεως. ἔπειτα ἡ Σύνοδος ἐβόρεον, Ἡμεῖς τῇ ἀρχαίᾳ Οἰσμοθεσίᾳ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐπακολεθῶμεν, ἡμεῖς τὰς θεσμὰς τῶν πατέρων φυλάττομεν, ἡμεῖς τὰς περσθεντας τὴν ἀφαιρέσας ἐκ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀναθεματίζομεν, τῶν θεοφθόγων πατέρων ἡμῶν αἰδιδασκαλίαι διαρθώσαντο, ἐξ αὐτῶν ἄρυσάμενοι πῶς ἀλήθειαν ἐποτίσθημεν, αὐτοῖς κατακολαθίσαντες, τὸ ψεύδος ἐδιώξαμεν. πρῶτος τετάρτη.

20. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Τίνας μίμησάμενοι οἱ εἰκονομάχοι, ἀπέβαλον τὰς εἰκόνας.

Ὅτι οἱ κακότεργοι εἰκονομάχοι Σαρακηνῶν, Εβραίων, Ἑλλήνων, Σαμαρείτας, Μαιχάιους καὶ Θεσσαλί-
25 τας μίμησάμενοι, τὰς εἰκόνας ἀπέβαλον, καὶ μαρτυρίαν κύριον Ἱερουσολύμων, Συμεὼν ὁ συλίτης, Ἰωάννης Θεσσαλονίκης, Ἀμφιλόχου, Ἀντίπατρες,

Θεόδωρος ἀναγνώστης, Ἰωάννης Ἀλακρινόμην, Βί-
τῆς ἀγίας Σάββα, Ἰωάννης Γαβαλῶν, Σύνοδος ἡ ἐπὶ
Μητῇ, Κωνσταντῖνῳ Χαρτοφύλαξ Κωνσταντινπόλεως,
Εὐάγγελος, Λεμωνάριον. πρῶτος πέμπτη.

39. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐνταῦθα Συνοδῶν τὸ πῶς χρὴ δέχεσθαι τὰς ἐξ Αἰρέσεων ἐπησρέφοντας ἡ Σύνοδος ἔλαβεν.

Ἰωάννης Τοποτηρητῆς τῆς Ἀντιοχείας. Παρακαλεῖται
35 πῶς ἁγίαν Σύνοδον ὅπως ἔλθῃσιν αἱ βίβλοι τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ Θεωδώρου, καὶ ἀλακρινόμην, καὶ ἑτέρων λαβῶν πῶς ἀκρίβῃ ἀσφάλειαν ὅπως χρὴ δέχεσθαι αὐ-

τὰς (τὰς ἐξ Αἰρέσεων ἐπησρέφοντας) καὶ περσφίρονται
μάρτυρες, Ἀπόστολοι, ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη Σύνοδος, καὶ
ἡ ἐν Ἐφέσῳ, ἔπειτα Βασίλειος, Κύριλλος Ἀλεξανδρείας,
Ἀθανάσιος, Ῥεφίνος, Σωκράτης. πρῶτος πρώτη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

40 Ὅτι κατὰ τὸν τῶν Ἀγκύρας Βασιλέως λιβέλλον, ἰσοδύναμοι καὶ ἰσότιμοι οἱ πρὶν πατριαρχικῶς θεῖοι.

Βασίλειος Ἀγκύρας εἰκονομάχος ὢν, καὶ πρηνὲς
45 ἐπὶ τῇ παρ' αὐτῷ λιβέλλῳ τῇ Συνοδῷ ἔφη, Ἀδριανῶ Ῥώμης, Τερεσίᾳ Κωνσταντινπόλεως, καὶ τοῖς ἁγιοτάτοις ὁσπερ ἐκείνοις Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας,

καὶ τῆς ἀγίας πόλεως, καὶ πᾶσι τοῖς ὁρθοδόξοις
Ἀρχιερεῶσι καὶ ἱεροῦσι ταύτῃ μετὰ πᾶσι παρῶσαι ἔγγρα-
φον ὁμολογίαν ποιῆσαι, καὶ εἰσαγαγεῖν τοῖς ἐξ ὁσπερ
λικῆς αὐθεντίας λαβῶσι πῶς ἐξέσταν. πρῶτος πρώτη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι ἡ Σύνοδος ἐν τῇ ὁρᾷ ἐπεται τοῖς πατέρεσι καὶ τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ἡ Σύνοδος ἐν τῇ ὁρᾷ. Τῶν ἑταίρων ἐχόντων,
πῶς ἐκ τῆς ἐκείνου ἐρχόμενοι τέρβον ἐπακο-
λεθῶσι τῇ θεοφθόρῳ διδασκαλίᾳ τῶν ἁγίων πα-

τέρων, καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας,
τὴν γὰρ ἐν αὐτῇ οἰκίσαντες ἁγίους Πρόμαχους εἶναι
ταύτῃ ὁρίζομεν.

Μαρτυρία ὑπὸ τῆς ἁγίας καὶ φωτὸς γυναικὸς Σωδῶν .

Ὅτι πᾶσι τοῖς ὁσίοις καὶ ἀφίλοισιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συμβᾶν, διὰ Σωδῶν λύεται, καὶ τίς ὁ θεὸς ἐν τῇ κόσμῳ κεφαλὰς τῆς Πατριάρχης, καὶ ὅτι ἀμετακίνητος καὶ ἀσάλευτος τῶν οἰκουμενικῶν Σиноδῶν ἀποφάσεις, ἐξ αὐτῆς καταβάλλεται ἡ παπικὴ μοιραρχία .

Μαρτυρία Δ΄ .

5

Νικηλαῖος ὁ Πάπας Ἐπιστολὴν πρὸς ἱγνατίον Κωνσταντινουπόλεως, διὰ καὶ παρόντων τῶν βασιλικῶν ἀποκρισάριον, συγκαλεσάμενοι πᾶσαν τὴν παρ' ἡμῶν Ἐκκλησίαν καὶ ἐκ πολλῶν Ἐπαρχιῶν τῶν δυτικῶν χωρῶν ἀγιώτατος Ἐπισκόπος σφόδρα πολλὰ, ψήφω κοινῇ τὸν Ζαχαρίαν καὶ πατέρας ὑπερέβλους, καὶ ταῦτα εἰσὶν ἀδελφεὶς ἡμῶν ἐκ Θεοφύλων Ἐπαρχιῶν τῶν δυτικῶν ἐπόμους τῶν παλαιωτέρων ἡμῶν τῇ ἐξουσίᾳ ἐπὶ ἡμῶν .

Μαρτυρία Β΄ .

Ὁ Πάπας Ἀδριανὸς Ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Βασιλεῖα Βασίλειον, καθὼς ἡ ὑποσημειωθεὶς κατέδρα μετὰ πάντων τῶν Ἐπιστολῶν πατέρων ἐξέτισσε .

Μαρτυρία Γ΄ .

Θωμᾶς Τύρος καὶ Ἡλίας Σύγκλητος ἐν τῇ παρ' αὐτῶν ὁρῶ φασίν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς μετεκαλέσατο καὶ τὴν ὑπερέβλον ταπεινωσάν ἐκ τῶν ἀναρλικῶν θρόνων καὶ διοικήσεων, ἵνα μετὰ τῶν Τοποτηρητῶν Ρώμης τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐρίδας ἀφαιύσασιν . Ὁ αὐτὸς Σύγκλητος ἔφη, Γινώσκετε πάντες ὅτι Θεοφύλων τὰς πατριαρχικὰς κεφαλὰς ἐν τῇ κόσμῳ ἔθετο τὸ Πρόβλημα ὅτι αἱρετοῦ ἵνα τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ Θεῷ ἀναφύοντα σκάνδαλα δι' αὐτὴν ἀφανίζονται . πρῶτον πρῶτον .

Μαρτυρία Δ΄ .

Βασίλειος Πρεσβύτερος ἔπειτα, Ἀποστολὴν πρὸς τὸν Κρίστιαν, ὡς ἐκ ἐνὸς μόνου θρόνου, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν τριῶν Πατριαρχῶν νομιμῇ . πρῶτον πέμπτη .

Μαρτυρία Ε΄ .

Οἱ ἀγιώτατοι Τοποτηρηταὶ πάντες ἔπειτα, ταῦτα πάντα ἀφαιύοντες καὶ τὴν ἰσχυρὰν τῶν διδωκότων ἡμῖν ἐξουσίαν τῶν δεσμῶν τε καὶ λύων .

Μαρτυρία ΣΤ΄ .

Ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἐπισκόπον Φωτίον, ἵδε ἡκούσατε τὸ φρόνημα τῶν Πατριαρχῶν, τί ὑμῖν δοκεῖ . καὶ, ἐμταυολογήσατε γλυμψάντες ἐπ' αὐτῶν μάταια τὰ ἀναγνωσθέντα, ἐλαλήθη γὰρ ἐκ τοιούτων μετὰ τῶν Πατριαρχῶν, ὑμεῖς ἀρχιερεῖς καὶ Σωδῶν ἀτάκτους μόνου χωρὶς Πατριαρχῶν πεποιηότες, ἀγίας ταύτας καλῶν ἐτολήσατε, καὶ ταῦτα ὑπὸ πάντων τῶν Πατριαρχικῶν θρόνων συγκροτηθῆσαν πολυῶς ἀφαιύοντες, εἰκότα ἀπιστοῦν ὅτι τὰ λεγόμενα ἐν τῶν Πατριαρχῶν ἔπειτα . Ὁ αὐτὸς . Πρῶτον τριῶν Πατριαρχικῶν θρόνων τίς λύσαι δύναται, καὶ πρὸς τίνα καταφύξειεν τὴν λύσιν αὐτῶν τῶν δεσμῶν, ὑπὸ τῶν τριῶν τῶν θρόνων κατακεκρυμένοι . πρῶτον ἑκτῇ .

Μαρτυρία Ζ΄ .

Ἀνεγνωσθὲν καὶ τῶν Μαρτύρων τῶν Πάπᾶ λέγων, ἔτις κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ οἰκουμενικὰς τρεῖς λόγους ἡ καὶ ἡ ἐκκλησία ἡ ὁρία μετὰ τῶν 10
σα ἁγίων οἱ ἄγιοι τῆς Ἐκκλησίας πατέρες, ἡ μάλλον αἱ ἁγία οἰκουμενικὰ Σиноδοί, ἡ κληρονομία ἡμῶν καὶ πίστεως ἐτέρας ἐκθέσας, ἡ λιβελλὰς ἡ Σωδῶν καὶ πρῶτον, ἡ τοποτηρησίας, καὶ μετὰ 15
τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς ἀπὸ κατακεκρυμμένων . πρῶτον ὅγδοη .

Μαρτυρία Η΄ .

Ὁ Ἀλέξανδρος Μιχαὴλ Ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Βασιλεῖα Φησί, διὰ τριῶν μαρτύρων ἀφαιύοντων παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν ἀλλοθίων, τετάρτη 20
μὲν, Ἀλέξανδρος, Ἀντιόχειας καὶ ἱεροσολύμων .

Μαρτυρία Θ΄ .

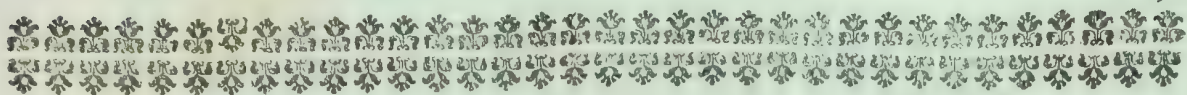
Ἐν ταύτῃ Ἡλίας ὁ Σύγκλητος ἀναγνώσας ἔπειτα τῇ Θεῷ, ὅτι κατηξίωσε τὰς πατριαρχικὰς κεφαλὰς ἐκ τῆς ἀλλοθίας πρὸς δόξαν Θεοῦ . πρῶτον ἐκτῇ . 25

Μαρτυρία Ι΄ .

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἱγνατίος ἔπειτα, ἔπειτα πατέρες μετὰ ἀγιώτατοι, ὅτι ἐν ταῖς περιλαβέναις πρῶτον ἐκκλησιαστικῇ διοίκησις γέγονον ὑφ' ὑμῶν καὶ ἐμῶν καὶ τῶν συνοδικῶν, καὶ δὲ Θεῷ 30
συμμετέχοντες κατέλαβον καὶ τὴν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας ὁ Τοποτηρητὴς, τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ τῶν Ρώμης σὺν τοῖς ἀναρλικῶς ἔπειτα, ἀναγνωσθὲν ἡ Ἐπιστολὴ . πρῶτον ἐκτῇ .

Μαρτυρία ΙΑ΄ .

Σημειῶσαι δὲ ὅτι ἐν τῇ δευτέρᾳ Κανὼν βασιλεῖς τῶν Νικολάου καὶ Ἀδριανῶν ὑπὲρ ἱγνατίου, ὁ δὲ πρὸς πάντων σημειώσεως ἄξιον, ὅτι ἐν τῇ δευτέρᾳ 35
τρίτῃ αὐτῆς Κανὼν καταβάλλει λίαν ἰσχυρὰς τὴν παπικὴν ἐξουσίαν, λέγει γὰρ, Εἶδε συγκροτηθῆσαν 40
ἐκ τῆς Σωδῶν γυναικὸς καὶ περὶ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ρωμαίων ἀμφιβολία, ἔξουσιον ἐνλαβῆναι καὶ μετὰ τῆς ἀποσηκείσεως αὐτῆς ἀποπρωθυμίας περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως ζητήματι, καὶ δεχόμενοι τὴν λύσιν, καὶ ἡ ὁφειλόμενα ἡ ὁφειλόμενα, ἵδε τὰ περὶ τῆς Σωδῶν 45
ἐκ ταύτης ἀνωτέρω βιβλίου ἐξεδόμης κεφαλῇ δεκάτῃ τρίτῃ . ἵδε καὶ τὰς σημειώσεις ἐν τῇ ἑπτάφωτῃ Σωδῶν ἀνωτέρω βιβλίου ἐξεδόμης κεφαλῇ δεκάτῃ τετάρτῃ, καὶ ἀνωτέρω πασῶν τῶν Σωδῶν 50
τῶν τόπων, καὶ Γρηγόριον τὸν Νύκτες ἐν τῇ 50
ἐκ τῶν Γρηγόριον τὸν Σαυματοργὸν λόγῳ, ὅπου τὴν ἐξεδόμην πρὸς ἀπαλάττωσε τῇ Σαυματοργῶν Θεοτόκῃ καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς Γεωργίου .

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὅτι οἱ Βασιλεῖς ἤθροισαν τὰς μεγάλας καὶ οἰκουμενικὰς Συνόδους, καὶ περὶ ὧν ἤθροισεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐν Δύσει.

Κωνσταντῖνος ὁ μέγας Μιλτιάδην Ἐπισκόπον Ἑσθονίας. Τὸν Κακκίλιαν Καρθαγυνῆς μετὰ ἑκοσὶν Ἐπισκόπων ἐλθόντα συμπαραόντων Ἀρχόντων τριῶν, ἵνα θωρηθῶσι τὰ κατ' αὐτὰς καὶ ἀνυπερβῶσι τῷ Βασιλεῖ. Καὶ Κωνσταντῖνος Χρήστω Συρακουσίων. Διετυπώκεν ὥστε Δοκτωρῶν ἀπὸ Γαλλίας Ἰνδῶν Ἐπισκόπων, Ἀλ-
λαμῶν καὶ τῶν κληρικών ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς, παρόντες τε καὶ τῆς Ῥώμης Ἐπισκόπος. Τῷ ὅπερ ἐδόκει κεννηθῆναι, ὁ δὲ διωκθῆναι ἀπὸ τῆς παρεστίας αὐτῶν μετὰ πάσης ἐπι-

μελὸς Διακρίσεως καπορθώσεως τυχεῖν. Καὶ, ἐπει-
δὴ πλείους καὶ ἀμυθήτων τόπων Ἐπισκόπους ἔς τὴν Ἀρεταλισίων πόλιν συνελθόν ἐκελεύσατο, καὶ σοὶ γράψαι ἐνομίσατο. Εὐσέβιος βιβλίῳ δεκάτῳ κεφαλαίῳ πέμπτῳ. καὶ τῷ Συνοδικῷ, ταῦτῳ τοίνυν (ἦτοι τῷ ὅτῃ Μιλτιάδης καὶ μαρτύρων Παπῶν) καὶ τῷ ἐν Ἀρελάτῳ πρὸς ἄλλας συγκροτηθῆναι ὁ μέγας Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τῷ ἐν Νίκῃ πρώτῳ Οἰκουμενικῷ Συνόδῳ ἤθροισεν.

20

Περὶ τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου Εὐσέβιος βιβλίῳ τρίτῳ φησὶν εἰς τὸν βίον Κωνσταντῖνος, Ἐπιστάτορα ἀπὸ Θεοῦ, Συνόδον ἤγειρε παντα-
χόθου, τὰς Ἐπισκόπους ἡρώμασι τιμητικοῖς πε-
σκαλῶν, παρέχων καὶ ὀχήματα καὶ τροφὰς. Κωνσταντῖνος τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀλεξανδρείαν γράφει, συνεκάλεσα εἰς τὴν Νίκην τὰς πλείους τῶν Ἐπισκό-
πων, μεθ' ὧν περὶ αὐτοῦ τῷ τῆς ἀληθείας ἐξέτα-
σι ἀνεδεξάμην. Καὶ, τριακοσίων γυν καὶ πλεί-
ων Ἐπισκόπων ὅτῃ συμφροσύνῃ τε καὶ ἀγχινοίᾳ θαυ-
μαζόμενον, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πίσιν, καὶ ταῖς ἀληθείαις καὶ ἀκρίβειαις τῆς θείας νόμου πέφυκε πίσιν εἰναυθευα-
ται. Συνεράτης βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ ἐνάτῳ. Οὐ-
τως ἐν τῷ προοίμῳ τῆς πέμπτῃς βιβλίας φησὶν, Ἀφ'
35 ἧς χειρὸς αὐτοῦ ἤρξαντο τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγμα-
τα, ἐξ αὐτῶν (Βασιλέων) ἤρτητο, καὶ αἱ μέγισται
Συνodoὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ γενόμεναι τε καὶ γίνονται.
Θεοδώλους. Τῷ πολυθρύλῳ ἐκείνῳ ὁ Βασιλεὺς
εἰς τὴν Νίκην συνήγαγε Συνόδον, δημοσίῳις
40 ὀχήμασι χρῆσασθαι. τὰς Ἐπισκόπους παρεγγυ-
ήσας. βιβλίῳ ἐκδόμῳ κεφαλαίῳ ἐνάτῳ. Οὐ-
τως σημεῖον τῷ ὑποσολῷ ἢ ἐπεμψόν τῇ Συνόδῳ
τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀλεξανδρείας, ἐν ᾗ λέγεται, Ἐπειδὴ
τῆς τῆς Θεοῦ χάριτος, καὶ τῆς Θεοφιλεστάτης Βασιλείας
45 Κωνσταντῖνος συναγαγόντος ἡμᾶς ἐκ Διαφόρων Ἐπαρ-

χιῶν καὶ πόλεων, ἡ μεγάλη καὶ ἀγά Συνόδος ἐν
Νίκῃ συνεκροτήθη. βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ ὀγ-
δόμῳ. Γελάσιος. Ὅτε τοίνυν ὁ Βασιλεὺς τετραγυ-
ρῶν τὴν Ἐκκλησίαν, Συνόδον Οἰκουμενικὴν συγκρο-
τῆ, τὰς ἀπανταχόθου Ἐπισκόπους διὰ γραμμά-
των εἰς Νίκην ἀπαντῆσαι ἐκέλευεν. βιβλίῳ δού-
τέρῳ κεφαλαίῳ πέμπτῳ. Ἐπιφάνιος. Τῷ γὰρ ὅτῃ
δύο μέγιστα ἡμῖν κατάρθωσαν ὁ Θεὸς διὰ τῆς ἀγίας
Κωνσταντῖνος, τὸ συναῖσαι οἰκουμενικὴν Συνόδον καὶ ἐκ-
θέσθαι τῷ ἐν Νίκῃ ἐκτεθείσαν πίσιν καὶ ὁμολο-
γηθεῖσαν μεθ' ὑπογραφῆς τῶν συνελθόντων Ἐπι-
σκόπων, καὶ τὸ περὶ τῆς Πάχας εἰς εὐωσιν ἡμῶν ὑπὸ
αὐτῶν διορθωθῆναι. Διέσσε ἐβδομηκοσῇ, ἦτοι Ἀυ-
διαίων. Οὐτως. Ὁ Βασιλεὺς μέριμναν συνεισσευ-
κάμενος τῇ Ἐκκλησίᾳ, διὰ τὴν ἡδὴ προειρημένην πλῆθος
εἰς ἀλλήλους Διαφέρεισθαι, καὶ κρίματα ποιεῖν εἶναι,
συνεκροτήσας οἰκουμενικὴν Συνόδον τριακοσίων δέκα
καὶ ὀκτὼ Ἐπισκόπων, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσέτι δού-
ρῳ σώζεται. ταῦτα περὶ Ἀρεμανιτῶν, ἦτοι Διέ-
σσε ἐξήκοστῃ ἐνάτῃ. Ὁ Κωνσταντῖνος πόλεως Φώτιος πρὸς
Μιχαὴλ Ἀρχόντα Βαλγάρων γράφων, ἦτοι ἐπὶ
50 σολῇ πρώτῃ φησὶν, Ἐφ' οἷς ἀπασιν ὁ μέγας καὶ
ἀξιαγὰς Κωνσταντῖνος τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχῆς ἰδύ-
ων τὰ σκήπτρα διέπρεπε, τῷ τε Συνόδῳ ἀθροίζων,
καὶ λαμβανόντι τῇ παρεσίᾳ ἀπεγαζόμενος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι κατὰ Λιβέριον πῶν Ῥώμης κελύσσε τῆς Βασιλείας γίνεται Συνόδος.

50

Εἰς τὴν ἀλλότῃ Κωνσταντῖνος Ἀνύσσε καὶ Λιβέριον
ἀπα φέρεται ταῦτα. Οὐ ΒΑΣΙΛΕΥΣ. Ἡμεῖς
ἀπὸ εἶναι σε χειρὸς αὐτοῦ καὶ Ἐπισκόπον τῆς ἡμετέρας
πόλεως, βίον ἐκείνου. ΛΙΒΕΡΙΟΣ. Εἰς δὲ δοκῇ
τῇ ὁσπερ εἶπεν, κελύσσειν συσταθῆναι κελύσσειν. Οὐ ΒΑ-

ΣΙΛΕΥΣ. Τὰ ἡδὴ τύπον ἐχούσας ἀναλύσθαι ἐδυνα-
τόν ἐστι, πῶν γὰρ πλείων Ἐπισκόπων ἢ ψήφους. Θεο-
δώλους βιβλίῳ δούτέρῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἐκτῷ.
Ἰδε καὶ ἀνωτέρῳ βιβλίῳ δούτέρῳ κεφαλῶν ἐνάτῳ.

ὅτι ἡ ἐν Σαρδικῇ Σύνοδος κελεύσει Κωνσταντίου καὶ Κωνσταντίνου σιωπῆσαι.

Η ἐν Σαρδικῇ Σύνοδος ἠπλοῦν τοῖς πάντα καὶ λέγει, τοιγαρὲν τῆς χάριτος τῆς Θεῆς συνεργήσας, οἱ Θεοφιλέστατοι Βασιλεῖς συνήγαγον ἡμᾶς ἐκ Διαφόρων Ἐπαρχιῶν καὶ πόλεων, καὶ τῶν ἁγίων ταύτων Σύνοδον ἐπὶ τῇ Σαρδικῇ πόλει γυνέσθαι διδωκάσιν, ἵνα πᾶσα διχόνοια περιαιρεθῇ. καὶ, ἡλθον Ἐπίσκοποι ἀπὸ τῆς Ἑφράς, ἀντιπροσώπων καὶ αὐτοὶ τῶν ὁμοεπισκόπων Βασιλέων. Θεοδώριτος βιβλίων δούτερον κεφαλαίῳ ὀγδόῳ. ὁ Θεοφάνης γράφει, ὅτι τῶν Κωνσταντινουπόλεως Πάυλῃ μετὰ γενομένων ἐκείνῃ ἐλθόντος εἰς Βυζάντιον, ὁ Κωνσταντῖνος φιλιππῶ ἐπαρχῶν ἀπεστάλῃ καὶ ἐξώρισεν αὐτόν. Πάυλῃ δὲ καὶ Ἀθανασίῳ φυγόντων εἰς Κωνσταντῖνα, τῶν δὲ Κωνσταντίνου γράψαντος εἰς τὸν ἀδελφόν, γέγονον ἡ ἐν Σαρδικῇ Σύνοδος. καὶ Θεοδώριτος γράφει, ὅτι τῶν περὶ Εὐσέβιον μὴ ὑπακούσαντων ἐκείνῃ εἰς Ρώμην ἀπελθόν, ὅθεν ὁ Ἀθανάσιος ἦν, ὁ Ἀθανάσιος πρὸς Κωνσταντῖνα ἀφικόμενος, τὴν κατὰ τῆς Ἀποστολικῆς πίστεως ὠλοφύρετο πόλεμον. καὶ, ἀπέσταλτο δὲ Κωνσταντῖνῳ τῷ ἀδελφῷ παλαιῷ, τῆς πατρίας ὁμοεπισκοπίας ἀσπλυνον ἀφουλάττειν τὸν κληρὸν,

καὶ τέτοις παθεῖν ὁ Κωνσταντῖνος, ἀπεστάλῃ εἰς Σαρδικὴν τὰς τῆς Ἑφράς καὶ τῆς Βιθυνίας συνδρομῶν Ἐπισκόπους, πολλὰ γὰρ καὶ ἕτερα τῆς Ἐκκλησίας ποσάματα τῆς συνοδικῆς Θεραπείας εἶδεν. βιβλίων δούτερον κεφαλαίῳ τετάρτῳ. καὶ φώτιος γράφει, ὅτι Κωνσταντῖνῳ τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντῖνῳ γράφει, το συμπαρομῶντος αὐτὸν καὶ τῶν Ἀρχιερέων ἱερέων, ὥστε τὰς Ἐπισκοπὰς λαβεῖν τὰς ἡδικομίας, ὡς δὲ εἶδεν ἡμεῖς, ἀξίον αὐτὸν εἶπερὶ Ἀθανασίου Οὐκ ἐκμνησκῇ Σύνοδον τὰ περὶ αὐτῶν τε καὶ τῆς συνεπειραζομένης πίστεως ἀπικριθῆναι, καὶ κερύττειται γνώμη ἱερῶν δύο Βασιλέων εἰς Σαρδικὴν οὐκ ἐκμνησκῇ Σύνοδος. ἀσπλυνον ἀφουλάττειν ποιεῖται ὀγδόῳ. Θεοδώριτος βιβλίων δούτερον κεφαλαίῳ ἑκστῷ δόκτερον, πρὸς διελθόντες, ὑπὸ τῶν Εὐδοκίῃς κατηγόρων ὑπομνησθεὶς ὁ Κωνσταντῖνος, εἰς Σελεύκειαν τῇ Σύνοδον θέρειν ἀπεστάλῃ. καὶ τὸ συνοδικόν, Διασφαρυγνῶντες οἱ ἑτεροδόξοι, τὸν Κωνσταντῖνον εἰς Σελεύκειαν τῆς Ἰσωνίας ποιῆσαι ἐξουσιάζουσιν Σύνοδον, ἥτοι ὅταν εἴη τετρακοσῶν ποιεῖται πρῶτον. ἴδε αὐτῶν βιβλίων δούτερον κεφαλαίῳ ὀγδόῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

ὅτι αἱ ἐν Λαμψάκῃ, Ἰλνυρικῇ, καὶ Τυακίῃ Σύνοδοι κελεύσει οὐαλοντιανῶν ὑθροισθῆναι.

Ο Θεοφάνης γράφει, ὅτι ὑπηρετῇ τῷ Βασιλεῖ οὐαλοντιανῶν εἰς Λαμψάκῃ Σύνοδον ἡθροισαν οἱ ἑτεροδόξοι, τὰ ὑπὸ Εὐδοκίῃς καὶ Μακεδονίᾳ ἀθετήσαντες, εἰς Ἐπισκόπους ὁ οὐαλὸς ἐξώρισε, καὶ τὰς θρόνους Εὐδοκίῳ παρέδωκεν, εἰ δὲ ἑτεροδόξοι ἔτε Ποιμένα ἔτε Ἐκκλησίαν ἔχον. ἴδε αὐτῶν βιβλίων δούτερον κεφαλῶν δέκατον πέμπτον. Μαθὼν δὲ ἴνας ὁ Βασιλεὺς (οὐαλοντιανός) ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ἐν τῇ Φρυγίᾳ περὶ τῶν θείων ἀμφισβητήσαντος δογματῶν, ἐν τῇ τῇ Ἰλνυρικῇ Σύνοδον γυνέσθαι ἀπεστάλῃ, τὰ δὲ παρ' ἐκείνων ψηφισθέντα καὶ κυρωθέντα τοῖς ἀμφισβητήσαν ἐξέπεμψε. Θεοδώριτος βιβλίων τετάρτῳ κεφαλῶν ἐβδόμῳ, καὶ Σωκράτης βιβλίων τρίτῳ κεφαλῶν ἑκστῷ

δούτερον. ἴδε καὶ αὐτῶν βιβλίων δούτερον κεφαλῶν δέκατον ἑκτόν. καὶ τὸ συνοδικόν. οὐαλοντιανὸς ὁ μέγας τοῖς ἑτεροδόξοις τῆς πίστεως ἀντιπρὸς Θεοφάνῃς ἐν τῇ Ἰλνυρικῇ θείᾳ γυνέσθαι καὶ παλίν τῇ Σύνοδον, ἥτοι ὅταν εἴη τετρακοσῶν ἐξήκοσθ' ὀγδόῳ. τὸ αὐτό. Αὐτίκα γὰρ οἱ τῆς Ἀληθείας παρόντας πρὸς οὐαλοντιανὸν ἐποίησαν, δέσπον ἐν Τυακίᾳ ἀθροισθῆναι εὐδοκίῳ Σύνοδον, ὡς αὐτὸ ἐν Νικίᾳ ἐλθόντα κυρώσας, ἥτοι ὅταν εἴη τετρακοσῶν ἐξήκοσθ' πέμπτον. τὸ αὐτό. Οἱ πρεσβύτεροι ἐξ Ἑφράς τὸ ὁμοῖον οὐαλοντιανῶν ἀπεστάλῃ, Σύνοδον ἐν Λαμψάκῃ αἰτήσαντι κυρῶσαι τὰ ἐν Νικίᾳ, ἥτοι ὅταν εἴη τετρακοσῶν ἐξήκοσθ' ἑκτόν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

ὅτι ἡ δούτερον οὐκ ἐκμνησκῇ Σύνοδος κελεύσει Θεοδοσίῳ τὰ μετὰ τὴν σιωπῆσαι.

Μηδὲ δὲ ὁ Βασιλεὺς (Θεοδόσιος ὁ μέγας) ὑπερθέμενος, Σύνοδον Ἐπισκόπων τῆς αὐτῆς πίστεως συγκαλεῖ ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν τῇ ἐν Νικίᾳ πίστει, καὶ χαρτοποιῖαι Κωνσταντινουπόλεως Ἐπισκόπον. Σωκράτης βιβλίων πέμπτῳ κεφαλῶν ὀγδόῳ. καὶ ὁ Ἐριέας. Ἐντάχεται καὶ Σύνοδον Ἐπισκόπων ὁμο-

δόξων αὐτῷ συνεκάλεσε, βιβαιότητος τε οὐκ ἐν Νικίᾳ δοξαίων. βιβλίων ἐβδόμῳ κεφαλῶν ἐβδόμῳ. Θεοδώριτος βιβλίων πέμπτῳ κεφαλῶν ἑκτόν, Εὐδοκίῳ δὲ ἐν τῇ Βασιλείᾳ ἐξουσιάζουσιν, τῆς τῶν Ἐκκλησιῶν πρὸς τὴν ἁγίαν συμφωνίαν ἐκμνησκῇ, καὶ τὰς τῆς αἰκίας ἐκμνησκῇ Ἐπισκό-

πας εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν δραπετὴν παρεγγύησαν .
Οὗτος . Τῆς δὲ ἐνεκα μόνης τῆς οἰκίας βασιλέως

τὸς Ἐπισκόπους εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν συναθροί-
σθηναι προσέταξε . βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλῇ ἐβδόμῃ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἡ τρίτη οἰκουμενικὴ συνόδος κηρύσσει Θεοδοσίῳ τῷ μικρῷ καὶ Οὐλουτιανῷ συναλθεῖν .

Οἱ βασιλεῖς Θεοδοσίῳ καὶ Οὐλουτιανῷ ἐν τῇ πρὸς
Κύριλλον Σάκρῳ περὶ τῆς τρίτης συνόδου . Η'
10 μὲν μάλιστα συνταράσσεται τὰς πόλεις καὶ τὰς
ἐκκλησίας ἐκ ἀνέξομεθα , ἅτι μὴ ἀνέξεταί τις
εἶναι τὸς λόγους , ὡς κριτὰς ποικαθίσαι δὲ τὸς
τῆς ἀπαταχῆς παρυσώτας ἱεροσώτας , καὶ δι' ὧν
ἡμεῖς ἐγκρατέστεροι τῆς ὁλοθίνης δόξης ἐσμὲν τε καὶ
15 ἐσόμεθα . Καί , γέγραπται γὰρ τὰ ἴσα πρὸς τῆς
ἡμετέρας καληνότητος τοῖς Θεοφιλεσάτοις Ἐπι-
σκόποις τῶν ἀπανταχῆ μητροπόλεων περὶ τῆς πρὸς
τέρων λεχθείσης ἀγιωτάτης συνόδου , ὥστε τῆς

γνωμῆς , τὴν ἐκ τῶν ἀμφισβητησάντων συμβάλλουσαν
παράλῃ κατὰ τὸς ἐκκλησιαστικὰς κανόνας ἀφελ-
εῖσθαι . μὲν πρῶτον τῆς τρίτης συνόδου Πα-
ραγράφῃ ἑκοστῇ ὁγδόῃ . Οἱ αὐτοὶ βασιλεῖς γράψαντες
τῇ τρίτῃ συνόδῳ , ἀντιθέτως δὲ τῶν λεγομένων
ἐκαστον ἀκροώμενον προσέταξαν τὸ δοκεῖν , ἡ αὐτὴν
δοῖναι , καὶ ἔτι κατὰ πρῶτον καὶ ἑνὶ τῶν
περὶ τῶν ἀληθινῶν δόγματι ἐρόμεν διόχα ἡνέτα-
ραχῆς ἀφελεῖσθαι , καὶ κοινῇ τῆς ἡμετέρας ἐσθ-
τητος , ψήφῳ τὴν πᾶσιν ἀρέσκοντα τύπον λαβεῖν .

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἡ τρίτη οἰκουμενικὴ συνόδος φησὶ Θεοσίματι τῶν Βασιλέων συναλταλθεῖναι .

Ἡ συνόδος ἐν ταῖς ἀρχαῖς πασῶν τῶν πράξεων
25 λέγει , Ἐκ Θεοσίματι τῶν Θεοφιλεσάτων καὶ
φιλοχρίτων Βασιλέων . καὶ ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῆς πρώτης
πράξεως , καὶ συγκεκρίσται ἐκ βασιλικῆς νόμιμος
συνόδος οἰκουμενικῇ . καὶ πρῶτον τῇ ἐπιστολῇ τῆς
συνόδου πρὸς τοὺς Βασιλεῖς . Ἡ αἴτια συνόδου ἡ χάρις
30 ἡ Χρὶς καὶ ἡ νύμφη τῶν ἡμετέρων κράτους συναχθεῖσα
ἐπὶ τῇ ἐφ' ἑστίῳ μητροπόλει . τὴν περὶ τὴν εὐσεβείαν
ὑμῶν φροντίδα καὶ πάλιν φιλόχρηστοι Βασιλεῖς ἀ-
ποδείξαντες ὅτι τὴν ὁλὴν Θεός , καὶ τῶν ἀγίων Ἐπι-
σκόπων τῶν κατὰ Δύσιν τῶν ζήλων τὰς ψυχὰς ἀν-
35 τηρῶντες εἰς ἐκδίκησιν τῶν ὑβρισμένων Χριστῶν , ἐγὼ καὶ
τὸ πλεῖστον τῆς ὁδοῦ ἀλάστωμα φθάσαι πρὸς ἡ-
μᾶς ἔρχετο τὸ πλῆθος ἐκείνων τῶν ἀγιωτάτων Ἐπι-
σκόπων , ἀλλ' αὐτοὶ συναχθέντες παρόντες καὶ
τῆς τῆς μεγάλης Ρώμης ὁσιωτάτης καὶ Θεοφιλεστάτης
40 Ἐπισκόπου Κελεστίνου , καὶ νῦν τὸ ἡμέτερον φρόνημα
τῆς πίστεως μετὰ πολλῆς ἀναιρέτητος τῆς συμφω-
νίας , καὶ τὸς ἐξ ὧν τῆς φρονήσαντας ἀλλοτρίως εἶναι
παντελῶς ὤρισαν παντὸς ἱερατικῆς κλήρος καὶ Βα-
55 θμῆς . πρῶτον τῇ τρίτῃ . Καί , ταῦτα μὴ δὴ καὶ πρὸς
τέρων καὶ ὅτι τῆς μεγάλης Ρώμης ἀγιωτάτης Βασι-

σκοπος Κελεστίνος πρὶν συλλεγῆναι τὴν ἀγιωτάτην
ταύτην Σύνοδον ἀπὸ τῶν ἐκτὸς γραμμάτων ἐμήνυσε .
καὶ , νῦν δὲ αὖθις καὶ δι' ἐτέρων γραμμάτων ταῦτα
δὴλὰ τῇ αἴτῃ συνόδῳ κατέστησεν , ἥτις συναχθεῖσα
τὸ ἡμέτερον κράτος προσέταξε , ἡ καὶ ἀπέσταλε ἀπὸ
τῶν ἀγιωτάτων Ἐπισκόπων Ἀρκάδιος καὶ Προϊέντις
καὶ τῶν Πρεσβυτέρων Φιλίππου . ἐπεὶ ἔτι οἱ ἄνδρες πα-
ραγνοόμενοι τὴν γνώμην πάσης τῆς κατὰ Δύσιν συ-
νόδου φανεράν τῃ ἐσταύρω γαστρονύμφῃ συνόδῳ παποιή-
κασιν ἀπὸ τῶν γραμμάτων , σύμφωναν τε ἡμῖν τὸ φρέ-
νημα καὶ τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς πίστεως ἔδειξαν ,
καὶ ἡμῖν ἐμόψηφοι ἀλάττε τῶν ὁπισθῶν καὶ τῶν ἐν-
τεταλμένων αὐτοῖς , ἡ καὶ ἐγγράφως κατέθετον , γε-
γέννηται , ἀναγκαίως καὶ τῆς αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς συμ-
φωνίας πράξαντες τὰ ἐκόντα , ὅτι τὸ ἡμέτερον ἀπ-
ηνεκαρμυ κράτος , ὡς εἰδέναι ἔχῃ ἡ ὑμῶν εὐσεβεία
ὅτι μὴ καὶ κοινῇ ψήφῳ ἀπάσης οἰκουμενικῆς ἡ παρ'
ἡμῶν ἐναγχοῦ ἐξωεχθεῖσα κρίσις γεγέννηται ,
ἥτις ἀκρίδιαν ἔχῃ καὶ φανεράν γινώσκῃ ὅτι περὶ τὴν
πίσιν καὶ τὴν εὐσεβείαν ὑμῶν ζήλῳ παρεσκέυασεν .
ἵδε βιβλίον τρίτον κεφάλαιον δέκατον πέμπτον .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

μαρτυρία τῆς τῆς Κωνσταντινιπόλεως κλήρος περὶ τῶν αὐτῶν .

50

Καὶ ἐπιστολὴ τῆς κλήρος Κωνσταντινιπόλεως πρὸς τὴν
ἀγιάν Σύνοδον . τοῖς Θεοφιλεσάτοις καὶ ὁσιωτά-

τοις πατέρεσιν ἡμῶν , τοῖς ἀθροισθεῖσι κατὰ πρῶτον καὶ
τῶν εὐσεβεσάτων Βασιλέων ἐκ τῆς ὑφ' ἡμῶν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

μαρτυρία Εὐαγγέλιος ὡσαύτως .

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙ ΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

1000

Εὐάγγελος βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ τρίτῳ Φιλῶν, Εἰκότως ἐδέχθη νόμῳ τῆ νέῃ Θεοδοσίῃ τὰ σκη-
πτα τῆς Εἰκῆς διέποντο, πῶς ἐν Εἰκῆς πρώτῳ συνο-

δον ἀλλοθῆναι, γεγραμμένων βασιλικῶν ὑπομνή-
μας τε Κύριλλον καὶ τὰς ἀπανταχῇ πᾶν ἀγίων Ἐκ-
κλησιῶν ἀρεσκυότας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Μαρτυρία τῆ Συνοδικῆς ὁμοίας.

Καὶ ἐν τῇ Συνοδικῇ λέγεται, ὅπερ θιωρῶν ὁ Βα-
σιλεύς ὁ μικρὸς Θεοδοσίος, ἐν Εἰκῆς τῶν δια-

κοσίων μακαρίων πατέρων τῶν Συνοδῶν συγκε-
τηθῆναι ἐκέλευσε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Μαρτυρία ἐκ τῶν Λέοντος Πρώτου ἐπιστολῶν, ὅτι κελεύσει τῇ Βασιλείῃ ἡ τρίτη Συνοδὸς συνηλθε.

Λέων ὁ Πάπας ἔγραψε Θεοδοσίῳ τῇ Βασιλεῖ πε-
ρὶ τῆς ἐν Εἰκῆς ὑπὸ Διοσκόρου Συνόδου ταῦτα,
Ἐπεὶπερ ἡ ὑμετέρα εὐσεβεία ἡ ἐκ τῶν τῆ Θεο-
λαβεσάτων καθολικῶν ἀλήθειαν ἀγαπῶσα, τετύπωκε
συνοδικὸν κετήριον, ὥστε τῇ ἀπέρῳ γένοιτο πῶς
ἀλήθειαν περὶ ἣν μάστιγα διέσφαλται φανερωποι-
θῆναι, τὰς ἀδελφὰς τὰς ἡμετέρας ἱεραίας τὴν Ἐπι-
σκοπὸν καὶ Ῥουῖνον τὸν Πρεσβύτερον καὶ τὸν Διάκο-
νον Ἰλαρον πέμπειν, τὰ αὐτὰ καὶ τῇ Παλχερίᾳ.
μέρεα πρώτῳ κεφαλαίῳ πρώτῳ τῆς τετάρτης Συνο-

δου. Ὁ αὐτὸς τῇ αὐτῇ Συνοδῷ, καὶ ὁ ἀσσεβὴς δὲ
καὶ φιλόχρετος Βασιλεὺς ἀσεβῶς ἄμα καὶ ὀλα-
ρῶς ἔχων, πῶς τὴν Ἐπισκόπων ἀθροισθῆναι Συνο-
δον ἠβελήθη, ὥστε κρίσει τελοστέρεα διωκθῆναι
πᾶσαν ἀπαθείφειδαι πλάνην, τὰς ἀδελφὰς ἡμῶν
ἱεραίας, Ῥουῖνον καὶ Ἰλαρον ἀπεσείλαι, οἷνες
ἐκταῖν ἐμὴν τῇ ἀγίᾳ τῆς ὑμῶν ἀδελφότητος Συνο-
δῷ παρέσονται, καὶ τὰ τῇ κοινῇ μεθ' ὑμῶν γνώμῃ
τὰ κατὰ Θεὸν ἀρεσκυότα ψηφισάνται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Ὅτι ἡ Εἰκῆς δούτερος Συνοδὸς κελεύσει τῇ Βασιλείῃ Θεοδοσίᾳ συνηλθε.

Θεοδοσίος ὁ Βασιλεὺς Διοσκόρῳ περὶ τῆς ἐν Εἰκῆς
δούτερος Συνοδου γράφει, Δι' ὧν δῆλον ποιῶ-
μαι τῇ σῇ Θεοσεβείᾳ καὶ πάσῃ τῇ ἀγίᾳ Συνοδῷ, ὅτι
περὶ ἡμᾶς ἐπὶ ὁμοίᾳ τοῖς καὶ οἱ τῶν ἀγίων πατέρων,
ἐμὸν καὶ οὐκ ἄλλῳ Θεοδώρῳ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀγίων πα-
τέρων τῶν ἀνηκόντων τῇ αὐτῇ ἀθροισθῆναι ἀγίᾳ Συνοδῷ
πῶς αὐθιγὰ καὶ τὰ πρῶτα τῇ σῇ Θεοσεβείᾳ πα-
ρέχομαι. Ὁ αὐτὸς τῇ Συνοδῷ, Ἐννοήσαντες ὅτι περ-
ὶ ἡμῶν ἀσφαλεῖς παρεκπύς τῆς ἀγίας ὑμῶν Συνοδου

καὶ τῶν πανταχῇ πρωτόδόντων τῶν ἀγίων Ἐκκλησιῶν
τοιούτων ζητήσιν περὶ πίστεως ἀνακινῆσθαι, ἀναγ-
κῶν ἐνομίσαμεν συνελθεῖν πῶς ὑμετέρας ἀγνωσίαν.
ὁ Διοσκόρος τοῖς Ἀρχιερεῶν ἐν τῇ τετάρτῃ Συνοδῷ,
οὐκ ἐμὸν μόνον ὁ Βασιλεὺς ἐπέτρεψε πῶς κρίσιν,
ἀλλὰ καὶ ἱερασίᾳ καὶ θαλασσίᾳ πῶς αὐθιγὰ
τῆς Συνοδου δέδωκε. καὶ ἱεραὶος Κώστας, τῷ
ὁμοίᾳ τύπῳ τῇ Βασιλείᾳ καὶ ὁ Πάπας Λέων ἐκλήθη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ΄.

Ὅτι τῇ Βασιλείᾳ ἡ αὐθιγὰ τοῖς Ἐπισκόποις τῆς αὐτῆς Συνοδου ἐδόθη.

Οἱ Ἀρχιερεῖς ἔπον, οἱ Ἐπίσκοποι οἱς ἡ αὐθιγὰ
τότε τῶν πρωτοδόντων τῇ Βασιλείᾳ ἐδό-
θε κορυφῆς λεγέτωσαν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς Λέον-

τος ἐκ ἀνεγνώσθη, καὶ μάστιγα διαλαλῶν πα-
χωρησάσης, τῇ κελεύσει αὐτῶν ἀνεγνώσθη.
ταῦτα πάντα πράξει πρώτη τῆς τετάρτης Συνοδου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ΄.

Ὅτι ὁ Διοσκόρος τῆς Συνοδου Θεωρίσμεναι τῇ Βασιλείᾳ ἐξήρχην.

Οἱ Εὐάγγελος γράφει, ὅτι Ἐξαρχος καθεστήκει Διο-
σκορος Θεοδοσίᾳ Θεωρίσμεναι, πῶς πρὶν δικα-
σάτων τῇ Εὐτυχῇ παρόντων καὶ ἀσυχάζοντων,

τάξιν δὲ δικαστῶν μὴ ἐπεχόρων, ἀλλὰ ὡς κοινῇ πάν-
των τῶν ἀγίων τῶν πατέρων ἐπιμνησθῆναι ψῆφον.
βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ.

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Ὅτι Λέων ὁ Ῥώμης δέεται Μαρκιανῶ, καὶ σὺν δακρυῶ οὐαλοῦται αὐτῷ περὶ ἀθροίσεως Συνόδου.

5 Ὁ Θεοφάνης. Ὅτι Λέων ὁ Πάπας Ῥώμης ἔγραψε Μαρκιανῷ αὐτῶν τὰ γρηγοῦντα πρὸς Διοσκόρου καὶ Εὐτυχῆς ἐν ἐφέσῳ εἰς τὸν ἄγιον Φλαυιανόν, ζητηθῆναι ὑπὸ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, καὶ ἐκέλευσεν ὁ Βασιλεὺς συναχθῆναι πάντας τὰς ἑπισκόπους. Καί,

ὁ Πάπας Λέων πέσσει τῇ Βασιλεῖ οὐαλοῦται αὐτῷ καὶ ταῖς Αὐγύσταις (Πλακιδία καὶ Εὐδοξία) μετὰ δακρύων αὐτῶν λυπεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων Θεοδοσίῳ γράψαι διόρθωσιν γινώσκει τὸν ἐν ἐφέσῳ ἀθέσμως ὑπὸ Διοσκόρου πεπερασμένων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα Θεοδοσίον ἐκκλητικῆς καὶ μετὰ δακρύων ὑπὸ τῆς Παπᾶ καὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ Συνόδου, δέκνυνται οἱ Βασιλεῖς ἀθροίσαι τὸν Συναδὸν καὶ παποῦσιν αὐτοῖς.

15 Θεοδοσίῳ Αὐγύστῳ Λέων ὁ Πάπας καὶ ἡ ἐν Ῥώμῃ Σύνοδος. Παρακαλῶν πάντας ἐν τῇ αὐτῇ κατὰ τὴν εἰρήνην καὶ ἡ γυνόνοσι πρὸς πάσης κλίσεως, ἕως αὐτῶν ἐκ παντὸς τὸ κόσμῳ μέλλων ἀριθμὸς συναχθῆναι τῶν ἑπισκόπων. Καί, ὅτι Μυστηρίῳ (τῆς ἐνανθρωπήσεως) ἵππεδὴ νῦν ἀσεβῶς ὑπὸ ὀλίγων ἰσχυρῶν ἐκταίνεται, πάντων τῶν μερῶν ἡμῶν αἰὲκκλησίαι παῖσαι τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας καταδέονται, καὶ ἐπειδὴ καὶ οἱ ἡμέτεροι 20 πῖσις αὐτῶν ἐκταίνεται, καὶ αὐτὸς ἐκείνος Φλαυιανὸς ὁ ἑπισκοπὸς λίβελλον ἐκκλητικῆς ὑπεδέξατο, γινώσκων Συναδὸν κελεύσας ἐν ἰταλίᾳ συναχθῆναι, ἥτις πάντα τὰ προσκόμματα ὑπεκίνησεν καὶ καταπραῖναι, 25 συνερχομένων δηλαδὴ καὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἑπισκόπων ἑπισκόπων. Καί, ἐκδικήσατε κατὰ τὴν ἀρετικὴν τὸν ἀσάλευτον τῆς ἐκκλησίας Θεοῦ, ἵνα καὶ τῆς ὑμετέρας βασιλείας τῇ δεξιᾷ τῶν Χριστῶ ἐκδικηθῇ τὸ κράτος. Ὁ

αὐτὸς τῇ αὐτῇ. Πᾶσαι αἰὲκκλησίαι τῶν ἡμετέρων μερῶν καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς τῶν ὑμετέρων ἡμεροτήτων μετὰ δακρύων ἐκτείνονται κατὰ τὴν αὐτῶν Φλαυιανῶν τῶν ἑπισκόπων ἰδικῶν Συναδὸν ἐν τοῖς τῆς ἰταλίας ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας. Καί, καὶ ταῦτα ἀναγνώσκοντες ὅσα ὁ ἐν Νικαίᾳ Καὶ τῶν ὑπεκτείνονται, ὅσα ὁ Ὀρθὸς ὁ δὲ πᾶσι τῆς Οἰκουμενικῆς τῶν ἑπισκόπων κατὰ τὸ ἐξ ὅσων τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἡμετέρων πατέρων ἐλθοῦσαν τῶν πῖσιν. Καί, ἐπεὶ ἐν τῷ συνεδέοντι τῶν ἑπισκόπων ὅπερ γινώσκει περὶ τῶν ἐν τῇ ἐφέσῳ αὐτῶν κατὰ βλάβην τῶν πῖσιν, δέομαι γαληνότητος καὶ 30 προσκυνητῆ βασιλεῖ μετὰ τῶν σὺν ἐμοὶ ἑπισκόπων ἵνα πάντα μείνωσιν ἀπραγῇ καθὼς καὶ πρὸ τῆς δίκης ἐτύγχανε, περιμένωσι δὲ τὸ μῆζον τῆς Συνόδου κριτήριον, ἐν ᾧ ὁ πᾶς ἀριθμὸς τῶν ἑπισκόπων ἐκ πάσης τῆς Οἰκουμενικῆς συναγεται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Ὅτι ἡ ἀνθορία τοῖς Παπῶν ἐν ταῖς Συναδοῖς πρὸς τὸν Βασιλέα δίδεται.

40 Οὐαλοῦται ὁ Βασιλεὺς Ῥώμης Θεοδοσίῳ Αὐτοκράτει. Ἵνα ὁ πρὸς τὸν ἱερεῖς συναχθῶντων ἐκ πάσης τῆς Οἰκουμενικῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἱερέων ἐν τῇ ἰταλίᾳ, πάντες ἀντιπρόσωποι ὑπεκινήσονται,

ἐξυπαρχῆς τῶν γραφομένων αὐτῶν περὶ τῆς δοκιμασίας διαγινῶς, ἐξοίσῃ τῶν ἀντιπροσώπων, ἵνα πῖσιν καὶ ὁ τῆς ἀληθείας λόγος ἀπαυται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Ὁδυρμὸς Λέοντος Παπᾶ πρὸς τὰς Βασιλεῖς περὶ ἀθροίσεως Συνόδου.

50 Πλακιδία ἡ μήτηρ οὐαλοῦται καὶ ἀδελφῇ Θεοδοσίᾳ τῇ Θεοδοσίῳ ὑπὸ Ῥώμης γράφει, ἐν τῇ αὐτῇ προσκυνητῇ εὐσεβείᾳ τῇ ἀποστόλῃ Πέτρου ὁ ἀλαβέρτατος ἑπισκοπὸς Λέων ὀλίγον ὑπὸ τῆς ὀλίγης, ὅσα τῆς καθολικῆς πῖσεως πρὸς ἡμᾶς ἐπωδύρετο, περιεσοχισμῶς τε πλῆθος ἑπισκόπων, ὅσων ὑπὸ ἀναρμήτων πό-

λεων ἐν τῇ ἰταλίᾳ συναγαγῶν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἰδίας τῆς, καὶ τοῖς ῥήμασι συναγῶν τὰ δάκρυα, εἰς κοινωνίαν τῶν ἰδίων θρόνων καὶ τὰς ἡμετέρας οἰμωγὰς ἐξεκαλεῖτο. Καί, διὰ τὸ λίβελλον εἶλαι πρὸς τὸν ὑποσολικὸν θρόνον καὶ πρὸς πάντας τῆς ἑπισκόπων τῶν μερῶν τῶν. τὰ αὐτὰ καὶ ἡ Βασιλεῖς Εὐδοξία.

Ἀποστολῶν τοῖς Θεοδόσις Βασιλείως εἰς τὴν δέκσιν τῆς Λέοντος Πάπα περὶ Συνόδου.

Οἱ Θεοδόσιος ἀπαγορεύων τὴν αὐτοῖς τῆς Πάπα καὶ τῶν δυτικῶν Ἐπισκόπων, ὑποκρινόμενος τῇ οὐαλοτιανῇ γράφει, Ἐπειδὴ τινὰς ἐγνωμὴν τὰς ἐγνωτάτας Ἐκκλησίας ὑπεβλαβεῖ καμνισμῷ θορυβεῖν, Συνόδον ὠρίσαμεν ὡς ἐφείσοι γενέσθαι, δηλαδὴ παρυσία τῶν ὑλαβεσάτων Ἐπισκόπων μετὰ

πολλῆς ἐλπίσεως καὶ ὁλοκλήρου ἀληθείας, καὶ οἱ ἄνδρες τῆς ἱερωσύνης ἀπεκινήθησαν, καὶ οἱ κληρικοί αἱρεῖται ἀποσπείρεται. Ὁ αὐτὸς τῇ Εὐδοξίᾳ. Καὶ ὁ δὲ ἕτερον τῶν λοιπῶν μετὰ ταῦτα δυνάμειν ὀρίσας περὶ τῶν ἀπᾶς ἡδὴ τετυπωμένων. Ἰδε καὶ αὐτοῖς βιβλίον τρίτον κεφαλαίῳ ἐχάτω.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Εἰδοσὶς καὶ ἀποστολὴ πρὸς τὸν ῥώμης καὶ τῆς Βασιλείως Μαρκίανον περὶ ἀποστολῆς Συνόδου.

Ἀποστολῶν τῆς Θεοδόσις, συγχωρῶν τὴν Συνόδον ὁ Μαρκίανος, περὶ τῆς φησὶ Θεοδόσιος ὁ Ἀναγνώστης, Μαρκίανος καὶ Πελαγία ἐγγραφῶν Λέοντος

τῇ Πάπα ῥώμης, παῖσαν ἀποστολὴν παρέχοντες. Ἐγγραφὴ δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ τοῖς καὶ τὸν Ἐπισκόποις.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

Διατὶ Λέων καὶ Ἀνατόλιος Ἐξάρχου τῆς τετάρτης Συνόδου.

Οἱ Ζωναράς, Λέων ὁ ῥώμης, καὶ Ἀνατόλιος ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἡγήσαντο Θεοδόσιον μὴ μέναι ἀντιτάσσοντα τὰ κατὰ τὸν Ἀλεξανδρείας Διόσκορον καὶ

Εὐτυχῆ, καὶ ὅσα παρ' αὐτῶν ἐτελέθησαν εἰς τὴν ἡμέραν. ὁ δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει τῆς Συνόδου λέγειται, ὅτι Λέων καὶ Ἀνατόλιος ἦσαν Ἐξάρχου τῆς Συνόδου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.

Ὅτι κελεύσει τῶν Βασιλέων ἡ ἀποστολὴ τῶν Ἐπισκόπων καὶ ὁ τόπος τῆς Συνόδου ὀρίζεται.

Οὐαλοτιανὸς καὶ Μαρκίανος ἐν τῇ πρὸς τὸν Πάπαν Λέοντα Σάκκῳ. Ὡς τε πάσης ἀσεβείας πλάνης ὑποκινήσεως καὶ τῆς συγκροτήσεως ταύτης Συνόδου, οὗ ἀποστολῆς, μεγίστη ἐρήνη περὶ πάντας τὰς Ἐπισκόπους τῆς καθολικῆς πίστεως ὑποσχεθῆναι. Μαρκίανος Λέοντι τῇ Πάπα. Εἰ δὲ ἐπαχθεὶς τῷ ἐπὶ, τὸ σὲ πρὸς ταῦτα ὡς ἀποσπείρεται τὰ μέρη, τῷ

αὐτῷ ἡμῖν ἰδίῳ καταμνήσει γράμμασιν ἢ σὴ ἀγασσῶν, ὥς τε πρὸς ἅπασαν τὴν Ἀνατολίαν καὶ τὴν Θράκην καὶ τὸ Ἰλλυρικὸν εἶναι ἡμετέρας ὑποσχεθῶνται ἀποσπείρεται, ὥς τε πρὸς τινὰ ὠρισμῶν τῶν, ἐνθα αὐτῷ ἡμῖν δόξῃ, πάντες οἱ ἀγνώστοι Ἐπισκόποι ὡς ἀποσπείρεται. τὰ αὐτὰ καὶ ἡ Πελαγία.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.

Ὅτι κατὰ Λέοντα ῥώμης βεβλή τῶν Βασιλέων αἱ Σynodoi ἀπορίζονται.

Λέων ὁ Πάπας τῇ Συνόδῳ. Δίχθον καὶ πληρεῖς εὐσεβείας ὑποσχεθῆναι τῇ γαλινοτάτῃ Βασιλείᾳ τὸ βεβλή, δι' ἃ τὴν ἀγίαν ὑμῶν ἀδελφότητα πρὸς αὐ-

τροπὴν μὴ τῶν ἐπιβελῶν τῇ Διαβόλῃ, τῆς δὲ ἐκκλησιαστικῆς ἐρήνης ἀνάγκῃ σπουδάζειν ἡμετέροις.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΕ'.

Ὅτι τὸ μετάγειν ὑπὸ τόπῳ εἰς τόπον Σynodon, Βασιλείως, ὡς καὶ τὸ ἀπορίζαν, ἢ δὲ ὑποφασίς, καὶ ὁ Βασιλεὺς εἰργεῖται, τῆς Σynόδου.

Οἱ Βασιλεῖς τῇ Συνόδῳ ἐν Νικαίᾳ τὸ πρῶτον συνάγουσιν γράφουσιν. Ἐγνωμὴν ὑποσχεθῶν τὴν ὑμετέρων ὁσιότητα, μὴ τυχόν τινες τῶν τὰ Εὐτυ-

χῆς φρονούντων, ἢ ἑτεροῖς τις εἴσιν ἢ θόρυβον ἵνα κατασκοπάζειν ὑπὸ κατήκουσιν, τῶν οὐκ ἀληθῶς ὑμῖν, ὥς τε τὴν ἀποσπείρεται αἰτία μὴ δ' ὅπως ἀλαβερύμεται

βυβλίους εἰς τὴν Χαλκηδονέων ἐκτετυγενέσθαι πόλιν.
 Ο Ἀντιοχέως μαρκεῖανδρος ὑποκριθεὶς εἰς τὸν λίβελλον
 Καρόσας καὶ Δωροθέας εἶπεν· Εἰ ἡθελον ἐγὼ
 καθεστῆναι ἀντιμέσων ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων μοναζῶν,
 καὶ ἀφαιρῆσαι μεταξὺ ἀμφοτέρων ὑμῶν, ἐκ αὐτῶν
 ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἐκκυλίσαι ἐν ταῦθα,
 ἀλλὰ ἀπεστῆναι ἐκτετυγενέσθαι αὐτῶν καὶ διελωσάντων
 ἡμῖν περὶ ὑμῶν· εἶπεν ἐκτετυγενέσθαι ὑμᾶς, καὶ

ἀπερὶ μὴ οἶδατε γινώσκειν, καὶ ἐρωτήσαντας αὐτοὺς
 οἶδατε μαθεῖν παρ' αὐτῶν. διήκουσιν ἐν ἐκτετυγενέσθαι
 ὑμᾶς εἰς τὴν Σύνοδον. ἵνα γὰρ τὰ τοιαῦτα εἴδῃτε, ὅτι
 εἴτε δ' αὖτε τυπώσῃ ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ Σύνοδος, καὶ
 ἐπιθῶμεν ἐγγράφως· τῆτοις σοιχῶ, τῆτοις ἐργῶν,
 τῆτοις πιστεύω. ὡς τὰ τοιαῦτα εἶχετε, καὶ ἄλλοι ὑποκρίσιν
 παρ' ἐμῶν λαμβάνετε. πράξατε τεταρτήν.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΕ'.

Ὅτι κατὰ τὸ ὄρον, καὶ τὸ παρ' ὁμοφωνητικὸν τὴν τεταρτῆς Συνόδου, θεοπίσματι τῶν βασιλέων αἱ Σύνοδοι ἀθροίζονται.

15 **Η** Σύνοδος ἐν τῷ ὄρῳ· ἡ ἀγία καὶ μεγάλη καὶ
 οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἡ κατὰ τοὺς χρόνους καὶ δι-
 σπασμα τῶν θεοφιλεσάντων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν
 βασιλέων μαρκιανῶν καὶ οὐλαριανῶν ἀνυψώσας σωφρο-
 νείας, ὡς τὰ τοιαῦτα ἐποταγμένα. Καὶ, ὁ Δεσπότης
 Χριστὸς παρονομήσας τὰ ἀνθρώπων γένεα, τὸν ὅσον
 20 ὅτι τῶν καὶ πιστότατον παρὰ τὸν ἥλον ἀνέστησε βασι-

λέα, καὶ τὰς ἀπανταχῶς τῆς Γεωγραφίας παρὶς ἐαυτῶν
 ἀρχηγὰς συνεκάλεσεν. Ἡ αὐτὴ ἐν τῷ παρὶς τὸν μαρ-
 κιανῶν παρ' ὁμοφωνητικῶν. Ἐν ὅρα καὶ τῶν τῆς ὑμε-
 τέρας βασιλείας ἐπαξίον, τῆς τῶν ὑποκρίσεων ἐκ τῶν
 τῶν παρὶς παρ' ὁμοφωνητικῶν ἐπιμελείας κατὰρχεσθαι, καὶ
 πρώτων ἐξ ἀποβείας κατὰ τὴν διαβόλῃς συγκερτή-
 σαι στερεώπεδον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΖ'.

Ὅτι κατὰ τὴν παρὶς ἀπαντας ἐπισκόπους καὶ πατέρας ἐγκυκλίῃ ἐπιστολῆς Λέοντος βασιλέως, καὶ τῶν
 25 Συνοδικῶν, ἡ κατὰ τῶν ἁρετικῶν ὑποφάσις ἀπὸ τῆς κοινότητος αἰτείται, καὶ ἀθροισαὶ Σύνοδον εἰ βασιλεῖς δέκνυνται.

Εὐάγγελος βιβλίῳ δούτῳ κεφαλῶν δούτῳ
 περὶ Πρωτερίου καὶ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας. Ἐγ-
 κυκλίους δὲ χρῆται γράμμασι (λέων ὁ βασιλεὺς)
 30 τῶν ἀνὰ τὴν ῥωμαϊκὴν πολιτείαν ἐπισκόπων, πτω-
 χανόρων, καὶ τῶν ἐν τῇ μοιραδικῇ ἀπαρτερόντων βίῳ
 περὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου καὶ τῆς Τιμοθέου τε-
 πικλῶν ἀλλὰ καὶ γαρυφύλλας ἀπαρτερόρων, ἁγ-
 χεταὶ δὲ τὰ ἐγκύκλια τῆτοις τοῖς ῥήμασι, ἵσον
 35 ὅτι γράμματι τῶν ἀποβείας βασιλέως Λέοντος,

πεμφθούσης ἀναπλῆναι ἐπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως
 καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμενικὴν ἀπάσαν μητροπολίταις
 καὶ λοιποῖς ἐπισκόποις. καὶ ἴδε αἰωτέρῳ βιβλίῳ
 τεταρτῆς κεφαλῶν ἐβδόμενον. Καὶ τὸ Συνοδικὸν πε-
 ρὶ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν διόσκων φησὶ· ὅταν καὶ ἐ-
 ρχῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Σύνοδον ἀθροισθῇ ἡμεῖς ἐπὶ
 εὐδο-
 ξίῃ τῶν αὐτῶν ἐπισκόπων ἐδέσπονται, ἥτοι ὁ αὐτὸς
 Λέων, ἐν ἑταί τετρακοσῶν πεντηκοστῶν τρίτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΗ'.

Ὅτι ἡ περὶ Στεφάνου Ἀντιοχείας Συνόδου κελύσει τῶν βασιλέων συνήλθε, καὶ ἡ ἐν Ῥώμῃ περὶ
 40 Συμμάχου καὶ Λαυρεντίου παρ' ὁμοφωνητικῶν.

Φησὶν ὁ Θεοφάνης, ὅτι ὁ Ἀντιοχέας Στέφανος κοι-
 νῇ ψήφῳ ψηφισθεὶς εἰς Ἀντιόχειαν, κατηγο-
 ρήθη ὡς Νεστοριανὸς ὑπὸ τῶν τῶν Κναφείας φίλων,
 45 ἀλλὰ Σύνοδος ἀναπλῆναι εἰς Λαοδικεῖαν συνελευ-
 σα παρ' ὁμοφωνητικῶν τῶν βασιλέων Ζήνωντος, ἀνόθεν
 τῶν θρόνων ὑποκατέστησε. Καὶ τὸ Συνοδικὸν περὶ τῆς
 αὐτῆς αἰτίας φησὶ περὶ τῶν αὐτῶν Ζήνωντος, ὅτι ἐν

Ἀντιοχείᾳ Σύνοδον ἁγίαν συναθροισθῆναι παρ' ὁ-
 ταξεν, ἥτοι τῶν ἐν τετρακοσῶν πεντηκοστῶν τρί-
 τῳ. Ὁ αὐτὸς Θεοφάνης. Γενεσίου χρίσματος Λαυ-
 ρεντίου καὶ Συμμάχου, παρ' ὁμοφωνητικῶν ὁ ἄφρονος Ῥώμης
 κρατῶν, Σύνοδον κρατήσας, ἐβεβαίωσεν (ἐπίσκοπον
 Ῥώμης) τὸν σύμμαχον, τῶν δὲ Λαυρεντίου ἔδωκε
 Νωκείαν, ὃν ὕστερον σύμμαχον φάσκει παιδὶν ἐξώλυσεν.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΘ'.

Ὅτι ἡ ἐν Τύρῳ Σύνοδος κελύσει Ἀναστασίας βασιλέως συνήλθεν.

Ο βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἐν Τύρῳ Σύνοδον ἡθροισεν,
 ἐν ἧ καὶ Θεοδοσίαν Ἀντιοχείας καὶ Ἡλίας ἱερω-

σολύμων ἦσαν, καὶ ἴδε αἰωτέρῳ βιβλίῳ τεταρ-
 τῆς κεφαλῶν δέκατον τρίτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Α'.

Ὅτι ἡ πέμπτῃ Συνόδῳ κατέστη Ἰεσυνιανὸς Βασιλεὺς στυλῶν.

Βιγίλις ἡ γυμνὰς Ῥώμης, Εὐτυχίς Κωνσταντι-
νουπόλεως, Ἀλεξανδρείας Ἀπολιναρίου, Ἀντισιοχείας
Δομνίνης καὶ Εὐσεβίου Ἱεροσολύμων, πῶς πέμπτῳ

μεταπέμπεται Συνόδον ὁ Ἰεσυνιανὸς ἐξ αὐτῆς τοιαύτης. 5
Εὐάγγελος βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλῇ τριακοστῇ πρώτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΑ'.

Ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς πῶς Σύνοδον Σάκρας αὐτῶν ὁ Ἰεσυνιανὸς, δάκνεται ἡθροιστὴς αὐτῆς, ἡ δὲ ἀπόφασις 10
μετὰ μαρτυριῶν τῆς Συνόδου.

Ἰεσυνιανὸς ἐν τῇ αὐτῇ πῶς Σύνοδον Σάκρας. Τοῖς μα-
καριωτάτοις Ἐπισκόποις καὶ Πατριάρχαις Εὐτυχίῳ
Κωνσταντινουπόλεως, Ἀπολιναρίῳ Ἀλεξανδρείας, Δομνί-
νῳ Θεσπρόλεως, Στεφάνῳ, Γεωργίῳ καὶ Δαμιανῷ Ἐπι-
σκόποις, Εὐσεβίῳ τῷ μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ
Ἱεροσολύμων καὶ Πατριάρχῃ, καὶ τῇ λοιπῇ ἀγίᾳ
Συνόδῳ. πρῶτα πρῶτῃ. Ὁ αὐτὸς τῇ αὐτῇ. Διὰ
ταῦτα εἰς τὰ πονηρὰ καὶ ὀλέθρια δόγματα,

μᾶλλον δὲ ληρήματα περὶ τῶν ὁσωντάτης
ὑμᾶς ἐς ἐσωτηριῶν ἐπιμελῶς ἐντυχῶν τῇ ὑπο- 15
τεταγμένῃ Ἐκθέσει, καὶ ἕκαστον τῶν αὐτῆς κεφα-
λαίων κατακερῖναι καὶ ἀναθεματίσαι. Ὁ αὐτὸς. Ἀπαν-
τῇ τῇ πληρώματι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἐν ᾗ
Γρηγόριον, Βασίλειον, Νύσσην, Κύριλλον, Δάμα-
σκον, Ἀθανάσιον, Βασίλειον, Ἀπολιναρίον, Λέοντα 20
καὶ φέρεται μάρτυρας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΒ'.

Ὅτι κατὰ τὴν Συνοδικὴν καὶ τὴν Εὐάγγελον πῶς πέμπτῳ Συνόδῳ ὁ Ἰεσυνιανὸς ἡθροισε. 25

Καὶ τὴν Συνοδικὴν λέγει, Ἰεσυνιανὸς ὁ Βασιλεὺς ὁ
φιλόχριστος Θεωρῶν τῶν κακοδόξων πολεῖν ἀναρρί-
πιζομένων σκοτόμαιναν, Συνόδον ἀγίαν καὶ Οἰκου-
μενικὴν πέμπτῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει κερτυθῆναι

ἐκείνου. Εὐάγγελος βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλῇ
τριακοστῇ ὀγδῶ φησὶν, ὅτι πῶς πέμπτῳ μεταπέμ- 30
πεται Συνόδον ὁ Ἰεσυνιανὸς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΓ'.

Ὅτι κατὰ τὰς αὐτῆς τὴν Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως Σάκρας Κωνσταντίνος τῷ Πωγωνάτῃ, τῇ αὐτῇ κε- 35
λεύσει καὶ δαπάναις καὶ Λεγάτῳ ἦλθον τῷ Ῥώμης καὶ ἡ Σύνοδος ἡθροίσθη.

Ο Βασιλεὺς Κωνσταντίνος ὁ Πωγωνάτης ἐν τῇ αὐτῇ
τὸν Πάπαν Σάκρας. Περγεῖται πῶς ὑμετέρων
πατρικῶν μακαριότητων διὰ τῆς παρέσεως ἡμῶν εὐσε-
βεῖς Σάκρας εἶλαι ἀνδρας χρησίμους καὶ ἐπιεικεῖς.
καὶ, ὅτι ἐκέλευσε θεωρῶν τῷ Ἐξάρχῳ δεῖναι
δαπάνας καὶ πλοῖα τῷ ἔλθαι. Ὁ αὐτὸς τῷ Κωνσταν- 40

τινὲς πόλεως. Ἀναγκῶν ἐκείνου τῇ παρέσῃ ἡμῶν
αὐτῶν πῶς ὑμετέρων πατρικῶν ἀγιοσωμῶν Σάκρας, δι'
ἧς περὶ τῶν αὐτῶν συλλαβεῖσθαι πῶς πατρικῶν
ὑμῶν μακαριότητα πάντας τὰς ὑπὸ τὴν ἀγιότητα 40
αὐτῆς θρόνον τυγχάνοντας ἱερωτάτης μητροπολί-
τας καὶ Ἐπισκόπους κατὰ τῷ πῶς Βασιλεῖ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΔ'.

Ὅτι αὐτῶν τῷ θρόνῳ Ῥώμης τῷ βασιλικῷ δέλεα οἱ Λεγάτοι ἦσαν πεμφθῆναι ἐς πῶς Συνόδον. 45

Εἶπον οἱ Λεγάτοι τῷ Πάπᾳ αὐτῶν τὸν Βασιλέα,
Παράλαθε Δέσποτα κατὰ πῶς δοθῆσαν Σάκρας
ἐκ τῆς Θεοσόφου ὑμῶν κρᾶτης αὐτῶν τὸν ἀγιώτατον
ἡμῶν Πάπαν ἀπεστάλην παρ' αὐτῶν αὐτῶν τὰ πα-
νδύσει ἔχον τῆς Θεοσηλικῆς ὑμῶν γαλήνης μετὰ

καὶ ἀναφορὰς αὐτῶν. πρῶτα πρῶτῃ. καὶ, ἐπὶ ποσὶ
καὶ τῷ δελτικῷ ὑμῶν καὶ ἡμᾶς ἀποστολικῶν θρό-
νων περὶ τῶν ὑποκρίσαντων, εἶτα δὲ καὶ ἡθροισα 50
λέσαντες, καὶ μὴ διωκησάντες.

ΠΑΠΑΓΡΑΦΟΝ ΛΕ'.

Ὅτι κατὰ πλὴν πρὸς τὸν Βασιλέα Παυανῶν ἀναφορὰν τῷ Πάπα Ἀγάθων, δέκνυται πὺν Ἀγάθων τῇ παύσει τῷ Βασιλείῳ πέμψαι εἰς πλὴν Συμόδον Λεγάτες, ὑποκαλῆντα ἑαυτὸν καὶ τὰς αὐτῶν Ἐπισκόπους δέλαι τῷ Βασιλείῳ.

Ὁ Κωνσταντινῶπις. Αἰτῶν πλὴν ὑμετέρων Θεοσοφον γαλήνην, ἵνα ἀναγνωθῶσιν αἱ ἀναφοραὶ τῷ Πάπα καὶ τῷ Συμόδῳ αὐτῶν. Τοῖς εὐσεβεσά-
 10 τοις Δεσπόταις Κωνσταντίνῳ μεγάλῳ Βασιλεῖ, Ἡρακλεῖ καὶ Τιβερίῳ Αὐγύστοις Ἀγάθων. Ἀς ἵνας κεραίας ἡ χάρις τῷ ἁγίῳ Πνεύματι πλὴν καλὰ μὴ τῆς βασιλικῆς γλώττης ἐκ τῆς καθαρῆς τῆς καρδίας Θεσσαυρῆς ὑπογράφουσι. Καὶ, τὰ ἥδη Διὰ τῆς Σάκρας
 15 ὑμῶν περὶ τὴν ἐκείνου πρὸς τὸν ὑπερλίαν παρυσίαν, καὶ τινὰ πρὸς τὸν, εἴτε πλὴν τῶν καὶ τῶν αὐτοῖαν καὶ τῆς δελικῆς ὑμῶν χάριτος ποιότητα ἡδύ-
 20 σκόπων ὑπό τῆς πλησιάζουσας τῶν πλὴν ἀποσιλικῆς ἑξῆς Συμόδῳ, εἴτα δὲ καὶ ὑπό τῶν δελι-

κῆς κλήρις τῷ φιλήντι πλὴν ὑμέτερον Χριστιανικώ-
 25 ταν κράτι, καὶ ἀκολούθως ὑπό τῶν Θεοσεβε-
 30 σάτων δέλων τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῆς σωδῶσαι ὡς τὰ ἴχνη τῆς εὐσεβείας ὑμῶν γαληνότητι. Καὶ, καὶ Διὰ τῶν Χριστιανικώτατοι Δεσπόται καὶ τέκνα κατὰ πλὴν εὐσεβεσάτων κέλοισιν τῆς Θεοσκεπείας ὑμῶν ἡμερότητι εἰκον ὑποκαλῆς ἡς ὀφείλουμι, ἡ ἑξῆς
 35 ὑμῶν παρὲς τῆς πέμψουσι τὰς παρόντας σιωδῆας ἡμῶν Δεσπότην, Ἰωάννην καὶ Ἰωάννην. Καὶ, ὑπὲρ ὧν γουσιπῶντες τῇ Διανοίᾳ ἱκετικῶς πλὴν ὑμετέρων Φιλανθρωπίας δυσωπῶν, ἵνα κατὰ πλὴν σεβασμίας τῆς βασιλικῆς Σάκρας ὑπόχρεσιν ὑποδοχῆς αὐτῶν
 40 ἀξιώσῃ ἡ Χριστομίμητι ὑμῶν γαληνότης, καὶ ἐνδοῦς τὰς ἀκοῆς ὑμῶν τὰς μετρίαις αὐτῶν ἀναφορῶν χαρίσασθαι κατὰξιώσῃ.

ΠΑΠΑΓΡΑΦΟΝ ΛΣ'.

Ὅτι κατὰ πλὴν πρὸς τῷ Βασιλεῖ ἀναφορὰν τῇ ἐν Ρώμῃ Συμόδῳ, Δεσπόται οἱ Βασιλεῖς αὐτῆς καὶ τῷ Ἀγάθων Ρώμης.

Ἡ τότε ἐν Ρώμῃ Συμόδῳ. Τοῖς εὐσεβεσάτοις Δε-
 30 σπόταις. Ἡμεῖς πάντες οἱ ἐλάχις πλὴν Ἐκκλη-
 35 σίων τῷ Χριστῷ πρὸς τῷ Χριστιανικώτατος ὑμῶν κράτι. Ἡ ΓΡΑΦΗ. Ἀγάθων Ἐπίσκοπος

τῆς ἁγίας τῷ Θεῷ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκ-
 40 κλησίας πόλεως Ρώμης, πάντες οἱ Ἐπίσκοποι ἐν ταύτῃ τῇ ἀναφορᾷ ἦν ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς ἡμῶν πίστεως ὁμοθυμαδὸν σιωτάζαντες.

ΠΑΠΑΓΡΑΦΟΝ ΛΖ'.

Ὅτι κατὰ τὸν Ὄρον τῆς αὐτῆς Συμόδῳ, καὶ πλὴν πρὸς τὸν Βασιλέα πρὸς Φωνητικὸν, μόνῳ ὁ Βασιλεὺς ἀφαι-
 35 σῆς αὐτῆς δέκνυται, καὶ τῷ Θεῷ σύμψηφον, καὶ ταῖς ἀποστολικῆς καὶ πατρικῆς ὑποδοχῆς ἡ Συμόδος καὶ ὁ Πάπας ἀκολούθως.

Ἡ Οἰκουμενικῇ ἔκτη Συμόδῳ λέγει ἐν τῇ Ὄρῳ
 40 αὐτῆς, Ἡ ἑξῆς καὶ μεγάλη καὶ Οἰκουμενικῇ Σύ-
 45 μοδῳ, ἡ κατὰ Θεῷ χάρις καὶ πανόσεβες Δέσι-
 50 σμα τῷ εὐσεβεσάτοις καὶ πιστοτάτοις Βασιλεῶς μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ σιωχάσθαι. Ἐγκώμια τῷ ἀφαισάντος πλὴν Συμόδῳ Βασιλείῳ, καὶ ὅτι ἐξηκολύθησε ταῖς
 55 πρὸς Συμόδοις καὶ τοῖς ἐγκρίτοις πατέρεσιν. εἴτα τὰ Σύμβολα, ἐν οἷς δέχεται τὰς ἀναφορὰς Ἀγά-
 60 θωνος καὶ τῆς Συμόδος αὐτῆς ὡς συμφωνήσας τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συμόδῳ, καὶ τῷ τόμῳ Λέοντος, καὶ ταῖς Ἀποστολικῆς Κυρίαις, καὶ ταῖς πρὸς Οἰκουμε-
 65 καῖς Συμόδοις. εἴτα Φησὶν, Τῶν τούτων με-
 70 τὰ πάντες πανταχόθεν ἀκριβεῶς καὶ ἐμμελῶς παρὲς ἡμῶν Διευθυντῶν, ἐρίζοντι ἐτέρων πί-
 75 σιν, καὶ γὰρ ἐξῆς. Προσφωνητικὸς πρὸς τὸν Βα-
 80 σιλέα, ἐπὶ μεγάλῳ ἔπαιν αὐτῶν. Καὶ, ταῖς αὐτῶν ὑμῶν πρὸς αὐτὸν εἰζάντες, καὶ τῶν αὐτῶν ἐχόν-

των, ἀναγκῶν ἐτύγχανε καὶ πλὴν ὑμετέρων Φι-
 85 λόχρισον ἡμερότητα πλὴν παύειν ταῦτα καὶ πο-
 90 λυανθρωπὸν σιωχάειν ὁμήγουρ, ἡ ἑξῆς γὰρ Θεοσίμητε Δέσποτα πλὴν ἑναγχοῦς ὑφανθῆσαν τῆς ὑποδοχῆς ἀποστολικῆς ἡμῶν τῆς ὁδοδοξίας χι-
 95 τῶνα μέλει πολλῶν καθορᾶν περιχίζεσαν, ἀπὶ ὡς δὲ ὁργάνων πολυμῶν λέγειν τῷ Πνεύματι δι' ἡμῶν τὸ διεργάζεσθαι ἐξανύφαινε, καὶ τῇ ὁλοκλη-
 100 ρίᾳ σιωχέμεσας, καὶ δὴ καὶ τῇ συμπνοίᾳ τῶν πα-
 105 ναγίς συμπνέουσας Πνεύματος, ἀλλήλοις τε πάν-
 110 τες ὁμοροῦσαντες καὶ ὁμοφωνήσαντες, καὶ τοῖς Ἀγά-
 115 θωνος τῷ μακαριώτατῳ πατρί ἡμῶν καὶ κορυφαί-
 120 οῦ Πάπα δογματικῶς πρὸς πλὴν ὑμετέρων κράτις ὁμοφωνήσαντες γράμμασι, τῇ τῆς ὑπὸ αὐτὸν ἁγίας Συνόδου πλὴν ἐκατηκοισίῃ ἀναφορᾷ συνανέσαν-
 125 τες, εἰς τῆς ἁγίας Τριᾶδος, καὶ τὰ ἐξῆς. ἔπατα Φησὶν, καὶ μήτις ἴσως ὑπὸ μεμψέδωσαν τῆς τε τῆ

πάντα-

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙ ΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

1006

παράγιν Πάπα θάας ὡς ἀπὸ πλῶς, τῆς τε πα-
ρῆς ἀγγελικῆς συνελεύσεως, ἡμῶς τε γὰρ ταῖς
ἐκείνης καὶ αὐτῶν ἡμῶν καὶ σὺν ἡμῖν ἐκείνῳ ὁποσο-
δικῶς τε καὶ πατρικῶς ἀνελεθίσαντες ὡς ἡδύοισι,
καὶ ἔδῃ ἀπὸ δόξας καὶ ἀσύμφωνον τῆς αὐτῶν σοφ-

καίσεως ἐφύραμεθα. Καὶ, χάριτος καὶ μέλαν
ἐφάνητο, καὶ δι' Ἀγάθων⁹ ὁ Πάπας ἐφθέγγετο.
καὶ, τῇ συμβεβλάνῃ Παντοκράτει Βασιλεὺς Ἀν-
τοκράτωρ σωμαψήφισεν σὺ θεοψήφισα.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΒ'.

Ὅτι κατὰ τὸ Ἡ' δίκτυον καὶ τὴν μετὰ Ἀγάθων⁹ πρὸς Λέοντα Ἐπιστολὴν τῶ Πρωγωνάτῃ, δέκνυνται οἱ Βασι-
λεῖς ἀθροίσαι τὴν Συνοδὸν, καὶ αἱ Συνοδοὶ κριταὶ τῶν εἰς ἐξέτασιν προσκεκλῆμενων καὶ τῶν παπικῶν γεγραμ- 10
μάτων, καὶ οἱ Πατριάρχαι τῶ Ρώμης σὺνθετοί.

Ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ Ἡ' δίκτῳ. Ἀλλ' ἡμεῖς τοῖς αὐ-
θῶν ἀσεβείᾳ καὶ στωικισμῷ ἀρεββασιλεύ-
κοσι ὡς ἀπὸ πλῶς, τῆς τε παρῆς ἀγγελικῆς συνελεύσεως, ἡμῶς τε γὰρ ταῖς
ἐκείνης καὶ αὐτῶν ἡμῶν καὶ σὺν ἡμῖν ἐκείνῳ ὁποσο-
δικῶς τε καὶ πατρικῶς ἀνελεθίσαντες ὡς ἡδύοισι,
καὶ ἔδῃ ἀπὸ δόξας καὶ ἀσύμφωνον τῆς αὐτῶν σοφ-
καίσεως ἐφύραμεθα. Καὶ, χάριτος καὶ μέλαν
ἐφάνητο, καὶ δι' Ἀγάθων⁹ ὁ Πάπας ἐφθέγγετο.
καὶ, τῇ συμβεβλάνῃ Παντοκράτει Βασιλεὺς Ἀν-
τοκράτωρ σωμαψήφισεν σὺ θεοψήφισα.

Λέοντι τῇ μετὰ Ἀγάθων⁹ γονομῇ Πάπα Ρώμης.
Πολλὰ γὰρ ἡ Ἐκκλησία ταῖς ἐσβολαῖς τῶν Αἰ-
ρέσεων ὑπὸ κινδύνῳ ἐδόσκει, ἀλλ' ἐχ' ἐτέρως ἐδέξατο 15
τῆς ὀρθοδόξιας τὴν ἰσιν, εἰμὴ ταῖς τῶν εὐσεβῶν καὶ
φιλοχρίτων Βασιλέων προσκλήσεσι, καὶ δὲ τῶν θεο-
φρόνων ἱερέων σὺνενύσεσι καὶ σὺνενόησεσι. καὶ δὴ
κατὰ τὴν ἡμετέραν ἀποκρίσιν καὶ ἀνταφάνειαν τῶν τε
τῶ μέγας τῆς ὑμετέρας μακαριότητος, τῶν τε συν- 20
θετῶν αὐτῇ μετ' αὐτῶν ἀκρωτάτων Πατριάρχων
καὶ τῶν λοιπῶν ἀπάντων ἐσσιωτάτων Ἐπισκόπων, τῇ
ἡμετέρᾳ συνελεύσει καὶ σὺνενόησει φιλο-
σεβῶν γαλήνην, τὴν περὶ πίστεως διεγυμναζομένην
λόγον. Καὶ, ἢν Ἐπιστολὴν τῇ Πάπα εἰς ἐπίσκοπον πά- 25
των ἀναγνωθῆναι κελεύσαντες, τῆς ὑμῶν καὶ
αὐτοῦ πίστεως ἐν αὐτῇ τὴν χαρακτῆρα κατω-
πληροῦμεθα, τὰς τε γὰρ εὐαγγελικὰς καὶ ὁποσο-
δικὰς φωνὰς ἀνακρινάμενοι, τὰς ὡς τῶν ἁγίων
καὶ οἰκουμενικῶν Συνοδῶν συγκροτηθῶν καὶ ἐκδοθέν- 30
τα ταῖς συγκροτηθῶν, καὶ αἵτις ἐφ' ἑαυτῶν
τοῖς πατρικῶς ὡς βαλόντες συνταγμασι, καὶ μὴ
δὲν ἐυρηκότες ἀσύμφωνον, ἀλλ' ὡς ἡ χάρις τῆς ἀλη-
θείας ὁμολογίας ἐν αὐτῇ τὴν λόγον κατεροήσαμεν,

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΘ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Πρωγωνάτον Ἐπιστολῆς τῇ Λέοντι⁹ Ρώμης, δέκνυνται οἱ Βασιλεῖς τῶν Παπῶν
Δεσπότης, ψήφισαι τὴν συνοδικὴν ὁποφάσιν, καὶ οἱ καὶ ὁκδικηταὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Λέων ὁ Πάπας. Τῇ εὐσεβεστάτῃ καὶ γαληνοτάτῃ
Δεσπότη. Τοιγαρὶν συνοδικῇ ὁποφάσει καὶ ψή-
φῳ βασιλικῇ ἀποτάγματι καθάπερ τῇ τῇ Πνεύ-
ματος διζόμενῃ μαχαίρᾳ ἅμα ταῖς παλαιαῖς Αἰρέ-
σεσι καὶ ἡ πλῆθὴ τῆς αὐτῆς φασλότητι⁹ ἐξεκα-
τήθη. Καὶ, ὡς ἡ μήτηρ Ἐκκλησία, ἰδὲ ὁ ἦος σε
ὁ σὺς ἀντικώτατος Βασιλεὺς, ὁ σὺς ὁκδικητὴς καὶ βοή-
θης, μὴ ταραχθῆς, περιεζώσασθαι γὰρ ὁμοφάσιαν

τὸν λόγον τῇ Θεῷ, ἐν ᾧ διαίρει τὰς ἀπίστους ὑπὸ τῶν πι-
στών. ἰδὲ ὁ σὺς ἀντικώτατος Βασιλεὺς, καὶ, σὺν-
θετοῖς ἐν καὶ σὺνενόησεσι ὡς θεοσεβέστατοι πατέρες
τῆς κόσμου λαοὶ ἅμα ταῖς ἱεροῦσι τῶν τῇ Θεῷ Ἐκκλη-
σιῶν, ἅσπερ μεγάλη τῇ φωνῇ λέγοντες, ἐν ἡμετέρῃ 45
νέος Δαβὶδ ὁ σὺς ἀντικώτατος τῶν Ἀγγέλων, καὶ τῇ
ἐξ ἡς μεγάλα τε καὶ πολλα. περὶ τῶν ἰδὲ αὐτῶν
βιβλίων ἐκ τῶν κεφάλαιον ὅσον καὶ δωδέκατον.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Μ'.

Ὅτι κατὰ τὸ χερνικὸν τῇ ἐν ἁγίῳ Νικηφόρῳ, οἱ Βασιλεῖς ἀθροίσαι τὴν Συνοδὸν, καὶ αἱ Συνοδοὶ
κρίνεται τῶν αὐτῶν Συνοδῶν καὶ τῶν θείων δογμάτων.

Ὁ ἐν ἁγίοις Νικηφόρος ἐν τῇ χερνικῇ. Οὕτω τοιγαρὶν ἐρητύσε παύσθαι τῆς Ρωμαίων βασιλείας,
ἡ τῶν

ἡ τῶν Μονοθελητῶν δυσσεβὴς Αἵρεσις ἐκρατύετο
ἥδη, τῶν αὖτ' Ἡρακλείου καὶ λαβύτῃ τῶ ἀρχιῶ,
καὶ χρίσμα ἦν περὶ τῶ καθολικῶ Ἐκκλησίῳ.
ταῦτα Δακρυὸς Κωνσταντίνος, Σωτῆρον Οἰκουμενι-

κῶ συγκροτᾷ, ἡ τὰς μὲν σελαβήσας πρότε ἀγίας
Οἰκουμ. καὶ Σωτῆρας ἐκύρωσε, καὶ τὰ δύο θῆται Σωτῆ-
ρος Χριστῷ θελήματα καὶ δύο φυσικαὶ ἐνεργείας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΑ'.

Ὅτι κατὰ τὸ παρόμιον τῆς ἐν Τρέλλῳ Σινώδου, θέσισμα βασιλικὸν συγκροτᾷ τὰς Σινώδους, τῶν δὲ
Κανόνων συγγραφεὶς αἰσιώδοι.

10

Ἡ Σινώδου ἡ ἐν Τρέλλῳ γράφει ἐν τῷ προοίμῳ.
τῶν δυσσεβεσάντων καὶ φιλοχρηστικῶν βασιλέων ἱεραρχῶν
καὶ ἀγίων καὶ οἰκουμένη Σινώδου ἡ κατὰ θεὸν νόμος
καὶ θέσισμα τῶν δυσσεβεσάντων ὑμῶν κράτος σωτῆ-
ρος Θεοῦ εἶνα κατὰ ταῦτα τῶν Θεοφύλακτον βασι-

λίδα πόλιν. Ἐν ταύτῃ. Ἐπὶ τῷ τοίνυν κατὰ
κέλευσιν τῆς σῆς εὐσεβείας συνεληθόντες καὶ ταῦτα
τῶν Θεοφύλακτον βασιλίδι πόλιν, Κανόνας ἱε-
ρῆς ἀντιγράψαμεν. Ἰδε αὐτῶν ἐπιβλήεις ἕκτα κεφα-
λαίον δέκατον ἕκτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΒ'.

Ὅτι κατὰ τῶν πρὸς τῶν ἐρδόμων Σινώδων Σάκρον τῶν Βασιλέων, ἀθροισαὶ Σινώδων οἱ Βασιλεῖς, ἡ δὲ κρίσις
κατὰ τὸν συνοδικὸν Θεσμόν τῶν πατέρων.

20

Σάκρον τῶν Βασιλέων πρὸς τῶν ἐρδόμων Σινώδων.
Κωνσταντίνος καὶ Εἰρηκῆς πρὸς Βασιλεῖς Ρωμαίων.
τοῖς ὁδοκίαι καὶ χάριτι Θεοῦ καὶ κελύστα τῆς ἡμε-
τέρας κρίσεως Βασιλέας συναθροισθῆναι ἀγνώ-
στους Ἐπισκόπους ἐν τῇ κατὰ Νίκειαν Σινώδῳ. Καί,
τῶν τῶν ἱερῶν ὁσίων Δακρυῶν ἐμπορεύεσθαι σεβα-
ρέμεθα, Ἀναπλῆς, Ἀρχιερεῖς, Δυσίως τε καὶ Με-
σσημβρίας, καὶ παρὰ Θεοῦ ὁδοκίησαι. Ἀλλὰ τῶν
αὐτῶν Τοποτηρητῶν μετὰ καὶ ἀντιγράψωμεν τῶν ὑποστασί-
ων συνοδικῶν γραμμάτων πρὸς τὰς ἀγνώστους Πα-
τερὰς, ὅπως γάρ ἐστιν ἀρχιερεῖς Νόμος συνοδι-
κὸς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. τοιγαρὶν σωτηρί-

γομεν ὑμᾶς τὰς ὁπωτάτας αὐτῶν ἱερῆς, ἵνα τοῖς ὁμοῖς
τῶν ὁρθῶν δογματισασάντων Σινώδων ἡ κρίσις ὑμῶν
ἐφάμιλλῳ γινῆται, καὶ πᾶσιν ἡ αἴγλη τῆς Πνεύμα-
τος καταλάβῃ. Καί, γραμματα ἐδεξάμεθα
Ἀδελφῶν τῶν ἀγνώστους Πάπα τῆς πρεσβυτέρως ῥώ-
μης. Ἀλλὰ τῶν αὐτῶν Τοποτηρητῶν, καὶ κελύμεν καὶ
τὸν συνοδικὸν Θεσμόν ἐκ ἐπὶ τῶν πᾶσι ἀναγνωσθῆ-
ναι μετὰ καὶ τῶν ὑποστασίων κεφαλῶν ἐν δυσὶ τε-
τραδίοις πρὸς τῶν Ἀρχιερέων καὶ ἱερῶν τῆς Ἀνατο-
λικῆς Διοικήσεως, καὶ δι' αὐτῶν γινώσκειτε ὅπως τῆς
καθολικῆς Ἐκκλησίας τὸ φρόνημα. πρὸς πρῶτον.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΓ'.

Ὅτι κατὰ τῶν πρὸς τῶν Σινώδων, τῶν Βασιλέων, καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἐπισκόπῳ αὐτῶν ὁ ῥώμης, ἔχει-
ται ἀπὸ τῆς ὁρθόδοξου τῶν πατέρων, τοῖς ἱεροῖς τῶν βασιλέων ὑπὲρ τῶν Εἰκότων κυλινδρῶν, καὶ μέσον
πρὸς αὐτῶν τὸν Κωνσταντινουπόλεως ὑπὲρ τῶν αὐτῶν Λεγάτων σεβαστόμεν.

40

Ὁ Πάπας Ἐπισκόπῳ πρὸς τῶν Σινώδων. Μὴ γένοιτο
ἡμῖν Δακρυῶν μὴ δὲ ὑποστῆναι ἐκ τῆς ὁρθόδοξου
τῶν ἀγίων πατέρων. Φέρει δὲ μάρτυρας Βασίλειον,
Χρυσόστομον, Κύριλλον, Ἀνυστινόν, Νύσσης, Ἀθα-
νάσιον, Ἀμβρόσιον, Εἰπιφάνιον. Καί, λοιπὸν ταύ-
τας αὐτὰς εὐσεβεσάντων καὶ γαληνοτάτων Διδασκάλων καὶ
τέκνων τὰς σεβασμιώτατας χρήσεις τῶν ἀγίων πατέρων
περὶ ἡλθόντων βραχέως. Καί, δυσωπῶ δὲ μετὰ με-
γάλης πόθου καὶ καρδίας τῶν ὑμετέρων πραότητα,
ὡς παρὼν γορυπετῶν, καὶ τοῖς ὑμετέροις ἱεροῖς
κυλινδρῶν ἐκτείνω, καὶ ὁσίοις τῶν Θεῶν ὁρθό-

καλῶ καὶ ἐρκίζω, τὰς ἱερὰς Εἰκόνας ἐν αὐτῇ τῇ
Βασιλίδι πόλει ἐν τοῖς ἀμφοτέροις μέρεσι τῆς Γραι-
κίας εἰς τῶν ἀρχαίων βῶσιν συσῆσαι καὶ στερεῖσαι
κελεύσατε. Ὁ Πάπας τῶν Κωνσταντινουπόλεως. Καί
ὡς ἐκ σεσώπας ἡμῶν, τῶν δυσσεβεσάντων καὶ θεοσε-
πιῶν μεγάλων Βασιλέων ἡμῶν τοῖς ὑπερέχουσιν
ἱεροῖς κεκλήναι, δυσωπῆσαι. Καί, τὰς ὑποστασίτας
παρὸ ἡμῶν Πέτρων καὶ Πέτρων πρὸς τὰ ἱερὰ γαληνοτά-
των καὶ εὐσεβῶν Βασιλέων, δυσωπῆμεν ἵνα ἐν πά-
σῃ ἀντιλήψει καὶ ὁμολογίᾳ ἀνθροπίνῃ Δάκρυον κα-
ταξιώσῃ. πρὸς πρῶτον.

ΠΑΠΑΓΡΑΦΟΝ ΜΔ'.

Ὅτι οἱ Βασιλεῖς ἀθροισαὶ τῆς Σινώδου, τὸ δὲ κύριον αὐτῆς. πρὸς πρῶτον ἐρδόμῳ.

Η'

Η αἴα μεγάλη καὶ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἡ καὶ Θεοφάνης καὶ Θεόσιμος τῶν Φιλοχέλων ἡμῶν βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἀκολούθησαν τῇ ἐκδόσει τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὡρῶσα τὰ ὑποτιμημένα. Ἡμεῖς τὸς ἀπαν-

ταχῆ τῆς ἱερουσιᾶς ἀρχηγὸν τῇ αὐτῇ εὐδικίᾳ συνεκάλεσε θεῶν ζήλῳ καὶ ὑπνέυσαι Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῶν πισωτάτων ἡμῶν βασιλέων, ὅπως ἡ ἐνθεὸς ἐκδόσις τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας κοινῇ ψυχῇ ὑπολάβῃ τὸ κύριον. περὶ ἑβδόμη.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΕ'.

Ὅτι κελύσει τῆς βασιλείας ἐπιμψυχοῦ Ῥώμης εἰς τὴν Σύνοδον Λιγάντος.

10

Ο Θεοφάνης. Ἀποστείλασα δὲ ἡ βασιλίςσα πρὸς τὸν αὐτὸν Πάπαν, ἡγήσατο πεμφθῆναι γράμ-

ματὰ τε αὐτῆς, καὶ ἀνθρώπων, πρὸς τὸ εὐρεθῆναι ἐν τῇ Συνόδῳ, καὶ ἀπέστειλε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΣ'.

Ὅτι ἡ κατὰ Φωτίου καὶ ὑπὸ Φωτίου Σύνοδος καὶ οἱ τοποτηρηταὶ κελύσει τὴν Μακεδόνας βασιλείαν σιωπῶσαν.

15

Εν αὐτῷ ἐν τῇ ἐβδόμῃ βιβλίῳ ταῖς σημειώσεις ἐν ταῖς κατὰ Φωτίου καὶ ὑπὸ Φωτίου Σύνοδοις. ἐν δὲ τῇ κατὰ Φωτίου ἦν διχονομία οἱ Λατίνοι, ἴδε Νικήταν τὸν Παφλαγονία, λέγοντα ἐν τῇ βίῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἰγνατίου, ὅτι ὁ Ἰγνατίος ἐκλιπαρεῖ τὸν βασιλέα (βασιλεῖον) Σύνοδον Οἰκουμενικὴν κερυθίζουσαν, δι' ἧς ἐσεύχαι τῶν σκαυδάλων ἀπελάμ-

βαινε τῶν ἱσίων, καὶ ὅπως ὁ βασιλεὺς πέμψας ἔφερε τοποτηρητὰς ὑπὸ τῶν τεσσάρων Πατριάρχων θρόνων. ἴδε ἐκὰς ἐν ὅλῃς ταῖς πράξεσιν, ὅτι ὁ βασιλεὺς βασιλεὺς ἤγαγε τὴν Σύνοδον. βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ τέτῳ. τῷ δὲ ὑπὸ Φωτίου, ὡς ὅς ἐστιν ὁ τρενὴς λέγεται, ὁ αὐτὸς συνεκρότησε βασιλεὺς. βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ τετάρτῳ.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΖ'.

Ὅτι κατὰ κελύσειν ἱερὰ τῶν βασιλέων ἡ ὑπὸ Μαρτίνου Σύνοδος ἡθροίσθη.

Εν τῇ ὑπὸ Μαρτίνου Συνόδῳ, περὶ πρώτη, κέται ὑποσημειωμένη Γολόσση καὶ Πέργη καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισκόπων τῆς ἐν Ἀφρικῇ Κονσταντίας πρὸς Παῦλον τὸν Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ἡ φασὶν, Αἱ περιόδοι τῶν

ἁγίων πατέρων Σύνοδοι κατὰ κελύσειν ἱερὰν ἀθροίσαν τῶν εὐσεβῶν βασιλέων, τῶν πολυχρηστῶν καὶ κακουργῶν καὶ πλάττων τῶν Αἰρετικῶν δι' ὑποφάσεως ἐμφοφῶνως κατέκριναν, τῶν ὁρθόδοξον δὲ ὁκύνωσαν πίστιν.

35

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ὅτι τὸ βεβαίον ῥῆμα πρὸς ταῖς Σύνοδοις τελεῖα σημαίνει, ὅν τῶν πρώτων σημανομένων ἐκδόσεων περὶ τῶν.

40

Τὸ βεβαίον ῥῆμα, ὅσον ἀνέκει ταῖς ἀγλαῖς Σύνοδοις, τελεῖα τινὰ σημαίνει, πρῶτον τὸ συναινῶν, σωπείθεμαι, ὑποδέχομαι, ἀκολουθῶ, κατατίθεμαι, δοξάζω, σύμφημι, τὰ αὐτὰ φρονῶ, ἐπακολουθῶ, κατέχω, ὁμολογῶ, συναρέσκομαι, ὁμοφρονῶ, ὑπομνήσκω, συμψηφίζομαι, ἀναφυλάττω, ἀνατηρῶ, σωζῶ, σωτάσσομαι, ἀποφάνομαι, ὑπογράφω, ὑπεσημνάζω, συγκατατίθεμαι, εὐαχῶ, δέχομαι, ἐξα-

κολουθῶ, συμφωνῶ, καὶ τὰ ὅμοια, αἵτινα ταυτοδυνάμα ἐσιν, ἐν ᾗ οἱ ἐπίσκοποι καὶ λοιποὶ ἐκκλησιαστικοὶ καὶ πάντες οἱ εὐσεβεῖς καὶ αὐταὶ αἱ Σύνοδοι ὑποδέχονται τὰ τῶν ἀγίων καὶ τῶν Συνόδων συγγραμματα καὶ ψηφίσματα. ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ. Γράφει ἡ ἐκκλησία 45 Σύνοδος πρὸς Λέοντα τὸν βασιλέα, ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος Πρεσβύτερος ἐβεβαίωσε τὴν ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Τὴν πρώτην σημανομένην τὴν βεβαίαν ἐκδόσεων δευτέρην.

Ο μικρὸς Θεοδόσιος γράφει τῷ Ἀντιοχείᾳ Ἰωάννῃ, Κύριλλῳ καὶ οἱ μετ' αὐτῶν, καὶ Κελεστίνῳ, καὶ

πάντες οἱ ἀπανταχῆ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἱερεῖς τῇ σὴ θεοσεβείᾳ κοινωνήσαντι.

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Τὴ πρώτη σημαινομένη τῇ βεβαιῇ ᾠζυδάγμα τρίτον .

- 5 **Κ**αὶ ἰωάννης Ἀντιοχείας γράφα . Εὐσεβὺς Ῥώμης ,
Μαξιμιανῶν Κωνσταντινουπόλεως , καὶ Κυρίλλω Ἀλε-
ξανδρείας . Ἐπεὶ τὴ πρῶτῃν βραβύθηναι ταῖς ἑκ-
κλησίαις τῇ Θεῷ , καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς συντίθεσθαι τῇ ψή-
φῳ τῆς ἁγίας Συνόδου . καὶ Ἐπιστολῇ πρὸς Κύριλλον ὁ
Συνανέμειν τῇ χειροτονίᾳ τῇ Κωνσταντινουπόλεως Μα-
ξιμιανῶν , καὶ κοινωσέμεν τοῖς κατὰ πάσαν πλὴν Οἰκε-
μένην Ἐπισκόποις .

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Τὴ πρώτη σημαινομένη τῇ βεβαιῇ ᾠζυδάγμα τέταρτον .

- 15 **Κ**αὶ ὁ Κύριλλος πρὸς Ἀκάσιον Ἐπίσκοπον Μελι-
τηνῆς λέγει περὶ τῇ Ἐπισκόπῃ Ῥώμης Εὐσεβί-
συνφωνα γὰρ τῇ ἁγίᾳ Συνόδῳ γέγραφε , καὶ πάν-
τα ἐβεβαίωσε τὰ παρ' αὐτοῖς περὶ τῶν ὁμοφύων ἡμῶν . μέρα τρίτη τῆς τρίτης Συνόδου .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

20

Τὴ πρώτη σημαινομένη τῇ βεβαιῇ ᾠζυδάγμα πέμπτον .

- Ἡ** ὁ Κασταλέης Συνόδῳ περὶ τῆς πρώτης ὁν
Νικηῶν Συνόδου ἔφη . Καὶ ἂν περ ἡ ὁμοθυμαδὸν ὑπὸ
25 τῶν πατρισταρχῶν ἡμῶν πλὴν αὐτῶν Συνόδον βεβαιω-
σάντων . Ἡ αὐτὴ Συνόδῳ . Πάντες ὡς Ἐπίσκοποι
ἔπον , πάντες ἡμῶν τῶν ἡμετέρων ὑ-
πογραφῇ βεβαιώμεν . Ἐνταῦθα . Ἀντρέϊ . Ἐπί-
σκοπῳ συγγέγραφα . Καὶ ἐν ποτεπρὸς ἐβδόμῃ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

30

Τὴ πρώτη σημαινομένη τῇ βεβαιῇ ᾠζυδάγμα ἕκτον .

- Ε**ν τῇ θίᾳ τῇ ἁγίᾳ Σύλλογῳ λέγεται . Τὰ ὅν τῇ
πέμπτῃ Συνόδῳ περὶ τῶν ὁμοφύων τῇ Βα-
35 σιλέως ὡς Ἐρεσολύμοις , καὶ πάντων τῶν κατὰ
Παλαισίῳ Ἐπισκόπων χειρὶ καὶ σώματι βεβαιω-
σάντων , πλὴν Ἀλεξάνδρου τῇ Ἀβίλλης . πράξας
πρῶτῃ τῆς ἐβδόμης Συνόδου .

37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Τὴ πρώτη σημαινομένη τῇ βεβαιῇ ᾠζυδάγμα ἑβδόμον .

- 40 **Λ**έων ὁ Πάπας Ἐπιστολῇ πρὸς τὸν Πωγωνάτον . Οὕτως
ὁ πρεσβυτέρος καὶ ὑποεπισκόπος Θρόνος ὁμοφύ-
μῶνως καὶ ὁμοψύχως τοῖς παρ' αὐτοῖς (τοῖς πατράσι
τῆς ἑκτῆς Συνόδου) συγγέγραφε , καὶ τῇ αὐθενσίᾳ τῇ πέτε-
βεβαιῇ . Ἡ ὁ Σαρδικῇ γράφα . οἱ ἅπαντες
πάντες Ἐπίσκοποι πλὴν κοινῶν Ἀθανασίᾳ ἐβεβαίω-
σαν . Ἀθανασίᾳ ὑπολογίᾳ δευτέρῃ .

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Τὴ πρώτη σημαινομένη τῇ βεβαιῇ ᾠζυδάγμα ὄγδοον .

- 50 **Ἡ** τεταρτὴ Συνόδῳ γράφα τῇ Πάπᾳ Λέοντι .
Ἀπάντων τῶν περὶ τῶν πλὴν διώκων ἐγνωρί-
σάντων ἡς σύστασις ἡμετέρων (καὶ πλὴν συμφωνίαν
διηγήσονται) καὶ τῶν περὶ τῶν βεβαιώσιντες καὶ
συνκατάθεσιν . Ἐχας Φιλαναγνώστα καὶ ἄλλα μυ-
ρία ᾠζυδάγματα ἐν ταῖς πρακτικαῖς τῇ Συνόδῳ ,
καὶ ἴδε αὐτὰς τῶν τόπων . Μαρτίως ὁ Πάπας
Ἐπιστολῇ πρὸς τὸν Θεσσαλονίκης Παῦλον γράφα . Τὰ
τῶν πατέρων καὶ πόντος Οἰκεμένων Συνόδων ἐγ-
γράφως κυρώσης . πράξας πέμπτῃ .

Περὶ τῶν δούτερον σημανομένων τῶν βεβαιῶν, ὅτι τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν.

Δύτερον σημαίνει τὸ ἀποδιδόναι πάλιν τὴν κυρτὴν καὶ τὴν βεβαιότητα τοῦτον, ὥστε μὴ ἀνδέχεσθαι ἄλλως ἔχειν, καθ' ὃν τρόπον ἐβεβαίωσαν αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνοδοὶ τὰς πρὸς αὐτῶν Οἰκουμενικὰς Συνοδούς, καὶ τὸ ἅγιον τῆς πίστεως Σύμβολον, καὶ τὰς ὑποσολὰς τῶν Πατριαρχῶν Λέοντος, Ἀγάθωνος, καὶ Ἀδελφῶν Ρώμης, τὰς τῶν Ἀλεξανδρείας Κυρίλλου, τὰς Σωφρονίου, καὶ Θεοδοῦρος Ἱεροσολύμων, καὶ τὰς τῶν λοιπῶν, ὡς ἐν τοῖς πρακτικοῖς, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ὄροις τῆς τετάρτης καὶ ἑκτῆς καὶ ἐβδόμης Φαίνεται περὶ ἀποστόστα, καὶ ἴδε αὐτῶν τῆς τέως. ἴδε καὶ Ἱερωνίου Ἀλάτου ἐβδόμην πρὸς Ἐπιφάνιον, ἐν ᾗ λέγει, Ἡ ἐκ Χαλκηδόνος Σύνοδος πάλιν Πρέσβυς πρὸς Ἀρμενίους ἐβεβαίωσε. καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν τοιούτων ἔδωκε τῆς βεβαιώσεως γράφει ὁ ἅγιος Κύριλλος τῇ ἐκ

Καρθαγίνῃ Συνοδῷ. Τὰ ἀληθέστατα ἴσα τῆς ἐν 5 τῇ Νικαίᾳ Μητροπόλεως τῆς Βιθυνίας ἀποστολικῆς Συνοδῆς, τὰ πρὸς τῶν ἁγίων πατέρων ἐρεωσθέντα καὶ βεβαιωθέντα. Καὶ ὁ ἐκατοστή τετρακοστὴ ἐγδόη. ἔκδοξ καὶ ὁ χρυσόσομος ἐξηγῶν τὸ, Ἡλθον μετὰ τῆς Συνοδικῆς τῶν ἀποστόλων ὑποσολῆς οἱ 10 περὶ Παύλον εἰς Ἀντιόχειαν, λέγει, Οὐκ ἔτι εἰσάσεις καὶ μάχαι, διὸ καὶ βεβαιώσαντες αὐτὰς, ἀπῆλθον μετὰ εὐρήνης. ὁμιλίᾳ τετρακοστῇ τρίτῃ εἰς τὰς πράξεις τῆς αὐτῆς δὲ διωκτικῆς εἰσὶν αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνοδοὶ τῇ ἀποστολικῇ Συνοδῷ, ὅθεν καὶ αἱ ἀπο- 15 φάσεις αὐτῶν παντάπασιν ἀνεξέταστοι, ὡς ἐρηθίσεται, διότι καὶ ἄλλα ἐξέσινα ἀποκρίσθη τῶν σώματι τῆς Ἐκκλησίας αἱ ἀποστολικαὶ Συνοδοὶ πρὸς ἐναντίως φρονήσας ταῖς ἀποφάσεσιν αὐτῶν.

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῶν τρίτων σημανομένων τῶν βεβαιῶν, ὅτι τῶν Βασιλέων.

Τρίτον σημαίνει ἑμὸν τὴν συμφωνίαν καὶ ἀποδοχὴν, καὶ τὸ ἐκ ἀνδέχεσθαι ἄλλως γινέσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐμμένειν ἐν τοῖς ἐρεωσθέντι δὲ ἀποφάσεως τῆς ἐν τῇ πολιτικῇ τελευτάτῃ ἐξουσίας, ἥτις ἐστὶν ἡ τῶν Βασιλέων. ὁ γὰρ Βασιλεὺς καθ' ὃν τρόπον ἐκ Χριστιανός, συμφωνεῖ καὶ ἔπειτα ταῖς ἀποφάσεσιν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἔλεγον ὁ Δαλματίας πάλαι περὶ τῶν μικρῶν Θεοδοσίου, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐξηκολούθησε

τῷ Θεῷ καὶ τῇ ἀγίᾳ (τρίτῃ) Συνοδῷ. ὡς δὲ κε- 25 φαλὴ πάντων τῶν Χριστιανῶν, βεβαιῶν ταύτας. γράφει γὰρ Νόμος περὶ τῆς ἐρθευδοξίας πίστεως καὶ ἰσχυρίων ἑθνήων τε καὶ αἰρετικῶν, καὶ βεβαιῶν ταῖς συνοδικαῖς ἀποφάσεσιν ἕως, ὥστε τὸς πρὸς βασιλείας παιδεύειν διδάσκει καὶ ἐξορίᾳ, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ κε- 30 φαλικῇ τιμωρίᾳ, καὶ ἄλλοις.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Τῶν τρίτων σημανομένων τῶν βεβαιῶν πρὸς δαγμα πρῶτον.

Ἡ δούτερον Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐν τῇ εἰς τὸν μέγαν Θεοδοσίον παρὰ Φωνητικῇ λέγει, Καὶ ὑπὲρ τῆς δοταξίας τῶν Ἐκκλησιῶν ῥητὰς κανόνας ὠρίσασθαι, ἅπερ ἅπαντα πρὸς ἡμῶν τῷ γράμματι ὑπετάξαμεν. δέομεθα τοίνυν τῆς σῆς ἡμερότητος γράμματα

τῆς σῆς δούσεως ἐπακρωθῆναι τῆς Συνοδῆς πάλιν ψι- 40 φον, ὡς περ τοῖς τῆς κληρείας γράμμασι τῶν Ἐκκλησιῶν τετιμῆσας, ἔτω καὶ τῶν δοξαζόντων ὁπισθε- 40 γίσης τὸ τέλος. ἴδε αὐτῶν βιβλίῳ δούτερον κεφάλαιον τρίτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Τῶν τρίτων σημανομένων τῶν βεβαιῶν πρὸς δαγμα δούτερον.

Ἡ τρίτη Σύνοδος τοῖς Βασιλεῦσιν οὐαλοστικῶν καὶ Θεοδοσίῳ κατὰ τῶν ἀποστατῶν. Τὰ γὰρ τυπωθέντα ἀναγκάσις ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων εὐσεβείαν ἀνηγέγκαι, δέομεν ὥστε μὴ Σύνοδον κινεῖσθαι πάλιν συστροφίᾳ τῶν ὑποαίτιαις γεγεννημένων, ἀλλὰ τὸ καὶ πάλαι ὑπὲρ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Συνοδῆς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ ὑπὲρ τῆς Νικαίας συναλεγε- 50 μένων τινας ἔτι ἀποσῆναι τῆς μεγάλης ἐκείνης Συ-

νόδου δεδοκότας τὸ ἐξ αὐτῆς ἐπιτίμιον, καὶ μὴ τε κλη- 50 θῆναι Σύνοδον τέρας ὑπὸ τῆς μεγάλης καὶ ἐν ἁγίοις Βασιλείᾳ Κωνσταντίνῃ, ἀλλὰ καὶ κληθεῖσθαι οἷας 50 ὑποχρῆν ὑπὲρ ὧν ἀποχρίσασθαι πάλιν τῶν ἁγίων ἐκείνων Ἐπισκόπων συμφωνίαν ἠρήσαντο, πονηρὰ καὶ ἀπείρητοι καὶ αὐτοὶ συνειδήσει κεχρημένοι. ἄτοπον γὰρ Σύνοδον ἀλκοσίων δέκα Ἐπισκόπων, αἱ καὶ πάλιν πλῆθος τῆς δούσεως τῶν ἁγίων Ἐπισκόπων συναψέσθαι, καὶ

45

καὶ δ' αὖτ' ὅταν τὸ πλῆθος τῶν λοιπῶν τῆς οἰκ-
μῆτος, καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ, κελύουσιν τὰ ὑπὸ τῆς οἰκ-
μῆτος αἰτίας. Συνοδὸν τυπωθέντα εἰς συγκρότησιν
ἀσεβείας κατὰ Νεσορίε καὶ τὰ ἀσεβεῖς αὐτῶν δόγμα-
5 τος πῶς ἰσχυρῶς ἔχον, κρατυθόσιν τῇ ἐπιπόσει καὶ
συγκαταθείσει τῆς ὑμετέρας ἀσεβείας. πρῶτα πέμ-
πη. Ἡ αὐτὴ Συνοδὸς γράψασα πρὸς τὰς Βασιλεῖς πε-
ρὶ καθαιρέσεως Νεσορίε φησὶν, Βιδέ τις καταφρο-
νήσῃ τῶν Θεωπιζομένων, δεδιέναι τῶν ὑμετέρων κρᾶτες

τῶν ἀγαθήκτων, ὅτω γὰρ καὶ ἡ δόσολικὴ πίσις
ἀτρωτος. Διὰ τούτων τῇ ὑμετέρᾳ ἀσεβείᾳ κρατυομέ-
νη. πρῶτα πρώτη. Ἡ αὐτὴ πρὸς τὰς αὐτὰς Βασι-
λεῖς. Καταφύγοις ἀπαίτες ὅτι τὸ κρᾶτος τῆς ὑμε-
τέρας ἀσεβείας, δεδιώτοι τὰ μὴ κατὰ Νεσορίε πε-
πραγμένα καὶ τῶν τὰ Νεσορίε φρονούντων ἔχον τῶν
ἰσχυρῶν, καὶ δὲ περὶ τῶν ἐκδικούντων μέναν ἀπρακτα
καὶ ἀργά. Ἰδε αὐτῶν βιβλίον τρίτον κεφάλαιον
δέκατον πέμπτον.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Τὸ τρίτον σημανομένη τῶν βιβλίων ὡς δόγμα τρίτον.

15 Ἡ τετάρτη ἐν τῇ πρὸς τὸν Μαρκανδόν πρὸς φωνη-
τικῶν αὐτῆς. Ἀλλ' ὁ φιλόχρηστοι πᾶσι τῆς ἀσε-
βεῖς ὁμολογίας τὰς συμφωνίας Βεβαίως, καὶ
καθ' ἑαυτὸν σφραγίδα τῶν ἀσεβῶν δογμάτων τῇ παρ'
ὑμῶν ἀφροσύνη. Συνοδὸν τῆς Πέτρης καθέδρας βε-
20 βαίως τῶν κήρυγμα, θάρσυν γὰρ καὶ τῶν
ὑμετέρων εὐσεβῶν, ὡς ἐδὲ τῆς πάλαι ὡς τῶν

ἀγίων πατέρων καταγγελθείσης πίσις ὁ Θεοφιλὴς
τῆς ῥώμης παρακελεύει. καθέδρας. καὶ σφραγι-
σαι, ὅτι ἐπειδὴ ἐνδεχόμενοι ἢ σφραγίσαι τὴν ῥώ-
μης, οἱ πατέρες κρινάμενοι τῶν ὁμοίων αὐτῶν, ἀπο-
λογούνται πρὸς τὸν Βασιλέα ὅτι ὁρθῶς ἔγραψεν ὁ
Πάπας καὶ ἐκ ἐφαλμῶν ὡς τινες ἐνόμιζον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

25

Τὸ τρίτον σημανομένη τῶν βιβλίων ὡς δόγμα τέταρτον.

Μαρκανδόν ἐν τῇ Σόκρᾳ. ὡς μὴ δέ μιν τῶν λοι-
πῶν τοῖς συκοφαντῶν ἐκδόσει τὸ θᾶν ἀμφισβόλιον

ὑπολιπαυέσθαι, ἵερῶ τῆς ὑμετέρας ἡμερότητας δια-
τάγματι τῶν ἀγίων βεβαιώσαντες Συνοδόν.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Τὸ τρίτον σημανομένη τῶν βιβλίων ὡς δόγμα πέμπτον.

35 Ἡ Συνοδὸς ἐν τῇ πρὸς τὸν Πάπαν ἐπιστολῇ. Οὕτως
γὰρ καὶ Βασιλεῖς θεοκρατοῦνται οἱ τῶν τῆς σῆς

δοσιότητος ὡς Νόμῳ βεβαιώσαντες κρίσιν. Ἰδε καὶ
αὐτῶν βιβλίον τετάρτον κεφάλαιον πρῶτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Τὸ τρίτον σημανομένη τῶν βιβλίων ὡς δόγμα ἕκτον.

40

Ἰσπανιανδόν ἐν τῇ καὶ τῶν Σεβήρων ἡδίκτων. Οὕτως
καὶ δὲ τῶν δικαίων ἐξουχέσθαι καὶ Σεβήρων ψήφον
τῶν συμπάντων ὡς ἂν τῶν ἀρχιερατικῶν καὶ πα-
τριαρχικῶν μετὰ τῆς μοναχικῆς σιωλῶσεως πρὸς ἐλ-
45 θῶσαν θρόνων καὶ τὸν ἀναθεματισμὸν ἐπάγαγον
αὐτῶν βασιλικῆς ἐξουχίας καταλιπαυέσθαι ὁμοθυμαδόν.
Ὁ αὐτὸς Διὰ τὰς κατὰ Ἀντίμους καὶ Σεβήρων. Ὅσακις
γὰρ ἡ τῶν ἱερέων ψήφῳ τινὰς τῶν ἐκ ἀγίων τῆς
ἰστανίας τῶν ἱερατικῶν κατεβίβασε θρόνων, ὅποιον
50 δὲ Νεσορίον, Εὐτυχιῶν, Ἀρεῖον, Μακεδόνην καὶ Εὐνό-
μιον, καὶ ἄλλους δέ τινας εἰς κακίαν ἐκ ἐλάτης ἐκεί-
νων, πάλαι τινες ἡ βασιλεῖα ψήφῳ γέγονε τῇ τῶν
ἱερέων ἀπόφασις, ὥστε τὰ θεότατα καὶ ἀθρόωπι-
να σιωλῶματα, μίαν συμφωνίαν ταῖς ὁρθαῖς ποιῶ-
νται ψήφοις. Καὶ, διὸ καὶ ἀπαγορεύομεν ἅπασιν τῶν

αὐτῶν τὸ κεντῆσθαι βιβλίων, ὥστε ἐκ ἐξῆς ὡς δὲ
Νεσορίε γράψαν ἢ κεντῆσθαι βιβλία, διὸ τοῖς
καὶ ἡμῶν ἀντικράτορσιν ἔδοξε τοῖς ὡς Πορφυρίᾳ
κατὰ Χριστιανῶν ἐρητύοις ὁμοία καθέσθαι, ὅτω
μήτε τὰ Σεβήρων ἐκδοθέντα καὶ γράφονται μὲν
ὡς τῶν Χριστιανῶν, ἀλλ' ἔσω βέβηλα καὶ ἀκρότερα
τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, πρὸς τὴν φλογέω πα-
ρὰ τῶν κεντῆσθαι, εἰ μὴ ἐκδοῦνται κινδυνεύον οἱ ταῦ-
τα ἔχοντες. καὶ κατὰ Πέτρην καὶ Ζωόρα. Καὶ,
Διὰ ταῦτα τοίνυν ἅπαντα τῶν γυναικῶν ἐπ' αὐτῶν
τῆς καθαιρέσεως ψήφον ὡς τῆς αἰτίας Συνοδῆς
κυρίαν τίθεται ἡ ὑμετέρα βασιλεῖα. Καὶ ἐπιστο-
λῇ πρὸς τὸν ἀγίον Συνοδόν. Σπῆδὴ μὴ γένοιτο καὶ
τοῖς ὁρθοδόξοις καὶ εὐσεβεῖς πρὸς βεβαιώσεως τοῖς
ὑμετέροις πατέρεσι τὰς κατὰ τὴν ἀναφυομένην Διὰ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙ ΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

1012

σεας Δὲ Συνοδῶν ὁσιωτάτων ἱερέων ἐκέντησαν, καὶ τῆς ἐρᾶς πείσαντες καθ' αὐτὴν κηρυττομένης ἐν εἰρήνῃ

τὴν ἀγίαν τῆς Θεᾶς Ἐκκλησίαν ἀποφυλάττειν. Ἰδὲ αὐτῶν βιβλίον πέμψον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Τὸ τρίτον σηματοδοτεῖ τῆς βεβαίως ἀποδείξεως.

5

Ἡ οὖν Συνοδὸς ἐν τῇ αὐτῇ Πρωτοπρεσβυτέρῳ αὐτῶν πατριάρχῳ. ὁ φιλάργατος καὶ φιλοδίνους Δεσπότης τῆς πόλεως χαρισάμενος σοι τὴν δὲ τὴν εὐνοίαν αὐτοχόρται, καὶ τοῖς πατρὶσιν ὁμοῦς ἐσφραγίσαντες τὴν ὑμῶν ἔγγραφον βασιλικῶς ὑποκρίνωσιν, καὶ Δὲ θάων Ἡδίκτων καὶ τῶν ἐξ ἑστέων ἐνσεβῶν δια-

τάξων τὴν τῶν ἀπαύτων βεβαίωσιν, ὥστε μηδέ-
να τοῖς περὶ αὐτὴν ἀντιφθέγγεσθαι ἡγεμονίαν ζή-
τημα μηχανήσασθαι, ἰδίᾳ γὰρ ὁ βασιλεὺς γαληνός-
τατε ὡς ἐδοὶ τὴν ἐν ταῖς ὁλαῖς ταῖς Συνοδοῖς καὶ
ἀπὸ τῶν ἐγκρίτων πατέρων τυπωθῆναι παρεχαρά-
ζαντες, μὴ μὲν μαῶν ἐβεβαίωσαν μὲν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

15

Τὸ τρίτον σηματοδοτεῖ τῆς βεβαίως ἀποδείξεως.

Ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Ἡδίκτῳ περὶ τῆς Συνοδῆς. Ὁρῶν δὲ θεοψήφισον καὶ τὰς ἀγίας τῆς Θεᾶς Ἐκ-
κλησίας ἐνάγοντας ἐς αὐτοὺς ἐδεμάτισε, τοῖς μὲν
ἀναγγελικοῖς καὶ ὑποστατικοῖς ἀποκρίσεις θεωρί-
σασιν, ταῖς δὲ ἐρημύσας πρὸς οὐκ ἐμὴν καὶ Συνο-
δοῖς συναφῶντα, διὸ καὶ ἡμᾶς τὸ παρ' αὐτῶν ὁροθε-
τηθῆναι κυρώσασιν καὶ βεβαίωσιν βασιλικῶς, τὸ
παρὲν ὁμοῦς Ἡδίκτων ἐκτιθέμεθα. Ὁ αὐτὸς Δεσπότης
Πάπας Ῥώμης. Ὁ δὲ καὶ σεβασμιον Ὁρῶν ἡμᾶς
Συνοδῶν ἐξεφώνησαν, καὶ καὶ συνεπεγράψαντες, καὶ
διὸ αὐτοῖς ἡμῶν Ἡδίκτων τῶν ἐπεκρυφάμεν. Ὁ
αὐτὸς βασιλεὺς ταῖς Συνοδοῖς τῆς Ῥώμης. Ὁρῶν
δὲ περὶ τῶν καὶ σεβασμιον ἡ ἀγία Συνοδὸς ἐδεμά-

τισε ταῖς ἀγίας Συνοδοῖς καὶ ἐγκρίτοις πατέρεσιν
συμβάλλοντάς τε καὶ συνεπόμενους, καὶ καὶ τὸ ἡμέτερον
κεφάλαιον συνεπέγραψε, καὶ διὸ αὐτοῖς ἡμῶν Ἡδίκτων
τῶν ὁμοῦς. Ἰδὲ αὐτῶν βιβλίον ἐκτε κεφα-
λαίων ὁρῶν. Ἡ ἐν Τριῳ γράφη καὶ ἐς Ἰερουσαλὴν
τὴν βασιλέα. Ἐπὶ τῇ τῶν κατὰ κέλαιον τῆς
σῆς ἐσεβείας συνελθόντες κατὰ ταύτων τὴν θεο-
φύλακτον βασιλίδος πόλιν, καὶ ὁμοῦς ἱερεῖς ἀνεγρά-
ψαντες, διὸ τῆς σῆς ἐσεβείας δεόμεθα ἵνα ὡς
τοῖς τῆς κλήσεως γράμμασι τὴν Ἐκκλησίαν τε-
μῆ-
μῆας, ἔτω καὶ τὴν δοξαστῶν δι' ἐσεβῶν κερῶν
ὑποσφραγίσας τὸ τέλος. Ἰδὲ αὐτῶν βιβλίον ἐκτε 39
κεφαλαίων δέκατον ἕκτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Τὸ τρίτον σηματοδοτεῖ τῆς βεβαίως ἀποδείξεως.

35

Ἡ ἐξέδομη Συνοδὸς τῆς βασιλεῦσι Κωνσταντίνῳ
καὶ Εἰρήνῃ πατριάρχῳ λέγει, Πρὸς δὲ ὑπο-
σφραγίσαντες καὶ ὑποκρίνωσιν τὴν παρ' ἡμῶν ὁμοῦς ἐντα, καὶ
μὴ τῶν καὶ πληροφωρίαν τῆς ὑμετέρης πανόσεως
κεφάλαιον ὑποτάξαντες πατριάρχῳ χρήσεις ἐκ ποτῶν ὁλί-
γας συναγαγόντες τῇ λαμπρότητι τῆς ἀληθείας κα-
ταναλίσκοντας τὸ βίβαιον. καὶ περὶ ὅσον τὴν αὐτῇ
λέγει. Ἐν Κωνσταντίνῳ πόλει ἐλθόντων τῶν πατέ-
ρων καὶ Νικηταῖς, ὅς τῶν Παλαισίων ἐν τῇ Μαγ-
ναρῶν πατριάρχῳ ἐντα τῶν βασιλέων τῆς Συνοδῆς,

ἀνεγνώθη ὁ Ὁρῶν, καὶ ἐρωτηθείσης τῆς Συνοδῆς
ἀπὸ τῶν βασιλέων, Ἐκκατὰ συναινέσιν πάντων ἐξε-
φώνηθη. αἰδὲ ἐξεφώνησαν, Οὕτω πιστεύοντες πα-
τες, ἔτω φρονέοντες, πάντες συναινέσαντες ὑπο-
γράψαντες. αὐτῇ ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν
πατέρων τῶν ὁρῶν ὁρῶν. καὶ τῶν ἐκφώνησάντων,
καὶ πατέρες ὁ Πατριάρχης τοῖς βασιλεῦσι τὴν ἀνα-
γνωσθέντα τόμον τῆς Ὁρῆς, καὶ ἐξήτε μετὰ πάσης
τῆς Συνοδῆς ὑποσφραγίσας καὶ ὑποβεβαίωσας δι' εὐσε-
βῶν αὐτῶν ὑπογράψαντες, καὶ ὑπογράψαντες,

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Τὸ τρίτον σηματοδοτεῖ τῆς βεβαίως ἀποδείξεως.

50

Ὁ Θεοφάνης. Ὁ χειριστικώτατος βασιλεὺς Συνο-
δῶν Ἐπισκόπων ἀθροίσας ἀποκρίσας ὁρῶν καὶ ταῖς
καὶ πατριάρχῳ ἐν ταῖς ἀγίαις οὐκ ἐμὴν καὶ Συ-
νοδοῖς ἐβεβαίωσας δόγματα. Ὁ αὐτός. Καὶ πατρι-

θεοφάνης τῶν βασιλέων σὺν τοῖς Ἐπισκόποις ἐν τῇ
Μαγναρῶν, ὑποαγνώθη ὁ τόμος, καὶ ὑπογρά-
ψαντες ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ μητέρα αὐτῶν, καὶ ὁμοῦς τῶν
εὐσεβῶν καὶ τῶν ἀγίων πατέρων δόγματα, ἰδὲ
καὶ

καὶ αὐτῶν βιβλίῃ ἐβδόμῃ κεφαλῇ πρῶτον, φητίς Συνοδοῖς βιβλίῃ ἐβδόμῃ κεφαλῇ δεκά-
καὶ τὰς σημειώσεις ἐν ταῖς κατὰ φητίς καὶ ὑπὲρ τῇ τρίτῃ καὶ δεκάτῃ τεταρτῇ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Περὶ τῶν περιβιβαζομένων ὑπὸ τῶν παπιδῶν ἐκ τῆς διαλέξεως μαζίμῃ μετὰ Θεοδοσίῳ Βιθυλίας εἰς ἀνάρε-
σιν τῆς ἐκ τῶν βασιλέων βιβλιοθήκης τῆς Συνοδῶν, καὶ τῆς λύσεως αὐτῇ κατὰ τὰς τρεῖς τρόπους τῆς σημασίας.

10 Πρὸς οὗτοιο δὲ ὅπερ περιβιβάσιν οἱ μηχανορράφοι παπιδῶν πρὸς ἀνάρεσιν τῆς βιβλιοθήκης τῶν Συνοδῶν ὑπὸ τῶν βασιλέων ἐκ τῆς διαλέξεως τῆς ἐμολογητῆς μαζίμῃ μετὰ Θεοδοσίῳ Ἐπισκόπου Βι-
θυλίας (ὁ δὲ εἰπόντος τῆς Θεοδοσίας ὅτι ὁ βασιλεὺς, ἦτοι ὁ Κωνσταντῖνος ἐκ ἐκύρωσε πᾶσι ἐν Ρώμῃ ὅτι Μαρ-
15 τίνε Συνοδῶν, καὶ λοιπὸν ἐδὲ πᾶσι ἐκ τῆς αὐτῆς, ὁ μαζίμῃ πρὸς ταῦτα ἀπεκρίθη, ὅτι ἐκ αἰκλε-
σεως τῶν βασιλέων τὰς γονομίας Συνοδῶν κυρῶσιν, ἀλλ' ὁ δὲ ἐξ ἐκείνης πίστεως καὶ ὁ ἐξ ἐκείνης τῶν δογματικῶν ἐγκρίνει τὰς Συνοδῶν, οἷς καὶ ὁ Θεοδόσιος σιω-
20 πῆται) ῥητέρι, ὅτι τὰς ἐκ τῶν ἐκείνων τῶν πα-
ρῶν κεφαλῇ, ἐπαδὴ ὁ σκοπὸς τῆς κεφαλῆς ἐστὶν ὁ παῖς, ὅτι ὁ βασιλεὺς βεβαίῃ τὰς Συνοδῶν κατὰ τὸν τρίτον τρόπον, ὁ καὶ δὴ λαβὴν, αἱ δὲ νόμιμοι καὶ κανονικαί, καὶ πᾶσι περὶ πᾶσι τῆς πίστεως ἐρ-
θότατα τῆς δόγματι αὐτῶν ὑπέφασιν αὐτῶν μὴ βεβαίῃ κατὰ τὸν δεύτερον τρόπον, οἱ δὲ ὑπολα-
πτόμενοι πατέρες βεβαίῃ καὶ ὑποδέχονται κατὰ τὸν πρῶτον τρόπον, οἱ δὲ βασιλεῖς κατὰ τὸν τρίτον τῶν-
πον. τῆς ἐν Θεοδοσίῳ κατὰ τὸν δεύτερον τρόπον εἰπόντος ὅτι ἐκ ἐβεβαίωσεν ὁ Κωνσταντῖνος πᾶσι Συνοδῶν, ὁ μαζίμῃ τὰς ὡς ἀλλόλοπον ἀπεσκορῶσιν. ἴδε καὶ κατωτέρω κεφαλῇ δεκάτῃ Παράγραφῳ δούτερον.

25 ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

Περὶ τῆς καθ' ἑαυτὴν τῆς Συνοδῶν, ὅτι πρὸς τὴν βασιλέων ἐπιτάγῃ μαρτυρία Ἐρμείας ὅτι τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου.

30 Ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας Κωνσταντῖνος συνεκάλεσε Σύ-
νοδον εἰς Νίκειαν τῆς Βιθυλίας, καὶ πανταχῶς
τοῖς πατέρεσι τῶν Ἐκκλησιῶν ἔγραψεν εἰς ἐκείνῃ
ἡμέρᾳ παρῶν. Ἐκείνων δὲ τέτταρες τῆς συλλογῆς
μακάριον Γεωργίου, Εὐστάθιον Ἀντιοχείας, Ἀλέξανδρον Ἀλεξανδρείας, Βικτόριον καὶ Βικτόριον Ἰταλίας
πρόσβας. Ἐρμείας βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλῇ δεκά-
τῃ ἐβδόμῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

35 Περὶ τῆς αὐτῆς καθ' ἑαυτὴν μαρτυρία Ἐρμείας ὅτι Κωνσταντῖνος καὶ Κωνσταντῖνος.

40 Ἐπαδὴ Κωνσταντῖνος ἦτορ πᾶσι ἀδελφὸν τῆς ἀμφὶ Ἀθανάσιον τῆς οἰκίας ὑπολαβὴν θρόνου, καὶ χάριτος ἐ-
δὲ ἦτορ, οἱ περὶ Ἀθανάσιον καὶ Παύλον περσιόντες αὐ-
τῶν, Συνοδὸν ἦτορ. ἔδοξε γνώμῃ τῆς βασιλέων τῆς ἀμφο-
τέρων Ἐπισκόπων εἰς ἐκείνῃ ἡμέρᾳ καταλαβὴν πᾶσι Σαρ-
δώ πόλιν. Ἐρμείας βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῇ δεκάτῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς αὐτῆς καθ' ἑαυτὴν μαρτυρία Εὐκλείης ὅτι Θεοδοσίῳ τῆς ἐκείνης.

45 Εὐκλείης βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλῇ τρίτῳ. Ἐδένει
ἐκ τῆς ἐκείνης Θεοδοσίας καὶ σκηπτῆρα τῆς Εὐφίας
διέποντος πᾶσι ἐκείνῃ πρώτῃ Συνοδῶν ἀλλοθῆ-
ται, γραμμάτων βασιλικῶν γονομίων πρὸς τε Κύ-
ριλλον καὶ τὰς ἀπανταχῶς τῶν ἀγίων Ἐκκλησιῶν πατε-
ρῶν, οἱ κυρίαν τῆς συνελεύσεως ἀπέφηναν πᾶσι
ἀγίων Πρωτοκλήσιον ἡμέρᾳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς αὐτῆς καθ' ἑαυτὴν μαρτυρία Συμεὼν ὅτι τῆς αὐτῆς.

50 Συμεὼν βιβλίῳ ἐβδόμῃ κεφαλῇ τεταρ-
τῃ. οὐ πολὺ ἐν μέσῳ χρόνῳ, καὶ τὰς πανταχῶς
Ἐπισκόπους πρὸς αὐτὸν βασιλέως εἰς πᾶσι ἐφείων συ-
νεῖναι ἐκείνῃ ἐκείνῃ μετὰ πᾶσι τῆς Πάχας ἐορτῇ.
Παρά-

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

1014

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς αὐτῆς παθρονομίας μαρτυρία ἐκ τῆς πρὸς Κύριλλον γράμματων Θεοδοσίου καὶ Οὐαλοντιανῆς τῶν Βασιλέων.

Θεοδότῃ καὶ Οὐαλοντιανῇ τοῖς βασιλεῦς Κυρίλλῳ·
ὥστε καὶ ἦκεν δάσκει πῶς ἀλάβειαν κατὰ τὸν
χρόνον διὰ τὰ ἑτέρα δηλοῖ γράμματα πρὸς πάντας
ἐπισκοπὰς τοῖς τῶν Μητροπόλεων Ἐπισκόποις·
καὶ, ἀποδοὺν ἡμέτερα πρὸ τῶν ἄλλων τῷ πᾶσι
ἐκκλησιαστικῷ κατὰ κράτος Θεῷ παρέπεσαν καὶ τοῖς ἡμε-

τέροις παρόφορον διαμύσαντες καὶ, φροντίσαντες
ἡσὺ Θεοσέβεια μετὰ τὸ ὑπὸν ἄλλων Πάτριον εἰς τὴν
Ἐφεσίαν τῆς Ἀσίας ἀφ' ἧς γενέσθαι κατ' αὐτῶν τῆς Ἀ-
γίας Πεντηκοστῆς πῶς ἡμέραν· μέρα πρώτη τῆς τε-
τῆς Συνόδου κεφαλῆαι δεκάτῃ ἑκτῇ.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ΄.

Περὶ τῆς αὐτῆς παθρονομίας μαρτυρία μένον· Ἐφέσιον καὶ τῆς Συνόδου ὑπὸ τῶν αὐτῶν Βασιλέων.

15

Μένον· Ἐπισκοπῇ· Ἐφέσιον ἔπειτα· Ἀπὸ τῆς ὁμο-
συνότητος παθρονομίας ἐν τῷ ὁμοεὶ καὶ Θεοφιλεῖ γράμ-
ματι παρ' ἡμῶν ἡμεῖς δεκάτῃ· Κύριλλος Ἀλεξανδρείας
ἔπειτα· καὶ δεύτερον θέσπισμα πᾶσι φιλοχρίτων Βασι-
λέων ὑπανεγνώσθη τῇ Συνόδῳ τὸ παρὰ τὸν τῆς πί-
στεως ἐρευνῆσθαι καὶ τυπῆσθαι δίχα πάσης ἀναβολῆς·
πρῶτον· πρώτη· ἡ Συνὸς· ἐν τῇ πρὸς τῆς Βασι-
λέως ἀναφορᾷ περὶ τῆς καθαιρέσεως Νεστορίου· οὐ

παρὰ δὲ τὸ ὑμέτερον κρῖτος καταπολέμας τὰς ἁγίας
ἐκκλησίας, καὶ τοιοῦτον τὰ τῆς πίστεως καὶ τὰ
τῆς ἀληθείας εὐσεβείας δόγματα, ἀλλ' οὐκ ἄσπερ Μη-
τροπόλεως συναχθῆναι ἐκέλευσεν ὑμῖν ἐν-
σέβεια τῆς Θεοφιλεστάτης Μητροπόλεως, ἐπαγο-
μῶν καὶ τινος τῶν ἄλλων πόλεων Ἐπισκόποις, κα-
ρὸν αὐτάρκη πρὸς τὴν συνδρομὴν πῶς ἔχει τῆς Περ-
τηκοστῆς ὀρίσασα· πρῶτον· πρώτη.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς αὐτῆς παθρονομίας μαρτυρία ἐκ τῆς πρὸς Διόσκορον ὑποβολῆς τῶν αὐτῶν Βασιλέων.

Θεοδόσιος καὶ Οὐαλοντιανῇ Διόσκορον· καὶ ἡσὺ
τοιαύτην ὁμοίαν παρὰ τοῦ αὐτοῦ Διόσκορον Μη-
τροπόλεως, ἑτέρου δὲ δέκα ὁμοιωτάτης Ἐπισκόπου,
ταῖς πλησίον Καλαβδαῖς Λυγύσεως πῶς Ἐφεσίαν Μη-
τροπόλιν τῆς Ἀσίας καταλαβῆναι ἀντιπερὶ τῆς πα-

δάσεως· καὶ, εἰ δέ τις πῶς ἔτις ἀναγκάσει καὶ Θεοφι-
λίῳ παρεῖν εἰλοπὴ Συνόδου, καὶ μὴ πάσης διυάμει
κατὰ τὴν παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἀφ' ἧς γενέσθαι κατα-
λάβει τόπον, ὅδε μίαν ἔχει πρὸς τὸ κρῖτον ἢ πρὸς
τὴν ἡμετέραν εὐσεβείαν ὁποιοῦνται.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς αὐτῆς παθρονομίας μαρτυρία ἐκ τῆς πρὸς πάντας Ἐπισκόπους ὑποβολῆς Οὐαλοντιανῆς καὶ Μαρκιανῆς.

Οὐαλοντιανῇ καὶ Μαρκιανῇ τοῖς ἀπανταχῇ Ἐπι-
σκόποις· τὰ τὸ ἰδικὸν τῇ ἡμετέρᾳ ἡρώσει ἡμε-
ρήντι· ἵνα ἁγία Σύνοδος ἐν τῇ τῶν ἡμετέρων πόλει
τῆς Βιθυνίας Ἐπαρχίας συγκληθῇ, ἐφ' ᾧ τε συμ-
βαίνει τῶν λογισμῶν, καὶ πάσης τῆς ἀληθείας
ἐρευνῆσθαι, πῶς ἀληθῶς πῶς ἡμῶν σαφέστερον
ἐπαγνοῦσθαι, ὥστε τῷ λοιπῷ μὴ δέ μίαν δύνασθαι
εἶναι ἀμφιβολίαν, ἥτοι διχόνοιαν· ὅθεν ἡ ἀγία-

της ὑμῶν μεθ' ὧν ἀν' ἀρέσει Θεοφιλεστάτων Ἐπισκό-
πων πρὸς τὴν ἡμετέραν Νικαίαν πόλιν ἐν τῇ Καλα-
βδῶν Σεπτεμβρίων ἀποστασῶν· καὶ Ἀναπλίῳ Κων-
σταντινῆς πόλεως τὰ αὐτά· περὶ δὲ τῆς συστάσεως
ἢ παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἀφ' ἧς γενέσθαι, ὅτι ὁ ἑρῶν παρὲς πῶς
παθρονομίας, ἵδε ἀφ' ἧς γενέσθαι βιβλίῳ τῆς κεφαλῆαι
τῆς Παρὰ τοῦ αὐτοῦ ὁμοσυνότητος.

40

45

ΒΙΒΛΙΟΤ. Γ. ΜΕΡΟΣ Γ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

ὅτι ἡ Σύνοδος λέγεται πῶς ἡμεῖς, καὶ πρῶτον περὶ Χωρὴν, καὶ ποσάδε ὀνομάζεται ἁπλῶς πᾶσα
Ἐπισκοπὴ, καὶ ὅτι πᾶσα Σύνοδος Ἐπισκόπων, Μητροπολίτων, καὶ Πατριαρχῶν, μετὰ μόνων τῶν ἰδίων
Κληρ-

50

κληρικῶν ἐν τῇ ἐκάστῃ ἐνορίᾳ γινώσκῃ, ἡ αὐτή ἐστι, καὶ περὶ τῶν τίνος τόπον ὁ Ἐπίσκοπος καὶ τίνος ὁ
Πρεσβύτερος καὶ τίνος ὁ ἱεροδράκων ἐπέχει.

Χρηκὴ Συνοδὸς ἐστίν, ἣν τίνα σωίστησιν ὁ Ἐπί-
σκοπος μετὰ τῶν κληρικῶν, ἥτοι τῶν Πρεσβυ-
τέρων αὐτῆς, καὶ θεωρεῖ δι' αὐτῆς τὰς ἀσπιτάσας
ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις. ἔσθ' ὅτε δὲ χρεῖας κατε-
παύσης καλῶς ἐς τὴν Συνοδὸν κατὰ τὰς τῶν ὑπ'
αὐτῶν ἱερέων καὶ σοφῶν. Φησὶ γὰρ ὁ ὁσῶτος Κωνσταντῖνος
τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνοδῆς, Ἐκαστος Ἐπίσκοπος
ἐξουσίαν ἔχει τῆς ἐαυτοῦ παροικίας, διοικῶν τε καὶ
τὴν ἐκάστην ἐπιβάλλων δολαφίαν, καὶ σωσίαν
ποιῶν πάσης τῆς χώρας τῆς ὑπὸ τὴν ἐαυτοῦ πό-
λιν, ὡς καὶ Χερυρὸν Πρεσβύτερος καὶ Διακόνος,
καὶ μετὰ κράτους ἐκαστος Διαιταβών. τὰ αὐτὰ λέγει
καὶ ὁ τριακός τετάρτος Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, καὶ
ἄλλοι πολλοί. ἔξωπασης δὲ ἐστὶν ἕκαστος Ἐπίσκοπος
ἐν τῇ ἐνορίᾳ αὐτῆς, καὶ ἴδε αὐτέρω βιβλίῳ ὅσα
τῶν κεφαλῶν δωδεκάτης Παράγραφος εἰκοστὴν ἔβ-
δουον. λέγεται δὲ πᾶσα Ἐπισκοπὴ θρόνος, καὶ
ἐκκλησιαστικὴ καθεδρὰ. Καρθαγίνης Κανὼν ἐδόθη
κατὰ δούτερον. Καὶ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ. Λαοδι-
κεῖος Κανὼν ἀδελφότητος καὶ ποιμαστικὴ ἡ ἡγεμο-
νία. τῆς ἐν Τρεβιᾷ Κανὼν ἐκάστῳ τρίτῳ. Καὶ
περσικῆς Ἐπισκοπῆς. Καρθαγίνης Κανὼν ὁγ-
δοκός ἐκτῶ. καὶ ἑπισκοπικὴ αὐτοκράτωρ. Καρ-
θαγίνης Κανὼν ἐξουσίαν ὁγδόου, καὶ Σαοδικῆς Καν-
όνος ἐκτῶ, καὶ Χαλκιδόνος Κανὼν δεκάτῳ ἑκτῶ.
καὶ καθολικὸς Ἐπίσκοπος, Καρθαγίνης Κανὼν
ἐκάστῳ δούτερον. καὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας
Ἐπίσκοπος. τῆς Οὐκραίνης πρώτης Κανὼν δεκά-
τῳ ὅκτῳ. καὶ αὐγιάτως ἀδελφός. τῆς ἐν Καρ-
θαγίνῃ Κανὼν ἐκάστῳ τριακῶν πέμπτῳ. ὅσα
ἐστὶν καὶ μόνον πράττειν ἔχει ἐξουσίαν ἐκαστος Ἐπί-
σκοπος, ὅσα τῇ αὐτῇ παροικίᾳ ἐπιβάλλει καὶ τὰς
ὑπ' αὐτὴν χώρας. τὴν αὐτὴν δὲ εἶδος ἐστὶ καὶ ἡ Σύ-
νοδος ἣν σωίστησιν ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ Ἐπισκό-
που, ἀλλὰ μετὰ μόνων τῶν ἰδίων κληρικῶν, καὶ ἡ
διοίκησις κατ' ἡν διοικῇ ὁ Μητροπολίτης τὴν ἰδιάν
ἐκκλησίαν αὐτοῦ τῶν ὑποκειμένων αὐτῷ Ἐπι-
σκοπῶν. ὅθεν ὁ ῥηθὲς ἔπαυσε τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ με-
τὰ τῶν τριακῶν τετάρτης ὁσῶτος καὶ πολλῶν
ἄλλων συνοδικῶν Κανόνων φασί, περαιτέρω δὲ μη-
δὲν πράττειν ἐπιτρέπον (τὸν Ἐπίσκοπον) δίχα τῆς
ἐν τῇ Μητροπόλει Ἐπισκόπου, μηδὲ αὐτῶν (τὸν Μητρο-
πολίτην) αὐτοῦ τῆς τῶν λοιπῶν γνώμης (ἔτι ἐν τῇ
κοινότητι τῇ Ἐπαρχίᾳ, ἐν ἣ ὅσα γίνονται καὶ θεωρεῖται
τὰ παρατυχόντα διὰ τῶν Μητροπολίτην καὶ τῶν Ἐπισκό-
πων) ἀλλὰ δὴ καὶ ἡ πόλις κατ' ἡν οἱ Πατριάρχαι
ἐστὶν αὐτοῦ Ἐπισκόπων, ἀλλὰ μετὰ μόνων τῶν ἰδίων
κληρικῶν ἐπιτρέπονται τὸ ἐπιβάλλον τῇ ἰδίᾳ πό-
λει αὐτοῦ, τοὺς ὅσους, ὅθεν ὁ Ἀμβρόσιος τὴν
ἐν Τριμάτειον πρώτῳ ἐρμηνεύων, ἡ Συναγωγή,
ἔφη, καὶ θεωρεῖ τὰς Πρεσβυτέρους εἶχε ἡ Ἐκκλη-
σία, ὡς αὐτὴ βελῆς εἶδος γίνεται. ὁ Ἀλέξανδρος

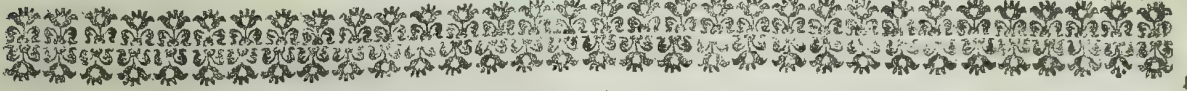
Ἀλέξανδρος τὸ πρῶτον μετὰ μόνων τῶν Πρεσβυτέρων
ἐκείνη τὴν ἄρσιν, εἶτα μετὰ τῶν Ἐπισκόπων. τὸ
πρῶτον, ὡς τῆς πόλεως αὐτῆς πρεσβύτερον, τὸ δού-
τερον, ὡς Αἰρετικόν, πολλὰς εἰς ἀσφόρους τῶν
σκαιδαλίζοντα. ἀλλὰ καὶ μετὰ μόνων τῶν Πρεσβυτε-
ρίων ἔγραψε τὰς ἐγκυκλίους ἐπιστολάς, καὶ ἴδε τὴν
Γελασίαν βιβλίαν δούτερον κεφάλαιον τρίτον. καὶ μὴ
ἀλλὰ καὶ ὁ Θεοφόρος Ἰγνατίος ἐπιστολὴν πρὸς Μαγνη-
σίας φησὶ, Προκαθήμενος τῶν Ἐπισκόπων εἰς τόπον
Θεῶν, καὶ τῶν Πρεσβυτέρων εἰς τόπον συνοδικῶν τῶν
Ἀποστόλων. τὰ αὐτὰ φησὶ καὶ ἐπιστολὴ πρὸς Τραλλιανὸς
ὡς ῥηθῇ σέται, καὶ αὐτέρω ἔτι εἴρηται ὅτι τῶν
ὁσῶτος Διαταγῶν, καὶ ἴδε βιβλίῳ πρώτῳ κε-
φαλῶν ἐνδεκάτης Παράγραφος ὅκτον. καὶ ὁ Γε-
λασίος λέγει, ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος ἐπέχει τόπον
κυρίου, ὡς κεφαλὴ ὡς μετ' αὐτῶν τῆς Ἐκκλησίας ἥς
παρέστη, τὸν δὲ Πρεσβύτερον, Σερραφικόν ἐπέχει
θρόνον, τὸν δὲ Διάκονον, τὸν Χερυρικόν. τῶν δὲ
ὡς φησὶν ὁ Γελασίος διευτύσων ἡ πρώτη Οἰκουμε-
νικὴ Σύνοδος. εἰς τὴν τῶν ὁσῶτος λέγει καὶ ὁ ἱε-
ρόνυμος ἐν τῇ πρὸς Εὐαγγέλιον ἐπιστολῇ, ὅτι αὐτῇ
ὁ Ἐπίσκοπος, εἴτε ἐν Ῥώμῃ, εἴτε ἐν Εὐαγγελίῳ, εἴτε
ἐν Κωνσταντινπόλει, εἴτε ἐν Ῥηγίῳ, εἴτε ἐν Ταρσῶ
καὶ ἀλλὰ ἄλλῃ, τῆς αὐτῆς ἐστὶν ἀξίας, καὶ τῆς αὐτῆς
ἱεροσύνης, ἡ γὰρ δωδεκάτης τῶν πλῆθους καὶ τῆς
ποικίλης ἡ ταπεινότης αὐτέρω ἢ κατώτερος Ἐπί-
σκοπον ἐκέρχεται. καὶ οἱ Ἀναρχικοὶ ἔγραψον
ἰσχυρῶς τῇ Ῥώμῃ, ἵνα ἐστὶν ἡ τιμὴ τῶν Ἐπισκόπων,
καὶ ὅτι μεγάλῃς πόλει Ἐπίσκοπος ἐστὶν ἀσπιτάται
Ἐπισκόπος κατ' ἐξουσίαν, οἷς ἐκ ἡναντιώθη ὁ ἱε-
ράτος, ἀλλὰ συνοδικῶς ἐστὶν, εἰ ἐν ἀλλοθὺς ἴστω
καὶ τὴν αὐτὴν ἡγεῖται τιμὴ τῶν Ἐπισκόπων, καὶ
μὴ ὅτι μεγάλῃς τῶν πόλεων κρείτερος τῶν Ἐπι-
σκόπων, εἴτε τὸν πεπιστευμένον μικρὸν μῆκεν ἐν τῇ
ἐπισκοπῇ, καὶ μὴ ἐξουσίαν μὴ τὴν πεπιστευμέ-
νον, μεταβαίνει δὲ εἰς τὴν μὴ ἐγγεγραμμένην, εἶτα
τῆς μὴ ὡς Θεοδόσεως καταφρονῇ, τὴν δὲ τῶν
ἀνθρώπων κοινότητα ἀγαπήσῃ. Ἀθανάσιος ὁπλο-
γὰ δευτέρῳ γίνεται δὲ καὶ τὸ καταδελφὸν κατὰ
τὴν, οἷον Παπῆς (ἵνα ἐκ τῶν Πατριαρχῶν ὅσα
ἐπὶ αὐτῶν) ὅσα καὶ περὶ κοινῶν πραγμάτων ἔγραψαν
εἰς τὴν Ἀναρχίαν, ἡ ἐν ἡγήσασιν εἰς τὴν Ῥώμην,
παύσῃ μετὰ Συνόδου Ἐπισκόπων ἐν ἡγήσασιν, καὶ
ἐδέποτε μόνοι μετὰ τῶν ἰδίων Πρεσβυτέρων, ἐπειδὴ
μετὰ μόνων τῶν ἰδίων κληρικῶν μόνον τὸ ἐπιβάλλον μό-
νοις αὐτοῖς μέγας δύνανται, καὶ διοικῶν. εἰδὲ καὶ
λέγεται ὅτε Συνοδῶν καὶ πατέρων ἡ Κυρίως τρί-
τη ἐπιστολὴ πρὸς Νεσόριον συνοδικῇ εἶσα ὅτι ἐστὶ
Κυρίως αὐτοῦ τῶν ὅτι ἐστὶ συνοδική, καὶ ἡ Λέοντος ἐπι-
στολὴ ἐγκυκλίῳ εἶσα ἥτοι συνοδικῇ μοναρχίᾳ
ὅτι ἐστὶ τῶν Λέοντος, ὡς καὶ ἡ Πράξις πρὸς Ἀγρίνους,
καὶ ἄλλαι Πατριαρχῶν ἔτι, ἀλλὰ ῥητόν, πολλὰ καὶ
εἴρηται

1016

ἐρρηται αὐτοτέρω, ὅτι τῶν Πατριαρχῶν πρὸς ὁ-
πον ὑπερέρχοντων τῶν κατ' αὐτοὺς Συνοδῶν, λέγονται
τὰ συνοδικῶς πεπραγμένα εἶναι αὐτῶν ἐνεκὸς συ-
νομίας, ὅθεν ὁ Κύριός τις ἐγερθεὶς περὶ μετρώσεως,
καὶ ἵνα μὴ ἄπωπν ὅτι ὁ Κύριός τις, ἦγεν ἡ Αἰγυ-
πτιακὴ Συνοδὸς ἀντιμετάστη, καὶ ἰδε αὐτοτέρω βιβλίῳ

τέλει κεφαλῇ δεκάτῃ καὶ πέμπτῃ Πατριάρχου ἱερο-
σόλου, ὅπου ἐκτενέστερον, ὅταν τῆς ἰδίας πόλεως
ἐκαστοῦ τὰ πράγματα οἰκονομῇ, ὅν τρέπον ὅπως
ἐπίσκοπος τὰ τῆς ἰδίας καὶ μόνης διοικήσεως καὶ
ἑσὺ ἀνέκε ἀπὸ ὑποκρίσεως καὶ οἰκονομείῃ.

5

ΒΙΒΛΙΟΤ. Γ'. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῶν τριῶν κυρίως Ἐπαρχίας καὶ Συνοδοῦ τῆς Ἐπαρχίας, καὶ περὶ τίνων ἀθροίζεται, καὶ τίφασι περὶ
αὐτῆς αἱ κανόνες, καὶ ποσαχῶς λέγεται ὁ Μητροπολίτης καὶ ὁ Θρόνος αὐτῆς καὶ ἡ Συνοδὸς αὐτῆς. καὶ ὅτι Συνοδὸς
Ἐπαρχίας καὶ Ἐπαρχία Πατριαρχίας, καὶ τῶν ἄλλων, καὶ ἡ Συνοδὸς καὶ ἡ ἐνορία ἐκάστη Πατριαρχίας καλεῖται.

15

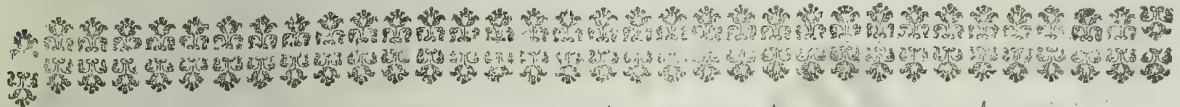
Επαρχία ἐστὶν κυρίως, ἡ ἐκάστη Μητροπολίτης
διοίκησις. Συνοδὸς δὲ τῆς Ἐπαρχίας ἐστὶν, ἡ
συνοδικὸς ἐκκλησία, καὶ ἡ ὁ Μητροπολίτης καὶ αἱ
ἐπισκοπικοὶ αὐτῆς πύλαι, ἡ γὰρ οἱ πλείονες ἐπίσκοποι
συνέρχονται ἐς αὐτὴν τόπον δοκιμάσει αὐτοὺς, κα-
θὼς φησὶν ὁ ὁ Τρεῖς καὶ ὁ ὁ γένος. συνέρχονται
δὲ ἐν αὐτῇ οἱ ἐπίσκοποι, ἀναγινόντες τὰ δόγματα
τῆς ὁδοῦ, καὶ τὰς ἐμπειρίας ἐκκλησιαστικὰς
ἀντιλογίας ἀγαλόντες, κατὰ τὸν τελεωσὺν ἐβδο-
μαζὸν ὁποσολικὸν κανόνα. τὰ γὰρ ὑπὸ διοίκησιν ἡ-
νὸς ἐπισκόπου τῶν ποιήτων ὄντα, ἐν τῇ κοινότητι θεω-
ρεῖται, ὅτε ἐπίσκοπος ἀπλῶς ἐπὶ τοῖς, ὅτε
ὁ Μητροπολίτης. ὅθεν φησὶν ὁ τελεωσὺς τέταρτος
ὁποσολικὸς κανὼν, μὴτε τὸς ἐπισκόπους πεινῶν
ἀλλ' ὅτι Μητροπολίτης, μὴτε τὸν Μητροπολίτην ἀνὸς
τῶν ἐπισκόπων. ἐν τοῖς ὑπὲρ τὰς διοικήσεις αὐτῶν
δηλονότι συμβαίνει. ἔμω ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ
διοίκησει τῆς Μητροπολίτης ἡ ἐπισκόπος συμβαίνει
τινά, ἅτινα ἐδωκεν θεωρηθῆναι καὶ ἀγαλῶναι,
ἀλλ' ἡ μόνον ὑπὸ τῆς κοινότητος, ἡτοί τῆς Συνοδοῦ,
ὡς φησὶν ὁ ὁποσολικὸς κανὼν. καὶ ὁ δέκατος ἐκαστοῦ
τῆς ἐκκλησιᾶς φησὶ, καὶ διορθῶν ἐκαστοῦ
ἀνακύπτοντα. καὶ ἡ ἐκ Τρεῖς καὶ ὁ ὁ γένος φησὶ,
διὰ τὰς αἰτίας ἀνακύπτοντα ἐκκλησιαστικὰ κεφάλαια.
ὡς ἔλεγον, ἐκαστος ἐπίσκοπος διοικεῖ τὰ ἴδια καὶ
τῆς διοικήσεως κανόνας, τὰ δὲ ἀνακύπτοντα, ἐν
Συνοδῷ ἀνακρίνεται κοινῶς. τὰ αὐτὰ φησὶ καὶ ὁ ὁ
τῆς ἐκκλησιᾶς, καὶ ἄλλοι ἄλλων Συνοδῶν κα-
νόνας, μὴτε δὲ ταύτῃ τῇ Συνοδῷ δις τὰ ἑτὴς
ἐπιτάττει ὁ τελεωσὺς ἐβδομαζὸν ὁποσολικὸς κανὼν,
καὶ τῆς ἐκκλησιᾶς πρώτης ἐπέμψεως καὶ ἄλλοι. ὁ
μὲν οὖν ὁ γένος τῆς ἐκκλησιᾶς καὶ ὁ ἐκαστοῦ ἐβδόμης
ἀπαξ γίνεσθαι τὰ ἑτὴς κελύξουσιν, ἐκ ἐκκλησιᾶς
τοῖς πρὸς αὐτῶν κανόνας, ἀλλὰ ὅτι τὰς τότε κατα-
δραματῶν ἐκκλησιᾶς, ὅμοιο δὲ ὅφουσιν ὁ τέταρτος κα-
νόνας τῆς πρώτης Συνοδοῦ, τὸ κύριον τῶν νομοφύλων δι-
δοσθαι καὶ ἐκαστοῦ Ἐπαρχίας τῇ Μητροπολίτῃ,
λέγεται περὶ τῆς ἐκκλησιᾶς τῶν ἐπισκόπων, ἐν δὲ καὶ
περὶ τῶν ἐκκλησιᾶς ζητημάτων ληφθέν, βέ-
λεται ἀπὸ τῆς Μητροπολίτης μὴ γίνεσθαι Συνοδῶν

καὶ τῇ ὑποφασίᾳ αὐτῆς βεβαιῶν τὴν Μητροπολίτην
ἐμὼ ὅτι ὁ Μητροπολίτης μόνος ἐξ ἐκείνης ἀποσπῆται
διοίκησις ὑποφασίᾳ ἐξουγκνῶν, ὅθεν φησὶν ἡ αὐτὴ
Συνοδὸς κανόνι πέμπτῳ, μέλει αὐτῇ κοινῶ τῶν
ἐπισκόπων δόξῃ τῇ ψῆφον ἐκδίδωαι. ὅτε δὲ
ὁ Μητροπολίτης χρεῖας κατεπευγῆς μετακαλεῖται
τῶν ἐπισκόπων δὲ τῆς πλειοψηφίας Ἐπαρχίας τῆς
κρίσεως καὶ βεβαιώσεως αὐτῶν τὰς προαφῆσιν,
κατὰ τὸν δέκατον τέταρτον κανόνα τῆς ἐκκλησιᾶς
Συνοδοῦ. ἔτι ἀπόντας αὐτοὺς ἡ καὶ τῶν ἐπισκόπων,
ἀλλὰ γρηγορήσαν αὐτῶν γίνεσθαι ἡ ἐκκλησιᾶ καὶ χαρο-
νία ἐπισκόπων, ὁποσολικὸς δὲ Μητροπολίτης, ἐ-
γίνεσθαι. ὅτε τῇ ἐκκλησιᾳ καὶ χαρονία τῆς Μητροπολί-
της, καὶ ἐν τοῖς θεωρημαῖς ἐν τῇ Συνοδῷ ζητήματα
ἐπὶ τῆς ἐκκλησιᾶς, κατὰ τῶν πλείων ἡ ψῆφος.
ὅτε αὐτοὶ ὁ Μητροπολίτης ὑπὸ αὐτῆς γίνεσθαι, ἡ
ἐκκλησιᾶς, οἱ ἐπίσκοποι μόνον ἐκκλησιᾶς, ἡ
καὶ ἐκαστοῦ αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἐκείνους ἐπὶ τῇ
Μητροπολίτῃ ἐπιφύζοντο καὶ ἐκκλησιᾶς, ὡς καὶ οἱ κα-
νόνας καὶ ῥητὴς αἱ πατέρες τῆς τῆς Συνοδοῦ τῆς
Οἰκουμενικῆς φησὶ. καὶ δὲ τῆς Μητροπολίτης ἀνα-
κρίνεται συνοδικῶς οἱ Πατριαρχεῖς, τὰς δὲ Πατριαρχ-
ίας ποτὲ μὲν Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ κατὰ τῇ ποιότη-
τα τῇ γρηγορήσει παρ' αὐτῶν ἐγκλήματα, ποτὲ δὲ
ἐκ τῶν αὐτῶν τελευτῶν Ἀρχιερεῖς. λέγεται δὲ ὁ Μη-
τροπολίτης πάντα, ἅτινα λέγεται καὶ ὁ ἐπίσκοπος.
καὶ ἐπὶ Ἐκκλησιᾶς τῆς Ἐπαρχίας κατὰ τὸν ἑκτον κα-
νόνα τῆς ἐκκλησιᾶς, καὶ ἐπίσκοπος Ἐπαρχίας καὶ
τὸν πρῶτον κανόνα τῆς τῆς Συνοδοῦ, καὶ ὁ Θρόνος
αὐτῆς πρῶτον καθεδρῶν τῆς Ἐπαρχίας κατὰ τὸν ἐκ-
καστὸν τρίτον κανόνα τῆς ἐκκλησιᾶς καὶ ἡ Συ-
νοδος αὐτῆς ἐκκλησιᾶς, καὶ ὁποσολικὸς κανὼν ἐκα-
τοστῷ τρίτῳ. καὶ Συνοδῷ Ἐπαρχίας, Ἀντιοχείας
κανόνι δεκάτῳ τέταρτῳ. καὶ Συνοδῷ Τονικῇ,
ὡς φησὶν ὁ ὁ γένος τῆς ἐκκλησιᾶς, καὶ ὁ ὁποσολικὸς ἐβ-
δόμης. καὶ πρῶτόθεν, καὶ πρῶτος, ὡς φησὶ
ὁ Ἀντιοχείας. Πέτρῳ ἐπιστολῇ πρὸς τὸν ἐπίσκοπον
Τραπίζωνος. καὶ πρῶτόθεν Ἐπαρχίας καὶ καὶ ὁποσολικὸς
κανόνι δεκάτῳ ἐκαστῷ. ἰδε Ἀντιοχείας καὶ ἡ τέταρ-
τη καὶ δέκατος τρίτος, καὶ καὶ ὁποσολικὸς ἐκκλησιᾶς ὁ γένος.

καὶ

ζήτημα λύσεως ἢ βεβαιώσεως δεόμενον, οὕτως ὅ-
τῶν Πατριάρχων μετὰ τὴν παρόλυσιν αὐτῶν ἄρχον-
των ἐν τῇ ἰδίᾳ Διοικήσει μόνον θεωρεῖται, μηδὲν
ἄλλῃ Πατριάρχῃ ὁποῦνδήποτε τῷ πρῶ συγγενέ-
τῳ μὴ ἀνήκοντα τῇ ἰδίᾳ Διοικήσει, κατὰ τὸν δό-
ξαν Κανόνα τῆς δούτερας Οἰκουμενικῆς, καὶ πᾶ-
σαν πράξιν καὶ ἐκδόσιν καὶ κρίσιν καὶ ἀπόφασιν
τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. Σημείωσαι ὅτι αἱ πα-
τριαρχικαὶ Συνόδοι λέγονται αἶμαι καὶ μεγάλαι,
ὡς γὰρ τῇ πρώτῃ πράξει τῆς ἐν Χαλκιδόνι Συνόδου

κεῖνται αἱ ἐπὶ Φλαυιανῶν ἐν Κωνσταντινῇ πόλει κατὰ
ἑυτυχὲς συνελούσαι, καὶ ἐκάστη λέγεται ἀγία
καὶ μεγάλη. καὶ δεκάτῃ πράξει τῆς αὐτῆς ἐν Χαλ-
κιδόνι Συνόδου Συνόδός τις γυναικῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ
ἐπὶ Δόμνῳ, ἀγία καὶ μεγάλη καλεῖται. καὶ πάλιν
ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ Ἀρείῳ ὁ Ἐπιφανής. Αἱ μὲν
ἐξ ηκοστῇ ἐκάτῃ μεγάλῳ καλεῖται. ἀλλὰ δὲ καὶ αἱ το-
πιτικαὶ Συνόδοι ἐμόνον μεγάλαι, ἀλλὰ καὶ μέγισται
καλεῖνται, καὶ ἴδε ἀνωτέρω τὸν Ἀλεξανδρείας Διονύ-
σιον βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαιῷ δεκάτῳ ἐβδόμῳ. 10

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ τί ἐσιν Οἰκουμενικαὶ Συνόδοι, καὶ πόσα τὰ ἐν αὐτῇ θεωρεῖσθαι, καὶ πόσα
τὰ αὐτὰ δι' αἱ μόνον οἱ ἐκδόδοι Βασιλεῖς τὰς Οἰκουμενικὰς ἐκδοίξουσιν Συνόδους.

Αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνόδοι γεγέννησαν, ὅτε ἐκ κελού-
σεων βασιλικῶν οἱ κατὰ πάσαν τὴν Ῥωμαίων
πολιτείαν Ἀρχιερεῖς ματεκλήθησαν, καὶ ὅτε ἐν ἐκείνῃ
περὶ πίστεως ἡγήτησις γέγονε, καὶ ψήφισται οὐρ-
εξεφωνήθη. ἀφ' ἧς γὰρ χειρισταὶ ἦσαν τὰ τῆς Ἐκ-
κλησίας πράγματα, ἐξ αὐτῶν Βασιλέων ἦσαν, καὶ αἱ
μέγισται Συνόδοι τῇ αὐτῇ γνώμῃ γεγονόσιν καὶ γίνον-
ται. Σωκράτης βιβλίῳ πέμπτῳ ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ. καὶ πάλιν
Ματθαῖον τὸν Βασίλειον Οἰκουμενικὰς Συνόδοι ονο-
μάζονται, διότι οἱ τῶν Ῥωμαίων Βασιλεῖς τὰς Οἰκε-
μενικὰς ἐκδοίξουσιν, ἐκ παλαιόθεν. πᾶσας τὰς Ἐπι-
σκοπικὰς Διαφόρας Ἐπαρχικῶν τῆς Οἰκουμενικῆς ἐν οὐ-
τόποις ἐλθεῖν κελεύει. ὥστε Οἰκουμενικὴ Συνόδος
ἐστὶ καὶ λέγεται ἐκείνη ἡ συνελούσα, ἐν ᾗ τὰ τρία
ταῦτα θεωρεῖται, πρῶτον, ὅτι ἐκ κελούσεως βα-
σιλικῆς ἡθροίσθησαν ἐκ τῆς ὑφ' ἡμῶν ἐγκλητικαὶ ἐκ-
κλησιαστικοί, ἡ δὲ ἐκ τῶν, ἡ δὲ ἐκ τῶν Τοποτηρητῶν. δεύτε-
ρον, ὅτι ἐν αὐταῖς ἡγήτησις περὶ πίστεως γέγονε. τρίτον,
ὅτι ἐν αὐταῖς ψήφισται, ἡτοι οὐρα ἐκφωνήθη, καὶ
αἱ δὲ αἱ αἱ ἡ αὐτῆς βεβαιώσιν τῶν ἐκδοθέντων, ἡ αὐτῆς
καθάρσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν τελεμασίων, ἡ περὶ κα-
κῶν καὶ ζητημάτων ἐκ ἐκκλησιαστικῶν ὁρώντων ἐνταξίαν
μόνον ἀθροίσθαι, ἐκκυρίως Οἰκουμενικῇ ἐκλήθησαν. Ἐπὶ
δὲ ἐπὶ σαφές ἐστι, Οἰκουμενικὴ Συνόδος ἐκείνη
ἐστὶν, ἢ ὁ Αὐτοκράτωρ ἀθροίξῃ αὐτὰς παλαιόθεν αὐ-
τῶν ἡ ἀθροίξῃ αὐτῶν παλαιόθεν, ὡς καὶ λέγει,
καὶ αὐτῶν, καὶ αὐτῶν, ἀξίωσιν, ὁ ἐκδοσμός, ἰδίαν
ἐκδοσιν, δόξαν, νῦν, τύπον, βυλῶν, πα-
λαιόθεν, καὶ συνελούσιν ἐν αὐτῇ οἱ πρῶτοι Ἐπίσκοποι
τῶν ποταμῶν καὶ ἀποστολικῶν θρόνων, ἡτοι
οἱ Πατριάρχαι (καὶ περὶ τὴν ἑυλογίαν ἡ αὐτῆς τῇ
μὴ πρῶτῃ παρῶν ὡς ῥηθῆναι, τῇ ἐν γε λέ-
πονται δι' αἰτίαν ἀναγκαίαν, παρῶν δὲ τὸν το-
ποτητήν αὐτῶν) καὶ πάντες, ἡ οἱ ἐγκλητικώτεροι καὶ ὁ-
δοῖται Μητροπολίται καὶ Ἐπίσκοποι ἀπὸ τῶν ποταμῶν
θρόνων, καὶ ὁποῖος ἄλλος ἐκκυρίως ὁ Βασιλεὺς κα-

λέσει, καὶ Πατριάρχαι πέμψουσιν, ἡ λαβόντες μεθ' 20
ἐαυτῶν ἔχουσιν. τὰ αὐτὰ δὲ δι' αἱ οἱ ἐκδοίξουσιν Βα-
σιλεῖς μόνον αὐτῶν ἀθροίξῃ ἐπὶ πρῶτον, ὅτι τὸ συ-
ναθροῖναι ἀπὸ Διαφόρων ἐθνῶν ἀνθρώπους ἐκ τό-
πων ἐθνικῆς Βασιλείας πρὸς οὐρανὸν Οἰκουμενικῆς συ-
νόδου, ἐπὶ ἐκείνῃ ἐκκλησιαστικῶν ἔμα καὶ ἀδελφῶν. 25
δούτερον, ὅτι ὁ Βασιλεὺς δυνάμει μετὰ πρεσβείας
ἐνόντος ἀναγαγεῖν τὰς ἀπὸ ἐθνῶν ἐθνῶν Ἐπισκόπους
ἐκ τῶν τόπων τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ὡς γέγονεν ἐπὶ
τῆς ἐκτῆς καὶ ἐβδόμης τῶν Οἰκουμενικῶν, ἀλλὰ δὲ
καὶ ἐπὶ αὐτῆς τῆς ἐν Φλαυριανῇ ὁ Βασιλεὺς ἐγγέ- 30
νετο αὐτῇ τὰ ἐλθεῖν τὰ αὐτῆς τὰς Τοποτηρητὰς τῶν
Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς χροῖματα, καὶ αὐτῶν
πρῶτον ἰσορεῖ Σίλβαστος ὁ μέγας Ἐκκλησιαρχῆς.
τρίτον, ὅτι τοῖς Ἐπισκόποις τρυφῇ, ἀρχμάτων,
καὶ ἐτέρων δαπανῶν ἔχουσιν χρεῖαν οἱ Αυτοκράτορες 35
αὐτοῖς πάντα παρέχουσιν, καὶ ἴδε τὸν Εὐσεβίον ἐν τῇ
τρίτῃ βιβλίῳ τῆς βίβλου Κωνσταντίνου, καὶ τὸν Σωκρά-
την καὶ Θεοδώρετον καὶ Σωζόμενον ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν
βιβλίων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας αὐτῶν, καὶ τὸν
Γελάσιον βιβλίῳ δούτέρῳ, καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐκκλη- 40
σιαστικὰς ἱστορικούς, καὶ πάλιν Σάκραν τῆς Παναγιᾶς
ἐκείνῃ δόμον τὸν Πάπα τέταρτον, ὅτι ἐκ τῶν Ἐπι-
σκοπικῶν καταστάσεων τῶν αὐτῶν αὐτῶν, ὡς ἐκδοσὶν
ἐπὶ Κορνελίῳ καὶ Κυπριανῷ, Βίκτωρι καὶ Πολυ-
κράτῃ, καὶ ἐν πάσαις ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις 45
πάλιν τῆς δούτερας, ἐκδοσὶν συμπραίνεται ἀπέσας
τῆς βασιλικῆς ἐπιστάσεως, πέμψον. οἱ Ἀιγύπιοι ἐκ
ὑποτάσσονται τῇ συνοδικῇ ἀποφάσει, ὡς περὶ ὁ
Σαμοσατικός, ὅτι ἐκ ἐκείνῃ τῇ ἐθνικῇ Βασιλείᾳ
Αὐρηλιανῶν ὁ ὁρισμὸς, ἐλθὼν κατ' αὐτῶν ἔχουσιν ἡ τῶν 50
Ἐπισκόπων κρίσις, καὶ ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς οἱ Ἀί-
γυπιοὶ πρὸς τὸν Βασιλέα Διαφόρους ἐκκυρίως
καὶ ἐκδοσὶν αὐτῶν, καὶ τὰ βιβλία τῆς ἀφῆσεως
αὐτῶν περιέλασαν γεγονόσιν, ἐξ ὧν οἱ ἐκδοίξουσιν ἱ-
λαβὼν μεγάλῳ ἰσχύϊ καὶ ἐκδοσὶν, καὶ ἴδε τὰς
τόπους

τῶν, ὅπερ ὁσεὶ γινώσκω περὶ τῆς σωδᾶ-
 ζουσι εἰς τὸ διπνεεῖν. ὅτι τῇ παρ' ἡμῶν ὠφελείᾳ
 φυλαχθῆναι βέβαιον. πράξα ἐβδόμη. ἴδε καὶ τὸν
 πρὸς αὐτὸν σωσφωρητικὸν τῆς αὐτῆς Σινώδου. Τὰ
 δὲ περὶ Κωνσταντίνου τῆ Παλαιᾶς αἰα, καὶ γὰρ διε-
 λέγετο, καὶ συνέβαλε τὰς πύσεις καὶ λύσεις ὡς
 εἰς τὴν πατέρων, καὶ ἔπραττεν ὡς πρῶτος τις Ἐπίσκο-
 πος, καὶ ἔχων ἐν τῇ Σινόδῳ τὴν προέμαχον αὐτο-
 τῆαν. Καὶ ἐν τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει γινουσῇ Σινόδῳ

περὶ τῆ Νικηᾶς Γεωργίᾳ ἡμῶν Μανθῇ τῇ Κομνηνῇ
 ὡς ἔτι χιλιοσῶ ἑκατοσῶ ἔξηκοσῶ ὅλῳ, ὁ Κωνσταν-
 τινεπόλεως Λαγκῶς ἔλεγεν, ὡς φέρεται ἐν τῇ τότε
 γυναικίῳ συνοδικῇ σημείωσιν, ὅτι γὰρ καὶ σήμερον
 πάλιν ἡμεῖς τὰ αὐτὰ βασιλικὰ γραμματικὰ ἀπηγγέλη
 τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τῇ ἐρεῇ καὶ θάρσει συνοδῶ, ὡς
 ἐπεσπαστικῶς, ἀλλ' ὡς εἶδε συμβεβηῖς ἐκράτεις
 ἡμῶν καὶ ἁγίου βασιλέως φιλανθρωπότερον ἡμε-
 θεῖναι περὶ τῆ Νικηᾶς ἡμῶν υποτίθεται.

ПАРАТРАФОН Г.

Περὶ τῆς πότῃ καὶ ποσότητος εἰσέρχεται εἰς τὴν Συνοδὸν ὁ Βασιλεὺς, ἡ περιπαλεῖ ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ πᾶς αὐτοῖς τε καὶ οἱ Ἀρχόντες αὐτοῦ, οἵ τε Πατριάρχαι καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς κάθονται, καὶ περὶ λόγου καὶ φήμης τῆς Συνοδῆ καὶ τῆς Βασιλείας, καὶ ὧν γενοῖται ἡ Συνοδὸς πρὸς τοὺς μέλλόντας εἰς αὐτὴν Πατριάρχας καὶ ἱε-
ραῖς Ἐκκλησίας, καὶ τίσι διαμέγα ταῖς πρακτικαῖς αὐτῆς.

Ὁ Ἀυτοκράτωρ ἐρχόμενος πρὸς τὴν Συνόδον, ἡ
 πρώτην ἔρχεται καὶ μετααὐτῶν πολλοίς, ἡ
 ὅταν μετὰ τὴν πολλὴν ἐβόλην τὰ τῆς ὑποφάσεως
 συμπαραθώσιν, ἡ τὴν Σινόδον περικυβέει πρὸς ἑαυ-
 τόν, δούτερον, ὁ Ἀυτοκράτωρ ἐν τῇ Συναγωγῇ καθί-
 ται ἔμπροσθεν τῶν Καγκελάων ἐν τῇ μέσῳ, οὐκ
 ἐξῆς ἢ ὑπὸ πύλῃ, ἡ εἰς βασιλικὸν θρόνον ὡς μαρ-
 κισαὸς καὶ ὁ Πρωτοπρεσβύτερος, ἡ εἰς χριστιανὸν θρόνον
 ὡς ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, κατὰ τὸ δοκῆν ἐκείνῳ
 Βασιλεῖ δηλονότι. καὶ γὰρ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος μέ-
 γαν οἶκον ἐν τοῖς βασιλείοις ἡντήρευσεν, καὶ βῆθρα
 καὶ θρόνον διημάλισα πλάσεις οὐκ ἐν τῷ τεθιγῶν
 καλέσας τῇ τῶν Ἀρχιερέων ὀπισθόθεν συλλογῇ,
 ἔτω τὸ πρέπον αὐτοῖς εὐντηρήσας γέρας, ἐπελθεῖν τε
 ἐπέτρεψε, καὶ περὶ τῶν σεσημασμένων θελήσασθαι.
 Θεοδώριτος βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ ἐξῆς. καὶ ὁ
 Σωκράτης βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ ὀγδόῳ φησὶ, τῇ δὲ
 ἐξῆς αἶμα πάντες Ἐπίσκοποι εἰς οὐκὰ τόπον συνήρχοντο,
 παρήν δὲ καὶ ὁ Βασιλεὺς μετ' αὐτοῖς. καὶ πάλιν ὁ Θεο-
 δώριτος ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ. Ἐπελθόντες δὲ καὶ αὐτοὶ
 ἔχατο συνέλιγον, ἀξίεπαγον μὴ ἔχων τὸ μέ-
 γεθος, ἀξίφρατος δὲ τὴν ὁρὰν. Θανασασιν τὰ
 τῶν δὲ τῶν τοῖς μετόποις ὑπεκαθημένων ἀδῶν. καὶ
 Γιλᾶσι βιβλίῳ δούτερον κεφαλᾷ ἑκτῷ, τῇ δὲ
 ἐξῆς αἶμα πάντες Ἐπίσκοποι εἰς οὐκὰ τόπον συνήρχον-
 το, παρήν καὶ ὁ Βασιλεὺς μετ' αὐτοῖς. καὶ πάλιν ὁ
 αὐτοὶ καὶ ὁ Σωκράτης γράφουσιν, Ἐπεὶ παρήλθον,
 εἰς μέσον ἔστη, καὶ βῆθρον ἀνέστησαν ἐφ' ἑκα-
 τέρας πᾶς τῇ οἴκῳ πλάτει, μικρὰ καθίσματα
 περικυβέει, ἡ ὡς Θεοδώριτος γράφει, Ὁρῶντες δὲ
 μικροὶ τεθιγῶν ἐν μέσῳ, πᾶτων δὲ τῶν Ἐπισκόπων
 ἐξουκασάντων, ἀδούτερον ἢ τῆς Ἐπισκόπου ἡνέευσαι
 ἐκώθισεν. καὶ ὁ Σωκράτης φησὶ, καὶ ἔπειτα κα-
 θίσεν ἡρώτω, πρὶν αὖ οἱ Ἐπίσκοποι ἡνέευσαν,
 ἡσώμενη τις εὐλάβεια καὶ αἰδὼς τὸν Βασιλέα κα-
 τὰ τὴν. καὶ ὁ Θεοδώριτος. Ὁρῶντες δὲ μικροὶ τεθιγῶν

τος ἐν μέσῳ κεκαίμενος, ὑπάρξειαι τὸ τοῖς ἑπι-
 σκόποις αὐτῆς, σὺν αὐτῇ δὲ ἅπας ἔκειτο· ὁ Θεὸς
 ἐκαθέδη χροῖς. Εἰ δὲ τῇ ἑκτη Οἰκουμένη περὶ 20
 καθῆτο ὁ Αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος, καὶ κελεύσας
 αὐτὴν ἦλθον καὶ Ἀρχόντες καὶ ἐκέθισαν ἐκ πλα-
 γίων τῆ Βασιλείας. Ἄλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐβδόμῃ οἱ Βασι-
 λῆς περιέκλιντο τῆς Σινόδου, καὶ ἴδε αὐτῶν περὶ 25
 φάλαον πέμπτον. καθῆντο τῆ Βασιλείας ἐκ περὶ 30
 ὅρου τῆς ὡραίας πύλης, καὶ ἐκ πλαγίων αὐτῆς τῶν
 Ἀρχόντων, εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ μέρη καθίστανται
 οἱ Πατριάρχαι, ἡ οἱ Τοποτηρηταὶ αὐτῶν, καὶ καθε-
 ξῆς κατὰ τάξιν οἱ Μητροπολῖται καὶ οἱ Ἐπίσκοποι.
 τρίτον, γίνεται ἡ Φήμη τῶν Βασιλέων, ἕτα ἡ Φή- 35
 μη τῆς Σινόδου ποτὲ μὲν σὺν τῇ Φήμῃ τῶν Ἀρχόν-
 των, ποτὲ δὲ μετὰ τῇ τῶν Ἀρχόντων· τέταρτον,
 γίνεται λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν Αὐτοκράτορα
 ὡς εἰς τῶν μεγάλων Ἐπισκόπων, εὐχαριστῶν καὶ ἐπα-
 νύει καὶ μακαρίζον αὐτὸν διὰ τὴν εὐσεβίαν 37
 καὶ ὑπὸ μέλει καὶ τὸν ἡλὸν ὃν ἔχει διὰ τὴν ὀρ-
 θόδοξον πίσιν, καὶ συγκρίνοντες αὐτὸν μετὰ τῶν
 πάλαι Βασιλέων καὶ ἱσαποσώλων, ὡς ἐγένετο ἐν τῇ
 πρώτῃ Σινόδῳ ὑπὸ Εὐσεβίου τῆς Παμφίλου καὶ τῆς
 Αντιοχείας Εὐσεβίου, καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ ὑπὸ πᾶ- 40
 σος τῆς Σινόδου· πέμπτον, ὁ Αὐτοκράτωρ λέγει ἑπα-
 νον τῇ Σινόδῳ μέτρον, μακαρίζων τὰς πατέρας
 διὰ τὰς κόπας αὐτῶν, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἴρηται αὐ-
 τῶν. ἕκτον, γίνεται πάλιν Φήμη τῆς Βασιλείας
 καὶ τῆς Σινόδου ὡς φαίνεται ἐν τῇ ἐβδόμῃ πρὸς τὴν 45
 ἐκ Χαλκηδόνος· ἐβδόμον, ἡ Σινὸδος γράφει διὰ το-
 ποτηρητῶν εἰς τὰς μη ἐλθόντας εἰς αὐτὴν Πατριάρχας
 καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ἐκκλησίας τὰ πρὸς φορεῖς, τὰ δὲ πρὸς
 ἑκὼν αὐτῆς γράφονται εἰς πέντε τόμους, καὶ πέμπου-
 νται εἰς τὰς πέντε πατριαρχικὰς Ἐκκλησίας, αὐτῶν
 πολλαὶς πρὸς βεβαίωσιν ὑπογράφει ὁ Βασιλεὺς
 ἐγένετο ἐν τῇ ἑκτῇ Σινόδῳ.

Περὶ τῶν πεμπομένων Ἀρχόντων ὡς ἔστι βασιλέω· εἰς πῶν Σύνοδον, εἰς τὴν μακρὰν αὐτῶν, καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἐν αὐτῇ.

5 **Ε**ἵπερ ἡ Συνόδος ἀθροίζεται μακρὰν τῷ τόπῳ ἔστιν
ὁ Βασιλεὺς, πέμπονται Ἀρχόντες εἰς Ἀχαΐαν
τῶν πατέρων τῆς Συνόδου, ὡς ὁ Θεοδόσιος ὁ μικρὸς
ἔπεμψεν εἰς Ἐφεσὸν τὸν Κασιδιάρην, τὸ δὲ ἔργον
αὐτῷ παρίστανει ἡ περὶ τῆς τοῦ πλὴν Συνόδου τῆς
10 Βασιλέως Σάκρου. Ἐντέταλται τοίνυν Κασιδιάρης
ὁ μεγαλοπρεπέστατος Κόμης τῶν καθοσιωρῶν Δο-
μείων ἔχει τῆς αἰτίας ὑμῶν Ἀδελφῶν Συνόδου,
ἧς μηδὲν ἄρταίς περὶ τῶν δογμάτων γυνομένων ζητή-
σεσι κοινωνήσας, τὰς κοσμικὰς δὲ ἡ μονάζοντας, τὰς τε
15 ἤδη Ἀδελφὰς τῶτο συνηλεγμένους, καὶ τὰς συνάγεσθαι
μέλονται τῆς αὐτῆς πατρὶς τῷ πρώτῳ χωρίῳ πόλεως,
ἐπειδὴ περ ἔχει τὰς κατ' ἐξουσίαν αἰγιατάς οὖτας τῇ
μετὰ τὴν τῶν δόγματε Ἀδελφίῳ κινεῖν θορύβους,
καὶ Ἀδελφῶν ἐμποδίζεν τοῖς ἐρημικῶς τυπωθῆναι ὡς
20 τῆς ὑμετέρας ἀγνωσίας ὀφείλῃσι, καὶ φροτίσαι
τῷ μήτινα διχόνοιαν ἐξ αὐτῶν παθείας ἐπιπλεόντα
παρταθῆναι, ὡς αὐτὸς ἐν τῷ τῆς ἀγνωσίας ὑ-
μῶν Συνόδου παρεμποδίζοντο Ἀδελφίσι, καὶ ἡ ἀκρί-
βης τῆς ἀληθείας ζητήσεις ἐκ τῆς ἐγγυνομένης τυχόν
25 ἀτάκτου περιττήσεως Ἀναρέσται, ἀντικαίως δὲ
τῶν λεγομένων ἕκαστον ἀκρωμένον, καὶ παρταθῆναι τὸ
δοκῶν ἢ ἀληθινόν, καὶ ἔτω κατὰ παρταθῆναι καὶ
λύσει πλὴν περὶ τῶν ἀληθῶν δόγματε ἔρῳνας διχα-
στὶνὸς παρταθῆναι Ἀδελφῶν, καὶ κοινῇ τῆς ὑμετέ-
30 ρας ὁσιότητι ψήφῳ ἀσασίαςόν τε καὶ τὸν πᾶσιν
ἀρέσκοντα τύπον λαβεῖν. Ὁ αὐτὸς ἔπεμψεν ἐν τῇ
ἐν Ἐφέσῳ ἡτῇ Διοσκόρου Συνόδῳ τὸν Κόμητα Ἑλπί-

διον, καὶ ἦν Τελβεῦον Εὐλόγιον, καὶ παρίσται τὸ ἔργον αὐτῶν τὸ βασιλικὸν γράμμα, ὅπερ κατὰ τὴν πρώτην παρὰ τῆς ἐκ Καλλικηδόνι Συνοδῆς, καὶ ἐστὶ σχεδὸν τῶν αὐτῶν τῶν περὶ τῆς Κωνσταντινῆς γραφέντι τέττω ἐν Εἰρήσῳ. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Μαρκαῖος ἐπέτρεψε τῷ Κονσταλαρίῳ τῆς Βιθωνίας, ὅτε ἡ τετάρτη Συνοδὸς ἐθροίσθη τὸ πρῶτον ἐν Νικαίᾳ, ἐν Δακονίᾳ αὐτῆς, τί δὲ τὸ ἔργον αὐτῆς, γράφει ἡ Βασίλισσα Πελαγεία πρὸς αὐτὸν, λέγει γάρ, τινὲς δὲ, ὡς ἐπυθόμεθα τῶν ταράξαι ἐκδοτῶν καὶ τυγχάνειν πῶς οἱ φίλοι διπαξίαν ἐπισφρήσαντες ἑαυτὰς πρὸς Νικαίων κληρικοὺς τε καὶ μονάζοντες καὶ λαϊκοὺς, θορυβῶν ἐπιχερῶς, ἀφαιλοισκῶντες ὡς τὰ ἡμῖν δοξοκίμασθαι, αὐτοῦς τότε τὸ εὐσεβεῖς πρὸς τὸν λαμψέστατον πέποιθα γράμμα, ὥστε σε μετὰ πάσης σφειδρότητας τὰς δίχα ἡμετέρας κλήσεως, ἢ ἐπιτροπῆς τῶν οἰκείων Ἐπισκόπων αὐτόθι σὺ δὴ μὲντας κληρικοὺς, εἴτε οὐρὲς τυγχάνειν βαθμῶς, εἴτε καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων Ἐπισκόπων ἀπάσθωσαν, ἢ μονάζοντες ἢ λαϊκοὺς, ἐς ἐκεῖν λόγος ἐπὶ Συνοδὸν καλεῖ, παντὶ ἀπελάσαι τῆς πόλεως τε καὶ τῶν αὐτόθι τόπων, ὥστε μετὰ πάσης διπαξίας σμεδρόσεως τῆς ἁγίας Συνοδῆς, δίχα σάλευ τινὸς καὶ ἀμφισβήτησεως πὰς ὡς τῆς Δεσπότης Χρυσῆς κοινῇ ὡς πάντων κεταυθῆναι, ἴδι γάρ, ὡς ἐφωραθῆν ἡς τῆς λαοῦ πῶς θορυβοποιοῖν σὺ δὴ μὲν τοῖς αὐτόθι, ἢ πρὸ τῆς παρουσίας τῆς ἡμετέρας γαληνότητος, ἢ μετὰ τῶν παρευθῶν, ἐχὼ οὐ γὰρ σε περὶ λήσεται κίνδυνος

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

35 Περὶ τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ περιλαμβανόμενων εἰς τὴν Σύνοδον Ἀρχόντων, ἀρχιερέων, ὑποφύλων αὐτῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν εἰς αὐτὴν, καὶ περὶ καθίσταται αὐτοὶ καὶ οἱ Πατριάρχαι καὶ οἱ Τοποτηρηταὶ Πατριαρχῶν καὶ Παπῶν, καὶ καθ' ἑξῆς οἱ λοιποὶ.

Εἰ δὲ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐκῆλθῃ εἰς τὴν Σινώδον, καὶ
 40 φανῇ αὐτῇ ὁ λόγον ἀποτάλλαι Ἀρχοντας, πέμ-
 πα ὑπὸ τῶν ἐκδοξατάων καὶ μεγαλοπρέπειατων Με-
 γιστῶν καὶ ὑπὸ τῶν τῆς ἱερέας καὶ ὑπερφανῶς συγ-
 κλήτε χαρὶν ὑποθέσεων οἰκονομικῶν δογματικῶν
 ἢ κακουργῶν. κάθηνται δὲ οἱ Ἀρχόντες ἐν τοῖς καυκί-
 45 οῖς, ὅπως ἐκάθητο δηλοῦσι ὁ Βασιλεὺς, καὶ σε-
 κάζονται καὶ τῶν Πατριάρχων καὶ τῆς Σινώδου,
 καὶ ἴδε τὰ πρακτικὰ τῶν Σινώδων τετάρτης, ἑκτης,
 καὶ ἐβδόμης. ἐκ δεξίων δὲ καὶ ἐξ ἀνωτέρων αὐτῶν
 κάθηνται οἱ Πατριάρχαι καὶ οἱ Τοποτηρηταὶ αὐ-
 50 τῶν τῆς Πάπας, καὶ καθέξῃ πάντες οἱ λοιποὶ
 πατέρες ὡς φαίνεται ἐν τῇ ἐκ Χαλκηδόνος Σινώδου
 ῥητῇ καὶ καθάραι, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν τῇ ἑκτῇ καὶ
 ἐβδόμῃ ταῖς οἰκονομικαῖς. σεκάζονται δὲ τῆς
 Σινώδου πάντες καὶ πάντων τῶν Πατριάρχων καὶ τῶν
 Τοποτηρητῶν αὐτῶν Ἀρχόντες, πρῶτον, ὅτι ἐπαρὴ ἐκα-

ζος τῶν Τοποτηρητῶν ἔχα τὸν τόπον τῶ ἔξει Τοπο-
 τηρητῆς, ἔτε Μητροπολίτη ἔτε Πατριάρχῃ, οἱ ἄρ-
 χοντες ὡς ὑπερέχοντες τὸ πρῶτον τῇ Βασιλείᾳ
 καθήνται εἰς τὸν τόπον τῇ Βασιλείᾳ. ὁ δὲ ἄλλος
 ὠκονόμῃσιν ἔτιος ὁ θεὸς, ἵνα σβείσῃ τὸν τίφον καὶ
 τὸ φίλαρχον τῶ ὀικεμενικῶν καλεμενῶν, ἵνα μὴ
 νομίζωσιν εἶναι τῶ ἔξῃσιν αὐτῶν κοσμικῶν, μετρε-
 μενῶν μετὰ θρόνων ὑψηλῶν καὶ πρωτοκαθεδρίας,
 ὅπερ ὁ θεολόγος Γρηγόριος ὡς ὠνόμαον ἐμνητή-
 ρισιν, ἀλλὰ πνόμενικῶν τῶ τῶν Ἐπισκόπων με-
 γαλοσύνη, ἥτις ἔτω φυλαττομένη, ὑπερέχῃ ἐν τοῖς
 ἐκκλησιαστικοῖς καὶ Βασιλείᾳ, ὡς ἄρχει καὶ ῥηθῆσε-
 ται, ἐμὴν ὅταν κομπάζῃ καὶ ποιῇ τὰ πνόμενικα
 λαϊκά. εἰπὼν, εἰ παρὴν τῇ Σωτῆρι καὶ ὁ ῥά ἄλλος,
 πρὸ καθήντος αὐτῇ ἑμόνον ὁ Βασιλεὺς εἰ παρὴν, ἀλλὰ
 καὶ οἱ βασιλικοὶ ἄρχοντες, καὶ παρόντος τῇ Βασι-
 λείᾳ καὶ ἀπόντος. καὶ εἰ ἄρχοντες πρὸ καθήντος
 τῇ

τῆς Ρώμης (καὶ γὰρ ὅπως ἐκείθεν οἱ Λαῖοι τῶν Ῥώ-
μης, ἐκείθεν ἔρχονται καὶ οἱ Ῥώμης εἰς παρὴν . ὁ θὺν ἔγραφεν
ἀπὸν ὁ Ῥώμης τῇ ἐν Εφέσῳ Συνόδῳ πέμπαν τὰς Λε-
γάτους εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ ἴδε αὐτῶν κεφαλὰς τε-
τάρτη Πατριάρχων δώδεκατον) καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀθροίσας
ἐν ἑπιστολῇ τῇ Συνόδῳ, φανερὸν ὅτι ὅσα ἡδη βε-
βαίωται ἢ λεγομένη ἐξουσία τῶν Πάπα ἐπὶ πλάσμα καὶ
μωρολογία παρὰ χωρὶς Θεοῦ κέρμασιν οἷς οἶδον αὐ-
τός . τέταρτον, ἔργον τῶν Ἀρχόντων ἐν τῇ Συνό-
δῳ εἶναι, ἵνα διδάσκονται τὰ ζητήματα ὁρώπιον
αὐτῶν, οἷτινες καὶ αὐτοὶ διδάσκει γνώμην εἰς τὰ ἀνέ-

σκοντα . αὐτὰ εἰς λίβελλος ἀνάτινα ὑπάρχει
ἐγκληματικὴν ἢ δογματικὴν δοθῇ εἰς τὴν Βασιλέα,
περὶ βαλῶσιν αὐτῶν οἱ Ἀρχόντες εἰς τὴν Σύνοδον, καὶ
ὅπως εἰς μέρους τῆς Συνόδου ἐξείρετον, κείνοντες
καὶ ἀνακρίνοντες τὰ πάντα κοινῇ γνώμῃ, καὶ αὐ-
τῶν φέροντες τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν βασιλικὴν κορυφὴν .
ἴδε εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς τετάρτης Οἰκουμενικῆς καὶ
τῆς ἑκτῆς καὶ ἐξδόμης τῇ τῶν Ἀρχόντων τὸ ἔργον ἐν
ταῖς Συνόδοις . καὶ ταῦτα περὶ τῶν Βασιλέως καὶ τῶν
Ἀρχόντων ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις . ἴδε περὶ 10
τάτων τὰς σημασίας ἐν τῷ ἐν τῇ ἰδίᾳ τόποις .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι Βασιλεὺς παρὴν, παρ' ἐδούς τῶν πέντε Πατριαρχῶν διωκεῖ ἐπὶ γινέσθαι Οἰκουμενικὴν Σύνοδον . 15
ἀπὸντες δὲ τῶν ἐνός τῶν πέντε, διωκατόν .

Ὅτι μήτε ὁ Ῥώμης, μήτε ὁ Κωνσταντινουπόλεως, μή-
τε ὁ Πάπας ἢ Πατριάρχης Οἰκουμενικῇ Σύ-
νοδῳ ἀθροῖσθαι δύναται, ὅντος Βασιλεὺς καὶ μὴ αὐ-
τοῖς ὑπακούοντες, καθὼς χρεῖας κατεπεύσσει δύ-
ναται σωμαθροῦσθαι λαόντος, καὶ οὗτος Πατριάρ-
χος, τυχὸν τῆς Ῥώμης, ἢ ἄλλος τινός . καὶ γὰρ ὁ Οἰκουμενικὴ
δωτέρα Σύνοδος αὐτῷ παρυσίας ἢ Λαῖων, ἢ ἑπιστολῆς
ἢ Πάπα ἢ θροῦσθαι, ἀλλ' ἐδέξατο αὐτῷ ἀσπασίως ὁ Πάπας
Δάμασος καὶ πᾶσα ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ἐπειδὴ ἔειπε τό-
τε ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Θεῆς ἡ ἐπ' αὐτοῦ Φιλαρχία .
εἰδὲ καὶ λέγει ἡ ἑκτὴ τῶν Οἰκουμενικῶν ἐν τῇ αὐτῇ τῇ
Βασιλείᾳ Κωνσταντινῇ, ὅτι Θεοδόσιος καὶ Δάμασος
ἡθροῖσαν αὐτῷ, ἀλλ' ἴδε περὶ τῆς αὐτῆς βιβλίου
τρίτης κεφαλῆαιον τρίτον, καὶ βιβλίου ἑκτῆς κε-
φαλῆαιον ὄγδοον . ἀλλὰ ἢ καὶ ἡ πέμπτῃ Οἰκουμενικῇ
χωρὶς παρυσίας ἢ Τοποτηρητῶν ἢ ἑπιστολῆς τῆς Ῥώ-
μης ἡλίσθη . εἰδὲ καὶ λέγει ἡ ἑκτὴ Σύνοδος ἐν τῇ
αὐτῇ τόπῳ, Βιγίλιος Ἰεσινιανῶν συμπεφώνηκε καὶ
τὸ τῆς πέμπτῃς συμφέση συμφέρον, ἀλλὰ τὴν μετὰ τὴν
Σύνοδον τῆς Βιγίλιος ἀμωάνεσιν ὁλοῖ, καὶ τὴν ἀμωάνεσιν
περὶ τῆς Συνόδου, καὶ ἴδε αὐτῶν βιβλίου πέμπτῃς
κεφαλῆαιον δέκατον πέμπτῃς, καθὼς ἔδεικται καὶ
ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ ἢ Ἀλεξανδρείας, ἐπειδὴ ὁ Διόσκο-
ρος κενανθήρητο, ἀλλὰ σωμῆεσιν αὐτῇ ὁ μεταταῦτα
γινόμενος Ἀλεξανδρείας Πρωτεύς, ὡς γράφει ἢ ἐν
Κυζίκῳ Σύνοδος πρὸς Λέοντα τὸν Βασιλέα, καὶ αἱ
ἑπιστολαὶ τῶν Αἰγυπτίων Ἐπισκόπων πρὸς τὸν αὐτὸν
Βασιλέα, καὶ πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιον,
καὶ ἡ ἑπιστολὴ τῶν Ἀνατολίων πρὸς τὸν αὐτὸν Αὐτο-
κράτορα, καὶ ἴδε αὐτῶν βιβλίου ἑκτῆς κεφαλῆαιον δέ-
κατον ἑκτον . καὶ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ ἢ Ἀντιοχείας ἰωάν-

νης, κακοτροπήσας, ἀλλὰ μεταταῦτα σωμῆεσιν,
καὶ ἐβεβαίωσεν αὐτῷ ἀξιοπρεπῶς ὁ αὐτός . ἔτι ἐν
τῇ αὐτῇ τρίτῃ καὶ ἢ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, 20
ἀλλ' ἐβεβαίωσεν αὐτῷ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Μάξιμος,
ὡς παρὶς τὴν ἑπιστολὴν αὐτῇ τῇ Μαζίμῃ πρὸς τὸν Κύ-
ριλλον, ἢ ἡ ἀρχὴ, ΠΕΠΛΗΡΩΤΑΙ ΣΟΙ . καὶ ἡ ἀ-
μοιβαία τῇ Κυρίλλῳ πρὸς αὐτὸν . ἔπειτα πασίδηλον
εἶναι ὅτι τῶν περικλητῶν τῶν ἁγίων Συνόδων, ὅτι μὴ 25
ὄντων ἐν τῇ τρίτῃ τῇ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῇ Ἀν-
τιοχείας, καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ τῇ Ἀλεξανδρείας, ἀλλ'
ἦσαν οἱ σωμαθροῦντες ἐν αὐταῖς μητροπολίται καὶ
ἐπίσκοποι ὅσοι τῶν ὑποκεκλητῶν τοῖς τριῶν τέτοις
θρόνοις . ἐν δὲ τῇ δωτέρᾳ καὶ πέμπτῃ καὶ ἦσαν ὅσοι 30
τῇ θρόνῳ Ῥώμης ἔτε Ἐπίσκοποι ἔτε καὶ ἑπιστο-
λῇ . ἐν δὲ τῇ σὺ Χαλκηδόνι ἦσαν ὅσοι ἐξείρετο ὁ Ῥώ-
μης Λέων, ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιος, ὁ Ἀντιο-
χείας Μάξιμος, καὶ οἱ ἑρροσούμων Ἰερεοκλή . εἰ
ἐν λέγοντες Ἰταλοί, ὅτι ἡ τετάρτη, μὴ ὄντων ἐν αὐ- 35
τῇ τῶν τεσσάρων Πατριαρχῶν, συμφέση ὑπὸ μῆ-
νι τῶν Πάπα, ψάλλοντες διττῶς, καὶ ἐν ὅτι ἦσαν
ὁ Ἀντιοχείας καὶ ὁ ἑρροσούμων ἀπὸς ἐν τῇ ἀθροίσαι
τῆς Συνόδου σύμφωνοι ταύτῃ, καὶ κατήγερον τῆς
τόλμης τῶν Δισκόρων, καὶ δεύτερον, ὅτι πρὸς τῆς 40
Συνόδου ἔκλειψε τὸ ἀνέπληκτον μόνος ὁ Ῥώμης,
ἀλλὰ καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιος, ὁ καὶ ὁ ἑ-
ρροσούμων μετὰ τῶν Ῥώμης ἀθροίσας τὴν Σύνοδον, ὡς
εἴρηται ἐν τῷ τόπῳ . ἡ δὲ δωτέρα καὶ πέμπτῃ, ὅτι-
ται τῶν Παπῶν καὶ Τοποτηρητῶν καὶ ἑπιστολῶν αὐτῶν, 45
συμφέση . ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ, ὡς εἴρηται ἐν τῷ τόπῳ,
μεγαλοφώνως ἀνιλέγων καὶ αὐτοπράτων ὁ Πάπας
Βιγίλιος, ἐδού ἰχθυσε τὸ ὡς ἔπαυται .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς ἐν ποίᾳ Συνόδῳ ἢ τῶν πέντε Πατριαρχῶν τάξις ὡρίσθη, καὶ ὅτι ἐδὲς ἀλλήλους, εἰ μὴ μόνος ἰεραρχίας
παρέχει τοῖς Πάπαις καὶ Πατριαρχαῖς τὴν ἀντιοχίαν ἐν ταῖς Συνόδοις .

Ὅμως ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτοῖς πρωτεύει ὁ Ῥώμης, ἢ ἀλλ' οἱ Πατριάρχης διοριστικῶς καὶ κανονικῶς ἐν ταῖς
Οἰκ.

Οικουμενικαῖς Συνόδοις, ἀλλ' ἔχον μὲν οἱ Πατριάρχαι τὰς ἰδίους τόπας, καὶ ἐκάθηντο κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἀπὸ ὁρισμῶν τῶν Κανόνων, καὶ λέγοντες τὸν ὁρισμὸν τῶν Κανόνων, καθότι ἐν τῇ πρώτῃ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Σαρδικῇ ἀποφύρουσιν ὑπὲρ γραφον, οὐ αὐταῖς γὰρ οἱ ἱεροσολύμων ὑπὲρ γραψέει τὴν Ἀντιοχείας, ἀπὸ δὲ τῆς τετάρτης, ἐν ᾗ διωρίσθη τὰ τῶν Θρόνων, ἔμεινον ἡ νυνὶ τάξις, τῶν αὐθιγνῶν δὲ ὅπως ἔχον ἐν μὲν τῇ πρώτῃ Ἀντιοχείας Βυσάντιον, ὃς καὶ
10 ὠνευμίσσετο τὴν Βασιλείαν ἀπὸ μέρους τῆς Συνόδου κατὰ τὴν Θεοδώριον, λέγοντα βιβλίῳ πρώτῃ κεφαλῶν ἐβδόμῃ, ὁ μέγας Βυσάντιον τοῖς ἀνθεσὶ τῶν ἑγκωμίων τῶν Βασιλέως ἐσεφάνωσε κεφαλῶν. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἡρίσθησαν ὁ Ἀντιοχείας Μελέτιον,
15 λέγει γὰρ ὁ Θεοδώριον βιβλίῳ πέμπτῃ κεφαλῶν ἑκτῇ, Ἐδόκει ὁ μέγας Θεοδόσιον κατ' ὕπνον ὅρα τὴν θῆον Μελέτιον, χλαμίδα τε αὐτῇ βασιλικῇ περιθούτα, καὶ παραπληρώς σεφάνω κοσμήντα τῶν κεφαλῶν, ὅθου ἐλθόντα ἐν τῇ Συνόδῳ περιεπιύ-
20 πτετο καὶ κατεφίλει, καὶ ἴδε περὶ τῆς αὐτοῦ βιβλίου τῆς κεφαλῶν τῆς τρίτης. κατὰ δὲ τῶν τετάρτων Οἰκουμενικῶν ἐν τῇ τρίτῃ μέρῃ, καὶ τῶν ἑκτῶν ἐν τῇ Πρωθωνικήῳ, ἦσαν καθυγεμόνες τῆς δευτέρας Συνόδου Δάμασκον, Γρηγόριον, καὶ Νεκτάριον.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς τάξεως τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ τῶν καθισμάτων Πατριαρχῶν, Μητροπολιτῶν, καὶ τῶν ὑπογερσφῶν παύτων.

30

Ἐν πάσαις ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις οὐθρυνίζεται ἡ ἱερὰ ἑνὸς ἐν ἀγγέλιον ἐν τῇ μέσῃ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ τῆς οὐκ, ἐν ᾗ συναθροίνονται οἱ πατέρες, μενοειχὲ λέγων ὁ Δεσπότης Χριστὸς αὐτοῖς, τῶν δικαίων κρι-
35 νατε κρίσει. δευτέρου, οἱ Πατριάρχαι καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς ἐκάθηντο ἐμπεσθῆναι τῶν ἐγκλήων, ἀλλ' ἐν τοῖς δεξιοῖς καὶ ἀριστεροῖς τῆς Ναῦς, ἡ τῆς οὐκ. τρίτον, οἱ Θρόνοι τῶν Πατριαρχῶν εἰσὶν ἴσοι καὶ ὅμοιοι. τέτατον, καθέξῃς τῶν Πατριαρχῶν καὶ ἔσονται οἱ
40 Μητροπολίται κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ οἱ Ἐπίσκοποι κατὰ τὴν τάξιν τῶν Μητροπολιτῶν αὐτῶν. πέμπτου, ἐὰν λάτῃ τῆς Πατριαρχίας ἡ Πάπας, ὁ Τοποτηρητὴς αὐτῆς καθίσταται ἐν τῇ τόπῃ αὐτῆς. ὁμοίως ἐὰν ἐκέλθωσι καὶ τινὲς Μητροπολίται, πέμ-
45 ψυσι δὲ Τοποτηρηταὶ, καθίστανται οἱ Τοποτηρηταὶ αὐτῶν ἐν τῇ τόπῃ τῶν ἀποσελαῶν αὐτῶν. ὁ γὰρ, ἐὰν ὡς τινὲς ἱερεῖς ἢ Διάκονοι Τοποτηρηταὶ τινῶν Ἀρχιερέων, καθίστανται ἐν τοῖς τόποις τῶν ἀποσελαῶν αὐτῶν, καὶ διώκται λέγειν καὶ οὐρεῖν καθὼς καὶ
50 οἱ Ἐπίσκοποι. ἐβδόμου, ἐὰν ὡς τινὲς ἱερεῖς καὶ κλη-

εῖς ἐν τῇ τρίτῃ, κελεῖται καὶ κύριον. ἐν δὲ τῇ αὐτῇ δευτέρᾳ, ὁ Διδόσκορος καὶ ἄλλοι. ἐν δὲ τῇ αὐτῇ καλληδόνι, ὁ Ρώμης Λέων καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ανατόλιον, καὶ ἴδε τῆς αὐτῆς Συνόδου περὶ τὴν πέμ-
πτον. κατὰ δὲ τὸν Φώτιον καὶ τὸν Κωνσταντινουπό-
λεως ἄλλον Γερμανὸν καὶ τὸν Σωμοδινὸν βιβλίον καὶ ἄλλας ἱνὰς πατέρας ἦσαν πολλοὶ οἱ Πρεσβυτεροὶ καὶ Ἐξαρ-
χοι καὶ Πρωτοεὐνοῖς ἐν τῇ πρώτῃ Οἰκουμενικῇ καὶ ἐν
ταῖς μετ' αὐτῶν Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις ἕκτον Πατριαρ-
χα καὶ Μητροπολίται, ἀλλὰ καὶ Ἐπίσκοποι ἀπλῶς,
καὶ ἴδε αὐτοῦ τῶν Συνόδων τὰς τόπας. ἀλλὰ δὴ
καὶ ἐν τῇ τρίτῃ Χρυσόστομος φέρεται, ὅτι ἔλεγεν ἡ
Βασιλεὺς Εὐδοκίᾳ τῇ Ἐπιφανίῳ Κύπρῳ, Σοὶ τῶν
Ἐκκλησιῶν πασῶν τῶν ἐκείνων δίδωμι, καὶ ἀξίῳ
Συνόδον κατ' αὐτῆς συναγέραι. καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ
ἔξοχα τῆς αὐτῆς ἐχόλαζον ὁ Ἀλεξανδρείας Θεόφι-
λα καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὁ λαὸς τῶν
ἐκείνων ἀπὸ τῆς Βασιλέως Λεόντιον ὁ Ἀγκύρας, τῆς
τότε Συνόδου ὑψούτα. ἴδε αὐτοῦ τῶν τόπων τῶν
Συνόδων, καὶ τῆς παρόντος μέρους τὸ τέτατον κε-
φαλῶν, ὅτι ἐκείνους ἄλλοι, ἐμὴ μόνον ὁ Βασιλεὺς
παρέχετο τῶν αὐθιγνῶν. ἴδε καὶ περὶ αὐτῆς αὐτοῦ τῶν βι-
βλίων τεταρτὴ κεφαλῶν πρώτῃ Πατριάρχῳ τεταρτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Σύνοδος Ἀποστόλων, ἐκ τῆς ἐκκλησίας τῶν Χριστῶν τῆς ἱακῶβ ἐπὶ τὰς τῶν ἡγῶν αὐτῶν κεφαλῶν, καὶ ἐκ τῆς
ἐπὶ τὴν ἱεροσολύμων Σωφρόνιον ἐξ ἀνώνυμων τῶν Θεοτόκων ἱεροεὐμῶν, λεγόντων τὰ ἀνώνυμα ἀποτιμότερα
τῶν

πὺν δεξιῶν, ἀλλὰ τὸ οὐ τιθεὶ τῶν Συνοδῶν ἐξ ὁμωνύμων τὰς τὰς ῥώμης λογάτους καθίσαι. καὶ ἀνατρέψαι τὰ σοφίσματα αὐτῶν.

Εἰς τὴν ὁμωνύμῳ μέρῃ τῆς πρώτης Συνοδῆς ἐκαθίσαντο ὁ ὁσιος Ἐπίσκοπος Κυδρεβῆς ὁ Τοποτηρητὴς τῆς Σιλεσίας καὶ Ἰταλίας, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Ἀλέξανδρος, οὗ δὲ τῆς δεξιᾶς ὁ Ἀντιοχείας Εὐστάθιος καὶ ὁ Ἱερουσολύμων Μακάριος. λέγουσιν δὲ ταῦτα καὶ τὰς ἑρριτοκλήτας ἀπογραφὰς ἐν ταῖς πρακτικαῖς τῆς πρώτης Συνοδῆς, ἐν γινώσκοντι ὅμως βεβαίως ποιοὶ ἦσαν οὗ ἀκινήτη τῇ ἀγίᾳ Συνοδῇ εἰσερχόμενοι, καὶ πῶς ἐκαθίσταντο ἐν αὐτῇ. Εἰς δὲ τῇ ἐν Χαλκιδόνι Συνοδῇ οὗ τῶν ἀρεσκῶν μέρῃ ἐκαθίσαντο τὰς Λέοντες οἱ Τοποτηρηταί, Ἀνατόλιος ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Μάξιμος ὁ Ἀντιοχείας, οὗ δὲ τῆς δεξιᾶς ἐκαθίσαντο Διόσκωρος Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰεβενώλιος Ἱερουσολύμων. Εἰς δὲ τῇ ἑκτῇ ἐξ ὁμωνύμων ἐκαθίσαντο οἱ Λεγάτοι ἡ ῥώμης καὶ τῆς Ἱερουσολύμων, οὗ δὲ δεξιῶν δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἱ Λεγάτοι Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας. Ἐπειδὴ δὲ ἐκαθίσαντο οὐ ἀμφοτέρωθεν αὐτοὶ Συνοδοὶς ἐν Τοποτηρηταῖς τῶν ῥώμης ἐξ ὁμωνύμων, λέγουσιν οἱ Ἰταλοί, καὶ τῇ ἀρεσκῇ τῶν Ἰακώβων καὶ ὁ Εὐφραίμ, τὸ δὲ τῇ δεξιᾷ αὐτῶν ὁ Μανασῆς, ἀλλὰ δὲ τῆς κεφαλῆς τῶν Εὐφραίων ἔθηκεν ὁ Ἰακώβος τῶν δεξιῶν αὐτῶν, πιστιμότερος δὲ Ἀνατόλιος ὁ Εὐφραίμ τῶν Μανασῆ, ἄρα καὶ ὁ τόπος τῆς Πάπας, ὅς ἐστι τῶν ἀρεσκῶν ἐν ταῖς Συνοδοῖς, πιστιμότερος τῶν δεξιῶν, ἄρα. πιστιμότερος δὲ ἐν βεβαίωσιν πᾶσι τῶν Ἱερουσολύμων Σωφρόνιος γράφοντα, ὅτι ἐν τῇ ἐκείνῃ τῇ Χρυσῇ Ζωγραφῇ ἐξ ἀρεσκῶν τῶν Παναγίας καὶ τῶν Πέτρων, οὗ δὲ δεξιῶν δὲ Ἰωάννου τὸν βασιλικὸν καὶ τὸν Παῦλον, ἄρα. ἀλλὰ ἑπείτερον αὐτοὶ μὲν τὸν δεξιῶν, οὗ δὲ ἀρεσκῶν τῆς

καυρώσεως ἡ Παναγία καὶ ὁ Πέτρος, καὶ οὐ δεξιῶν ὁ βασιλικὸς καὶ ὁ Παῦλος, ὅσον αὐτοὶ ἡμᾶς, βλέποντας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐσπαρμένους κατὰ ἀναρχαίς, ἀλλὰ αὐτοὶ αὐτοὶ τῶν ἀγίων ἐσπάρωσιν τὰς Χρυσῆς, ἡτίς βλέπει κατὰ δύσιν, ἐπὶ τὸ ἀνάπαλιον. οὗ δὲ δεξιῶν ἄρα ἡ Παναγία καὶ ὁ Πέτρος ζωγραφῆνται, καὶ ἐξ ἀρεσκῶν ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Παῦλος, ἄρα. αὐτοὶ δὲ τὸν πρώτον, ὅτι αὐτίο κατὰ ἐγγραφὴν αὐτοὶ τὸ σόφισμα, ἐπειδὴ ὁ Ἰωσήφ οὐτῶν τιμιωτέρων τῶν δεξιῶν ἐμμέμφθη τὸν ἔργον Ἰακώβ. ἔπειτα ὁ Ἰακώβος ὁ Ἀνατόλιος ἔθηκεν ἐν τῇ κεφαλῇ τῶν Εὐφραίων τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ἀρεσκῶν. ἔπειτα, ἐπιστιμότερος τῶν ἀρεσκῶν τῶν δεξιῶν, ἐν δὲ τῇ ἑκτῇ ἐκαθίσαντο ὁ Τοποτηρητὴς τῆς Ἱερουσολύμων ἐξ ὁμωνύμων, πιστιμότερος ἄρα κατὰ τῶν τῶν τῶν Τοποτηρητῶν τῶν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας, καθιστάμεν οὐ δεξιῶν, ὅπερ ἐκείνῃ, καὶ ἔτι τῶν παπιστῶν ἡ κακοήθεια ἀνατρέπεται πασιδύως. 20 αὐτοὶ τῆτοις, θένονται ἀναμφιβόλως ὅτι πιστιμότερος τὰ δεξιῶν τῶν ἀρεσκῶν, ἐπειδὴ ὁ Χρυσὸς ἐκαθίσαντο ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης, καὶ οὐ δεξιῶν ἔθετο, καὶ ἐπὶ τὰ μὲν ἀρεσκῶν οὐ δεξιῶν, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ὁμωνύμων, ἡ καὶ κατὰ τὸν ἀναγγελικὸν 25 ἰσκόπον ἐν ταῖς Συνοδοῖς ἔχει ἑκάς. Ἐπίσκοπος τῶν πιστιμῶν κατὰ τῶν κανονικῶν τάξιν αὐτῶν, καθὼς δὲ μέρῃ τῆς Συνοδῆς ἐπιστιμῶνται ἔτε ὁ ἐκ δεξιῶν ἔτε ὁ ἐξ ὁμωνύμων, ἀλλὰ ὁ ἰσκόπος καὶ ἄλλος, καὶ καὶ ἡ Ἐπίσκοπος Τριμυθῆντος ἀρχαίματος, 30 ἡ ἀγνήτης Παφνέλης μονόφθαλμος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

35

Περὶ τῆς τίνας ἐν ταῖς Συνοδοῖς ἀρεσκῶν ἀπηγορεύεται, καὶ ὅτι τίνας δὲ τῆς Συνοδῆς ἀλλελέγειν, καὶ ὅτι διωστικῶς ἢ ἐξουσιαστικῶς καὶ μετα θυμῷ ἔδρας λέγειν τῇ Συνοδῇ, ἢ ἐπὶ τῇ ἀπὸ φασίς ἀλλὰ τῇ ἀγίᾳ Πρόματι, οἱ δὲ οὐ αὐτοὶ πάντες ἐξίσου καὶ ὡσαύτως. μετὰ ἐν πᾶσι καὶ βεβαιώται τῆς Ἐκδόσεως.

Εἰς ταῖς Συνοδοὺς καὶ παρῇ ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ Ἀρχόντες, καὶ μὴ, ἔδρας ἀρεσκῶν τίς περὶ τῶν ζητημάτων ὑπὸ τῶν φιλοσόφων, ἢ ἱστορικῶν ἐκτελεσμένων, ἢ ὑπὸ ἄλλης τινὸς ἀνθρωπίνης σοφίας, ἢ μετὰ ἐρένης καὶ σοφιστικῶν λογισμῶν, γινώσκων ὑπὸ τῆς καταργημένης καὶ δαιμονιώδους σοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, μήτε οἷμα ἀριστοτέλους, ἢ ἄλλης φιλοσοφίας ἀρεσκῶν τίς ἐν μαρτυρίᾳ, μήτε ὑπὸ νόμου πολιτικῶς μεταχειρίζεται διώκων τίνας λόγους, ἀλλὰ πόρρω ἀρεσκῶν ἀπαντα πᾶσι ταῦτα, καὶ ἔτι πᾶσι ὑψηλοφροσύνῃ καὶ ὄγκῳ καὶ σοφιστικῶν ἐρεσῶν, πᾶσι οἱ συνοδικοὶ ἐξίσου ἀλλελέγονται, καὶ ἀποτάσσονται τοῖς Προφῆταις, Εὐαγγελισταῖς καὶ Ἀποστόλοις καὶ τοῖς Ὁοῖς καὶ Κανόσι καὶ δόγμασι καὶ τάξεσι καὶ κρίσεσι τῶν ἀρεσκῶν ὁμωνύμων οἰκονομικῶν Συνοδῶν, καὶ τῇ Θεολογίᾳ καὶ μυσταγωγίᾳ καὶ

ἀστάξει καὶ διδασκαλίᾳ τῶν ἀγίων πατέρων. 40 δευτέρων, ἔτε Βασιλεὺς ἔτε Ἀρχόντες ἔτε Πατριάρχαι ἔτε Πάπαις ἐξουσιαστικῶς, ἢ διωστικῶς, ἢ φοβερῶς, ἢ μετὰ θυμῷ τίς λέγουσιν, ἢ ἀρεσκῶν, ἢ ἐρεσκῶν, ἢ διορίζουσιν, ἀλλὰ μόνον λαλοῦσιν οἱ πάντες ἐξίσου ὑπὸ τῆς πρώτης ἐως τῆς ἐσχάτης καὶ αὐτῶν 45 πάλιν ἀδελφικῶς, ἀποδεχόμενοι τῶν ἀπὸ φασίς τῆς Συνοδῆς ἀλλὰ τῆς ἀρμόδιος τῆς Συνοδῆς καταστάσεως ὑπὸ μόνῃ τῇ Πνεύματος τῆς ἀγίας. ὅταν γὰρ ὁ Βασιλεὺς θέλει λαλεῖν ἐξουσιαστικῶς, ἢ οἱ Πάπαις καὶ Πατριάρχαι, ἢ ἄλλοι τινὲς τῶν συνοδικῶν πατέρων 50 θέλουν λαλεῖν σοβαρῶς καὶ ἀρεσκῶν, καὶ ἀρεσκῶν, ἢ ἀρεσκῶν. ὅσον γὰρ ὁ Φελέξ ἐν ἐνσεβείᾳ καὶ ἀρεσκῇ τῶν ὁρθοδόξων Βασιλέων ἐν ταῖς ἀγίαις Συνοδοῖς, ἴσον γὰρ ἔλαβον ἐλάττω τῶν τυράννων Βασιλέων, ἡβία ἐν τῇ βεβελείᾳ ὑπὸ τῆς δακνύτης

δοκούντα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Τρίτον, ἕκαστος ἐπίσκοπος καὶ αὐτὸς ὡς ἐπὶ πάντων ἐλάχιςτος. ἔχον αὐτὸν λαλῶν εἰς πλῆθος ἕπερ αὐτῷ δόξαν, ὅπερ βασιλεὺς οἷτε ἄρχοντες οἷτε Πατριάρχαι καὶ οἱ λοιποὶ ἔχοντες χρεῖα ἀκούειν αὐτὸ μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ μακροθυμίας, ἵν' ἔλθωσι Διὰ τῆς ὁμοεικείας καὶ μακροθυμίας πρὸς τὸ συμπέραςμα. ὁ θὸς οἱ ἄρχοντες καὶ ἡ Σύγκλητος ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ ἔπουν, καὶ δὲ τὸ ζητεῖν καὶ κρινόμενοι καὶ ἀποτασσόμενοι ἐστίν· ὡς τε πῶς ἀληθὴς πίστις συγκροτηθῶναι, δι' ἣν μάλιστα καὶ ἡ Συνοδος γέγονεν· εἰδότες ὅτι καὶ τῷ θεῷ λόγον δώσετε ὑπὲρ τῆς πίστεως ὅπως ὅπως ὑμῶν ψυχῆς, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπάντων, οἵτινες καὶ διδασκόμενοι τὰ τῆς θρησκείας ὑποθυμῶμεν, καὶ πᾶσαν ἀμφισβήτησιν ἀφαιρεθῆναι ἐκ τῆς πάντων τῶν ἐσθίων πατέρων ὁμοεικείας καὶ συναίνεσεως καὶ συμφωνίας ἐκθέσεως καὶ διδασκαλίας, ἀποδοῦναι αὐτῷ ὅσον ἔχοντες ἡ ἀπεχθίας πῶς πᾶσι καθαρῶς ἐκδέσθαι. πρῶτον δὲ ἴδε καὶ ἀνωτέρω ὅλον τὸ τρίτον κεφάλαιον·

20 εἰς γὰρ πάντες οἱ τῆς Συνοδῆς Ἐπίσκοποι ἐξίσιν καὶ ἑαυτοὺς κρινάτω, καὶ ἐξίσιν πῶς συμποικίλῃ ἀπὸ φθορᾶς

σιν ἐκτίθενται. ὁ θὸς ἔγραφον ὁ Πάπας Κελεσίππος τῇ τρίτῃ Συνοδῷ, μαρτυρῶν ἐμόψυχοι, ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φρονῶντες, ἐπαθὲν τῷ συμφέρε, μηδὲν Διὰ φιλοεικείαν, μηδὲν πρὸς τὴν Διὰ κενοδοξίαν ἀχόρμητοι, μία ψυχὴ καὶ καρδία μία ἐσωταῖς πᾶσι. ὅτε ἡ πίστις, ἡ τις μία ἐστίν, ὡς χαράσσεται, πονῆται, μᾶλλον δὲ θρηνῆται τὸ μετ' ἡμῶν κοινὴ πᾶν τὸ σωθῆναι. εἰς κριτήριον καλεῖται ὁ κρίνων πᾶσαν πλὴν γῆν, εὐθυμῆται ὁ σείων πᾶσαν πλὴν γῆν. Θρηνησάτω πῶς παροπλῆται ἡ ὑμετέρα ἀδελφότης, ὅπως πρῶτον ὑμᾶς οἱ ἐκκλησιαστικοὶ περιβολοὶ διδασκαλίας ἐδέξαντο. Καὶ, τοιγαρὶν οἱ ἐστὶ γνώριμοι ἡ διδασκαλία τῆς πίστεως, ἔσω γνώσῃ καὶ ἡ ὑμετέρα ἐκδίκησις. καὶ ὁ μέγας Κύριος γράφων πρὸς Βασιλῆα Θεοδοσίῳ λέγει, Ἐκαστος γὰρ ἐν τῇ ἀγίᾳ θρόνῳ τὸ σεπτὸν Εὐαγγέλιον, μοιροῦντι ἐπιφωτῶν τοῖς ἁγίοις ἱερεῤῥοῖς, κρίμα δίκης κρίναι, δικάζει τοῖς ἁγίοις Εὐαγγελισταῖς καὶ ταῖς Νεσερίαις Φωταῖς. κοινὴ δὲ ἐν τῇ πρώτῃ ψήφῳ τὰ ἰδίᾳ ἀναγνωστῶς κατεκρίνετο, τὴ δὲ Εὐαγγελικῆς ἐκδοτικῆς τὸ ἀκραιφνὲς ἐδέχοντο κῆλλος· ἴδε ὅλον τὸ τρίτον κεφάλαιον ἀνωτέρω.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

25 Περί τῶν τῶν ἀνίων συγγράμματα αἱ Συνοδοὶ χρεῖται, καὶ ὅτι αἱ Οἰκουμενικαὶ τὰς τῶν πρὸ αὐτῶν Τοπικῶν Κωνσταντῆς καὶ Νίκαιας ψηλαρῶν, καὶ ἡ Κραγύνετιν ἡ Ὀστροβόσκω, καὶ περὶ τῶν ὅτι ἐδὲ ἐν ἐνὶ πᾶσιν τινὰς δώροις ἡ φθορὰ ἡ ἀλλή τινι αἰτία ἐργάται γινώσκουσιν τῇ Συνοδῷ, καὶ ὅτι μὴ συμποικίλῃ πᾶσι τὸ ὅσον ὑπογράφεται, καὶ πότε δὲ, ἐβλάπεται, καὶ τὴν Βασιλέα ὑπογράφει.

30 Ὅτι πάντες ἅγιοι συγγράμματα χρεῖται αἱ Συνοδοὶ, ἀλλ' ὅπως καὶ ὅπως, ὅπως κεχρηματίσθαι ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ ἀναμείβεσθαι καὶ γνώριμα, καὶ συμφωνῶντα τοῖς δόγμασι καὶ ἐκθέσεσι τῶν ἀπογενομένων Οἰκουμενικῶν ἁγίων Συνοδῶν, ὅπως, λέγω,

35 τῶν πατέρων, ὅπως ἀπεδέξατο ἅπ' ὅσον τῆς Ἐκκλησίας καὶ αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνοδοὶ, καὶ τῶν Σχολαστικῶν, ἡ μᾶλλον ἐπὶ τὴν σοφίαν, καὶ ὅσον τῶν θολοῦν ὕδατος τῶν ἐκρήματα, ἡ τῶν ἀκαθάρτων ῥύακος τῶν τῶν ἁγίων ἁγίων πινόντων, καὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἀγίαν

40 πατέρων καὶ Συνοδῶν ἐκθέσεων, καὶ τὰ μὴ σαφῆ καὶ ἀσάφη καὶ ἀναμείβεσθαι καὶ κοινὰ παρερῶντων, τὰ δὲ ἀσαφῆ καὶ σκοτεινὰ μερικὰ καὶ ἀμείβεσθαι περιπορῶν. δεύτερον, εἰς τὴν Τοπικὴν Συνοδὸν ἐστὶν μέρη τῆς Ἐκκλησίας συναλλεῖται πρῶτον, οἱ κανόνες καὶ τὰ δόγματα αὐτῆς ἐν Οἰκουμενικῇ ἀναψηλαφῶνται Συνοδῷ, ὅπως ἡ τὰ δόξαντες αὐτῇ καλὰ κρατύνονται, ὡς αἱ περὶ τῶν Πάσχα Συνοδοὶ ὑπὸ τῆς πρώτης, καὶ αἱ τὰ ἀναβαπτισμῶ ὑπὸ τῆς δευτέρας, αἱ μὴ, ἐδέχθησαν, αἱ δὲ, ἀπεβλήθησαν, ἔτω καὶ καθέξῃς

50 ὑπὸ τῶν λοιπῶν Οἰκουμενικῶν ποῶν τῶν μερικῶν, καὶ ἐκυρώθησαν, αἱ δὲ, ἀπεκηρύχθησαν. τρίτον, ἔχοντες ἐν ταῖς Συνοδοῖς ἔτε πὴν Βασιλέα, ἔτε τὰς ἄρχοντας, ἔτε τὰς Πατριάρχας καὶ Τοποτηρητάς, ἡ ἅπαντες ἐκείνης τῆς Συνοδῆς ἀποκαλεσάμεναι

τῶν Ἐπισκόπων καὶ συμβεβηέντων καὶ χρεῖματα, ἡ ἐπερὶ τινὰ δόξα παρέχει αὐτοῖς, ἡ περιποιῶνται, ἡ δόξα καὶ τιμὴν ὑπάρχουσιν, ἡ ἀποβλάσκει φθορὰ καὶ θάνατον ἐλδυσόμενα, ἡ ἡμῶν καὶ ἀτιμῶν, οἷτε πᾶσαν αὐτὴν Διὰ τὴν ἐργάται τὴν λαληθῆσαι καὶ τὴν γινώσθαι ἐν τῇ Συνοδῷ, ἀλλὰ τῶν πάντων δὲ καθαρῶν πῶς Συνοδῶν, ἵνα ἡ ἡμῶν καὶ πνύματικὴ ἡμετέτη, καὶ ἵνα κοινῶς ἀποβλάσκειται, κοινῶς ἀναψηλαφῶνται, φιλαδέλφως δεκνυμῶνται, καὶ κοινῶς τρέμονται τὰ ζήτεῖν, καὶ ἔτω κοινῶς καὶ ὁμοφώνως καὶ ὁμοιοποτικῶς καὶ ὁμογνωμῶν καὶ ἐλευθέρως καὶ αὐτεξουσίως γίνεσθαι πῶς ἀπὸ φθορᾶς. τέταρτον, δὲ πᾶσι στυγνῶνται πῶς ὅσον κοινῶς καὶ ὁμοφώνως καὶ μὴ συμποικίλῃ καὶ αὐτεξουσίᾳ καὶ ἐλευθέρᾳ γνώμῃ τῶν πατέρων, καὶ παρρησίᾳ, καὶ ὑπεργράφεται ἐν ἐνὶ τόπῳ, καὶ ἀβιάτως, καὶ αὐτὸν ἴνους δόλας, καὶ ὑπὸ πάντων φανερώτατα, καὶ ὑπογράφεται πρὸς αὐτῇ τῷ τόπῳ, ἡτοι ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ μετὰ τῆς αὐτῆς τιμῆς μὴ συμποικίλῃ, ἐλευθέρως ἀποκαρῶνται, καὶ αὐτεξουσίᾳ γνώμῃ τῶν πατέρων. καὶ ἐβλάπεται καὶ ὁ Βασιλεὺς ὑπογράφει ἐν τῇ ὁρῇ, δὲ ὑπογράφει ἡ πρὸς πάντων ἀπλῶς τῶν πατέρων, ὡς οἱ ἐστιν αὐτὸς ἐν τῇ ὁρῇ Τρέλλῳ, ἡ μετὰ πάντας τὰς πατέρας, ὡς Κωνσταντῆς καὶ Εἰρήνῃ ἐν τῇ ἐβδόμῃ Οἰκουμενικῇ.

ὅτι ἀναγκάζον καὶ ἀπαράιτητον ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις ἀναγιγνώσκεισθαι κατὰ τὰς πρώτας συνελεύσεις τὰ τῶν παλαιῶν Συνόδων πρακτικά, δι' ὧν ἡ ἀπασα κατάστασις καὶ τάξις τῆς Συνόδου γινώσκεται κατὰ τὴν ἐν ταῦτα ἀπαρίθμησιν.

5

Εἰς τὴν Συνόδον τῇ Οἰκουμενικῇ ἐν ταῖς πρώταις συνελεύσεσιν ἐστὶν ἀναγκαῖον καὶ ἀπαράιτητον πρῶτον, ἵνα ἀναγιγνώσκωνται τὰ πρακτικά τῶν παλαιῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων κοινῶς καὶ φανερά καὶ μετὰ προσοχῆς εἰς ἐπὶ πλείονος πάντων, καὶ ὅς τις γινώσκων τὸν πᾶντα, πῶς, καὶ πῶς καθίσταται οἱ Βασιλεῖς, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πατριάρχαι, οἱ Τοποτηρηταί, καὶ οἱ λοιποὶ πατέρες ἐν αὐτῇ, τὴν πόλιν τῶν Βασιλέων, καὶ πῶς τὸ ἔργον τῶν Ἀρχόντων ἐν τῇ Συνόδῳ, καὶ πῶς τὸ τῶν πατέρων, τὴν πόλιν, καὶ πῶς γίνεται ἡ συνοδική ἐκκλησία ὑπὸ τῆς Συνόδου, τίνος ἡ πρώτη φῆμις, καὶ τίνος ἡ δεύτερα, τίς ὁ ἑκάστη Πατριάρχης καὶ Τοποτηρητὴς τόποι καὶ ἡ τάξις καὶ τὰ πρὸς ἑαυτὴν, ποῖα ἡ καθολικὴ πίστις, τίνας οἱ πατερικὸν ὅροι καὶ θεσμοὶ καὶ τύποι, τίς ὁ τρόπος τῶν ἀποστόλων, πῶς ἐκτελεῖται τὰ ἀποστολικά, πῶς λύνονται αἱ ἀμφιβολίαι, πῶς ἀναψαλλοῦνται αἱ τῶν Πατριαρχῶν ἐπιστολαί, πῶς ἐξετάζονται οἱ λίβελλοι, πῶς δοκιμάζονται τὰ τῶν Ἀρειανῶν, ἐκ πᾶν βιβλίου καὶ πατέρων τέμνονται αἱ κρίσεις,

πῶς παύονται αἱ φιλονεικίαι, πῶς καθαιρεῖται οἱ Ἀρετικοί, πῶς κρύβονται καὶ παυδεύονται οἱ Ἀπειθεῖς, πῶς ἐκτίθενται οἱ κανόνες, εἰδόξαι ἀποτάσσονται τινὰς κατὰ τὰς καὶ καὶ, ποῖα τὰ ἡθῶν καὶ τῶν δογμάτων ἐστὶν ἀποτάσσονται καὶ ἀναλλοίωτα πάντα καὶ πάντως, καὶ τίνα δέχονται οἰκονομίαν καὶ συγκατάβασιν, καὶ τῶς ἐπ' αὐτῇ, πῶς γίνεται ἡ κοινὴ καὶ καθόλου ὑπόστασις ἐκάστης ἀμφιβολίας καὶ ἀγνοίας, πῶς καὶ εἰς ποῖας πέμπονται συνοδικαὶ ἐπιστολαί, πῶς γίνεται ὁ ἔλεγχος πατριαρχεικῶν καὶ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὰς Βασιλεῖς περὶ τῶν πραχθέντων ἐν τῇ Συνόδῳ, ποῖοις τρόποις στυγνάζεται ὁ ὄργος, τίνες ὑπογράφονται, καὶ πῶς ὑπογράφονται, τίς ὁ βεβαιὸν ἔλεγχος πάντων, πῶς γράφει ἡ Συνὸς τοῖς μὴ παρόντι Πατριαρχαῖς καὶ τῶν Τοποτηρητῶν, ποῖας τίτλους παρέχει αὐτοῖς, τίνα ἐγκώμια λέγει αὐτοῖς. τῶν παλαιῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων τῶν πρακτικῶν πάντων ἀναγιγνώσκων ἐσκεμμένως καὶ τῇ τάξει, ἐν ταῖς μετέπειτα συνελεύσεσιν γίνεται ἀρχὴ θεωρεῖσθαι τὰς ὑποδείξεις περὶ τῶν ἡ Συνόδου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

ὅτι αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνόδοι ἀναμάρτητοι, κατὰ τὰς ψήφους ἀμετάστρεπτοι, πρὸς τὴν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ἐξηγῶνται κυριώτατα καὶ μόνως τῆς θείας γραφῆς, καὶ τῶν βιβλίων τῶν ἁγίων, καὶ τῆς παντὸς ἐκκλησιαστικῆς κληρικῆς, ἀκροῦται, καὶ ἰσοδυνάμοι ἐστὶν τῇ θείᾳ γραφῇ, ὧν κεφαλὴ ὁ Χριστὸς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα Δικασκαὶ καὶ οἱ κανόνες αὐτῶν μᾶλλον ἰσχύει τῶν Νόμων.

ὅτι δὲ αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνόδοι εἰσὶν ἀναμάρτητοι, ῥητέον αὖθις. Εἴρηται τὸ κυρίως περὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας τὸ, εἰπερ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἥ ὁ καθόλου, ὡς ὁ Θεὸς ἐστὶν καὶ ὁ Τελεῶν, καὶ, πύλας αὐτῆς ἐκκαθάρσιν αὐτῆς. καὶ τῇ Παύλῳ, ὅτι ἐστὶν ἡ ἐκκλησία καὶ ἡ ἐκκλησία τῆς ἀληθείας. ὅτι δὲ αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνόδοι πρὸς τὸν εἶναι ἀποστόλων τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, εἴρηται ἡ πρώτη Οἰκουμενικὴ ἐν τῇ Συμβολῇ αὐτῆς, τῆς ἀποστολικῆς ἡ καθολικῆς τῆς Χριστῆς Ἐκκλησίας, ἥτοι ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος. ὅθεν ἡ τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ψήφος αὐτῆς ἀμετάστρεπτός ἐστι, καὶ γὰρ τὰς πάντας, καὶ ἐδέποτε πᾶρ ἐδῶκε κρίνεται, μετ' αὐτῶν γὰρ εἰμι ἕως τῆς στυγνότητος τῆς ἀλώσεως ἐπὶ τὸ σωτὴρ, διὸ καὶ τὴν αἰώνιον γραφὴν κυριώτατα μόνον ἐξηγῶνται, τοιοῦτα καὶ ἀποφάνεται ὡς αὐτὴν τὴν γραφὴν τὴν περὶ τοσούτων καὶ ἐν σαρκὶ οἰκονομίας, καὶ τῶν τῆς Ἐκκλησίας μυστηρίων καὶ ἡθῶν καὶ ἀποστόλων, καὶ τῶν ἁγίων τὰ βιβλία μόνον ἐξαίρετως κρίνει, καὶ τὰς Ἐκκλησίας αὐτῇ μόνον καθορίζει, καὶ ἐν πᾶσι πάντῃ καὶ πάντως καὶ κατὰ πάντα ἀναμάρτητος καὶ

ὅπως ἀπαιτεῖται ἴσα, ἀνεξέταστος ἐστὶν, ἐπεὶ δὲ πρὸς τῆς τῆς παντὸς ἐκκλησιαστικῆς κληρικῆς ἐστὶν ἀρχὴ, αὐτὴ δὲ τοιαύται ἀρχαὶ ἀκροῦται ἐστὶν, λέγει γὰρ ὁ μέγας Βασιλεὺς ἐρημολῶν τὸν ἐκάστου δέκατον πέμπτον ψαλμὸν, ἀνάγκη ἐκάστης μαθήσεως ἀνεξέταστος ἐστὶν τὰς ἀρχὰς τοῖς μαθηταῖσιν, ἐπεὶ δὲ ἀνήγαγον τὰς περὶ τὰ πρῶτα ζυγομαχίας δυνάμειν ἐδῶ καὶ τὰς ἀποστόλους εἰς τὸ τέλος. εἰ δὲ τὸ πᾶν ἔχει τὸ ἀξίωμα αἱ ἀποστόλοις ἀπλῶς ἔχουσι διδασκαλίας ἐπιστήμην, πόσῳ μᾶλλον ἔχει αὐτὸ ἡ κυριώτατα καὶ πρῶτως καὶ ἀκρως, καὶ μάλιστα ἔχουσι κεφαλὴν τὸν Χριστὸν, καὶ τὸ αὐτὸ τὸ πᾶν διδασκαλὸν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον Οἰκουμενικὴ Συνὸς, ὅθεν καὶ ἀμετάστρεπτός ἐστι καὶ ἀναπόδεκτος καὶ ἀλλοθεύεται καὶ πρῶτον καὶ ἀναλλοίωτος ὡς περὶ τῆς θείας γραφῆς. εἰ γὰρ καὶ ἡ θεία γραφὴ ἐξ ἑαυτῆς τὸ πιστὸν ἔχει, καὶ μὴ δι' ἑτέρων ἔχει τὴν πίστιν, καὶ τὴν μέγαν ἀπόστολον γράφονται κατὰ τῶν ἐθνῶν, τῆς ἀποστόλου διδασκαλίας ἐδῶται, ἀφ' ἑαυτοῦ γὰρ ἔχει τὸ γινώσκον καὶ πιστὸν, ἐπεὶ κατὰ τὸν ἀπόστολον ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῇ ὁμολογῶν, καὶ τὸν

τὸν

τὴν Νύκτας ἐν τῇ περὶ ψυχῆς Θεοπνευστός ἐστι, καὶ
 πάλιν κατὰ τὴν Ἀπόστολον πάσης ἀποδοχῆς ἀξία,
 ἀλλὰ περιβλεψάμεθα κατὰ τὸν μακάριον Πέτρον, ἥτοι
 παρεξηγημένη ὡς τῶν Αἰρετικῶν, ὑπὸ μόνῃ τῆς
 5 Οἰκουμένης, Συνοδῇ ἐρμηνεύεται ἀναμαρτήτως, ἐξε-
 τάσει μὲν καὶ ἐρέυνῃ, ἀλλ' ἡ συμφωνία καὶ ἡ ὑπό-
 φασις αὐτῆς ἀναμφισβότως θεία ἐμπνεύσει καὶ ὑπο-
 καλύψει γίγνεται, καὶ ἴδε ἀνωτέρω τῶν Συνοδῶν τὰς
 10 τῶν, καὶ βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλalaίς πρώτῃ Παρά-
 γραφῶν τετρακοσὸν πρώτον, εἶπον καὶ ἡ παρ' αὐτῆς
 ἐρμηνεία τοιαύτης ἐστὶ ταχέως τε καὶ διωάμεως, ὥστε,
 ὡς ἔρηται, παρ' ἑδωκὸς κρινεται, ἡ ἀνακρίνεται, ἀλλ'
 ἐστὶ κατὰ πάντα τῇ παρ' αὐτῆς ἐρμηνεύσει θεία γρα-
 15 φῇ ἰσοδυναμεῖ. διὸ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἔλεγε,
 Πᾶν γὰρ, εἴτι δ' αὖ ἐν τοῖς ἁγίοις τῶν Ἐπισκόπων
 συμφερόμενος πράττειται, τὸ πρὸς τῷ Θεῷ βέλῃσιν
 ἔχει τῷ ἀναφορῶν. βιβλίῳ τρίτῳ ἐς τὴν βίον Κων-
 20 σταντίνου, καὶ ὁ μέγας Γεωργίου Νεάρχου ἐκατοστή
 τετρακοσῇ πρώτῃ φησὶ, Θεοσιζομένη τοῖσι τάξι
 20 Νόμῳ ἐπέχον τὰς ἀγίας ἐκκλησιαστικὰς καὶ νόμους
 τὰς ὑπὸ τῶν ἁγίων τεσσάρων Συνοδῶν ἐκτεθώσας,
 ἡ βεβαιωθῶσας, ταύτης τῆς ἐν Νικαίᾳ τῶν τετρα-
 25 κοσίων δεκαοκτώ, καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν
 ἁγίων ἑκατὸν πενήκοντα πατέρων, καὶ τῆς ἐν
 25 Ἐφέσῳ πρώτης, ἐν ἡ Νεστωρίου κατεκρίθη, καὶ τῆς
 ἐν Χαλκηδόνι, καὶ ἡν Εὐτυχὸς μετὰ Νεστορίου ἀνθε-
 ματίσθη. τῶν γὰρ περιεργασμένων ἁγίων Συνοδῶν τὰ
 δέγματα καὶ ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς δεχόμεθα, καὶ
 30 τὰς καὶ νόμους ὡς νόμους φυλάττομεν, καὶ οὐκ ἐκ τῶν
 30 τεσσάρων Συνοδῶν τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ Κωνσταντινουπόλει,
 ἐν Ἐφέσῳ καὶ ἐν Χαλκηδόνι τεθώσας ὅροι νόμων τά-
 35 ζιν ἐχέτωσαν, καὶ τὰ δέγματα αὐτῶν ὡς αἱ Θεοπνευ-
 σοι τιμώμεθα γραφαί. ἀλλὰ δὲ καὶ ἡ τρίτη Διά-
 ταξις τῆς δευτέρας Τίγλης τῶν Νεάρχων τὰς τῶν ἐπὶ

Συνόδων καὶ νόμους θέλει κρατεῖν, καὶ τὰ δέγματα
 αὐτῶν ὡς τὰς θείας γραφὰς, καὶ τὰς καὶ νόμους ὡς νό-
 40 μους φυλάττομεν, λέγεται βιβλίῳ πέμπτῃ τῶν Βα-
 σιλικῶν, Τίτλῳ τρίτῳ, κεφαλalaίς πρώτῃ, θείᾳ
 πρώτῃ. ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ πρώτῃ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συ-
 νόδῳ ἐγείνεται λόγος, πότερον οἱ καὶ νόμους περὶ-
 45 μῶνται ἢ οἱ πραγματικοὶ τύποι, ἢ τὰ βασιλικὰ γράμ-
 ματα καὶ θεσπίσματα, καὶ ἐγείνεται κοινὴ ἀπόφασις
 λέγουσα, οἱ πραγματικοὶ τύποι ἀργέτωσαν, οἱ καὶ νόμους
 κρατέτωσαν. εἶπον γὰρ οἱ Ἀρχόντες ἐπὶ τῆς, τῷ Θεο-
 50 τῶν Δεσπότη τῆς Οἰκουμένης ἦρσε μὴ κατὰ τὰς θείας
 γραφὰς, ἢ πραγματικὰς τύπους τὰ τῶν ὁσώτων
 Ἐπισκόπων περβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ τὰς καὶ νόμους τὰς
 55 ὡς τῶν ἁγίων πατέρων νομοθετηθώσας. Καὶ, καὶ
 τῶν καὶ νόμων πραγματικῶν ἐν τῷ ἰσχύει, οἱ καὶ νόμους
 τῶν πατέρων κρατέτωσαν. Καὶ, ἐξέειπε κατὰ Θεὸν
 πραγματικῶν ἀποδείξας Ἐκκλησίας δόγμα ἐτέρως
 60 Ἐπισκόπος παρακρίσθαι, ἡ ἀγία Σύνοδος εἶπον,
 ἐκείνῃ, τὰ πρὸς τὰς καὶ νόμους ἐστὶ. Καὶ, πᾶσι
 τὰ αὐτὰ λέγουμεν, ὅλα τὰ πραγματικὰ ἀργήσας, οἱ
 καὶ νόμους κρατέτωσαν, καὶ τὰ παρ' ὑμῶν γίνονται.
 καὶ εἴτι ἴδε τὸν παρόντα τόπον ἀνωτέρω βιβλίῳ τε-
 65 τάρτῳ κεφαλalaίς πρώτῃ Παράγραφῳ δεκάτῳ ἔκτῳ.
 ἐπὶ οὗ δὲ τῇ ἀπόφασι τῆς Συνοδῆς ὁ Βαλσαμὸν,
 λέγει ἐν τῇ δευτέρῳ κεφαλalaίᾳ τῆς πρώτης Τίτλῳ τῆς
 Νομοκάνονος τῆς πρώτης, Ἐπιστημώσας τῶν παρ' ἑσάν
 70 ἐρμηνείαν, καὶ ἔχων αὐτῶν ὅλην μνήμην, λέγει τὰς κα-
 νόνας ἰσχύει πλέον τῶν νόμων. οἱ μὲν γὰρ, ἢ τὰ κα-
 νόνας ὡς βασιλικῶν καὶ ἁγίων πατέρων ἐκτεθώσας
 καὶ περιλαβόμενες, ὡς αἱ θείαι γραφαὶ δέχονται, καὶ
 75 δὲ νόμοι ὡς βασιλικῶν μόνον ἐδέχθησαν, ἢ συ-
 μετέστησαν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐκατιχύσεσι τῶν θείων
 γραφῶν ἐν τῶν καὶ νόμων.

40 ΒΙΒΛΙΟΥ Γ. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἀντιθέσεις ἐνεία τῶν Αἰρετικῶν κατὰ τὴν Οἰκουμένην Συνοδῶν. ὅν ἡ πρώτη ὑπὸ τῆς παλαιᾶς γραφῆς, καὶ λύσις αὐτῆς.

45 Ἀπὸ πολλῶν τόπων τῆς παλαιᾶς γραφῆς γίνεται
 φανερόν, ὅτι πολλοὶ οἱ Προφῆται καὶ οἱ Ἀδελ-
 45 ται μετὰ τὰς πρώτας Ἀρχιερέως ἡμαρτον ἐν ταύτῃ,
 ἐνδέχεται ἄρα καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν σφάλλεσθαι. ἀλλὰ
 ῥητέον, μὴ περὶ τῆς παλαιᾶς Διαθήκης, ἀλλὰ

περὶ τῆς νέας εἶναι ἡμῖν τὸν λόγον, ἐν ἡ Διαφώρεως
 τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐνεργεῖ, καὶ ῥητέως ἐδωρόσατο
 αὐτῇ ὁ Κύριος τὸ ἀναμαρτήτων, εἰ καὶ παρεξηγῶνται οἱ
 Αἰρετικοὶ τὰ ῥητὰ τῆς τοιαύτης δωρεᾶς κατὰ τῆς
 σωτηρίας αὐτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

50 Ὅσοις τῆς δευτέρας ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν, ἢ περὶ τῆς ἐν Νεοφυσαργείᾳ Συνοδῆς.

55 Ἡ ἐν Νεοφυσαργείᾳ Σύνοδος, ἢ δέχεται ἡ πρώτη
 Οἰκουμένη, τὸν δευτέρου γάμον κατεδίκασεν καὶ

τῆς Ἀποστόλου ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους πρώτῃ, κεφαλalaίᾳ
 ἐβδόμῃ. καὶ ἕτεροι Τοπικῶν Συνοδοὶ ἄγαι νομι-
 60 ζόμενοι

ζόμεναι ἡμᾶρτον εἰς τὴν . Ἀλλὰ ῥητέον , τὰς Τοπι-
κὰς Συνόδους εὐδέχεται σφάλλεσθαι , ὑποδέχεται
δὲ καὶ βεβαιῆσθαι ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν κατὰ τὸ
πλῆθος καὶ συμφωνῶν αὐταῖς μέρεσιν . καὶ ὕτως ἐδέ-

ξατο τὴν ἐν Νικομαχείᾳ καὶ ἐν Νικαίᾳ , καὶ κατὰ τὸν
τρόπον τῶν ὑποδέχεται καὶ ἐκαστὸν τῶν ἁγίων
πατέρων , καὶ ἰδεῖ βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλῶν δέ-
κατον ὁ γδοον .

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Ο Ν Γ ' .

Λύσις τῆς τρίτης ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν , ἣν προσφέρουσιν ὑπὸ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου .

Η ἐν Σαρδικῇ Σύνοδος τὴν Ἀρεαδικὴν Σύνοδον
ἐκύρωσε κατὰ τὴν Αὐγυστίνου βιβλίῳ τρίτῳ κα-
τὰ Λαοδικεὺς . Ἀλλὰ ῥητέον , ὅτι τὸ πρῶτον φαίνεται ὅτι
τοῖς ἀρχαίοις περὶ τῆς Συνόδου ἱστορικοῖς καὶ ἐν ταῖς
ἐπιστολαῖς αὐτῆς , καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις ὁ Αὐγυσ-
τίνος ; δόξαν , εἰ λέγει περὶ ἐκείνης , ὅτι οἱ ὀρθό-
δοξοὶ καὶ οἱ Ἀρεατικοὶ κοινωνικοὶ οὐκ ἔσονται , ἐν αὐτῇ ἐχω-
ρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων , ὡς εἴρηται ἀνωτέρω εἰς τὸν
τόπον , ἥτοι βιβλίῳ δότῃ κεφαλῶν ἑκτῷ ,
ἀλλὰ ῥητέον , ὅτι τὸ ἐγκλημα ἐκ τῆς Συνόδου , ἀλλὰ
τῶν κακοτρέπων . ἔτα ἐν ἐκείνῃ Συνόδῳ ἐχωρίσθη-
σαν οἱ ἀσπασταί , ἀλλ' ἐν ταῖς ψόγῃ ταῖς Συνόδοις .
ἔτατα Σύνοδος ἐν Σαρδικῇ μόνον ἐπὶ τῷ ἁθροίσμα-
τι τῶν Δυτικῶν , τὸ δὲ Ἀνατολικὸν αἰρετικὸν ἦν , εἰ καὶ
ὑπεκρίνετο ἐν τῇ ἀθροίσει ὁμοεῖς . πρὸς τούτοις
ὡς εἴρηται εἰς τὸν τόπον , ὁ Πάπας Ἰβλίου ἐκλήρυξεν

αὐτῶν εἰς τὰ δυτικὰ καὶ βόρεια μέρη , καὶ ἡ δόξα 10
ἐν Οἰκουμενικῇ δέχεται αὐτῆς τὸν τόπον , καὶ ἡ
ἐν Καλακιδῶν ἐν τῇ προσφυγητικῇ δέχεται αὐτῶν ,
μᾶλλον δὲ πιστόν ἐστιν Ἰβλίου καὶ ταῖς Οἰκουμενικαῖς
Συνόδοις , ἡ τῇ Αὐγυστίνῳ , καὶ μάλιστα ἀγωνιστικῶς
λαλήσαντι , τῶς καὶ αὐτῇ Τοπικῇ ἦν . καὶ ὅσον 15
μὲν περὶ πίστεως , ἐβεβαίωσεν , ἥτοι ἀνεζωπύρξε
τὴν ἐν Νικαίᾳ , ὅσον δὲ Μάρκελλον τὸν Ἀγκυρας Αἰρε-
τικὸν οὖντα , ἀπαυθίσαι ἐδιηρώσε , καὶ τῇ Ρώμῃ
ἐκκλησίᾳ δῆναι ἡθέλησε , καὶ ἐν τῇσι ὁμοίαις ἡμᾶρ-
τον , ὡς δηλονότι ἐν τῇ Ὁρᾷ αὐτῆς τὴν μίαν ἐξ ὁ- 20
ρασιν εἶπον ἐπὶ τῆς ἁγίας Τριᾶδος , καὶ ἰδεῖ ἀνω-
τέρω βιβλίῳ δότῃ κεφαλῶν δωδεκάτῃ Παρά-
γραφον τέτατον , ὁμοῦς ἐκτίσται ὡς ἐν ψόγῃ ταῖς
Συνόδοις , ἐν γὰρ ἡν Οἰκουμενικῇ περὶ τῆς ὁμοῦς ἐνταῦθα .

25

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Ο Ν Δ ' .

Λύσις τῆς τετάρτης ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν , ἣν προσφέρουσιν ὑπὸ τῆς πρὸς τὸν Πρεσβύτερον ἐπιστολῆς τοῦ Θεολόγου .

Θεολόγος ἐν τῇ εἰς τὸν Πρεσβύτερον ἐπιστολῇ
δὲ μιᾶς Συνόδου ἔφη περὶ τῆς τῆς . Ἀλλὰ
ῥητέον , ὅτι ὁ Θεολόγος μόνον τὴν πίστιν δέχεται
τῆς πρώτης Συνόδου , καὶ περὶ ἐκείνης ἦν ὁ ἀγὼν αὐ-
τῷ ἐν πίστει τῇ ζωῇ αὐτῇ , καὶ τὰς πατέρας τῆς
δότῃς Συνόδου ἀκρῶς ἐγκωμιάζει , καὶ αὐτὸς ἦν
ὁ σωθὲν μάλιστα τὸ σύμβολον αὐτῆς . ἐμμέ-
φιστο δὲ τὰς κατὰ τὴν ὁμοίαν Συνόδους , μὴ δεχομέ-
νας τὴν ἐν Νικαίᾳ διωρισμένην , ὡς ἦσαν ἐκείναι περὶ
ὧν εἶπον κατὰ μέγεθος τῇ δότῃ βιβλίῳ . ἦσαν
γὰρ τυφλοὶ καὶ ἰσχυρογνώμονες οἱ ἐκείναις συνε-
χόμενοι , ὥστε ἡ πόρτις αὐτῶν παθῶν καὶ τιμῆς

κοσμικῆς ὡς ἐξήτει ταῦτα καὶ ἡ ἐν Φλωρεντίᾳ Σύ-
νοδος , μᾶλλον σοχάζεσθαι τῆς νίκης ἢ τῆς ἀλη-
θείας , ὅθεν ἔλεγον οἱ Λαῖνοι τοῖς Γραικοῖς , Σω-
ζόμενης τῆς ἡμετέρας τιμῆς . ἔμα δὲ ὁ Θεολόγος τὰς
ἁγίας , ἐν αἷς ἐκείναις ἐφιλονέκων , ἀλλὰ οἱ πατέρες 35
ταῖς ἀμφισβητήσεως νομίμως καὶ ἀβιάτως καὶ ἀπανέργως
καὶ παρρησίᾳ ἐξήταζον , καὶ ὅτω καταφανῆς ποιεῖ-
τες τὰς κακοδοξίας , κοινῇ καὶ ἀβιάτῳ καὶ ὁμογνώμονι
ψήφῳ καὶ κοινῇ κρίσει καὶ ὁμοφρονίᾳ ἀπεκήρυκτον .
καὶ ἰδεῖ περὶ τῶν ἁγίων Συνόδων τὰς πρὸς Κληδόνιον 40
ἐπιστολάς αὐτῆς .

30

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Ο Ν Ε ' .

Λύσις τῆς πέμπτης ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν , ἣν προσφέρουσιν ὑπὸ τῆς τρίτης καὶ τῆς δότῃς Οἰκουμενικῆς Συνόδου .

Η δότῃς Οἰκουμενικῇ καὶ τῇ τρίτῃ τῷ πρωτῶν
ἀπορίᾳ τῇ Ρώμῃ κατὰ τὴν ὁμοίαν καὶ ἐβδόμην
τῶν Κανόνων τῆς πρώτης , εἰπὼσα γὰρ τὸν Κωνσταν-
τινουπόλεως δόξαν , ἔδωκε τὸ πρωτῶν τῇ Ρώμῃ ,
ὅπερ ἐ μόνον τοῖς Κανόνοις ἀντίκειται , ἀλλὰ καὶ τῇ
ἐκείνῃ , ἐκείνην δὲ εἶπεν ὅπερ ἐκ εἴρηται πρὸς
τέρων . Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον , ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐ

καὶ ἡ ἰσοτιμία ἐν τοῖς Ἐπισκόποις τῶν Μητροπό-
λεων , ὡς παρίσταται ὡς τῶν ὁμοίαν τῶν
ων , καὶ τῶν ἐκείνων αὐτῶν ἐν πολλοῖς , καὶ ἡ
τρανοὶ τὰ κατὰ Πολύκαρπον καὶ Διόκληρον , Στέ-
φανον , καὶ Κυπριανόν , καὶ Φιριλλιανόν , Ἰερεμίαν καὶ
Πολυκράτην , καὶ ἄλλαι ἱστορίαι πολλαί , οἱ θεοὶ
ὁμοῦς Ρώμῃ , Ἀλεξανδρείᾳ , Ἀντιοχείᾳ καὶ Ἱερου-
σολύμῃ .

45

λίμην

τινάς κατὰ τὸν καιρὸν οἰκονομῶσιν εἰς τινα, ὅπερ διόρθωσις καταχρηστικῶς λέγεται, ὡς περ τύχον οἱ ἀρχαῖοι κανόνες δις τὴν ἑτέραν εἶπον γίνεσθαι τὰς συνόδους τῆς Ἑπαρχίας, ἡ δὲ ἐν Τρελλῶν καὶ ἡ ἐν Βιδόμῃ εἶπον ἀπαξ τὴν ἑτέραν. Ἀλλὰ τὴν καταδρομὴν τῶν ἐθνῶν ῥητέον ὁμῶς καὶ τῆς, ὅτι καὶ ἐν αἷς οἰκονομῶσιν αἰ ὑπεραι συνόδοι, εἰδέποτε τὸ πρῶτον ἀθετεῖσιν, ἀλλὰ τὸν τρόπον, ἢ τὸν καιρὸν, ἢ τὸν τόπον. εἰ δὲ καὶ ἡ δεύτερα Οἰκουμενικὴ διώρθωσε τὸ σύμβολον τῆς πρώτης, ἀλλὰ ἡ ἀνάκλησις διόρθωσε τὴν καταχρηστικῶς ἡκαστε, γυναικὶν ἐν μόναις λέξεσι, καὶ ἐδαμῶς καὶ πίσιν, πλὴν καὶ τὸ κακώλυται ὡς τῶν μεταπτώτων συνόδων, αἱ τινες ἀλλὰ τὴν περὶ τῶν διώρισαν, ὅπως ἰδίως ἐξεῖδον, κατ' ἐξῆς τρεῖς ἀφωκύνοντας κατὰ πίσιν, ἀλλὰ κατὰ μόνους λέξεις τινάς, ἐπεὶ δὲ ἐρμηνεία καὶ ἐξηγήσις ἐκείναι εἰσιν. ἀκολουθεῖ γὰρ καὶ πάντα αἰ ὑπεραι ταῖς πατέρεσιν, ὅθεν καὶ τὰ παλαιὰ τῶν πατέρων ἐν αὐταῖς ἀναγινώσκονται, ἵνα κατ' ἐκείνην γούται καὶ τὸ συμπέρασμα, καὶ ῥητέως γράψουσιν ἐν ταῖς ὁμοίαις αὐτῶν τὰ σύμβολα. καὶ διὰ τὴν δεύτερα καὶ οὖν πρώτῃ λέγει, μὴ ἀθετεῖσθαι

τὴν πίσιν τῶν πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνεληθόντων, ἀλλὰ μόνον ἐκείνην κυρίαν. καὶ ἡ ἐν Σαλκεδόνι ἐν τῇ ὁρῇ, τὴν δὲ ἀπλανῆ τῶν πατέρων ἀναγνωσάμενοι πίσιν, καὶ οἱ ἐν Κωνσταντινὸς πόλει καὶ αὐτοὶ τὴν αὐτὴν ὁμοφροσύνην πίσιν. καὶ, ὁρίζοντες τοῖς τῶν τῶν τάξιν, καὶ τὰς περὶ πίστεως ἁπαστας τύπας φυλάττοντες καὶ ἡμεῖς τῆς κατ' Ἐφῆσον γεγονυμένης ἀγίας συνόδου, ἥς ἡγεμόνες Κελεστίνος καὶ Κύριλλος, καὶ τὰ ἐξῆς. ὡσαύτως πεποιήκασι καὶ αἱ λοιπαὶ Οἰκουμενικαὶ ἀπαντα, καὶ ἰδε αὐτῶν τὰς ῥητέας. τρίτον, 10 Οἰκουμενικὰς οἱ Λατῖνοι εἶπον ποτὶς Τσιπικὰς συνεδοχικῶς, ὡς τὴν ἐν Σαρδινίᾳ, ἀλλὰ διὰ καὶ τὴν Τολεντίναν ἐν τῇ δεκάτῃ ὁγδὼ αὐτῆς κεφαλῇ Οἰκουμενικῶν εἶπον, καὶ αἱ ἀλλὰ Σύμμαχον συνόδοι ἐπὶ Ἀναστασίου ἐν τῇ ἰταλίᾳ συνεληθῶσι Οἰκουμενικῇ 15 ἡκασταν, ἐν τρεῖς καὶ ὁ Ρώμης καὶ ὁ Κωνσταντινὸς πόλεως Οἰκουμενικαὶ Πατριάρχαι λέγονται. αἱ δὲ Τσιπικαὶ συνόδοι ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν διορθούνται, ὡς καὶ Ἀνγκωνίαν ὡς περ ὑπερνεγρόντων ἐαυτὴν ἐς τὸ δεύτερον βιβλίον κατὰ Δουναβίων, αἱ Τοπικαὶ σύνοδοι εἶπον ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν διορθούνται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΩΝ Μ'.

Λύσις τῆς ὁγδοῆς ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν, ἣν προσφέρουσιν ὑπὸ τῆς κατὰ Μαξίμου Ἀρεανῆ βιβλίου τρίτης τῆς Ἀνγκωνίας. 25

Ὁ Ἀνγκωνίαν βιβλίον κατὰ Μαξίμου τῆς Ἀρεανῆς τρίτης, κεφαλῇ δεκάτῃ τεταρτῇ φησὶ, Τετάρτη ἐστὶν ἐκείνη τῇ ὁμοίᾳ, ὅπερ ἐν τῇ ἐν Νικαίᾳ συνόδῳ κατὰ τῶν Αἰρετικῶν Ἀρεανῶν ὡς τῶν ὁρθόδοξων πατέρων τῆς ἀληθείας τῇ μαρτυρίᾳ, καὶ τῆς μαρτυρίας τῇ ἀληθείᾳ ἐσερεώθη, ὅπερ ἔπειτα ἐν τῇ ἐν Ἀρμένιᾳ συνόδῳ, ἀλλὰ τὸ οὐ λέγεται νέον, ἡ τὴν ἡὺς ἔδει ὑπὸ τοῦ (ὅπερ ὁμῶς ἡ ἀρχαία πίσις ἔτεκε) τῆς πλαγῆς τῶν ὀλίγων ἀπατησάσης τὰς πολλὰς, ἡ αἰρετικὴ ἀσέβεια ἐπὶ τῇ Αἰρετικῇ βασιλείᾳ Κωνσταντίνου βεβηλώσας ἐπαρτάθη, ἀλλὰ ἐμετὰ πολλῶν χρόνων ὑπερχυρῶσας οὐ ἐλευθερίαν τῆς ὁρθοδόξης πίστεως, ἀλλὰ ἐν ἰσχύος τῆς λέξεως ὡς ἔδει οὐκ ἔδει τὸ ὁμοίσιον ἐκείνῳ τῇ ὁμοίᾳ τῆς πίστεως πανταχῶς ἐπεκράτησε. τί γὰρ ἐστὶν ὁμοίσιον, εἰ μὴ τῆς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως. τί ἐστὶ, λέγω, τὸ ὁμοίσιον, εἰ μὴ τὸ, ἔγω καὶ ὁ Πατὴρ οὐ ἐσμεν. νυνὶ δὲ ἔτε ἔγω σοὶ τὴν ἐν Νικαίᾳ, ἔτε σὺ τὴν ἐν Ἀρμένιᾳ ὡς περ καταγινῶς ὁφείλας προσφέρειν. ἔτε γὰρ ἐμὲ ταύτης τὸ κύριον ὑπεκράτη, ἔτε σὲ ἐκείνης. τῶν γραφῶν ταῖς μαρτυρίαις ἐχὶ ταῖς ἐκάσθῃ ἰδίαις, ἀλλὰ ταῖς ἐκατέρω κοινῶς πρῶτον πρῶτον, ὑπόθεσις ὑποθέσας, λόγῳ λόγῳ σημαίνοντες. ταῦτα ὁ Ἀνγκωνίαν. οἱ δὲ Αἰρετικοὶ ἐκ τῶν ὑπεκράτη λέγοντες, ὅτι ὁ Ἀνγκωνίαν. ἀλλὰ τῶν παρὶς τοῖς καὶ ὁμολογεῖ μὴ εἶναι κρείττον τὸ κύριον τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης. ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι εἴτε ἐπομῆρ ἐν τῇ δεκάτῃ ὁγδὼ κεφαλῇ τῇ πέμπτῃ βιβλίῳ περὶ τῆς βιβλίου τῆς Ἀνγκωνίας, λέγοντες καὶ ἐν ταύτῃ, καὶ γὰρ ἐκ ἐστὶν ὁ Ἀνγκωνίαν

καὶ τῆς ἐκείνης ἐκείνης, ἀλλὰ ἡ ἐκείνη τῆς Ἀνγκωνίας, ὡς ἐκείνη ἀπερὶ ἐγκλητοὶ πατέρες συμφώνως ἐκείνων καὶ ἀπεδέχθησαν, ἐδωκαται μόνῳ ὁ Ἀνγκωνίαν 30 ἄλλως ἀπαρτῆσαι. ἀλλὰ μὴ πάντες οἱ πατέρες καὶ πᾶσα ἡ ἐκείνη τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου ἔχουσιν ἀγίαν καὶ ἀμαρτήτων, τὴν δὲ ἐν Ἀρμένιᾳ ἐσυνόδοι, ἀλλὰ ἐλάσφημον καὶ αἰρετικὸν σωματισμόν, ὡς ἐκείνων ἡ ἐν Νικαίᾳ τῆς ἐν Ἀρμένιᾳ κατὰ σύγκλητον, ἀλλὰ ἀπλῶς κρείττων καὶ κατ' ἐξοχὴν ὑπερ- 35 βεβηκῆναι, δεύτερον, εἴρηται αὐτῶν κεφαλῇς τρίτης, τετάρτης, πέμπτης, Παραγράφῳ ἑκτῷ, ὅτι ὁ Ἀνγκωνίαν ἀναγκαστάτων κρείττερον καὶ βεβαιωτήριον ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐνόμισε τὰς Οἰκουμενικὰς συνόδους. τρίτον, ὁ Ἀνγκωνίαν διηλέχθη καὶ Μαξίμῳ 40 μῶ κατὰ τὸ εἶδος, ἐπεὶ γὰρ ἐκείνῳ ἐκ ἐδέχθη τὸ ὁμοίσιον, κτίσμα λέγων τὸν τὸν καὶ ἐχὶ τῆς αὐτῆς φύσεως τῇ Πατρὶ, καὶ ἀκολουθῶς μήτε τὴν ἐν Νικαίᾳ συνόδου ἀπεδέχθη, ἀλλὰ ἐνόμισεν αὐτὴν αἰρετικὴν, καὶ ἐκ τῆς ἐκείνης, ὁ Ἀνγκωνίαν 45 τὴν Ἀρεανικὴν Ἀρεανὸν ὑποβαλλόμενον, ἀπερὶ τοῦ καὶ τὴν ἐν Ἀρμένιᾳ συνόδου. μὴ δεχομένης τοῖς ὑπὸ τῆς Ἀνγκωνίας τῆς ἐν Ἀρμένιᾳ, καὶ ὑπὸ τῆς Μαξίμου τῆς ἐν Νικαίᾳ, ὁ Ἀνγκωνίαν συμβεβηκῆναι ἀπαρτῆσαι ἐκ τῶν κοινῶς ὁμολογούντων, αἷμα ἐστὶν 50 ἡ θεία γραφή. εἴχον ὁμῶς ὁ Ἀνγκωνίαν τὴν ἐν Νικαίᾳ ἀγίαν καὶ ἀπερίτρεπτον, ὡς εἴχον ὁ Ἀνγκωνίαν τὴν ἐν Ἀρμένιᾳ. ὅθεν τὴν ἐν Νικαίᾳ περὶ τῆς βιβλίου καὶ ὑπερνεγρόντων, εἶπον ὅτι ἐκείνη ἐσερεώθη τὸ ὁμοίσιον, ὅπερ πανταχῶς ἐπεκράτησε τῇ ὁμοίᾳ τῆς πίστεως

πίστεως, ἐσεργάθη δὲ ἅπαν αὐτὶ τῇ ἡμεραν ὅθι,
ἐφωκέρωθη, ἐβεβαίωθη. ψυδῶν ἄρα ὅθι ὁ Αὐγυ-
στῶν ἐκ ἑαυτοῦ κρείττονα πῶ μίαν τῆς αἰῶνος,

ἐπαθὴ ἑαυτῷ μὴ οὐδ' αὐτῷ δοπερῶσαι, πῶ
δὲ ἐν Νικίᾳ ἀγίαν.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Λύσις τῆς ἐνάτης ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν, ἣν προσφέρουσιν διὰ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τῶν Σαμοσατέως συ-
νηγμένων πατέρων, καὶ διὰ τῶν περὶ Συνόδων βιβλίων τῶν ἱλαρίων, ἐξ ὧν καὶ μάταιοι δακνύονται ἐν ταῦτα
οἱ Αἰρετικοὶ ἐρεχθέντες.

10

Περὶ τῶν Τοπικῶν Συνόδων, ὅτι ὑπονοῦνται
ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν, περιβάλλουσιν οἱ αὐτοὶ τὰς
ἐν Ἀντιοχείᾳ πατέρας, τὰς κατὰ τῶν Σαμοσατέως συ-
νηγούσας, οἷτινες ἀπέρριπτον Φαρισαίους, τὸ ὁμοῦσι-
15 ον, οἱ δὲ ἐν Νικίᾳ πατέρες κατὰ Ἄρτας ἐδέχ-
θησαν αὐτὸ καὶ ἐβεβαίωσαν, λέγοντες γὰρ ὁ ἱλαρίος
βιβλίῳ περὶ Συνόδων ἐν τῷ τέλει, Κακῶς οὐνοῦται
τὸ ὁμοῦσιον, τί αὐτοὶ ἐμὲ ὁρῶντες οὐνοῦσι; ἄρα
μὴ Ἀρταῖοι κρείττονοι ἡγήσαντο; ἐκαστὸν ὁρῶντες
20 Ἐπίσκοποι ποτὲ ἀπέβαλον, ἀλλὰ τετρακόσιοι δε-
κακοτῶ ἄρτι ἐδέξαντο. ἔμοιγε δὲ αὐτοὶ ἐκείνῳ
ὁ ἀριθμὸς ἁγίος ἐστίν, ἐν ᾧ Ἀβραάμ νικητὴς τῶν
ἀσεβῶν βασιλέων, παρ' ἐκείνου ὁρῶντες ἐστὶ τῆς αἰδίου
ἱερουσίας ἐκείνων ἀλογεῖται, οὐκ οἶοι κατ' Αἰρε-
25 τικῆς ἀποδοκιμάσαν, ἄρα μὴ καὶ ἔτσι κατ' Αἰρε-
τικῆς ἀποδοκιμάσαν; δαυὶ τῶν παλαιῶν ἡ μαρτυρία.
ἄρα μὴ καὶ τῶν ἡμετέρων ὁ καταφρονεῖται; καὶ
τὰ ἐν τῇ αἰῶνι ἐδόξασαν; ὁ φησὶν ὡς κρι-
ταὶ τὰ κρείττονα δοκιμάζον. ταῦτα ὁ ἱλαρίος.
30 οὐδὲ οἱ Αἰρετικοὶ λέγουσιν, Ἐπαθὴ ἡ μερικὴ συγκε-
νέται μετὰ τῆς Οἰκουμενικῆς, ὁμοῦμοι εἰσι. δού-
τερον, Εἰ αὐτοὶ οἰκουμενικῶς ἐβεβαίωσαν τὰς μερικὰς,
πῶς τὸ ἐν ταῦτα ἐκ ἑαυτοῦ ὁ ἱλαρίος; εἰ δέ τις
εἴποι διὸν θάτερον, ἢ ὅτι οὐκ ἐγίνωσκον, ἢ ὅτι
35 ἐκ ἡθέλησε, ψυδῶν ἐστίν, ἐπειδὴ ὁ ἱλαρίος ἦν
καὶ ἁγίος καὶ σοφὸς καὶ τῆς ἀληθείας ἐκδιέκρινε.
Ἀλλὰ πῶς ταῦτα ῥητέον πρῶτον, ὅτι ἡμεῖς ἐδε-
χόμεθα ὅτι ὁμοῦσιον ἢ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκαστὸν πεν-
τήκοντα πατέρες μὴ εἶναι ὁμοῦσιον τὸν τίον τῶν
40 Πατρῶν, ἐπαθὴ τῶν Παύλων ἡ Αἰρεσις ἦν, ὡς λέγει
ὁ Εὐαγγελιστὴς βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῶν τετρακο-
στῶ, τὸ πεφρηνεῖται περὶ τῶν Χριστῶν χαμερπῆ,
ἡτοι ἐκ ἐβδόμου ἑπῶν τὸν τίον τῶν Θεῶν ἐξ οὐρανῶν
κατεληλυθότων, ἀλλ' ὡς κοινὸν κατὰ φύσιν γινόμενον
45 αὐθαίρον, ἡτοι ψιλὸν αὐθαίρον, ὡς ἔλεγε δη-
λοῦσι ὁ Εἰρώων, καὶ μεταταῦτα ὁ Φωτεινός, καὶ
ἴδε αὐτῶν βιβλίῳ πρώτῳ κεφάλαιον δέκατον ὁμο-
τον. τί ἄρτι δὲ οὐκ οἱ πατέρες, λέγουσι βασι-
λεῖς Διακόνους καὶ Θεολογούς. Ἀναγνώσκοντες ἐν τῷ
50 λιβέλλῳ ὁ δεκάκας κατὰ Νεστορίαν τῶν μικρῶν Θεο-
λόγων, ἐν ᾧ ἀλαμβαίνοντες πόθεν ἡ τῆς πίστεως
ἀλήθεια σωσάγεται; λέγουσι μετὰ ἡμῶν, καὶ πάν-
των τῶν πιστεύουσων τῇ ὁμοῦσιν Τριάδι, ἡτοι τῆς
ἀγίας Τριάδος τῶν ἐκαστῶν ὁρῶντες Ἐπισκόπων
ἐν Ἀντιοχείᾳ συναθροισθῆναι κατὰ Παύλον τῶν Σα-

μοσατέως, ἥτις καθ' ἑαυτὴν ἀπὸ τῶν ἀσεβῶν
αὐτῶν, μὴ ὁμολογῶντων τὸν Χριστὸν φύσει Θεὸν καὶ
τίον Θεῶ Πατρὶ, καὶ τῆς ἐν Νικίᾳ μεγάλης καὶ
ἀγίας Συνόδου τῆς βεβαιώσεως τὸν ὄρον τῆς ἐν
Ἀντιοχείᾳ. ῥητέον ἔτι, εἰ ἡ ἐν Ἀντιοχείᾳ φύσις τίον
Θεῶ ὁμολόγησε τὸν τίον τῶν Θεῶν, καὶ τὸν ὄρον αὐτῆς
ἐβεβαίωσαν ἢ ἐν Νικίᾳ, εἰ ἐκ ἑπερήτης τὸ ὁμοῦσιον,
ἀλλὰ φύσις Θεῶ τίον εἰπῶσα, τὸ ὁμοῦσιον ὁμολόγησε
κατὰ τῶν οὐνοῦν. δούτερον, ὁ ἱλαρίος ὁποῦ δὴ-
ποτε τρεῖς δεχθεὶς ὅτι ἐκείνη ἐκδέχεται τὸ ὁμοῦ-
σιον, τιμήσας ὅμως ἐκείνην ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτήτων,
περιτίμησε ταύτῃ ἀπὸ τῶν ἀγιότητων, εἰ γὰρ κα-
μένη ἀγία, ἀλλὰ αὐτὴ κυρίως ἀγία. τρίτον, ἡ
ἐν Νικίᾳ καὶ ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν μόνον, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ
εἶναι εἰκόνα τῆς αἰδίου ἱερουσίας, περιτίμηται, ὅπερ
καὶ πάσαις ταῖς τοιαύταις Συνόδοις ἴδιον. τέταρ-
τον, ὁ φησὶν δὲ ἔπειτα ὡς κριταὶ δοκιμάζον τὰ
κρείττονα, ἐκ ἵνα ποιῇ ἡμεῖς κριτὰς καὶ ἐξετα-
στὰς τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἡ καλῶς εἶπε δηλονότι
ἡ κακῶς, ἀλλ' ἵνα ἀνακρινώμεν τὴν τελευταίαν καὶ
κρείττονα τῆς μερικῆς. ἔλεγε γὰρ ὁ κύριος αὐ-
τέρῳ κεφαλῶν δεκάτῃ Παραγράφῳ δεκάτῳ, εἰ
κρίνονται οἱ Εὐαγγελισταὶ καὶ ὁ Νεστόριος. ὁ Χρι-
στὸς καὶ ὁ ἀληθὴς Θεός. ἄρα μὴ ἔλεγε ἵνα κρίνη
ἡ Συνὸς εἰ ἡ γραφὴ ἀληθῶς ἔπειτα εἶναι τὸν Χρι-
στὸν ἐκὰς καὶ μίαν ὑπόστασιν; ἔδαμῶς, ἀλλ' ἵνα τῆς
γραφῆς τὸ ἀξίωμα καὶ αὐτόπιστον οἱ πατέρες δεχθῶσι,
τὰ δὲ Αἰρετικῶν τὸν νεωτερισμὸν ἀποβάλλωσι. καὶ
τὸν ἱλαρίον λοιπὸν ἡμεῖς ἐσμὲν κριτὰς ἵνα δοκι-
μάζωμεν τὸ κρείττον, ἡτοι δύο Συνόδων ἀποκρινώμεν,
δοκιμάζωμεν ποία Οἰκουμενικὴ καὶ ποία μερικὴ, ἡ
ποία κανονικὴ, νόμιμος καὶ ἀληθινή, καὶ ποία λη-
ρικὴ καὶ δολία, καὶ ἔτις ἐκλέγεται τὸ κρείττον,
ἡτοι ἀπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς ἀνακρινώμεν τὴν μερικὴν,
καὶ ἀπὸ τῆς κανονικῆς ἀποβάλλωμεν τὴν ὡρίστητον,
εἰ μὴν ἵνα κρίνωμεν καὶ δοκιμάζωμεν τὴν κανονικὴν
καὶ νόμιμον ἐκ καλῶς σωπερέσαν. πῶς τῶν οὗ
ἁγίου Ἀθανασίου λέγοντες ἐν τῷ περὶ Συνόδων βι-
βλίῳ, Ἐπαθὴ γὰρ ὁ Σαμοσατέως ἐφῆκε μὴ εἶναι
κατὰ Μαρίαν τὸν τίον, ἀλλ' ἀπ' αὐτῆς τῶν ἀρχῶν
ἐκλήθησαν τὸ εἶναι, τῶν οὐκ οἶον οἱ τότε σωπερόν-
τες καθάλαον αὐτὸν, καὶ Αἰρετικὸν ἀπέφηναν, περὶ
δὲ τῆς τῆς τῆς ἐξότης ἀπλῶς γράφοντες, εἰ
κατεγρόστο περὶ τῶν τῶν ὁμοῦσιν ἀνείκελων, ἀλλ'
ἔτις ὡς ἐξηγήσασιν περὶ τῶν ὁμοῦσιν ἐρήκασιν, τῶν
φροντίζοντων

φρησιθῶ γὰρ εἶχον πᾶσαν, ὅπερ ἐπενόησεν ὁ Σα-
μοσατικός ἀνελὼν, καὶ δαΐσαι πρὸ πάντων εἶναι τὸν
Υἱόν, καὶ ὅτι καὶ ἐξ ἀνθρώπων ἐγένετο Θεός, ἀλλὰ
Θεὸς ὢν, ἐνεδύσατο δούλῳ μορφῇ, καὶ λόγος ὢν,
ἐγένετο σὰρξ, ὡς εἶπεν ὁ Ἰωάννης. Ὡς τέτοις σημείωσαι
πρῶτον, ὅτι ὡς λέγει ὁ ἅγιος ἀνωτέρω ὃν πρὸ πάντων τόπων,
τῷ Παύλῳ σοφίζεσθαι θέλοντος καὶ λέγοντος, Εἰ μὴ
ἐξ ἀνθρώπου γέγονεν ὁ Χριστὸς Θεός, καὶ ὁμοῦτος
ἐστὶ τῷ Πατρὶ, καὶ ἀνάγκη τρεῖς εἶναι, μίαν
πνευματικὴν, τοὺς δὲ δύο ἐξ ὁκλήσεως. Ἀποτὸν εἰκό-
τως ἐλαβήθησαν τὸ τοιαῦτον σόφισμα τῷ Σαμοσα-
τικῷ, εἰρήκασιν μὴ εἶναι τὸν Χριστὸν Ὁμοῦσιον, ὅτι
ἐστὶ γὰρ ἕτω πρὸς τὸν Πατέρα ὡς ὁκαὶ ὁ υἱός. Ὡ-

μολόγησαν ὁμοῦ περὶ τῷ Υἱῷ, ὡς εἶπται ἀνωτέρω,
ἥτις ὁμολογία καὶ πᾶσι ἐκκλησιαστικῶν συνέλειπεν τὸ
τοῦ ἐστὶ τῷ Ὁμοῦσιῳ. δούτερον, ἐπειδὴ ἐκείνοι οἱ πα-
τέρες εἰ καὶ τῇ διανοίᾳ ὁμολόγησαν τὸ Ὁμοῦσιον, τὸ
ὄνομα ὁμοῦ Ἀλλὰ πᾶσι ἀνάγκη τὸν σοφισμὸν τῷ
Αἰρετικῷ παρητήσαντο, καὶ ὁρίσκον ἐκ τῆς αἰ-
Ἀρεναὶ λαβὴν, καὶ ἐλέγον ποῦ κατὰ τῆς λέξεως
τῷ Ὁμοῦσιῳ. ἢ ὁ Νικηφόρος Οἰκουμενικὴ εἶσα, Ἀλλὰ τὸ
ἀξίωμα αὐτῆς ἑμόνον κατὰ πᾶσι διαίρειν, ἀλλὰ καὶ
κατὰ πᾶσι λέξιν ὥρισε τὸ Ὁμοῦσιον, ὅπερ ταύτην ἐστὶν ὅτι
ἢ Οἰκουμενικὴ διώρισε πᾶσι μερικῶς. καὶ λοιπὸν μα-
ταίως ἐρεχέσθαι οἱ νέοι Αἰρετικοί, σοφιστὶκοὶ κατὰ
τὸν ἁγίον Σωτῆρα.

ΒΙΒΛΙΟΤ Ι'. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῶν πρὸς Λατίνων πνευματικῶν σεσοφισμῶν καὶ δολίως διὰ τῶν μεγάλων Ἀθανασίῳ, Κεδρε-
νης Ὁσίῳ, Γρηγορίῳ δούτῳ, Θεόδωρῳ Στεδίτῃ ἐν δυοὶ τόποις, Στεφάνῳ ὁκλήτῃ, Χρυσόστομῳ, Βασί-
λέῳ Μακεδόνῳ, τῷ εἰς Νικηφόρον Κωνσταντινουπόλεως, Ἀναστασίῳ καὶ Πέτρῳ Ἀντιοχείας, Εὐλογίῳ
Ἡγεμῶν, Ἐπιστολῇ τῶν τῆς ἑω Πατριαρχῶν πρὸς Ταρσῶν, Εὐσεβίῳ, Σερίῳ, Εὐχῆς τινος, Καίου
τῆς κατὰ Φωτίῳ Σиноδῶν δωδεκάτης, τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σиноδῶν καὶ τῶν κληθῆναι ἁγίων Βασιλέων Αἰρε-
τικῶν δεκαοκτὴν μαρτυριῶν κατὰ τῆς ἐξουσίας καὶ ἀποτιμήσεως καὶ ἐνεργείας ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Σиноδοῖς καὶ Βασιλέων.

Εἰλαμβάνονται οἱ παπῆσαι τῆς δόξης καὶ ἐξ-
ουσίας καὶ αὐτῆς τῆς ἐνεργείας, ὡς ἔχουσιν οἱ Βα-
σιλεῖς ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Σиноδοῖς, καὶ δὴ λέγου-
σιν, ὅτι οἱ Βασιλεῖς ἀντίκεινται τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῇ
ἐξουσίᾳ τῶν Σиноδῶν, καὶ ὅτι εἰ καὶ ἀποκαθίσταται τῶν
Σиноδῶν, ἀλλὰ ἐκείνι μέζοντες τῶν ἐν τῇ Σινόδῳ πα-
τέρων, μάλιστα δὲ οἱ Τοποτηρηταὶ τῷ Πάπᾳ ἀποκα-
θίσταται ἐν ταῖς Σиноδοῖς τῷ Βασιλεῶς, καὶ ὅτι εἰ καὶ
ἅγιοι λέγονται, ὁμοῦ ὁκνηθῆναι λέγονται καὶ
ὑπὸ ὑπερεργῶν τινῶν, καὶ ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι μέζοντες
εἰσὶ τῶν Βασιλέων, καὶ ὅτι οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ Ἀρ-
χιερεῖς ἐδὲ μίαν ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐν τοῖς ἐκκλησιασ-
τικῶν πράγμασι. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα λέγουσι, καὶ
τὸ αἴτιον τῶν τοιούτων λήρουν ἐστὶ, τὸ ὑποτιθεῖν τὸν
Πάπαν μέζοντα τῶν Βασιλέων καὶ τῶν Σиноδῶν.
Φανερόν δέ ἐστιν, ὅτι μέζοντες εἰσιν οἱ Βασιλεῖς τῶν Σι-
νοδῶν, αἰδὲ Σиноδοὶ τῷ Πάπᾳ. ἀποδίδουσιν ὁμοῦ Ἀλλὰ
σοφισμάτων ἀνατρέψαι πᾶσι ἀλήθειαν, ἀποφανῶς καὶ
αἰαδιῶς ἀφανισθέντες καὶ ἱεροσυλῆντες τῆς βασι-
λείας καὶ τῆς πολιτικῆς Χριστιανικῆς ἐξουσίας τὸ ἀξίω-
μα. ἀποσφέντες τοῖσι μαρτυρίαις, πρώτῳ, ὅτι
ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὑποταγόμενος εἰς Κωνσταντίνον τὸν
Βασιλέα ἔλεγε, Γενέσθω Σινὸς ἐκκλησιαστικὴ μα-
κερὰ τῷ Παλατίῳ, ὡς ἡ Βασιλεὺς ἐπαίρειν, καὶ κό-
μης ἀναγίνεται, ἐδικαστὴς ἀπαλῆ, ἀλλὰ μόνον
ὁ τῷ Θεῷ φόβος ἀρετῆς, καὶ ἡ τῶν Ἀποστόλων ἀγά-
θη, ἵνα ἕτω πνευματικῶς ἡ ἐκκλησιαστικὴ πίστις σω-
ζήται, καὶ ὡς καὶ οἱ πατέρες ὡρεσαν. δούτερον,
ἐκείνῃ τῇ ἐνστάσει ὅτι οἱ Κεδρενῆς Ἐπίσκο-
πος ἔλεγε τῷ αὐτῷ, ἦτοι Κωνσταντῖνῳ τῷ Βασιλεῖ,

Σὺ πᾶσι βασιλεῶν ὁ Θεὸς ἐνέχεσθαι, ἡμῖν τὰ τῆς
ἐκκλησίας ἐπίδοσον. δούτερον, γέγραπται, τὰ
Καίσαρι. Καίσαρι, καὶ τὰ τῷ Θεῷ. ὅτε
τοῖσι ἡμῖν ἄρχαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐξέσιν, ὅτε οὐ
δυμιᾷ ἐξέσιν ἔχει Βασιλεὺς. Ἀθανάσιος δούτερον
δούτερον. τρίτῳ, τὰ ἑνῶματα τῷ Γρηγορίῳ Πάπᾳ τῷ
δούτῳ ἐν τῇ πρὸς τὸν Λέοντα τὸν Ἰσαυρὸν Ἐπιστολῇ
δούτερον, ὅτι Βασιλεὺς, ὅτι τὰ δόγματα τῆς ἁγίας
ἐκκλησίας ἐκ τῶν Βασιλέων εἰσὶν, ἀλλὰ τῶν Ἀρχιερέων,
καὶ ἀσφαλῶς θέλει δογματίζεσθαι. Ἀποτὸν οἱ
Ἀρχιερεῖς ἀποστάθησαν εἰς τὰς ἐκκλησίας, ἀπέ-
χοντες τῶν δημοσίων πραγμάτων, καὶ οἱ Βασιλεῖς
ὁμοῦ ἀπέχεσθαι τῶν ἐκκλησιαστικῶν, καὶ ἔχειν
τῶν ἐνεχεσθαι αὐτοῖς. καὶ, ἀλλὰ παίδευσιν
ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν διδασμάτων, καὶ ἄλλος καὶ
τῶν κοσμικῶν εἰς τὰς διοικήσεις τῶν κόσμων. ὡς γὰρ
ἐκείνῃ ἐξουσίαν ὁ Ἀρχιερεὺς ἐγκύψαι εἰς τὸ Παλά-
τιον καὶ ἀποβαλέσθαι ἀξίας βασιλικὰς, ὅπως ὅτε ὁ
Βασιλεὺς ἐγκύψαι εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ ψήφους
ποιήσασθαι εἰς τὸν κλήρον. καὶ, ἀλλὰ ἕκαστος ἡμῶν
ὡς ἡ κλήρος ἐκλήθη ὑπὸ Θεοῦ, ἐν ταύτῃ καὶ μετέω-
ρα πρῶτῃ τῆς ἐβδόμης Σινόδῳ. τετάρτῳ,
ἐκείνῃ ὅπερ ἔπε Θεόδωρος ὁ Στεδίτης πρὸς Λέοντα
τὸν Ἀρμένιον, ὡς ἴσμεν τῶν μοναχῶν ἐν τῇ ζωῇ
τῆς τῶν Λέοντος, Ἀπεκρίθη καὶ Θεόδωρος ὁ ἑλ-
τῆς καὶ Θεμῶς τῆς ὁδοδοξίας ἀνταχῶς καὶ
τῷ ἐκείνῃ. Ἡγεμῶν λέγων, μὴ ἀποσταλέσθαι
κατὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀπό-
στολος, καὶ ὡς μὴ ἔστιν ὁ Χριστὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
πρῶτον Ἀποστόλος, δούτερον Περφύτης, τρίτον Παι-
μίας

μέναις καὶ διδασκάλοις, καὶ ἔκ εἰπε Βασιλεῖς· σοὶ
 μὲν γὰρ ἡ πολιτικὴ κατὰστασις ἐπιτεύχθη καὶ τὸ στρα-
 τώπεδον, λοιπὸν τῶν φροντίζε, καὶ πῶς ἐκκλη-
 σίαν ἔασον Ποιμένι καὶ διδασκάλαις κατὰ τὸν θεῖον
 λόγον. καὶ ἐν τῇ εἰρῇ αὐτῇ λέγεται εἰπεῖν τὸν αὐτὸν
 τῷ κακοτέρῳ Βασιλεῖ, Τυτὸς σοὶ πρὸς τῶν ἄλλων ἀπο-
 κρινόμεθα, ὅτι τὰ τῶν ἐκκλησιῶν τοῖς ἱερεῦσιν
 αὐτῇ καὶ διδασκάλαις, Βασιλεῖ δὲ τῶν ἔξω πραγ-
 μάτων αὐταὶ διοικήσεις, τὸ γὰρ καὶ ὁ ἀπόστολος
 10 νομοθετῶν φροῖν, ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφῆτας, τρίτον δι-
 δασκάλους, καὶ ἑδαιμάς Βασιλέως μέμνηται. ἔτι γὰρ
 καὶ τὰ περὶ τῶν δογμάτων καὶ πίστεως νομοθετῶν
 ἐποφάλλοι, σὲ δὲ ἐπεδοῦν τέτοις, καὶ μηδαμὲν πῶ
 15 τῶν λαμβάνειν. πέμπτην, Πάπαν Στέφανον τὸν
 ἔκτον ἐπιστολῇ πρὸς Βασιλεῖον τὸν Μακεδόνα λέγον-
 τα, Καὶ γὰρ αὐτῷ κελεύει τὸ ἀρχικώτατον ἐπὶ γῆς
 ἐπιφέρειν ὁμολογία, πῶς ἐπὶ γῆς κοσμικῶν μόνον ὁ-
 φάλλει φροντίζαν, ὅ καὶ εὐχόμεθα ἐπὶ μικρῶς
 20 χρόνῳ κροτῶν. καὶ ὅτι ἔν τῷ τῷ ἐκ τοῦ ἀρχαίου
 τῶν βιωτικῶν ὑμῖν δέδοται, ἔγω καὶ ἡμῖν ἀπὸ τῶ
 κορυφαίᾳ Πέτρῳ τὸ ἀρχαῖον τῶν πνευματικῶν. δέξαι
 ὡς ἀκαλῶς ἐν τῇ ἐξῆς. ἐδόθη σοὶ φροντίζαν,
 ἵνα τῶν τυραννούντων τὸ ἄθεον καὶ ἀπερῶδες τῷ
 25 ἔθιμι τῆς ἀρχῆς ἀτακτομένης, ἵνα πρὸς τῆς δίκης
 τοῖς ὑπὸ χάριτος, ἵνα νόμους συγχάρις, ἵνα γῆτε
 καὶ θαλάσῃ τὰ πολεμικὰ στρατεύματα διευθε-
 τῆς, αὐτῇ ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς ἀφροσύνης,
 τὸ δὲ καταπιστευθὲν ὑμῖν πᾶν ἔσται τὸν ἐπὶ ὑ-
 30 ψιλοτέρῳ, ὅσον ἀπόφρον Ὀυρανῆ πρὸς τὰ ἐπὶ
 γῆς. ἐπὶ τῷ, τὰ τῆς Χρυσοδόμου Ὀμιλίας ἐμ-
 πη εἰς τὸν Ἰσάϊαν, Ἀλλ' εἰς βάθος ἱερώς πρὸς Βασι-
 λεῖα τὸ ἀπόφρον ἰδὲν, τῆς ἐκείνου δεδωμένης ἐξουσίας
 τὸ μέγεθος ἐξέταξε, καὶ πολλῶν τῶ Βασιλείας ὑψηλο-
 35 τερῶν ὅψα τὸν ἱερέα καθήκον. ἔτι γὰρ καὶ σμενὶς
 ἡμῖν ὁ θεὸς φαίνεται ὁ βασιλικὸς ὑπὸ τῶν ἀπο-
 σπεπληγόντων αὐτῷ λείων, καὶ τῶν περισφίγγοντων
 αὐτὸν χρυσῶν, ἀλλ' ὅμως τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἔλαχον ἐπ-
 κοινοῦν, καὶ πλέον ἐδὲ ἔχει τῆς ἐξουσίας ταύτης,
 40 ὁ δὲ τῆς ἱερωσύνης θεὸς ἐν τοῖς Ὀυρανοῖς ἰδρυται,
 καὶ τὸ ὅκα διέπειν ἐπιτέταται. τίς ταῦτα φησὶ;
 αὐτὸς ὁ τῶν Ὀυρανῶν Βασιλεὺς, ὅσα γὰρ αὐτῷ δέσσητε φη-
 σιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδωμένα ἐν τοῖς Ὀυρανοῖς,
 καὶ ὅσα αὐτῷ λύσσητε φησιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυ-
 45 ῶν ἐν τοῖς Ὀυρανοῖς. τί ταύτης ἴσον γινώσκῃ τῆς
 τιμῆς; ὑπὸ τῆς γῆς πῶς ἀρχὴν τῆς κρείσσεως λαμ-
 βάνει ὁ Ὀυρανὸς, ἐπεὶ δὲ ὁ κρείττερος ἐν τῇ γῇ καθήκει,
 ὁ δεσπότης ἐπεται τῷ δέλῳ, καὶ ὡς αὐτὸς κατὰ
 τὴν κρείνῃ, ταῦτα ἐκείνῳ αὐτὸς κυροῖ. ἐξεδόμην,
 50 τὸ Βασιλεῖ τῶ Μακεδόνῳ ῥήματα ἐν τῇ κατὰ φωνήν
 ἡρώδῳ περὶ πῶς τὸ τέλος τῆς δεκάτης προ-
 ξέως. ὅτι δὲ οἱ ὀρθότατοι κατ' ἐξουσίαν τρεῖς ἐξῆς
 λέγουσιν πῶς ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, ἢ αὐτῶν ἰσα-
 δοῦναι ὁλοκλήρῳ ἐκκλησίᾳ, ἢ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, ταῦ-
 τα γὰρ ἀνικητὰ τε καὶ ζητῶν, Πατριάρχων ἔργον

ἐστὶ καὶ ἱερῶν διδασκάλων, οἷς τὸ λύνειν τε καὶ δεσμεῖν
 δέδοται ἐκ θεοῦ, ὁ γὰρ λαϊκὸς καὶ πάσης ἐστὶν ἀλα-
 βίας καὶ σοφίας μεσὸς, ἀλλὰ λαϊκὸς καὶ ἀνόμα-
 τος, ὁ ποιμὴν. ὁ γὰρ ὁ θεὸς, τὰ θεοδωρὰ τῷ Στεδίτῃ
 ἐν τῇ πρὸς Λέοντα τὸν Σακεδόνα ἐπιστολῇ. Ἀλλ' ἔπε-
 ἡμεῖς οἱ παρόντες κατὰ ἀπόφρον, ἔτε ὁ κλεινὸς
 ἡμῶν Ἀρχιερεὺς ἠέχετο ὡς ὁ θεομὸν καὶ ὁ δεινὸς
 ὅπερ καὶ ἀληθὲς παμπόθητε ἡμῶν δέσποτα, καὶ
 δὲ γὰρ περὶ βιωτικῶν καὶ σαρκικῶν ὁ λόγος, ὡς
 Βασιλεὺς τὸ κράτος ἔχει τὰ κρείνῃ, καὶ τὸ βιωτικὸν
 κρείνῃ, ἀλλὰ περὶ θεῶν καὶ ὑπερῶν δογμάτων,
 ὁ ἄλλος ἐκ ἐπιτέταται, ἢ ἐκείνους οἷς φησιν ὁ αὐ-
 τὸς θεὸς λόγος, Ὅσα αὐτῷ δέσσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται
 δεδωμένα ἐν τῷ Ὀυρανῷ. τίνας ἔτι οἰεῖτε ἀλλοίους;
 Ἀπόστολοι καὶ οἱ τῶν ἀπόφρον. τίνας δ' ἔτι οἰδι-
 δοχοί; ὁ τῆς Ρώμης ἐπὶ πρῶτον, ὁ τῆς Κων-
 σταντινουπόλεως ἀπὸ τῶν Ἀλεξανδρείας, Ἀντιο-
 χίας καὶ ἱεροσολύμων, τὰ τὸ πεντακόρυφον κρά-
 τος τῆς ἐκκλησίας, ὡς τῶν τῶν θεῶν δογ-
 μάτων κρείνῃ, Βασιλεῶν δὲ καὶ ἡγεμόνων τὸ
 σωματικὸν καὶ σωματικὸν φροντίζαν τὰ δεδωμένα
 καὶ ἀλλοίους τὰ σαρκικῶς διαιρέματα, καὶ ἄλλοι
 τὸ ἐν τοῖς θεοῖς δογμασιν ἔτε δέδοται πρὸς θεοῦ,
 ἔτε γὰρ ὁ κλεινὸς φησιν, ἀλλὰ τὸ ἀπεδοκιμάσθαι ἐπὶ
 τῶν δογμάτων τῶν θεῶν ἐκείνων τὰ ἐπὶ τῶν παλαιῶν
 Κωνσταντίνῳ καὶ Λέοντι Βασιλεῖν κρείνῃ καὶ θεῶν
 σωματικῶν δέσσητε καὶ βασιλικῶν, ἐφ' οἷς ἐπιμή-
 θη ἡ τῆς ἐκκλησίας τῶν ἐτέρων τετιμῶν, ἀνα-
 θηματισμοῖς ὑποβαλλομένη αἰώνιους σφραγίδι τῶ ἀγίῳ
 Πνεύματι, ἔτα ἐλέω θεοῦ ἡγέρθη κρείνῃ ὁρθο-
 δοξίας ἐπὶ ἑρμῆς τῆς παύσας αὐτῆς ἐξουσίας,
 ἐφ' οἷς σωματικῶν τὰ διεσώτα μέχρι Λέοντος τῶ
 ἀποσεχῆς, ἐφ' ὃ αὐτῶν διετμήθη ἡ τῆς ἐκκλησίας
 ἀναθεματικὴ ὑπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἰσορρόπως. ἀμή-
 χατοι ἔτι ἐπὶ ὡς δέσποτα βιωτικῶν κρείνῃ ἀλλοί-
 οῦν τὸ θεῶν κρείνῃ, ἢ σωματικῶν τῶν τῶν
 ἐκκλησίᾳ, μὴ ἐπὶ ὁμονοούντων τῶν πρῶτον Πατριαρ-
 χῶν. ἐπὶ τῶν, ὑπὸ τῶν βίβλιν Νικηφόρου Πατριάρχου
 Κωνσταντινουπόλεως, Προφῆτας, Ἀποστόλους καὶ δι-
 δασκάλους ἐπινοομένῳ δεδωμένα, Βασιλεῖς δὲ,
 ὑπέκταν μὲν καὶ ἐργον τοῖς παρ' αὐτῶν κεκλημένοις
 ἐπέγνωσαν, νομοθετῶν δὲ, καὶ ὅπως τῇ ἐκκλησίᾳ
 σπεινῇ πηγῶν πηγῶν παμπαν ἐκ ἐγνωσαν. δεκά-
 τῳ, τὸν Ἀναστάσιον Πατριάρχῳ Ἀντιοχείας εὐνῇ
 αὐτῶν σημαίωσι λέγοντα, μέγα καὶ ἀγγελικὸν τὸ
 ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα, καὶ ἀδύνατον ἀνακρίνεσθαι ἱε-
 ρεῖα ὑπὸ λαϊκῶν, ἀλλ' ὑπὸ μέζοντι Ἀρχιερεῶς. ἐπὶ
 δεκάτῳ, ὑπὸ τῆς ἐπιστολῆς Πέτρου Πατριάρχου Ἀν-
 τιοχείας πρὸς Μιχαὴλ τὸν Κρηναῖον, καὶ θαῦμα
 μέγα κατέχον ἡμᾶς, ἐπὶ τῶν σωματικῶν μὴ δυνα-
 τῶν, ὅθεν κινήθης, ἢ τὴν βολομένην ὁ ἰσχυρὸς το-
 σαύτῳ ἀνδρῶν ἐξέκλινον Ἀργυροῦς, καὶ τοῖς ἱεροῖς
 ἐνέχερα αὐτοῖς ὡς. τί γὰρ φησι κοινὸν καὶ τῶ
 βαλασφῶ, ἢ ἐκείνῳ ἐν λαϊκοῖς τεταγμένῳ τῶ
 ἱερέων πολυπραγμονῇ, καὶ συγχρότως τοιαύτας ὡς
 ἐδῆλυν.